

กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

กัมปนาท เบ็ญจนาวิ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ

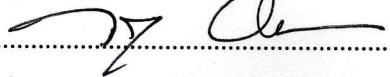
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

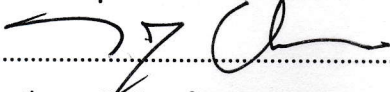
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ กัมปนาท เบ็ญจนาวิ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

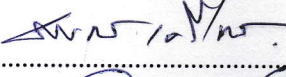
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

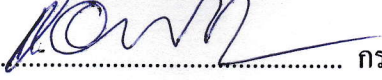

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.วีระ หวังสัจจะโชค)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์)

..... กรรมการ
(ดร.วีระ หวังสัจจะโชค)

..... กรรมการ
(ดร.ชัยณรงค์ เครือสุวรรณ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอพาร ถิ่นบางเตียว)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหาร
จัดการ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่..... 18 เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ..... 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.วีระ หวังสัจจะโชค ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว และดร.ชัยณรงค์ เครือนวนน ที่คอยประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ทางรัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ การเมืองให้แก่ผู้วิจัย และยังคอยให้คำปรึกษาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสมอมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐศิลป์ ประธานคณะกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้โอกาส ให้คำแนะนำสำหรับการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สกฤติ อิศริยานนท์ อาจารย์รัชชนก สัตยวินิจ และอาจารย์ท่านอื่น ๆ ภายในภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ สำหรับการให้คำปรึกษา สอบถาม ความก้าวหน้าและส่งเสริมผู้วิจัยในเรื่องต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ รวมถึงคุณธนพงษ์ ไสदानา ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในช่วงลงพื้นที่สัมภาษณ์

ขอขอบคุณ ผู้ให้ข้อมูลทุก ๆ ท่านที่มีอาจเอ่ยนามได้ครบทุกคนในที่นี้ได้ ที่เสียสละเวลา และให้ทั้งความรู้ประสบการณ์ที่ประเมินค่ามิได้แก่ผู้วิจัย

และที่สำคัญที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องชายผู้อยู่เบื้องหลังและให้การสนับสนุนกับความสำเร็จของผู้วิจัยที่เกิดขึ้นนี้ตลอดมา และยังเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดให้แก่ผู้วิจัย

กัมปนาท เบ็ญจนาวี

57910281: สาขาวิชา: เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ; ร.ม. (เศรษฐศาสตร์
การเมืองและการบริหารจัดการ)

คำสำคัญ: กระบวนการผลิต/ กะเทย/ คาบาเร่ต์/ พัทยา/ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์/ เพศทางเลือก
กัมปนาท เบ็ญจนาวี: กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา
(CONSTRUCTION PROCESS OF KATHOEY CABARET IN PATTAYA CITY) คณะกรรมการ
ควบคุมวิทยานิพนธ์: วีระ หวังสัจจะโชค, ร.ด., ชัยณรงค์ เครือนวน, ร.ด., ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์,
ร.ด., 205 หน้า ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแนวพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา รวมถึงศึกษาและนำเสนอกระบวนการตอบ
โต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม โดยอาศัยกรอบ
แนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ รวมถึงวิธีวิทยาภายใต้การศึกษาแบบการตีความ เป็นกรอบใน
การศึกษา ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์มีดังนี้ ข้อ 1 พบว่า กระบวนการผลิตสร้างกะเทย
คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากบริบทเชิงโครงสร้างของการพัฒนาการแสดงคาบาเร่ต์
ในเมืองพัทยา ซึ่งมีปัจจัยเชิงโครงสร้างต่าง ๆ ในฐานะสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความเป็นอาชีพ
ของกะเทยคาบาเร่ต์ในปัจจุบัน และส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของ
โรงแสดงคาบาเร่ต์มีอิทธิพลต่อการผลิตสร้างตัวตนและบทบาทของกะเทยคาบาเร่ต์ รวมถึงส่งผล
ต่อการสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับกลุ่มคนต่าง ๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย

ข้อ 2 พบว่า ชุดการรับรู้เดิมในสังคมต่อกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาเกิดขึ้นจาก
กระบวนการผลิตสร้างจากกลไกทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ สื่อ องค์กรของรัฐ นโยบายและกฎหมาย
การศึกษาและศาสนา ชุดการรับรู้เดิมในสังคมส่งผลต่อ การรับรู้ของคนในสังคมส่วนใหญ่ มองว่า
กะเทยคาบาเร่ต์เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาของสังคม โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ทำให้กะเทยคาบาเร่ต์ต้องสร้างกระบวนการตอบโต้ต่อชุดการรับรู้เดิมด้วย
การสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมขึ้น เพื่อปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ
ที่เกิดขึ้นภายใต้ชุดการรับรู้เดิมของสังคม กระบวนการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทย
คาบาเร่ต์เกิดขึ้นใน 3 ระดับ แบ่งออกได้ดังนี้ การทำความเข้าใจตัวตนและบทบาทของกะเทยคา
บาเร่ต์ (ระดับความคิด) การนำเสนอตัวตนผ่านร่างกาย (ระดับร่างกาย) และการสร้างพื้นที่ทาง
สังคม (ระดับสังคม) ผลของการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาสามารถนำตัวตนของ
ตนเองไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ และสร้างการยอมรับจากสังคมได้ในระดับหนึ่ง

57910281: MAJOR: POLITICAL ECONOMY AND GOVERNANCE; M.A. in Political Science (POLITICAL ECONOMY AND GOVERNANCE)

KEYWORDS: CONSTRUCTION PROCESS/ KATHOEY CABARET/ PATTAYA CITY

KAMPANART BENJANAVEE: CONSTRUCTION PROCESS OF KATHOEY CABARET IN PATTAYA CITY. THESIS ADVISORS: WEERA WONGSATJACHOCK, Ph.D., CHAINARONG KRUNNUAL, Ph.D., CHAIYONT PARDITSILP, Ph.D., 205 P. 2017.

This research aims to study the construction process of Kathoey cabaret in Pattaya city. It is both studying and presentation of Kathoey cabaret's resistance in Pattaya city from ex-perception to the new perception of society. The research was qualitative descriptive research, which used the concept of symbolic interaction. Moreover, the methodology of research was hermeneutic. The research was found two purposes: the first of purpose was the construction process of Kathoey cabaret in Pattaya city. It was occurred from development's structure of cabaret show, and the structural factors affected to Kathoey cabaret's occupationness as well. Besides, one of them was arose from environment and institution of the cabaret theaters. It had been impacted to identity construction, role of Kathoey cabaret, and construction of power relation between Kathoey cabaret and other groups that were related each other.

The second result of purpose found that social ex-perception to Kathoey cabaret in Pattaya city rose from social construction process. For instance, official media, policy and law, education and religion. Therefore, it was background of thought to social ex-perception which Kathoey cabaret was the trouble of society. Especially, the problem of tourism development in Pattaya city. It was made Kathoey cabaret disproved ex-perception and tried to construct the social new perception as a result of the inequality of sex in social ex-perception. In addition, the process of them to establish the new knowledge could divide three levels: understanding of Kathoey cabaret identity (level of thought), Self-presentation thru their bodies (body level), and social construction (social level). Finally, the resistant result of Kathoey cabaret in Pattaya city could be used an advantage from their identity.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์.....	9
ขอบเขตของการศึกษา.....	10
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	11
การนำเสนอเนื้อหาวิทยานิพนธ์	12
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ.....	25
เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
กรอบแนวคิดในการวิจัย	45
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	48
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การตรวจสอบข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการศึกษาที่ 1 : กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาร่ตี้ในเมืองพัทยา.....	55
พัฒนาการของคาบาร่ตี้โฮวีในเมืองพัทยา: บทวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง	55
สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาร่ตี้.....	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา.....	120
บทสรุป: การศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา	142
5 ผลการศึกษาที่ 2 : กระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม.....	144
กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมต่อกะเทยคาบาเร่ต์.....	144
กระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทย คาบาเร่ต์.....	154
การลงหลักปักฐานของการรับรู้ใหม่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์.....	167
บทสรุป: กระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม.....	169
6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	171
ข้อค้นพบจากการวิจัย	171
อภิปรายผล	179
ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย.....	181
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	182
บรรณานุกรม	184
ภาคผนวก.....	194
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	205

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1	เปรียบเทียบลักษณะการศึกษาความเป็นเพชรหว่านแบบการแสวงหาความจริงแท้ และแบบการประกอบสร้างทางสังคม 2
2-1	การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” 31
2-2	เปรียบเทียบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทย 35
2-3	เปรียบเทียบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพ 38
3-1	เปรียบเทียบการตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงและการพิจารณาความเชื่อมั่นของ งานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 52
4-1	ชื่อและสถานที่ตั้งโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย 76
4-2	เปรียบเทียบการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาภายใต้บริบทเชิงโครงสร้าง ของการพัฒนาการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา 82
4-3	เปรียบเทียบจุดร่วมและจุดแตกต่างของกรณีศึกษาโรงแสดงคาบาเร่ต์ 3 แห่ง 83
4-4	การแบ่งกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ของกรณีโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข 102
4-5	เปรียบเทียบระเบียบกฎหมายเกณฑ์ที่สำคัญของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา 118
4-6	เปรียบเทียบภูมิหลังของกะเทยคาบาเร่ต์โทว์ก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ 124
5-1	เปรียบเทียบการสร้างการรับรู้ต่อกะเทยในเมืองพัทยาโดยสื่อ 151
5-2	พื้นที่ทางสังคมของกะเทยในเมืองพัทยา 159
5-3	ตำแหน่งและรางวัลประจำตำแหน่งของผู้เข้าประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส 2017 162
6-1	การรับรู้ต่อบทบาทเชิงอาชีพและบทบาทเชิงความเป็นเพศของกะเทยคาบาเร่ต์ 180

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 การวิเคราะห์ตัวตน (Self) ของ George Herbert Mead	19
2-2 การวิเคราะห์เชิงละครของ Erving Goffman	20
2-3 การเปลี่ยนผ่านประเภทของเพศในสังคมไทย	30
2-4 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา	46
4-1 บรรยายกายภายนอกโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	86
4-2 บรรยายกายภายนอกโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	87
4-3 บรรยายกายภายนอกโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.	88
4-4 บรรยายกายภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	90
4-5 บรรยายกายภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	92
4-6 บรรยายกายภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.	94
4-7 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	106
4-8 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	107
4-9 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.	108
4-10 สรุปความคิดการศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา	142
5-1 สรุปความคิดการศึกษากระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อ การรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม	170
6-1 การวิเคราะห์กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา.....	176
6-2 การวิเคราะห์กระบวนการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ของกะเทย คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา.....	178

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทย* คาบาเร่ต์ (Kathoey Cabaret) ในเมืองพัทยา เป็นความพยายามในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการสร้างตัวตนของกลุ่มเพศนอกรอบ ผ่านการศึกษากรณีศึกษาเฉพาะ “กลุ่มกะเทยที่ประกอบอาชีพแสดงคาบาเร่ต์” ว่ามีกระบวนการ (Process) หรือรูปแบบ (Pattern) ในการสร้างตัวตนภายในกลุ่มหรือภายในพื้นที่วัฒนธรรมย่อย อย่าง “โรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา” อย่างไร และเหตุปัจจัยใดที่ส่งผลต่อกระบวนการสร้างตัวตน รวมถึงศึกษากระบวนการตอบโต้ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ต่อการรับรู้ (Perception) เดิมหรือชุดความรู้เดิมที่ประกอบสร้าง (Social construction) ให้กลุ่มกะเทยมีฐานะเป็นเพียงเพศนอกรอบ หรือเพศนอกจารีตในสังคมไทย การศึกษาในครั้งนี้จึงมุ่งทำการศึกษาปรากฏการณ์ ผ่านการใช้กรอบการศึกษาแบบปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic interaction) เพื่อทำความเข้าใจการประกอบสร้างกะเทยคาบาเร่ต์

ข้อถกเถียงเกี่ยวกับการศึกษาประเด็นเรื่องเพศสภาพ (Gender) และเพศวิถี ที่ผ่านมา ตั้งอยู่บนข้อถกเถียงเกี่ยวกับเป้าหมายในการศึกษา 2 รูปแบบ ได้แก่ การแสวงหาความจริงแท้ (Essentialism) และการประกอบสร้างทางสังคม (Social constructionism)** ตามกระบวนการทัศน์

* คำว่า “กะเทย” (Kathoey) ถือเป็นคำที่ถูกใช้และสื่อเฉพาะถึงกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่มีเพศสภาพเฉพาะในสังคมไทย มีลักษณะเป็นผู้ชายที่แสดงออกถึงความเป็นหญิง แต่ยังไม่ถึงกับการออกจากความเป็นชาย โดยสมบูรณ์ กล่าวคือ กะเทยอาจแปลงเพศเป็นหญิงหรือไม่ก็ได้ ซึ่ง Morris (1994) อธิบายกะเทยในลักษณะเป็นเพศสภาพ (Gender) ที่สามในสังคมไทย นอกเหนือจากเพศชายและเพศหญิง รวมถึงการศึกษาและนิยามกลุ่มกะเทยจำเป็นต้องพิจารณาแยกออกจากมุมมองการแบ่งแยกเพศสภาพแบบตะวันตกที่มีบรรทัดฐานต่อการแบ่งแยกเพศเชิงกายภาพเพียงสองเพศเท่านั้น

** การศึกษาเพื่อแสวงหาความจริงแท้เกี่ยวกับเรื่องความเป็นเพศอยู่ภายใต้บรรทัดฐานการมองแบบรักต่างเพศ (Heterosexual) ทำให้การศึกษาเกี่ยวกับเพศนอกรอบกลายเป็นศึกษาเพื่อแสวงหาความจริงแท้เกี่ยวกับสาเหตุของความเบี่ยงเบน (Deviant) หรือปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ซึ่งกระบวนการทัศน์ในการศึกษาดังกล่าวถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยกลุ่มที่มุ่งหมายการศึกษาถึงการประกอบสร้างทางสังคม ที่ปฏิเสธเรื่องบรรทัดฐานการมองแบบรักต่างเพศ และนำเสนอกระบวนการทัศน์การศึกษาความเป็นเพศผ่านการพิจารณาถึงกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ความเป็นเพศ และการผลิตความหมายต่อความเป็นเพศในสังคม

แบบตะวันตก อย่างไรก็ตาม การศึกษาถึงความเป็นเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศมักอยู่บนฐานของการศึกษาค้นหาถึงการประกอบสร้างความเป็นเพศในสังคม เนื่องจากเป้าหมายในการศึกษาเพื่อการประกอบสร้างทางสังคมให้ความสำคัญถึงกระบวนการสร้างความหมายและอัตลักษณ์ความเป็นเพศที่มีความหลากหลายในสังคม ตรงกันข้ามกับเป้าหมายในการศึกษาเพื่อแสวงหาความจริงแท้ที่อยู่บนบรรทัดฐานการมองแบบรักต่างเพศและมองความหลากหลายทางเพศในสังคมเป็นเพียงความเบี่ยงเบน (นฤพนธ์ ดัวงวิเศษ, 2555, หน้า 168-174)

ตารางที่ 1-1 เปรียบเทียบลักษณะการศึกษาความเป็นเพศระหว่างแบบการแสวงหาความจริงแท้และแบบการประกอบสร้างทางสังคม

ลักษณะ	การแสวงหาความจริงแท้ (essentialism)	การประกอบสร้างทางสังคม (social constructionism)
เป้าหมายของการศึกษา	สาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเบี่ยงเบน	การประกอบสร้างทางสังคมที่มีต่อความเป็นเพศ
วิธีการศึกษา	การทดลองแบบวิทยาศาสตร์	ศึกษาผ่านประสบการณ์ของ Agency (ทั้งในฐานะผู้ทำและถูกกระทำ)
บรรทัดฐาน	การมองแบบรักต่างเพศ	ปฏิเสธการมองแบบคู่ตรงข้าม
ความเป็นเพศ	มีความเป็นสากล	มีความหลากหลาย
มุมมองต่อกลุ่มเพศนอกกรอบ	กลุ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	กลุ่มที่มีความหลากหลาย และปฏิเสธกระบวนการทัศน์เบี่ยงเบน

(ที่มา: ปรับปรุงมาจาก นฤพนธ์ ดัวงวิเศษ, 2555, หน้า 168-174)

อย่างไรก็ตาม พัฒนาการของประวัติศาสตร์หรืองานศึกษากะเทยและกลุ่มเพศนอกกรอบในสังคมไทยก็ยังคงแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (Power relation) ที่ไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ โดยเฉพาะพัฒนาการของประวัติศาสตร์นับตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา อิทธิพลของแนวคิดการมองเพศแบบคู่ตรงข้าม (Binary opposition) ที่มาพร้อมกับแนวคิดการพัฒนาสู่ความทันสมัยและความเป็นอารยะประเทศ (Modernization and civilization) จากมโนทัศน์แบบตะวันตกที่เข้ามา ได้ส่งผลต่อการรับรู้ทางเพศและการจัดวางบทบาททางเพศ (Sex role) ในสังคมไทย อย่างเช่น การนิยามบทบาททางเพศผ่านวัฒนธรรมของชนชั้นนำในสังคมไทย บทบาทของความเป็นชายในรูปแบบ “สุภาพบุรุษ” หรือบทบาทของความเป็นหญิงในรูปแบบ “กุลสตรี” รวมถึงการเกิดขึ้นของเกิดกฎหมายสมัยใหม่ที่ระบุถึงการแบ่งแยกบทบาท สิทธิและหน้าที่ของชายและ

หญิงที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งผลของการจัดวางบทบาททางเพศในช่วงเวลาดังกล่าว ได้สร้างกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ทางเพศขึ้นภายใต้บรรทัดฐานการมองแบบรักต่างเพศ (เพศคู่ตรงข้าม) ในสังคมไทย และผลักดันเพศวิถีอื่น ๆ ในสังคมกลายเป็นเพศนอกรอบหรือกลุ่มคนที่มีความเบี่ยงเบน ทำให้การรับรู้ต่อเพศของกลุ่มกะเทยและเพศนอกรอบถูกลดทอนกลายเป็น “ความเป็นอื่น” (Otherness) หรือ “ถูกทำให้กลายเป็นชายขอบ” (Marginalization) เช่น การเรียกกลุ่มกะเทยว่า “ลักเพศ” (ความผิดปกติที่เกิดจากความสุขทางเพศแบบเพศตรงข้ามเพศกำเนิดของตน) หรือถูกมองว่าเป็นกลุ่ม “วิถีปฏิบัติเชิงสังวาสไม่ปกติ” (เบี่ยงเบนจากธรรมชาติที่ถูกกำหนด) เป็นต้น (Morris, 1994; สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ, 2553, หน้า 3-4, 8)

เช่นเดียวกับ งานศึกษากะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบในสังคมไทยที่ผ่านมา ต่างสะท้อนเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบภายใต้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคมไทย สามารถแบ่งกลุ่มงานศึกษาความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศของกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบในสังคมไทยออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มที่ทำการศึกษาถึงความไม่เท่าเทียมในวิถีการผลิต เช่น การโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ สิทธิระหว่างการทำงาน หรือการยอมรับจากสังคมที่ทำงาน เป็นต้น ตัวอย่างของงานศึกษาที่ผ่านมาในกลุ่มนี้ เช่น งานของ บุญกร สุริยสาร (2557, หน้า 67-82) ที่ศึกษาโอกาสและการปฏิบัติต่อกลุ่มเพศนอกรอบในโลกแห่งการทำงาน แสดงให้เห็นถึงโอกาสและการเข้าอาชีพของกลุ่มเพศนอกรอบที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการกฏระเบียบการแต่งกายตามเพศกำเนิดหรือการยอมรับจากสังคมที่ทำงานหรือโอกาสของความก้าวหน้าในอาชีพการทำงานในงานศึกษาชิ้นนี้ก็แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดของกลุ่มเพศนอกรอบในการทำงานอย่างชัดเจน หรืองานศึกษาวิจัยของกลุ่มที่ศึกษาการเข้าสู่อาชีพของกลุ่มเพศนอกรอบ อย่างงานศึกษาของ ภิญญา ไชยประนัง (2542, หน้า 118-123), วรวิศรา ศรีวัฒนวรชัย (2544, หน้า 69-77) และสุกัญญา พรโสภากุล (2545, หน้า 12-16) งานศึกษาของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นข้อจำกัดของโอกาสการเข้าสู่อาชีพของกลุ่มกะเทยและเพศนอกรอบ รวมถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ส่งผลให้กลุ่มดังกล่าวต้องเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ

2. ความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางวัฒนธรรม เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมในฐานะกระบวนการขัดเกลาทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่สำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็น วัฒนธรรมประเพณี ศาสนา หรือค่านิยมของสังคมที่ผลักดันให้กลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบกลายเป็นสิ่งอื่นหรือสิ่งที่ผิดแปลกจากธรรมชาติในพื้นที่วัฒนธรรมของสังคม

ตัวอย่างเช่น งานของ ปิยลักษณ์ โพธิ์วรรณ (2554, หน้า 114-120) เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการไม่ถูกยอมรับจากสังคม จนกลายเป็นการผลักดันให้กลุ่มกะเทยออกจากพื้นที่วัฒนธรรมหลักและทำให้กะเทยต้องต่อสู้ต่อการนิยามความหมายต่อกลุ่มตนพร้อมทั้งการแสดงออกผ่านการใช้ความสามารถต่าง ๆ ในพื้นที่วัฒนธรรมย่อยของตนเอง (เช่น คาบาเร่ต์, ร้านเสริมสวย, เวทีหมอลำ หรือร้านกาแฟ ฯลฯ) เพื่อเปิดพื้นที่ทางสังคมให้เกิดการถูกยอมรับมากขึ้น หรืองานของ พรเทพ แพรวขาว (2556, หน้า 62-81) นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกะเทยในอีสานอย่างพื้นที่บริเวณหน้าเวทีหมอลำ (หน้าฮ้านหมอลำ) พื้นที่ที่เหล่ากะเทยจะแสดงตัวตนทางเพศและความปรารถนาทางเพศของตน รวมถึงเป็นพื้นที่ในการต่อรองความสัมพันธ์เชิงอำนาจกับผู้ชาย (ผู้บ่าว) ที่มาร่วมงานหมอลำ แต่อย่างไรก็ตามนอกพื้นที่เวทีหมอลำกลุ่มกะเทยดังกล่าวจำนวนมากยังคงต้องแสดงตัวตนตามเพศกำเนิดของตนเองตามเดิมตามกรอบความคิดและความเชื่อของผู้คนในสังคมอีสาน

3. ความสัมพันธ์เชิงอำนาจเชิงสถาบัน เป็นงานศึกษาของกลุ่มที่มุ่งอธิบายเกี่ยวกับความเป็นสถาบันต่าง ๆ ในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว กฎหมาย หรือสถาบันการศึกษา ในฐานะกระบวนการขัดเกลาทางสังคมในการควบคุมการแสดงออกของกลุ่มเพศนอกรอบตัวอย่างเช่น งานของ ปิยลักษณ์ โพธิ์วรรณและมณีนมัย ทองอยู่ (2553, หน้า 69-73) ศึกษากลุ่มคนข้ามเพศ (กะเทย) กับความสัมพันธ์เชิงอำนาจในครอบครัวของตนเอง ซึ่งคนข้ามเพศมักถูกตีตราหรือถูกมองว่าเป็นคนอื่นตลอดเวลา อันเป็นประสบการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นทั้งในสถาบันครอบครัวและกับคนใกล้ชิด หรืองานศึกษาของคทาวุธ ครั่งพิบูลย์ (2555, หน้า 267-270) เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการให้คุณค่ากับพิธีรับปริญญาในสถาบันการศึกษาที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศที่ไม่เท่าเทียมในหลาย ๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายเข้าพิธีตามเพศวิถีของตนเองหรือการยอมรับทางสังคมระหว่างกะเทยปริญญาบัตรกับกะเทยทั่วไป ฯลฯ นอกจากนี้ คทาวุธ ครั่งพิบูลย์ (2558) ก็ยังทำการศึกษาเกี่ยวกับการรับรองสถานะของบุคคลข้ามเพศทางกฎหมายอีกด้วย

จากปรากฏการณ์ตามประวัติศาสตร์และงานศึกษาข้างต้น ทำให้เห็นว่าสังคมได้ประกอบสร้างการรับรู้ขึ้นต่อกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบในสังคมให้กลายเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะเป็นอื่นหรือผิดธรรมชาติ ทำให้กลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบเกิดข้อจำกัดและอุปสรรคในการแสดงตัวตนทางเพศและการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่สาธารณะ เป็นลักษณะของความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศที่ไม่เท่าเทียมในสังคมไทย แม้แต่ภายในกลุ่มเพศนอกรอบก็อาจมีปัญหาไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะกะเทยที่ต้องแต่งกายข้ามเพศ (อ้างอิงผู้หญิง) ส่วนใหญ่มัก

ไม่ได้มีโอกาสเข้าสู่อาชีพหรือเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจได้มากกว่ากลุ่มเพศนอกรอบอื่น ๆ อย่างเกย์ ทอมหรือดี๊ ที่แต่งกายตามเพศกำเนิดตน (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2556)

อย่างไรก็ตาม สำหรับสังคมไทยอาชีพหนึ่งที่เปิดพื้นที่และโอกาสให้แก่กะเทยเข้ามาทำงานเป็นอาชีพแรก ๆ ก็คือ “อาชีพการแสดงคาบาเรต์” (Cabaret show) เป็นการแสดงเต้นและร้องลิปซิงค (Lip-synch) ของกะเทยและเกย์ การแสดงและการแต่งกายของนักแสดงส่วนใหญ่ มักอ้างอิงความเป็นหญิง โดยเฉพาะเลียนแบบการแสดงและการแต่งกายจากนักร้องและนักแสดงหญิงชื่อดังทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การแสดงคาบาเรต์ถูกพัฒนามาจากการหนึ่งในการแสดงเล็ก ๆ เพื่อความบันเทิงภายในบาร์เบียร์ของกลุ่มกะเทยและเกย์ในกรุงเทพฯ มาสู่การแสดงภายในโรงแสดง (Theater) ที่มีเวที/ฉากขนาดใหญ่ แสง สี และเครื่องเสียงที่ใช้ประกอบการแสดงอย่างเป็นทางการในพื้นที่เมืองพัทยา อย่าง ทิฟฟานีโชว์ พัทยา (Tiffany-show Pattaya), อัลคาซาร์ คาบาเรต์โชว์ พัทยา (Alcazar Cabaret Show Pattaya) และโคลอสเซียมโชว์ พัทยา (Colosseum Show Pattaya) ที่เปิดโอกาสให้กลุ่มกะเทยเข้ามาเป็นนักแสดงคาบาเรต์นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517, ปีพ.ศ. 2524 และปี พ.ศ. 2556 ตามลำดับ (Alcazarthailand, ม.ป.ป.; Colosseum Show Pattaya, 2557; Tiffany-show, ม.ป.ป.) นอกจากนี้ พื้นที่เมืองพัทยายังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น มิโมซ่า พัทยา, สวอนงนุช พัทยา บ้านสุขาวดี พัทยาหรือโรงละครไทยอลังการ เป็นต้น นำเอาการแสดงคาบาเรต์ของกะเทยไปเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมท่องเที่ยวภายในสถานประกอบการ

แม้พื้นที่อย่าง “เมืองพัทยา” เป็นพื้นที่เศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่เติบโตจากการพัฒนาบนฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว* และมีฐานของการพัฒนาส่วนหนึ่งจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและสถานประกอบการที่มีกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบเป็นแรงงานสำคัญ อย่าง สถานประกอบการโรงแสดงคาบาเรต์ ทำให้ปรากฏกลุ่มกะเทยอยู่ในพื้นที่สูงถึงประมาณ 3,000 คนจากการประมาณการณว่าในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวของเมืองพัทยา** ทำให้เมืองพัทยานานนาม

* เมืองพัทยากว้างให้เป็นพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2500 ผ่านบทบาทของรัฐในการยกฐานะเมืองพัทยาเป็นเมืองพิเศษ (ระบบผู้จัดการเทศบาล - City Manager) และพัฒนาให้เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ควบคู่กับการพาณิชย์และธุรกิจการค้าตาม “แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก” หรือ “แผนพัฒนาอีสเทิร์นซีบอร์ด” (Eastern Seaboard Development Program) เมื่อปี พ.ศ. 2524 (ภารดี มหาชนธ์, 2552, หน้า 147 – 148)

** ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว หรือเรียกว่า ช่วง High season ของเมืองพัทยา คือ ช่วงระหว่างเวลาตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคมของทุกปี

ว่า “เป็นเมืองที่เกือบทุกรสนิยมทางเพศที่มีอยู่บนโลกหาได้ที่นี่” (ศูนย์ข้อมูล&ข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง [TCIJ], 2554) ถึงกระนั้น พื้นที่เมืองพัทธาก็ยังพบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการแสดงตัวตนทางเพศของกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบ ปัญหาส่วนใหญ่มักเกิดจากการรับรู้แบบบรรทัดฐานการมองแบบรักต่างเพศที่ยังคงเป็นการรับรู้หลักของสังคม ปัญหาดังกล่าวที่สำคัญ ได้แก่ (กฤษฎา สุภวรรธนะกุล, 2557; ศูนย์ข้อมูล&ข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง [TCIJ], 2554; สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7, 2559)

- ปัญหาภาพลักษณ์ของกะเทยในพื้นที่ เกิดจากสื่อและการรับรู้ของคนส่วนใหญ่ในสังคมที่มุ่งให้ความสนใจกับ ผู้หญิง กะเทยหรือกลุ่มเพศนอกรอบในพื้นที่เมืองที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ (Sex worker) มากกว่าอาชีพอื่น ๆ จากจำนวนสถานบริการทางเพศและเพศพาณิชย์ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยที่ออกมาจากการรับรู้ของผู้คนมีลักษณะเป็นภาพเหมารวมกะเทยในพื้นที่เมืองพัทธาทันทีเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ รวมถึงยังมีการตั้งฉายาสำหรับกะเทยพัทธาทันทีว่า “ผีมะพร้าว”^{*} ซึ่งทำให้กะเทยทั้งที่ประกอบอาชีพและไม่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศได้รับภาพลักษณ์ที่ไม่ดีตามไปด้วย

- ปัญหาความรุนแรง กลุ่มกะเทยมักถูกได้รับการกระทำความรุนแรงจากเจ้าหน้าที่รัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เมืองพัทธาทันทีมีส่วนโดยตรงต่อการปราบปรามการค้าบริการทางเพศ กลุ่มกะเทยในพื้นที่เมืองพัทธาทันทีเชื่อว่า กลุ่มตนเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามการค้าบริการทางเพศ และมักถูกตั้งข้อหาหรือถึงขั้นถูกทำร้ายร่างกายและล่วงละเมิดทางเพศ เช่น การบังคับให้พวกเขาสำเร็จความใคร่ด้วยปากเพื่อแลกกับการไม่ตั้งข้อหา หรือหากพบเจอถุงยางอนามัยในกระเป๋าก็ถูกสันนิษฐานและตั้งข้อหาการค้าบริการทางเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่มกะเทยบางส่วนก็ยังถูกกระทำความรุนแรงจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทธาทันทีด้วย

- ปัญหาของโอกาสและการเข้าถึงสิทธิที่กลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบควรจะได้รับ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการรับรู้ต่อภาพลักษณ์ของกะเทยที่ไม่ดีในพื้นที่เมืองพัทธาทันทีนำไปสู่การจำกัดโอกาสของกลุ่มกะเทยในการประกอบอาชีพปกติทั่วไป รวมถึงโอกาสในการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ที่พึงได้รับจากรัฐ โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับความคุ้มครองจากรัฐและสิทธิในการประกอบอาชีพที่กลุ่มกะเทยในพื้นที่ยังไม่ได้รับความเท่าเทียมและยังถูกเพิกเฉยจากเจ้าหน้าที่รัฐ

* กลุ่มกะเทยประกอบอาชีพขายบริการทางเพศในบริเวณใต้ต้นมะพร้าวริมชายหาดของเมืองพัทธาทันที มักออกมาขายบริเวณในช่วงเวลากลางวัน

จากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทลุงก็ได้รับผลกระทบ เช่นเดียวกับกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบกลุ่มอื่น ๆ ในเมืองพัทลุงเช่นเดียวกัน ซึ่งกะเทยคาบาเร่ต์ถือเป็นกลุ่มเพศนอกรอบที่สำคัญในพื้นที่เมืองพัทลุง สำหรับความพยายามในการสร้างตัวตนของ “กะเทยคาบาเร่ต์” ขึ้นมาเพื่อทดแทนภาพลักษณ์การค้าประเวณีแบบเหมารวมต่อกะเทยในเมืองพัทลุง และสร้างพื้นที่ทางสังคม/วัฒนธรรมเฉพาะอย่าง “โรงแสดงคาบาเร่ต์” เพื่อแสดงความสามารถของตนเองให้เป็นที่รับรู้และรู้จักแก่สายตาคนทั่วไปในสังคมและลดอคติจากความรับรู้เดิมของสังคม นอกจากนี้ ในเมืองพัทลุงยังปรากฏให้เห็นการรวมกลุ่มความหลากหลายทางเพศในเมืองพัทลุง เช่น ศูนย์ซิสเตอร์ (Sisters Center) หรือศูนย์กิจกรรมสาวประเภทสองในเมืองพัทลุง และ มูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ (Service Worker In Group Foundation: SWING) เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบในพื้นที่เมืองพัทลุงและใกล้เคียง รวมถึงการสร้างและส่งเสริมความรู้ต่อความหลากหลายทางเพศแก่ผู้คนในสังคมที่เข้าใจและมีทิศทางที่ดีมากยิ่งขึ้น (ศูนย์ซิสเตอร์, ม.ป.ป.; “SWING” ถูกที่ค้นพบสุภาพที่สาม, 2557)

จากปรากฏการณ์ของการจัดวางบทบาททางเพศภายใต้กระบวนการขัดกลางทางสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาทและตัวตนที่จำกัดของกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกรอบตลอดจนไปถึงวิธีการผลิตแบบทุนนิยมที่ได้สร้างให้พื้นที่อย่าง เมืองพัทลุงเป็นพื้นที่แห่งโอกาสของกะเทยในการเข้ามาประกอบอาชีพและมีบทบาทในสังคม โดยเฉพาะอาชีพคาบาเร่ต์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนและบทบาททางเพศของตนเองได้ดีที่สุดอาชีพหนึ่งทั้งในสังคมเมืองพัทลุงและในระดับประเทศ โดยที่ผ่านมามีผลงานที่ทำการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับปรากฏการณ์อาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยหรือกลุ่มเพศนอกรอบยังมีผู้ทำการศึกษานี้จำนวนไม่มากนัก ซึ่งสามารถสรุปและแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย

1. กลุ่มที่ศึกษาพรรณนาของผู้ชมที่มีต่อกะเทยคาบาเร่ต์ ได้แก่ งานศึกษาของ Guoxiang (2557) เรื่อง พรรณนานักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อการแสดงโชว์สาวประเภทสองในเมืองพัทลุง จังหวัดชลบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนยังคงมีความคิดเกี่ยวกับการมองกะเทยเปรียบเสมือน “ขันทิ” ที่เป็นความผิดแปลกทางเพศของสังคมจีน ไม่สามารถยอมรับได้ ซึ่งกลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวจีนสูงอายุมักมีความรุนแรงของมุมมองดังกล่าวสูงและมองการแสดงของคาบาเร่ต์ว่าไม่เหมาะสม ส่วนของกลุ่มที่มีวัยรุ่นและวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นกลับมีทัศนคติต่อคาบาเร่ต์ด้วยการให้ความยอมรับและให้ความสนใจเรื่องเพศน้อยกว่าความสามารถในการแสดงที่มีความสวยงามน่าประทับใจ ซึ่งส่วนดังกล่าวได้สอดคล้องกับงานศึกษาของ เรืองฟ้า

บุราคร (2550) เรื่อง การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ “กะเทย” ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ ที่ผล การศึกษาพบว่า การแสดงตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ถูกยอมรับจากผู้ชมทั้งกลุ่มเพศชาย เพศหญิง และกลุ่มชายรักชาย ในเรื่องของความสวยงามทางกายภาพและความสามารถทั้งใน/ นอกพื้นที่การแสดงคาบาเร่ต์

2. กลุ่มที่ศึกษาความต้องการและความมั่นคงในการประกอบอาชีพของกะเทย คาบาเร่ต์ ประกอบด้วย การศึกษาของสมศักดิ์ แก้วคำ (2547) เรื่อง การศึกษาความต้องการและ แนวทางการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับนักเต้นคาบาเร่ต์ ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากชายเป็นหญิง และการศึกษาของ กนกพันธ์ มีมานัส (2548) เรื่อง ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเร่ต์ ผลการศึกษาทั้ง 2 งาน พบว่า กะเทยคาบาเร่ต์ มีความพึงพอใจและมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพของตนเอง แต่ยังมีทัศนคติต่อความมั่นคงในอาชีพที่ ปานกลางจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถหรือทักษะในด้านอื่น ๆ ของตนเอง เช่น ภาษา การแต่งหน้า การออกแบบและตัดเย็บเครื่องแต่ง เพื่อเป็นรองรับต่อความไม่มั่นคงที่จะ เกิดขึ้นในอาชีพเมื่อมีอายุมากขึ้นได้

3. กลุ่มที่ศึกษาอัตลักษณ์และปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ ได้แก่ การศึกษาเรื่อง การช่วงชิงอัตลักษณ์ “กะเทย” ในงานคาบาเร่ต์โชว์ ของ เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546) ที่ศึกษาถึง อัตลักษณ์และลีลาชีวิตทางเพศของกะเทยในพื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ การศึกษาพบว่า โรงแสดงคาบาเร่ต์เป็นสถานที่แห่งการหลอมรวมอัตลักษณ์ใหม่และลีลาชีวิตทางเพศใหม่ให้แก่ กะเทยคาบาเร่ต์ ที่มีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น เช่น การละเล่นทางเพศของผู้ที่ไม่ใช่ ชายจริงหญิงแท้ด้านหลังของเวทีการแสดง การหยิบใช้ภาพลักษณ์ทางกายแบบหญิงมาใช้กับ ร่างกายของตนเองหรือการแสดงตัวตนทางเพศเพื่อไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศตามความต้องการ แต่ละช่วงเวลาหรือเรียกว่า “ยังวิถี” เป็นต้น การศึกษาของเปรมปรีดา มุ่งศึกษากะเทยคาบาเร่ต์ใน ฐานะผู้กระทำที่มีการแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ ส่วนการศึกษาของ วัชรวุฒิ ชี้อัสตัยและ พัชรินทร์ สิริสุนทร (2559) เรื่อง “ชุมกะเทย” ไซมอน คาบาเร่ต์ และการสถาปนาความสัมพันธ์เชิง อำนาจในเครือข่ายทางสังคมใหม่ รวมถึงงานของ วัชรวุฒิ ชี้อัสตัยและวัชรพล พุทธรักษา (2558) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์และพื้นที่ ส่วนตัว แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ถูกเรียกว่า “ระบบแม่” เกิดจากความสัมพันธ์ที่ แน่นแฟ้น เข้มข้นภายในกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ได้นำไปสู่การจัดเครือข่ายทางสังคมแบบเครือข่ายติ เสมือนขึ้น โดยมีกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีความอาวุโสเปรียบเสมือนแม่ที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อ และควบคุมพฤติกรรมของกะเทยคาบาเร่ต์คนอื่น ๆ

ดังนั้นแล้ว งานที่ศึกษาเกี่ยวกับกะเทยคาบาเร่ต์ที่ผ่านมายังคงมีข้อจำกัดอยู่ที่ลักษณะ การศึกษาถึงมุมมองของคนนอก (ผู้ชม/นักท่องเที่ยว) ในฐานะผู้ถอดรหัส ความเป็นเพศของกะเทย คาบาเร่ต์ อย่างงานศึกษาของ Guoxiang (2557) และเรื่องฟ้า บุราคร (2550) และงานที่ศึกษา ลักษณะถึงพฤติกรรมหรือการแสดงออกของกะเทยคาบาเร่ต์ เพื่อสะท้อนถึงความเป็นตัวตนทาง เพศของกะเทยคาบาเร่ต์ อย่างงานศึกษาของ เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546), สมศักดิ์ แก้วคำ (2547), กนกพันธ์ มีมานัส (2548), วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์และพัชรินทร์ สิริสุนทร (2559) รวมถึง งานของวัชรวุฒิ ชื่อสัตย์และวัชรพล พุทธิรักษา (2558) โดยการศึกษาเกี่ยวกับกะเทยคาบาเร่ต์ที่ ผ่านมาทั้งหมดยังไม่เห็นการศึกษาถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างและปัจจัยแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อ การแสดงพฤติกรรม รวมถึงกระบวนการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม (ทั้ง ระดับกลุ่มและระดับพื้นที่) ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์

ด้วยเหตุนี้ เพื่อที่จะก่อให้เกิดการทำความเข้าใจต่อกะเทยคาบาเร่ต์และ ความหลากหลายทางเพศในสังคมที่มากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การศึกษาวิจัยนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งในการเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ (Gap of knowledge) ดังกล่าว เป็นเหตุให้ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาและทำความเข้าใจต่อเบื้องหลังทางความคิดของกะเทยคาบาเร่ต์ ที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อความคิดของกะเทย คาบาเร่ต์ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม (ทั้งระดับกลุ่มและระดับ พื้นที่) ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์และความหลากหลายทางเพศในพื้นที่เมืองพัทยา

คำถามวิจัย

1. กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยามีลักษณะอย่างไร
2. กะเทยคาบาเร่ต์ในพื้นที่เมืองพัทยาใช้กระบวนการตอบโต้ต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้าง การรับรู้ใหม่ในสังคมอย่างไร

วัตถุประสงค์

จากประเด็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

2. เพื่อศึกษาและนำเสนอกระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาเรื่องกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตพื้นที่ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีศึกษา (Case study) โดยผู้วิจัยกำหนดพื้นที่และกรณีศึกษาของการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ การศึกษาเชิงพื้นที่ในพื้นที่เมืองพัทยาและการศึกษาเฉพาะกรณีศึกษากะเทยคาบาเร่ต์ในโรงแสดงคาบาเร่ต์ในพื้นที่ของเมืองพัทยา จำนวน 3 แห่ง* เนื่องจาก พื้นที่และกรณีศึกษาดังกล่าว เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง มีพัฒนาการของโรงแสดงคาบาเร่ต์มาอย่างยาวนานและมีชื่อเสียงระดับประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ในสังคมไทย** ซึ่งผู้วิจัยจะใช้ลักษณะเฉพาะเชิงบริบทและเชิงประวัติศาสตร์ของกรณีศึกษาเป็นฐานในการทำความเข้าใจ กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาในฐานะหน่วยการวิเคราะห์หลัก (Unit of analysis) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งพัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ที่กลายเป็นเงื่อนไขแวดล้อมส่งผลต่อความคิดและการตัดสินใจแสดงการกระทำหรือพฤติกรรมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ (Creswell, 2007, p. 73; Yin, 2003, pp. 1-3)

2. ขอบเขตเนื้อหา การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา รวมถึงศึกษาการนำเสนอกระบวนการตอบโต้ต่อการรับรู้เดิมใน

* โรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 แห่ง พิจารณาเลือกจากโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่มีทั้งจุดร่วมและจุดแตกต่างระหว่างกัน เพื่อให้แสดงให้เห็นถึงแง่มุมที่หลากหลายของบริบทที่มีทั้งจุดร่วมเดียวกัน คือ โรงแสดงคาบาเร่ต์ที่กะเทยเป็นนักแสดงหลัก และบริบทที่แตกต่างกันไป

** ปัจจุบันมีการแสดงคาบาเร่ต์ของกะเทยหรือสาวประเภทสองในประเทศไทย 5 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี-พัทยา (7 สถานที่ ประกอบด้วย Tiffany-show Pattaya/ Alcazar Cabaret Show Pattaya/ Colosseum Show Pattaya/ Mimosa Cabaret Show/ Thai Alangkarn Theater Pattaya/ Baan Sukhawadee/ และ Nongnooch Tropical Garden), กรุงเทพฯ (3 สถานที่ ประกอบด้วย New Calypso Cabaret @ Asiatique the Riverfront/ Mambo Cabaret Show/ และ Playhouse Magical Cabaret), ภูเก็ต (2 สถานที่ ประกอบด้วย Simon Cabaret Show และ Aphrodite Cabaret Phuket), เชียงใหม่ (1 สถานที่ Miracle Cabaret Chiangmai), และกระบี่ (1 สถานที่ Blue Dragon Cabaret Show) จุดเริ่มต้นของการแสดงคาบาเร่ต์ของกะเทยหรือสาวประเภทสองในประเทศไทยเริ่มต้นที่ Tiffany-show Pattaya เป็นแห่งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2517

สังคม และสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์และความหลากหลายทางเพศในพื้นที่เมืองพัทยา ผ่านการศึกษาภายใต้กรอบการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับกึ่งกลาง (Meso-level) เพื่อวิเคราะห์เชื่อมโยงปัจจัยเชิงโครงสร้าง (Structure) ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม มิติเชิงพื้นที่ (เมืองพัทยา) และกะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะผู้กระทำการ (Agency) ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกระบวนการผลิตสร้างการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ระหว่างกันในช่วงเวลาต่าง ๆ (Boundless, 2016)

3. ขอบเขตช่วงเวลา การศึกษาในครั้งนี้จะแบ่งการพิจารณาขอบเขตช่วงเวลาในการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ขอบเขตช่วงเวลาในการศึกษาบริบทประวัติศาสตร์เชิงโครงสร้าง คือ การศึกษาพัฒนาการของประวัติศาสตร์การแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ตั้งแต่ช่วงประมาณปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นมา โดยแบ่งช่วงเวลากการศึกษาออกเป็น ช่วงก่อนยุคก่อนการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ ยุคการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพและยุคหลังการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ รวมถึงศึกษาสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของบริบทเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ และขอบเขตช่วงเวลาในการศึกษากฎการศึกษา คือ การศึกษาถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในช่วงเวลาต่าง ๆ จากการบอกเล่าชีวิตประวัติของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ แบ่งช่วงการดังกล่าวออกเป็น ช่วงก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ ช่วงก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ ช่วงการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์อาชีพและช่วงภายหลังการออกจากคาบาเร่ต์อาชีพ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พยายามนำเสนอถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา รวมถึงนำเสนอกระบวนการการสร้างพื้นที่และตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมพื้นที่เมืองพัทยา ผู้ศึกษาจึงคาดหวังต่อผลต่อการศึกษาในครั้งนี้ ดังนี้

1. คาดว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นพื้นที่หนึ่งในโลกวิชาการที่จะสะท้อนเรื่องราวและความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมทางเพศเชิงโครงสร้างมิติต่าง ๆ ของความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย

2. คาดว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงวิถีคิด วิถีชีวิต และการจัดการต่อการรับรู้เดิมที่ถูกสร้างและผลิตซ้ำ (Stereotype) ขึ้นในสังคม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจในสังคมต่อความซับซ้อนและความหลากหลายที่ดำรงอยู่ในสังคม อันจะนำไปสู่การจัดการเชิงนโยบายที่เฉพาะและเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

3. คาดว่าผลการศึกษาค้างนี้จะสามารถช่วยนำไปปรับใช้เป็นกรอบทางเลือกในการพัฒนาและจัดการต่อความหลากหลายที่เหมาะสมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย

4. คาดว่าผลการศึกษาค้างนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการเติมเต็มองค์ความรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศและกะเทยคาบาเร่ต์ ผ่านการศึกษาที่ใช้แนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์มาช่วยในการสร้างความรู้และทำความเข้าใจ

การนำเสนอเนื้อหาวิทยานิพนธ์

การนำเสนอเนื้อหาการวิจัยเรื่องกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา แบ่งการนำเสนอเนื้อหาออกเป็น 6 บท ดังนี้

บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึง ความสำคัญของปัญหา คำถามวิจัย วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการศึกษาและผลที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 เป็นบทที่รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์, แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างทางความหมายเรื่องเพศ ส่วนเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพนักแสดงคาบาเร่ต์ของกะเทย และงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพ รวมถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 กล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้อย่างละเอียด ประกอบด้วยขั้นตอนกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ประเด็นหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย บทวิเคราะห์เชิงโครงสร้างเกี่ยวกับพัฒนาการของคาบาเร่ต์โชว์ในเมืองพัทยา สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์และกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาดังแต่ช่วงก่อนก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ ช่วงก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ ช่วงการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์อาชีพไปจนถึงช่วงภายหลังการออกจากคาบาเร่ต์อาชีพ

บทที่ 5 เป็นผลการศึกษาค้างที่กล่าวถึงกระบวนการตอบโต้ต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ในพื้นที่เมืองพัทยา ประเด็นหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมต่อกะเทยเมืองพัทยาและกะเทยคาบาเร่ต์ กระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ และการลงหลักปักฐานของการรับรู้ใหม่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์

บทที่ 6 เป็นการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและการนำเสนอข้อเสนอนะที่เกี่ยวของกับการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง กระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการศึกษา แบ่งสาระสำคัญในการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์
แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ
เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กรอบแนวคิดในการวิจัย
นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic interaction)

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นหนึ่งในทฤษฎีของสังคมวิทยาแนวการตีความ (Hermeneutic) ศึกษาสังคมในระดับจุลภาค (Micro) เช่นกันกับสำนักปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ซึ่งใช้วิธีการศึกษาอย่างเป็นธรรมชาติ* (Naturalistic inquiry) มองมนุษย์ในสังคมแตกต่างไปจากวัตถุทางธรรมชาติอื่น ๆ กล่าวคือ การมองว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตทางสังคมมีลักษณะกระตือรือร้น (Active) และถูกสร้างขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม พฤติกรรมของมนุษย์จึงเป็นกระบวนการแห่งการปฏิสังสรรค์และการตีความ ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงศึกษาความหมายที่ถูกสร้างขึ้นของมนุษย์จากประสบการณ์และการบรรลุผลแห่งการกระทำของมนุษย์เอง (สรยุทธ ฤทธิจรูญโรจน์, 2547, หน้า 95) ดังนั้น ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงเป็นทฤษฎีที่ให้ความสนใจต่อการศึกษาคำให้ความหมายของมนุษย์ ทั้งจากการให้ความหมายต่อวัตถุ (Object) โดยตรงและการให้ความหมายจากปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ของมนุษย์

1. แนวคิดพื้นฐานของสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นสำนักคิดหนึ่งที่ถูกพัฒนาขึ้น เพื่อนำเอามาอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านการตีความเกี่ยวกับตัวตนทางสังคม (Social self) ของปัจเจกบุคคลที่

* ตรงกันข้ามการศึกษาแนวปฏิฐานนิยม (Positivism) ใช้วิธีการศึกษาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

ถูกสร้างขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) ผ่านระบบสัญลักษณ์ (Symbolic) Ritzer and Goodman (2004 อ้างถึงใน รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 73-74) ได้กล่าวถึงหลักการและสมมติฐานเบื้องต้นในการอธิบายปรากฏการณ์ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้ (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 74-76)

1.1 มองมนุษย์แตกต่างจากสัตว์ชนิดอื่น ๆ เนื่องจาก มนุษย์มีความสามารถในการเรียนรู้และสร้างระบบความหมายและระบบสัญลักษณ์ขึ้นจากศักยภาพในการคิดและความสร้างสรรค์ของมนุษย์ นักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงมีมุมมองต่อมนุษย์ในสังคม คือ “หน่วยที่ครุ่นคิด” (Reflexive)

1.2 การเกิดกลุ่มและสังคมขนาดย่อย เกิดจากแบบแผนการกระทำและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เชื่อมโยงระหว่างกัน

1.3 ปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กำหนดแบบแผนการคิดของมนุษย์ มนุษย์สามารถสร้างและปรับเปลี่ยนความหมายและสัญลักษณ์ได้ผ่านการการกระทำและการมีปฏิสัมพันธ์บนพื้นฐานของการตีความตามสถานการณ์ที่เผชิญ การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ในฐานะหน่วยที่ครุ่นคิดจึงมีลักษณะของการกระทำอย่างมีเป้าหมายภายใต้ปฏิสัมพันธ์ในสังคม แม้ว่าความสามารถในการคิดคือ สิ่งที่อยู่ภายใน แต่นักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เชื่อว่าสามารถแยกแยะการคิดออกจากเรื่องของสมองในเชิงกายภาพได้ นักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงไม่ได้มองการคิดเป็นวัตถุ แต่เป็นการมองการคิดเป็นกระบวนการในตัวมันเองที่จะกระตุ้นและตอบสนองต่อสถานการณ์หรือปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การเชื่อมโยงของการคิดผ่านปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นการกล่อมเกลாத่างสังคม ความหมาย สัญลักษณ์ ตัวตน ปฏิสัมพันธ์หรือสังคม โดยเฉพาะการกล่อมเกลาท่างสังคมที่เชื่อมโยงกับความคิดของคนตั้งแต่วัยเด็กผ่านสถาบันครอบครัวหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอื่น ๆ

1.4 ความหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทำให้มนุษย์สามารถกระทำการและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ได้อย่างแตกต่างและหลากหลาย มนุษย์จึงสามารถพิจารณาและประเมินถึงความเป็นไปได้ถึงผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้น ซึ่งความหมายที่เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ไม่ได้มาจากกระบวนการภายในจิตใจเพียงอย่างเดียว มนุษย์เรียนรู้ถึงความหมายและสัญลักษณ์ได้ในขณะที่เกิดปฏิสัมพันธ์และการกล่อมเกลาท่างสังคม กล่าวคือ “สัญลักษณ์” คือ วัตถุทางสังคม (Social object) ที่ถูกใช้เพื่อเป็นตัวแทนหรือแทนสิ่งที่มีมนุษย์ในสังคมเห็นพ้องกันว่าสัญลักษณ์นั้นสามารถแทนได้ คำต่าง ๆ สิ่งประดิษฐ์เชิงกายภาพ หรือแม้แต่การกระทำเชิงกายภาพ ต่างสามารถเป็นสัญลักษณ์ได้ทั้งสิ้น และบ่อยครั้งที่มนุษย์มักใช้

สัญลักษณ์ในการสื่อสารถึงบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ความสำคัญของสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นสามารถแบ่งความสำคัญ ได้ดังต่อไปนี้

1.4.1 สัญลักษณ์ช่วยเอื้อให้มนุษย์สามารถจัดการกับวัตถุต่าง ๆ ได้ ผ่านการตั้งชื่อ การจัดแยกประเภท และการจดจำ ฉะนั้น สัญลักษณ์จึงช่วยให้มนุษย์จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกได้โดยไม่สับสน ขณะเดียวกัน ภาษาก็จะช่วยให้มนุษย์สามารถตั้งชื่อ จัดแยกประเภท และจดจำได้มีประสิทธิภาพดีกว่า โดยภาษาจะทำงานร่วมกันกับสัญลักษณ์

1.4.2 สัญลักษณ์ช่วยพัฒนาศักยภาพในการรับรู้และการคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวของมนุษย์ ภาษาถือเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มพูนความสามารถในด้านการรับรู้และการคิดของมนุษย์ โดยการคิดหรือการแสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับตัวตนของตนเอง

1.4.3 สัญลักษณ์ช่วยเพิ่มพูนความสามารถของมนุษย์ในการแก้ไขปัญหา เพราะมนุษย์สามารถคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ผ่านการกระทำในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์ก่อนที่มนุษย์จะกระทำการใดลงไป ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์ลดความผิดพลาดที่อาจมีความเสียหายได้อย่างมาก ในขณะที่สัตว์ต้องใช้การลองผิดลองถูก

1.4.4 สัญลักษณ์ช่วยให้มนุษย์ในฐานะผู้กระทำการก้าวข้ามเวลา สถานที่ หรือตัวของตนเองได้ กล่าวคือ มนุษย์สามารถจินตนาการได้ถึงการใช้ชีวิตในอดีตที่ผ่านมาสามารถจินตนาการถึงการมีชีวิตการใช้ชีวิตในอนาคต สามารถก้าวข้ามตัวเขาเองในเชิงสัญลักษณ์และสามารถจินตนาการถึงโลกอย่างที่เป็นจากมุมมองของคนอื่น

1.4.5 สัญลักษณ์ช่วยให้มนุษย์สามารถจินตนาการไปได้ถึงความจริงเชิงอภิปรัชญา (metaphysics reality) เช่น สวรรค์หรือนรกได้

1.4.6 สัญลักษณ์ช่วยให้มนุษย์สามารถหลีกเลี่ยงจากการต้องตกเป็นทาสของสภาพแวดล้อมได้ เพราะมนุษย์สามารถเป็นผู้กระทำการได้ จากความสามารถที่จะชี้นำตัวเองในแบบที่เขาต้องการทำหรือต้องการเป็นได้

2. รากฐานความคิดที่สำคัญของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

Ritzer and Goodman (2011, pp. 351-355) ได้กล่าวถึงงานที่ศึกษาทำการศึกษาภายใต้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ โดยเฉพาะงานเขียนของ จอร์จ เฮร์เบิร์ต มีด (George Herbert Mead) นักคิดที่สำคัญของสำนักคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ซึ่งมีรากฐานปรัชญาความคิด (Philosophy) ที่สำคัญจาก 2 แนวคิด ได้แก่

2.1 ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เน้นวิเคราะห์ถึงตัวแสดงในฐานะผู้กระทำการทางสังคม ซึ่งอิทธิพลของแนวคิดปฏิบัตินิยมที่ส่งผลต่อการพิจารณาตัวแสดงของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ประกอบด้วย

2.1.1 การแสดงออกของมนุษย์ผ่านกระทำเป็นการสร้างให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

2.1.2 การปฏิบัติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีตเปรียบเสมือนความทรงจำและเป็นฐานของความคิดไม่ให้เกิดการกระทำในรูปแบบใหม่ที่จะก่อให้เกิดการเสียเวลา

2.1.3 มนุษย์ในฐานะผู้กระทำการทางสังคมสามารถใช้ประโยชน์จากสังคมที่เป็นอยู่หรือวัตถุกายภาพในสังคม

2.1.4 การศึกษาถึงตัวแสดง ควรทำความเข้าใจถึงจุดยืนของตัวแสดงผ่านการกระทำที่เกิดขึ้นของตัวแสดงนั้น ๆ

จากอิทธิพลของแนวคิดปฏิบัตินิยมที่ส่งผลต่อการพิจารณาตัวแสดงของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ข้างต้น ทำให้จุดยืนของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์มีลักษณะที่ทำการศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ (ตัวแสดง) กับโลก (ทางสังคม) โดยมองว่าปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นกระบวนการที่มีพลวัตและไม่ใช่โครงสร้างที่หยุดนิ่ง ซึ่งมนุษย์สามารถตีความโลกทางสังคมได้ด้วยเหตุผลของตนเอง

2.2 พฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ภายใต้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยมแบบถอนรากถอนโคน (Radical behaviorism) เป็นการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทางความคิดของมนุษย์หรือตัวแสดงนั้นไปสู่การกระทำที่จะเกิดขึ้นในสังคม

จากรากฐานปรัชญาความคิดในการพิจารณาการกระทำของปัจเจกบุคคลในฐานะผู้กระทำของทั้งสองแนวคิด นำไปสู่การพัฒนาการอธิบายการกระทำของปัจเจกบุคคลตามทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ผ่านการอธิบายเกี่ยวกับเรื่องการสร้างสรรค์และพัฒนาตัวตน (Self) ของปัจเจกบุคคล* ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์อธิบายว่ามนุษย์สามารถสร้างสรรค์และพัฒนาตัวตนของตนเองได้ผ่านปฏิสัมพันธ์ที่ตนเองมีร่วมกับวัตถุ กฎเกณฑ์ สถาบัน** หรือกลุ่มบุคคล

* แตกต่างจากการอธิบายของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ที่อธิบายการกำหนดตัวตนของปัจเจกบุคคลเกิดขึ้นจากการกำหนดโดยชีววิทยา

** การพิจารณาสถาบัน (Institutional) ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นการพิจารณาสถาบันแบบไม่ทางการ (Informal) ตามแนวคิดของกลุ่มสถาบันใหม่ (New institutionalist) เพื่อพิจารณา Political life ที่เกิดขึ้น

อื่น ๆ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างแบบอ่อน* (Soft structure) หรืออยู่ในฐานะปัจจัยแวดล้อม (Environment) ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการกลมกลืนทางสังคม (Socialization) ที่ส่งผลต่อกระบวนการผลิตสร้างตัวตนของปัจเจกบุคคลที่ได้เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยปัจจัยที่เกิดขึ้นต่อกระบวนการกำหนดตัวตนของปัจเจกบุคคลอีกส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากความต้องการ (Need) หรือความปรารถนา (Desire) ภายในของปัจเจกบุคคลด้วย ซึ่งปฏิสัมพันธ์ของปัจเจกบุคคลที่เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดสัญลักษณ์ที่ปัจเจกบุคคลแสดงออกมาถึงตัวตนของตนเองตามสถานการณ์ สถานที่หรือช่วงเวลาต่าง ๆ (Harrison, 2011, pp. 251-256; Lowndes, 2002, pp. 131-103)

3. นักคิดคนสำคัญภายในสำนักคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ถือเป็นมุมมองการเขียนของนักคิดและนักปรัชญาอเมริกัน ซึ่งมีผลงานเขียนเกิดขึ้นในช่วงสามทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 20 นักคิดคนสำคัญภายใต้สำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (เชษฐา พวงหัตถ์, 2548, หน้า 55) เช่น

3.1 จอร์จ เฮอร์เบิร์ต มีด (George Herbert Mead) ถือเป็นผู้วางรากฐานแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เนื่องจาก มีดได้พัฒนาระบบปรัชญาที่นำไปสู่การสร้างทฤษฎีสังคมที่รวมเอาแง่มุมต่าง ๆ ของสังคมและประสบการณ์ทางสังคมมาใช้ศึกษาการเกิดขึ้นของตัวตนทางสังคมของมนุษย์ ได้แก่ เหตุการณ์ด้านอัตวิสัยและวัตถุวิสัย (Subjective and objective events) และกระบวนการทางสังคมในระดับจุลภาคและมหภาค (Micro and macro social process) เข้าด้วยกัน (Baldwin, 1986 อ้างถึงใน สรยุทธ ฤทธิจรรยาโรจน์, 2547, หน้า 65)

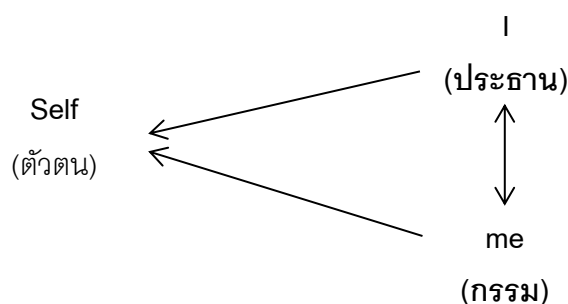
มีด เป็นนักคิดที่พยายามนำเสนอมุมมองและการศึกษาเรื่อง “ตัวตน” (Self) ของมนุษย์ มุมมองของมีดต่อตัวตนที่เกิดขึ้นของมนุษย์ เกิดจากการตอบสนองของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่ไม่ใช่การถูกกระทำหรือได้รับผลกระทบ หากแต่ตัวตนของมนุษย์ได้สร้างเงื่อนไขอย่างแข็งขันต่อสิ่งที่จะตอบสนองตัวตนและประสบการณ์ทางสังคมจึงมีความเชื่อมต่อกัน

ภายในสถาบัน เช่น คุณค่าต่าง ๆ ภายใต้สถาบันหรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกิดขึ้น เป็นต้น ดังนั้นทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงไม่ได้สนใจต่อสถาบันในฐานะปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปัจเจกบุคคล แต่สนใจถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสถาบันกับตัวของปัจเจกบุคคลที่เกิดขึ้น

* การพิจารณาโครงสร้าง (Structure) ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นการพิจารณาโครงสร้างในรูปแบบโครงสร้างแบบอ่อนที่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดตัวตนหรือพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลในระดับหนึ่ง โครงสร้างแบบอ่อนมีลักษณะเป็นปัจจัยแวดล้อม (Environment) ที่อยู่รอบตัวของปัจเจกบุคคล การพิจารณาโครงสร้างของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึงมีความแตกต่างกับการพิจารณาหรืออธิบายโครงสร้างแบบของกลุ่มแนวคิดมาร์กซิสต์ (Marxism) ที่อธิบายโครงสร้างในรูปแบบโครงสร้างแบบแข็ง สามารถกำหนด (Determine) สังคมหรือปัจเจกบุคคลได้ทั้งหมด

และกัน นำไปสู่รากฐานที่สำคัญของปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 77)

มีด ได้อธิบาย ตัวตน ประกอบไปด้วย “I” ฉันทที่เป็นประธาน และ “Me” ฉันทที่เป็นกรรม โดย Me เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสนทนาที่อยู่ภายใน เกี่ยวข้องกับการคิดหรือการครุ่นคิดในการรับหรือแสดงบทบาทจากผู้อื่น บัจเจกบุคคลจึงรับเอาความคิดหรือทัศนคติของคนอื่นที่ต้องการกำหนดรูปแบบการตอบสนอง การเข้ามากำหนดการกระทำของเรา โดยสิ่งที่สำคัญสำหรับตัวตน คือ “จิตใจ” มีด มองว่า จิตใจเป็นเหมือนกระบวนการเชิงพฤติกรรมที่ประกอบไปด้วยชุดของการสนทนาของกิริยาท่าทางที่สำคัญ หรือเป็นบทสนทนาของคำและการกระทำที่อยู่ภายใน ซึ่งความหมายของคำและการกระทำเกี่ยวข้องกับการทางสังคมของปัจเจกบุคคล (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 77-78)

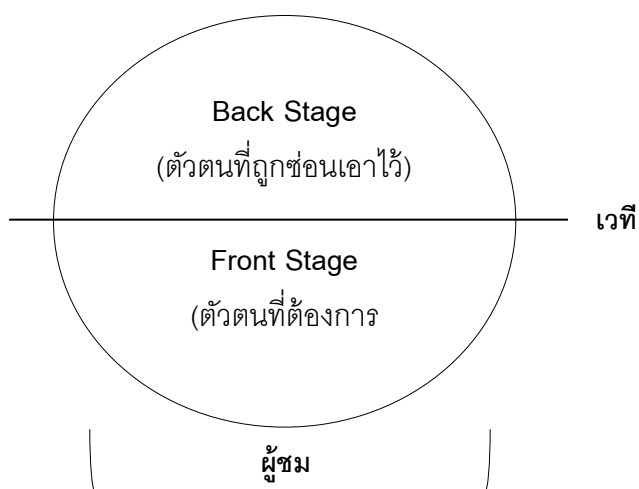
ภาพที่ 2-1 การวิเคราะห์ตัวตน (Self) ของ George Herbert Mead (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2555, หน้า 112)

มีด อธิบายการเกิดขึ้นของตัวตนและบทบาท (Role) ของปัจเจกบุคคลเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ที่ปัจเจกบุคคลมีกับสังคม เช่น ความคาดหวังของบุคคลอื่นหรือคุณค่าของสังคม ล้วนมีส่วนต่อกระบวนการกำหนดตัวตนและบทบาทของปัจเจกบุคคล ตัวอย่างที่ มีด ยกมาอธิบายก็คือการแสดงตัวตนหรือบทบาทของปัจเจกบุคคลเมื่ออยู่ภายใต้เกม (Games) หรือการละเล่นที่ต้องแสดงถึงบทบาท (Role playing characters) ที่จะกำหนดตัวตนและบทบาทของปัจเจกบุคคลผู้เล่นต้องแสดงการกระทำหรือพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเกมหรือบทบาทจำลองดังกล่าว มีด อธิบายว่าเปรียบเสมือนสังคมที่มีปัจเจกแวดล้อมที่คอยกำหนดตัวตนและบทบาทของปัจเจกบุคคล โดยที่ปัจเจกบุคคลในฐานะเจ้าของร่างกายจะเลือกที่จะแสดงการกระทำหรือ

พฤติกรรมผ่านระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ตามที่สังคมกำหนดขึ้น (Harrison, 2011, p. 252; Ritzer & Goodman, 2011, p. 368)

3.2 เออร์วิง กอฟฟ์แมน (Erving Goffman) นำเสนอทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงละคร (Dramaturgical theory) ดังปรากฏในงานชิ้นสำคัญ คือ Presentation of Self in Everyday Life (1959) อธิบายนำเสนอตัวตนผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น เป็นการกระทำโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ความเป็นตัวตน ด้วยวิธีการนำเสนอทั้งจากภาษา คำพูด กิริยาท่าทาง การแต่งกาย ฯลฯ

ในการนำเสนอตัวตนผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมดังกล่าว กอฟฟ์แมน มองว่า เปรียบเสมือนกับการแสดงของนักแสดงหน้าเวทีการแสดง นักแสดงก็จะนำเสนอตัวตนผ่านเสื้อผ้า เครื่องประดับ และกิริยาท่าทางเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กอฟฟ์แมน ก็มองว่าปัจเจกบุคคลหรือ ตัวแสดงก็ย่อมมีชีวิตเบื้องหลัง (ชีวิตส่วนตัว) และพื้นที่หลักจากด้วยเหมือนกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่มีผู้ได้รับรู้จากตนเอง (ไม่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม) และเป็นพื้นที่ที่สะท้อนถึงตัวตนของตนเองมากที่สุด (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 82: สุภางค์ จันทวานิช, 2555, หน้า 130-131)

ภาพที่ 2-2 การวิเคราะห์เชิงละครของ Erving Goffman (สุภางค์ จันทวานิช, 2555, หน้า 131)

เออร์วิง กอฟฟ์แมน มองว่า การนำเสนอตัวตน ผ่านแนวการวิเคราะห์เชิงละคร จะเป็นการทำความเข้าใจต่อปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้น จากตัวตนเป็นผลผลิตของปฏิสัมพันธ์เชิงละครระหว่างผู้แสดง (Perform) และผู้ชม (Audience) ในระหว่างการแสดง ซึ่งเป็นการนำเสนอตัวตนของมนุษย์ที่อยากให้ผู้อื่นเห็นหรือรับรู้ (Presented self) แต่ก็มี การแสดงหรือ

การกระทำบางอย่างเช่นเดียวกันที่ต้องการปิดบังไม่ยอมให้ผู้อื่นรับรู้ หรือตัวตนที่ซ่อนเอาไว้ (Hidden self) ที่จะสามารถเห็นได้เพียงแค่วิวส่วนตัวหรือหลังจากการแสดงเท่านั้น (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2555, หน้า 131-132)

นอกจากนี้ แนวการวิเคราะห์เชิงละครกับทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ยังนำเสนอองค์ประกอบ 2 สิ่งของตัวแสดงที่แสดงอยู่หน้าฉาก ได้แก่ ตัวตน เป็นสิ่งที่ตัวแสดงจะนำเสนอขึ้นเพื่อให้ผู้ชมเกิดความประทับใจหรือเห็นชอบกับสิ่งตัวตนที่ถูกสร้างขึ้น และบทบาท (Role) ที่ถูกกำหนดในการแสดง เป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ บทบาทอาจเกิดขึ้นจากคู่ปฏิสัมพันธ์หรือจากความคาดหวังของสังคมได้ ซึ่งตัวแสดงจะเลือกบทบาทหนึ่ง ๆ ขึ้นเพื่อตอบสนองต่อคู่ปฏิสัมพันธ์หรือผู้ชม และบทบาทจะค่อย ๆ สลายไปหากไม่สามารถตอบสนองต่อคู่ปฏิสัมพันธ์ได้ (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2555, หน้า 132)

3.3 เฮอริเบิร์ต บลูเมอร์ (Herbert Blumer) นักคิดคนสำคัญของสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่พัฒนาแนวคิดของมีดจนกลายเป็นทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่มีความเป็นระบบมากที่สุด ประเด็นสำคัญที่บลูเมอร์พัฒนาต่อจากมีดก็คือ การอธิบายถึงความคิดรากฐาน การวิเคราะห์ของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ 3 ประการ ประกอบด้วย (สรยุทธ ฤทธิจรูญโรจน์, 2547, หน้า 74-76)

3.3.1 มนุษย์กระทำต่อสิ่งต่าง ๆ บนพื้นฐานของความหมายที่สิ่งเหล่านั้นมีต่อตนเอง สังคมที่มนุษย์อาศัยอยู่ มนุษย์ต้องเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นวัตถุ บุคคลหรือสถาบันต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถือเป็นสิ่งที่มนุษย์แต่ละคนให้ความหมาย ความหมายเกิดขึ้นจากทัศนคติและปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นขึ้นในช่วงเวลานั้น ซึ่งเป็นความหมายเฉพาะของแต่ละบุคคล และที่สำคัญความหมายที่มนุษย์สร้างคนอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและความคิดของตนเองได้เช่นกัน

3.3.2 ความหมายของสิ่งต่าง ๆ เกิดจากปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กับผู้อื่นในสังคม บลูเมอร์มองว่า ความหมายเกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ความหมายที่มีต่อสิ่งของต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดจากผู้อื่นกระทำต่อตนเอง การกระทำถือเป็นความหมายและสัญลักษณ์อย่างหนึ่งได้เช่นกัน ดังนั้น ความหมายจึงเป็นผลผลิตทางสังคมที่มีความสร้างสรรค์ ซึ่งเกิดจากการนิยามการกระทำของมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน

3.3.3 ภายในกระบวนการตีความ มนุษย์จะทำการจัดการและปรับเปลี่ยนความหมายไปตามสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ สำหรับบลูเมอร์ กระบวนการตีความมีอยู่ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นกระบวนการสื่อสารกับตนเอง เป็นกระบวนการแรกของการตีความ ซึ่งผู้ตีความ

มีฐานะเป็นผู้กระทำการสามารถกำหนดความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ต่อมาหลังจากมนุษย์กำหนดความหมายด้วยการสื่อสารกับตนเองในขั้นต้นแล้ว ขั้นต่อมา คือ ขั้นของการสื่อสารด้วยการกระทำของตนเอง เป็นขั้นที่มนุษย์จะเลือกสรร ตรวจสอบ หยุดยั้ง จัดกลุ่มหรือปรับเปลี่ยนความหมายใหม่ตามทิศทางและสถานการณ์ที่ตนเองเผชิญอยู่ เมื่อได้ความหมายที่ตนเองตีความได้แล้ว ก็จะนำไปสู่มนุษย์การนำความหมายดังกล่าวไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการชี้แนะหรือการตัดสินใจการกระทำของตนเอง

โดยสรุป ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นทฤษฎีแนวการตีความที่ศึกษาสังคมในระดับจุลภาคเช่นเดียวกับสำนักปรากฏการณ์วิทยา โดยพิจารณาตีความเกี่ยวกับตัวตนทางสังคมของปัจเจกบุคคล (ระดับจุลภาค) ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมผ่านระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ สถานที่และช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ปัจเจกบุคคลได้เข้าไปมีส่วนปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยทางด้านรัฐศาสตร์หรือกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับการเมืองเชิงอำนาจ ได้นำทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ มาศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกิดขึ้นผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ไม่เท่าเทียมกันภายใต้ปัจจัยแวดล้อม อันส่งผลต่อสัญลักษณ์ที่ถูกแสดงออกมาโดยปัจเจกบุคคลที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะสัญลักษณ์ที่ถูกแสดงทางการเมืองผ่านภาษาและร่างกายของปัจเจกบุคคล

4. การเมืองบนร่างกายในทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

นักคิดในกลุ่มสำนักคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ได้พัฒนาแนวคิดที่เชื่อมโยงกับประเด็นเกี่ยวกับการเมืองหรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจมากขึ้น ผ่านการพิจารณา “ร่างกาย” (The Body) ในฐานะคำนาม (Noun) และการพิจารณาถึง “การปรับเปลี่ยนรูปร่าง” (Embodiment) ของมนุษย์ในฐานะเป็นคำกริยา (Verb) เนื่องจาก ร่างกายของมนุษย์เป็นวัตถุทางสังคม สามารถสื่อความหมายและระบุถึงตัวตนของปัจเจกบุคคลได้ อย่างไรก็ตาม ร่างกายก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์แต่ละคนที่จะเติมแต่งหรือปรับเปลี่ยนรูปร่างร่างกายของตนเองได้ (Waskul & Vannini, 2006, pp. 2-3)

ร่างกายจึงมีความหมายสำคัญต่อทั้งปัจเจกบุคคลและสังคม ปัจเจกบุคคลสามารถใช้ร่างกายเป็นสัญลักษณ์สื่อถึงตัวตนหรือสิ่งที่ตนเองต้องการต่อสังคมหรือบุคคลในฐานะปัจจัยเชิงโครงสร้างแบบอ่อนหรือปัจจัยแวดล้อมที่ตนเองมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ส่วนสังคมเป็นตัวควบคุมการใช้ร่างกายสื่อความหมายของปัจเจกบุคคลและการตีความต่อความหมายของร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีลักษณะของความหมายตามความต้องการของสังคมส่วนใหญ่หรือชุดการรับรู้กระแสหลักที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น ดังนั้น นักคิดในกลุ่มสำนักคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์จึง

เห็นว่าร่างกายสามารถถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารหรือใช้เป็นปฏิสัมพันธ์ทางการเมืองของมนุษย์ได้ ซึ่งนักคิดในกลุ่มนี้ที่เสนอเกี่ยวกับการใช้ร่างกายหรือการปรับเปลี่ยนรูปร่างเพื่อสื่อสารเชิงอำนาจและการเมือง เช่น (Waskul & Vannini, 2006, pp. 3-14)

4.1 ชาร์ล ฮอร์ตตัน คูลีย์ (Charles Horton Cooley) เสนอแนวคิด “The Looking-Glass Self” เป็นแนวคิดที่นำเสนอสังคมเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนการปรับเปลี่ยนรูปร่างของมนุษย์ (Reflexivity as embodiment) ส่วนหนึ่งร่างกายของมนุษย์เป็นการปรับเปลี่ยนรูปร่างตามความต้องการหรือตัวตนของปัจเจกบุคคลผู้นั้นเอง แต่ส่วนหนึ่งสังคมก็มีส่วนในการกำหนดตัวตนหรือความหมายของรูปร่างของปัจเจกบุคคลที่ปรับเปลี่ยนเช่นกัน

4.2 เออร์วิง กอฟฟ์แมน (Erving Goffman) เสนอแนวคิด “The Dramaturgical Body” หรือการเปรียบร่างกายของมนุษย์เป็นละคร ร่างกายของปัจเจกบุคคลจึงเป็นการแสดง (Body as Performance) ที่ถูกสร้างหรือถูกปรับเปลี่ยนเพื่อการแสดงของปัจเจกบุคคล แต่การแสดงของปัจเจกบุคคลผ่านร่างกายส่วนหนึ่งต้องถูกควบคุมจากบริบทหรือบทละคร (Context) ที่ถูกกำหนดเปรียบเสมือนบริบททางสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง

4.3 เอ็ดมันด์ ฮุสเซอร์ล (Edmund Husserl) และอัลเฟรด ชูทซ์ (Alfred Shutz) นำเสนอมุมมองต่อร่างกายผ่านแนวคิดแบบปรากฏการณ์นิยม มองปรากฏการณ์ผ่านร่างกายของมนุษย์ (The phenomenological body) โดยเชื่อว่าร่างกายของมนุษย์เป็นพื้นที่ของความหมาย (Body as province of meaning) ร่างกายของมนุษย์สามารถสะท้อนความหมายต่อสถานการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่หรือช่วงเวลาต่าง ๆ

4.4 กลุ่มศึกษาร่างกายผ่านสังคม-สัญศาสตร์ (The socio-semiotic body) เป็นกลุ่มที่ได้รับแนวคิดมาจาก มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) กล่าวถึง ความรู้กับอำนาจที่มีส่วนต่อการทำความเข้าใจความคิดของมนุษย์ในสังคมแต่ละพื้นที่และแต่ละช่วงเวลา โดยพัฒนาแนวคิดต่อจากฟูโกต์ผ่านการศึกษาเรื่องสัญลักษณ์ในสังคม ซึ่งร่างกายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์ และสามารถสะท้อนถึงร่องรอยทางวัฒนธรรม (Body as trace of culture) ของยุคต่าง ๆ ได้

โดยสรุป ร่างกายในความหมายของกลุ่มนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ หมายถึง วัตถุประสงค์เชิงอำนาจ (Power) ที่สำคัญของมนุษย์ในการใช้เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายตามความต้องการหรือตัวตนของตนเอง ร่างกายจึงเปรียบเสมือนเรื่องเล่า (Body as narrative) ที่มนุษย์สามารถใส่ความหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เข้าไป แต่ส่วนหนึ่งการการสร้างสรรค์ของมนุษย์ต่อร่างกายของตนเองต้องคำนึงถึงสังคมในฐานะปัจเจกเชิงโครงสร้างแบบอ่อนหรือปัจเจกแวดล้อมที่ตนเองต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมด้วย ดังนั้นร่างกายของมนุษย์ที่ปรับเปลี่ยนจึงสะท้อนให้

เห็นการต่อร่องระหว่างตัวตนของปัจเจกบุคคลและการควบคุมร่างกายของสังคมเป็นปรากฏการณ์ การเมืองบนร่างกาย

5. ข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่อทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

การอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมด้วยมุมมองความคิดของสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ที่ผ่านมามีความสำคัญต่อความคิดของปัจเจกบุคคล รวมถึงระบบความหมายและสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นภายในปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จึงทำให้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ถูกวิพากษ์วิจารณ์ที่สำคัญดังต่อไปนี้ (Ritzer & Goodman, 2004 อ้างถึงใน รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข, 2556, หน้า 87-88)

4.1 การกล่าวถึงการตระหนักรู้ (Consciousness) มีคุณลักษณะของเชิงคุณภาพ ซึ่งการแสดงออกภายนอกจากการตระหนักรู้ไม่สามารถลงรหัส จัดประเภท หรืออธิบายได้

4.2 การอธิบายด้วยมโนทัศน์ของสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีเกี่ยวกับ Mind, Self, I หรือ Me มีความคลุมเครืออย่างมาก และบางครั้งก็มีลักษณะที่ขัดแย้งกันเอง ทำให้ไม่สามารถนำไปสู่การวิจัยด้วยฐานทฤษฎีสำนักรนี้ได้

4.3 ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ไม่สามารถนำไปสู่การใช้ในการอธิบายโครงสร้างสังคมขนาดใหญ่ได้ (แบบพวก Structuralism หรือพวก Marxism) เนื่องจากทฤษฎีนี้ปฏิเสธการเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ที่ตัวแสดงและโครงสร้างสังคมขนาดใหญ่มีต่อกันและกัน และทฤษฎีนี้ยังมีจุดเน้นในระดับจุลภาค และปฏิเสธถึงผลกระทบของคุณลักษณะเชิงโครงสร้างในระดับมหภาคของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา แต่ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์พิจารณาถึงโครงสร้างแบบอ่อนหรือปัจจัยแวดล้อมที่อยู่ในระดับกึ่งกลาง (Meso-level) ของสังคมที่ตัวแสดงได้เข้ามีส่วนร่วมแทน

4.4 การอธิบายตามทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ไม่เพียงพอต่อการอธิบายแบบจุลภาค เนื่องจากปฏิเสธปัจจัยเชิงจิตวิทยา เช่น จิตไร้สำนึก อารมณ์ ความต้องการ ความตั้งใจ หรือแรงบันดาลใจ เป็นต้น

5. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับการศึกษา

จากแนวคิดพื้นฐานและข้อสมมติฐานที่สำคัญ ๆ ของนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ นำมาสู่การประยุกต์ใช้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

5.1 การศึกษากระบวนการสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ พิจารณากะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะ “หน่วยที่ครุ่นคิด” (Reflexive) หนึ่งที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่อการปรับตัวและพัฒนาตนเองผ่านการสร้างระบบความหมายและระบบสัญลักษณ์ของตนเองขึ้นมา

5.2 การศึกษาพิจารณาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีต่อปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ผ่านระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์สร้างขึ้น ซึ่งนำไปสู่การพิจารณาตัวตนทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ เช่น แบบแผนการคิดของกะเทยคาบาเร่ต์และเป้าหมายของระบบสัญลักษณ์ที่กะเทยสร้างขึ้นมาในสถานการณ์ ช่วงเวลาและสถานที่ต่าง ๆ

5.3 การศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกิดขึ้นภายใต้กระบวนการผลิตสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ โดยพิจารณาจากปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีต่อปัจจัยเชิงโครงสร้างแบบอ่อนหรือปัจจัยแวดล้อมที่เกิดขึ้น รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ผ่านการผลิตสร้างตัวตนหรือการรับรู้ของสังคมโดยกะเทยคาบาเร่ต์ที่เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือเชิงอำนาจของกะเทยคาบาเร่ต์ในการต่อรองกับสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ

การประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผลต่อการกำหนดบทบาทหรือส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจของกลุ่มเพศต่าง ๆ ในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มความหลากหลายทางเพศหรือที่สังคมกำหนดให้เป็นเพศนอกรอบ เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศที่เกิดขึ้นจากบรรทัดฐานทางเพศหลักของสังคม ที่มีลักษณะบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศ ซึ่งการพิจารณาถึงแนวคิดเกี่ยวกับการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ จะถูกนำเสนอออกเป็น 3 ประเด็น ประกอบด้วย

1. แนวคิดการประกอบสร้างทางสังคม

การศึกษาของสำนักคิดการประกอบสร้างทางสังคม (Social constructivism) เป็นการศึกษาถึงการรับรู้ของมนุษย์ของต่อ “ความจริง” (Reality) ที่ถูกสร้างขึ้นในสังคม ซึ่งความเป็นจริงในสังคมนั้น กลุ่มสำนักคิดการประกอบสร้างทางสังคมมองว่า เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา (Construct) จากคนในสังคมและคนในสังคมยอมรับต่อสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นความจริง ต้องกระทำผ่านตัวกลาง คือ ประสาทสัมผัสและกระบวนการรับรู้ทางจิตของมนุษย์ ซึ่งถูกหล่อหลอมโดยกระบวนการทางสังคมมาก่อนแล้ว ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ความจริงภายนอกได้โดยตรงต้องอาศัยการตีความภายใต้กระบวนการรับรู้ทางจิตของมนุษย์

ปีเตอร์ เบอร์กเกอร์ (Peter Berger) และทอมัส ลัคแมน (Thomas Luckmann) (อ้างถึงใน สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2555, หน้า 122-124) ถือเป็นนักคิดคนสำคัญในกลุ่มการประกอบสร้าง (Constructivism) ที่ได้เขียนหนังสือที่ชื่อ Social construction of reality : a treatise in the society of knowledge (1996) โดยอธิบายถึง ความจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยปัจเจกบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากสังคมที่เกิดการสังสมความรู้/ความจริงจนอยู่ตัว (Institutionalized) โดยความจริง (Reality) แบ่งออกเป็นความจริง 2 ส่วน ได้แก่

1.1 ความจริงเชิงวัตถุวิสัย (Objective reality) คือ ความคิด/ความรู้ต่าง ๆ ที่ยอมรับกันในสังคมจนเป็นแบบแผนจนกลายเป็นสถาบัน เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี บทบาทและกิจกรรมของมนุษย์ เป็นต้น

1.2 ความจริงเชิงจิตวิสัย (Subjective reality) กระบวนการสร้างความรู้ คือ การปลูกฝังความรู้/ความจริงเข้าไปในบุคคล โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทั้งในระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ ซึ่งกระบวนการขัดเกลาทางสังคมระดับปฐมภูมิ (Primary socialization) เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก โดยผู้ขัดเกลาฝ่ายต่าง ๆ ทำให้เกิดการรับรู้เชิงจิตวิสัยของบุคคลที่เรียกว่า “โลกพื้นฐาน” (Base world) ส่วนกระบวนการขัดเกลาทางสังคมระดับทุติยภูมิ (Secondary socialization) คือ การใส่โลกส่วนตัวของแต่ละคนเข้าไปในการรับรู้ เป็นโลกส่วนตัวที่มีพื้นฐานอยู่บนสถาบันทางสังคมอีกทอดหนึ่ง

เบอร์กเกอร์และลัคแมน เชื่อว่า สังคมเป็นผลผลิตของมนุษย์ โดยเป็นผลผลิตหรือเป็นการประกอบสร้างขึ้นจากความจริงและทำที่สังคมมนุษย์ก็เป็นผลผลิตของสังคมตามไปด้วย มนุษย์จึงมีฐานะผู้กระทำการในสังคม รวมถึงมนุษย์ก็ยังมีฐานะเป็นถูกกระทำในสังคมได้ด้วยเช่นกัน

โดยกระบวนการประกอบสร้างความเป็นจริงนั้น อัลเฟรด ชูทซ์ ได้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารระหว่างมนุษย์ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อกระบวนการประกอบสร้างความเป็นจริงในสังคม เนื่องจาก การสื่อสารในชีวิตประจำวันระหว่างมนุษย์ไม่ได้เกิดจากความจริงที่ถูกสร้างในพื้นที่โลกส่วนตัวของแต่ละบุคคล แต่เกิดจากการสื่อสารปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันภายนอกพื้นที่โลกส่วนตัว จนเป็นชุดความจริงที่อยู่ในสังคม ซึ่งสมมติฐานพื้นฐานของกระบวนการประกอบสร้างความเป็นจริง ประกอบด้วย (Littlejohn, 1992, อ้างถึงใน ขวัญฟ้า ศรีประพันธ์, 2551, หน้า 42)

- โลกไม่ได้แสดงตนต่อผู้ที่สังเกตการณ์ แต่มนุษย์รู้จักโลกในฐานะเป็นประสบการณ์ของตน โดยได้รับอิทธิพลจากภาษา

- การจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ตามหมวดหมู่ของภาษา เป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มต่าง ๆ

- ความเข้าใจต่อความเป็นจริงเป็นผลจากการสื่อสารที่มีพลัง ณ ช่วงเวลาหนึ่ง และชีวิตทางสังคมเป็นปัจจัยที่กำหนดความรู้ของมนุษย์
- ความเป็นจริงเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้น โดยสร้างจากรูปแบบพฤติกรรมสื่อสารตามกลุ่มทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งการให้ความหมายไม่ได้มาจากปัจเจกบุคคล แต่มีความซับซ้อนด้วยรูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เอ็ดมันด์ ฮูสเซิร์ล (Edmund Husserl) อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเป็นจริงในรูปแบบชั่วคราว กล่าวคือ ความเป็นจริงในสังคมนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมบูรณ์และมีความแตกต่างหลากหลาย ความเป็นจริงของสังคมในแต่ละสถานการณ์ สถานที่หรือช่วงเวลานั้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการทางสังคมที่ผลิตสร้างขึ้นชั่วคราว เมื่อมีความเป็นจริงชุดใหม่ถูกประกอบสร้างขึ้นก็จะเข้ามาแทนที่ความเป็นจริงชุดเดิมดังกล่าว ซึ่งฮูสเซิร์ลมองว่าความเป็นจริงของสังคมในช่วงเวลาต่าง ๆ จะพิจารณาได้จากสามัญสำนึก (Common sense) ของมนุษย์ในสังคมนั้น สมัญานี้ดังกล่าวเกิดจากประสบการณ์ของมนุษย์ในสังคมกับความเป็นจริงชุดหนึ่งที่มีลักษณะที่เป็นไปได้หรือเกิดขึ้นได้จริง (Bevir & Rhodes, 2002, pp. 135-136)

โดยสรุป แนวคิดการประกอบสร้างทางสังคมเป็นแนวคิดที่ศึกษาถึงการประกอบสร้างความจริงที่เกิดขึ้นภายในสังคมผ่านการสื่อสารระหว่างมนุษย์ที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีภาษาเป็นสื่อกลางที่สำคัญของการสื่อสาร ความจริงในสังคมมีอยู่มากมายล้วนแล้วแต่ถูกประกอบสร้างจากสังคมทั้งสิ้น ปัจเจกบุคคลหรือมนุษย์คนใดคนหนึ่งไม่สามารถกำหนดความจริงที่จะเกิดขึ้นในสังคมได้ ซึ่งชุดความจริงหรือชุดความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศก็ถือเป็นชุดความจริงที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากสังคมเช่นเดียวกัน สำหรับการศึกษาระบบการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์เองพัทยาในครั้งนี้ จึงไม่สามารถละเลยถึงการพิจารณาถึงการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศและการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศในสังคมไทยไปได้

2. การประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ

ความหมายและความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคม มีลักษณะของกระบวนการประกอบสร้างและเปลี่ยนแปลงความหมายภายใต้กระบวนการขัดเกลาทางสังคมต่าง ๆ ในสังคม ได้แก่ การใช้สถาบันทางสังคมต่าง ๆ การใช้กฎระเบียบทางสังคม และการใช้ปฏิสัมพันธ์อื่น ๆ ในการขัดเกลาความหมายเรื่องความเป็นเพศในสังคม ซึ่งที่ผ่านมามีงานที่ศึกษาถึงการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศ ตัวอย่างเช่น งานศึกษาของ ทศพร มณีศรีขำ (2545) เรื่อง การสร้างความเป็นอื่นให้กับเกย์ ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงกระบวนการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศของเกย์ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม 3 ส่วน ได้แก่

2.1 การสร้างความเป็นเพศผ่านสถาบัน คือ การประกอบสร้างความหมาย/ความจริงเรื่องเพศผ่านการขัดเกลาทางสังคมโดยสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ทั้ง สถาบันการศึกษา กฎหมาย การปกครอง ธุรกิจ ครอบครัว ศาสนา การแพทย์และวัฒนธรรม ซึ่งสถาบันต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนต่อการเข้าไปเชื่อมโยงกับชีวิตของคนในสังคมทั้งในพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของฝึกฝนและสร้างการเรียนรู้แก่สมาชิกที่เกิดขึ้นใหม่ บทเรียนที่เกิดขึ้นจะสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ กติกา ระเบียบที่แต่สังคมกำหนดไว้ ทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศแบบรักต่างเพศจึงเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ครอบครัวส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นความสัมพันธ์หรือความหมายทางเพศที่ “ปกติ” แต่ความสัมพันธ์ทางเพศแบบนอกกรอบบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศ จึงกลายเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ “ไม่ปกติ” และอาจถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมหรือภายในครอบครัวได้

2.2 การสร้างความเป็นเพศผ่านกฎระเบียบหรือวินัย (Disciplines) เป็นผลผลิตทางความคิดของมนุษย์ในสังคมที่สร้างขึ้นเพื่อบังคับควบคุมพฤติกรรมและลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืน โดยพื้นฐานการเกิดขึ้นของกฎระเบียบหรือวินัยทางสังคมมักมีลักษณะของการยอมรับขอบุคคลส่วนใหญ่โดยทั่ว ๆ ไป และเป็นสร้างความหมายในแง่ลบให้แก่ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติตาม อย่างเช่น กฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ อย่างกฎหมายว่าด้วยครอบครัว กฎหมายว่าด้วยมรดกและทรัพย์สิน ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วตรรกะและรองรับความสัมพันธ์ในรูปแบบรักต่างเพศ รวมถึงต่อต้านความสัมพันธ์หรือความหมายทางเพศอื่น ๆ ที่เป็นเพศนอกกรอบ

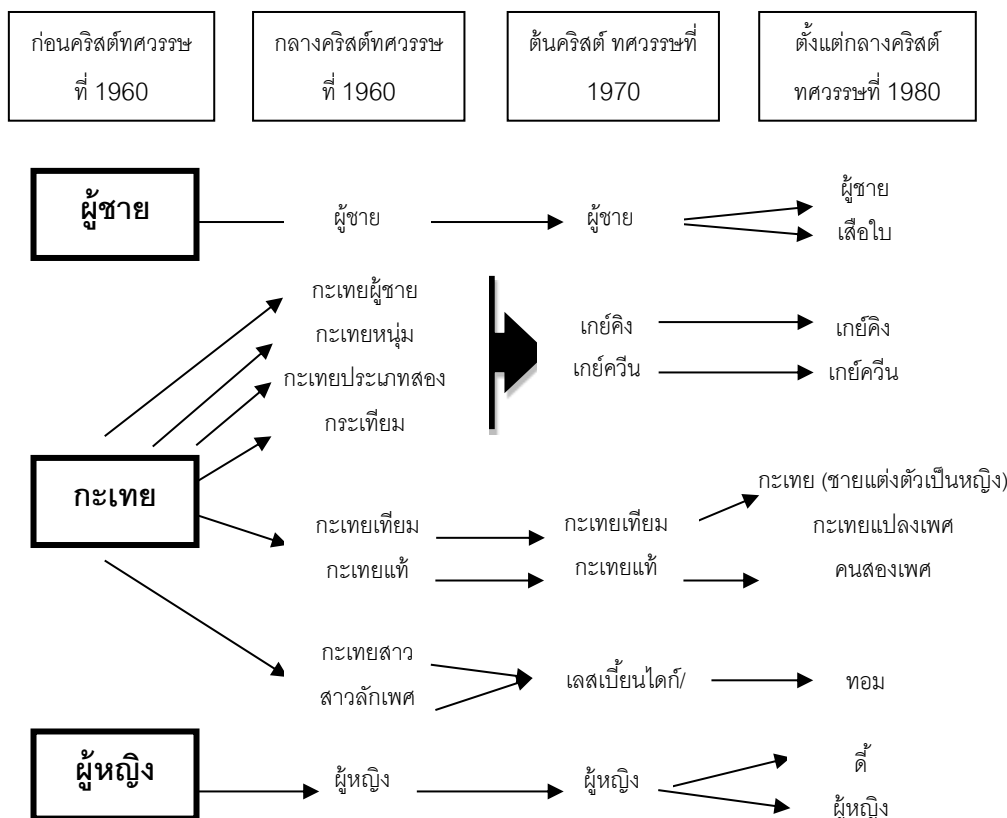
2.3 การสร้างความเป็นเพศผ่านการจับจ้อง (Gazing) ในสังคมถือเป็นภาคปฏิบัติของการของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งความหมาย/ความจริงที่ถูกสร้างในสังคมก่อให้เกิดอำนาจแก่ผู้ที่สามารถจับจ้อง ทั้งการสำรวจร่างกาย, ความเคลื่อนไหว, หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลอื่น โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือกำลังกระทำผิดแปลกจากความหมาย/ความจริงของสังคม ทำให้ผู้ที่ตัดสินใจกระทำผิดกลายเป็นวัตถุแห่งการจับจ้องจากสังคมหรือเกิดความหวาดระแวงต่อการจับจ้องความผิดที่จะเกิดขึ้นได้ นำไปสู่การตัดสินใจที่จะกระทำผิดหรือไม่กระทำผิดของบุคคลนั้น เช่นเดียวกันกับเกย์ที่มักจะถูกจับจ้องจากพฤติกรรมที่แตกต่างจากมโนทัศน์ทางเพศในสังคม ทำให้เกย์บางคนหลีกเลี่ยงการจับจ้องด้วยการปกปิดความเป็นตัวตนทางเพศของตนเองไว้

3. การประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศในสังคมไทย

การศึกษาการประกอบสร้างความหมายเรื่องเพศในสังคมไทยในครั้งนี้ จะมุ่งอธิบายถึงการเกิดขึ้นของกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (Sexual diversities) การรับรู้ของสังคมที่มีต่อกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

พัฒนาการของกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศในสังคมไทย ได้เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน แต่จุดเปลี่ยนของพัฒนาการของความหลากหลายทางเพศ เกิดขึ้นนับตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 2500 เป็นต้นมา เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวได้เกิดการจำแนกเพศใหม่ ๆ ขึ้นในสังคมไทย ดังจะเห็นได้จากการประดิษฐ์คำศัพท์และการนิยามถึงกลุ่มเพศทางเลือกใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้กลุ่มเพศทางเลือกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ก็คือ กระแสสังคมโลกภายใต้ลัทธิเสรีนิยม (Liberalist) และโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของวัฒนธรรมและรสนิยมทางเพศวิถีที่มีความหลากหลายระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอิทธิพลดังกล่าวที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยได้ทำให้สังคมไทยเกิดสภาพความเป็น “พหุวัฒนธรรม” * (Multicultural) ขึ้น พร้อมกับความหลากหลายทางเพศวิถีของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไทยที่ถูกเผยออกมาให้สังคมเห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้พฤติกรรมการแสดงออกถึงวิถีทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกมีลักษณะทั้ง “เปิดเผย” และ “ปกปิด” ตัวตนทางเพศไปพร้อม ๆ กันอันเป็นลักษณะของอัตลักษณ์ที่ทับซ้อน (Multiple identity) และเป็นอัตลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ (Situating identity) (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, 2553, หน้า 312-314) อยู่ก็ตาม แต่ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางเพศและจำนวนกลุ่มผู้เป็นเพศทางเลือกที่มีมากขึ้นในสังคม โดยการเปลี่ยนผ่านประเภทของเพศในสังคมไทยสามารถที่จะพิจารณาได้ตามรูปดังต่อไปนี้

* เพศภายใต้พหุวัฒนธรรมในที่นี้จึงไม่มีเพียง “เพศแบบวิทยาศาสตร์” เท่านั้น ดังเช่น ตามแนวคิดของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) ได้อธิบาย เพศแบบวิทยาศาสตร์ อันหมายถึง เพศหญิงเพศชายที่ถูกกำหนดเพศผ่านลักษณะกายภาพ (ร่างกาย) ของแต่ละบุคคล แต่สังคมได้ปรากฏความหลากหลายทางเพศที่สามารถจัดแบ่งเพศวิถีได้ใหญ่ ๆ ออกเป็น (นอกเหนือจากเพศวิทยาศาสตร์-หญิงชาย) เลสเบี้ยน (Lesbian) เกย์ (Gay) คนรักสองเพศ (Bisexual) คนข้ามเพศ (Transgender) คนสองเพศ (Intersex) เควีย์ร์หรือเพศนอกกรอบ (Queer) หรือที่เรียกรวม ๆ โดยย่อว่า “LGBTIQ” (กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ) (นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ, ม.ป.ป., หน้า 1)

ภาพที่ 2-3 การเปลี่ยนผ่านประเภทของเพศในสังคมไทย (Jackson, 2000 อ้างถึงใน กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554, หน้า 49)

โดยสำหรับบริบทของสังคมไทย การตระหนักรับรู้ของสังคมกับคำว่า “ความหลากหลายทางเพศ” ยังถือว่าเป็นคำใหม่ที่วงวิชาการหรือกลุ่มคนทำงานด้านสิทธิของเพศทางเลือกในสังคมไทยเพิ่งนำมาพูดถึงและนำมาใช้ โดยเฉพาะสำหรับการนำมาใช้ในการอธิบายถึงบริบทของสังคมไทยที่ไม่ได้มีเพศวิถีเพียงแค่เพศหญิงหรือหรือชายเท่านั้น แต่ยังปรากฏมีเพศวิถีอื่น ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย คำอธิบายดังกล่าวจึงได้ค่อย ๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งในการต่อสู้ในเชิงความหมายทางการเมือง กลุ่มคนที่ไม่ใช่เพศชาย ไม่ใช่เพศหญิง และเป็นคนที่เป็นเพศทางเลือกจึงได้ออกมาส่งเสียงให้สังคมรับรู้ว่าพวกเขามีตัวตนและสังคมควรจะต้องปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเท่าเทียม (นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ, 2556, หน้า 29)

สำหรับการตระหนักรับรู้ของสังคมในปัจจุบัน ยังสามารถสะท้อนถึงการยอมรับทางเพศ* ในสังคมไทยได้อีก ในสังคมไทยเริ่มมีการถูกพูดถึงความหลากหลายทางเพศในสังคม และการยอมรับในความหลากหลายทางเพศในสังคมมากยิ่งขึ้น แม้ความหลากหลายทางเพศจะถูกกล่าวถึงและนำมาใช้ในการอธิบายหรือต่อสู้เพื่อสิทธิได้ไม่นานก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนโดยศูนย์สำรวจความคิดเห็นนิด้าโพล ที่สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3”** ผลของการสำรวจความคิดเห็นประชาชนที่ได้รับสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นที่สำคัญ 4 ประเด็น ได้แก่

ตารางที่ 2-1 การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3”

ประเด็นสำรวจ	รับได้/เห็นด้วย	รับไม่ได้/ ไม่เห็นด้วย
การยอมรับเพื่อนหรือเพื่อร่วมงานในองค์กรที่เป็นเพศที่สาม	88.49%	8.79%
สมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศที่สาม	77.56%	17.25%
การอนุญาตให้เพศที่สาม เปลี่ยนคำนำหน้านาม	42.01%	43.53%
การออกกฎหมายยอมรับการจดทะเบียนคู่ชีวิต (สมรส) ของเพศเดียวกัน	33.87%	52.96%

(ที่มา: ศูนย์สำรวจความคิดเห็นนิด้าโพล, 2556)

จากผลสำรวจของความคิดเห็นของประชาชนต่อเรื่องเพศที่ 3 ข้างต้น ถือเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับการมีตัวตนของเพศทางเลือกในสังคม แต่ในขณะเดียวกันการยอมรับของ

* การยอมรับทางเพศวิถี หมายถึง การที่สังคมยอมรับในระบบความคิดความเชื่อเรื่องเพศ เป็นกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมที่กำหนด จัดการ กำกับ ควบคุม รวมทั้งการแสดงออกเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ ความปรารถนา ความพึงพอใจในเรื่องเพศ การแสดงท่าทีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ การแต่งกาย เป้าหมายในความสนใจทางเพศและการสร้างจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่กำลังเดินหน้ามาถึงจุดที่เรียกว่า เปิดเผยภายใต้การยอมรับของสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้น ในด้านเสรีภาพทางเพศ ทำให้กลุ่มคนรักเพศเดียวกันเริ่มมีตัวตนในฐานะมนุษย์ผู้ทรงสิทธิมากขึ้น (ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, 2553, หน้า 2)

** การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนโดยศูนย์สำรวจความคิดเห็นนิด้าโพลในเรื่อง “สังคมไทยคิดอย่างไรกับเพศที่ 3” ทำการสำรวจจากประชาชนทั่วประเทศทุกภูมิภาค จำนวน 1,252 หน่วยตัวอย่าง (ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน หรือ standard error ไม่เกินร้อยละ 1.4) ณ วันที่ 15-16 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

สังคมในสถานภาพทางกฎหมายของเพศทางเลือกอย่าง ประเด็นการเปลี่ยนคำนำหน้านาม หรือ ประเด็นการจดทะเบียนคู่อภิเษก (สมรส) ของเพศทางเลือก (กรณีเพศสภาพเดียวกัน) ก็ยังถือเป็น สิ่งที่ผู้คนในสังคมบางส่วนยังไม่เห็นด้วยและตั้งคำถามถึงผลที่ตามมา หากกลุ่มบุคคลเพศ ทางเลือกได้รับสถานภาพทางกฎหมายตามที่ต้องการ ดังจะเห็นได้จากประเด็นสำรวจที่ 3-4 จากผลสำรวจของความคิดเห็นของประชาชนต่อเรื่องเพศที่ 3 ข้างต้น

ด้วยเหตุนี้ หากมองปรากฏการณ์สภาพความเป็นจริงภายในสังคมไทยนับตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน กระบวนทัศน์เกี่ยวกับความเป็นเพศ อยู่บนบรรทัดฐานคำอธิบายแบบรักต่างเพศ (Heteronormativity) หรือการมองแบ่งแยกเพศออกตามธรรมชาติ ที่แบ่งออกเพียงแค่ 2 เพศ ได้แก่ “เพศชาย” และ “เพศหญิง” ตามเพศสรีระ (Sex) ที่เกิดขึ้นตามระบบธรรมชาติ รวมถึงมองข้ามต่อ บรรทัดฐานคำอธิบายแบบรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) และกดทับต่อความหลากหลาย ทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม สิ่ง que แสดงให้เห็นถึงกระบวนทัศน์แบบบรรทัดฐานของรักต่างเพศของ ไทยดังกล่าว สะท้อนได้จากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน สังคมสำหรับการจัดวางความสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องบทบาททางเพศ (Sex role) และระบบคุณค่า ของเพศในสังคม (ปราณี วงษ์เทศ, 2547, หน้า 73-75) กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่เกิดขึ้น ภายในสังคมไทย ดังตัวอย่างเช่น งานของ การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน (2549, หน้า 29-33) คทาวุธ ครั้งพิบูลย์ (2558) บุษกร สุริยสาร (2557, หน้า 31-35) เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546, หน้า 2-6) และนิวัตร์ สุวรรณพัฒนา (2541, หน้า 104) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ในสังคมไทยสามารถแบ่งออกเป็น 3 คำอธิบาย ประกอบด้วย

3.1 คุณค่าทางเพศภายใต้ค่านิยมภายในครอบครัว คือ ความคาดหวังของครอบครัว ที่มีผลต่อการกำหนดคุณค่าและบทบาทของแต่ละบุคคล เช่น พ่อแม่คาดหวังต่อบทบาทที่ เกี่ยวข้องกับเพศของลูก หรือลูกที่คาดหวังบทบาทที่ได้รับจากความเป็นพ่อและแม่ เป็นความคาด หวังที่นำไปสู่การแบ่งแยกบทบาทในพื้นที่ครอบครัวที่ชัดเจน เช่น บทบาทความเป็นพ่อที่ดีต่อ ครอบครัว บทบาทความเป็นแม่ที่ดีต่อสามีและลูก โดยเฉพาะบทบาทของความเป็นลูกที่ดีที่ยึดโยง กับความคาดหวังของพ่อและแม่ต่อการแสดงบทบาททางเพศของลูกให้เป็นไปตามบรรทัดฐานทาง เพศตามสรีระ อย่างเช่น งานศึกษาของ นิวัตร์ สุวรรณพัฒนา (2541) เรื่อง “ความคาดหวังของ ครอบครัว และบทบาทของลูกสาวใน “ชุมชนคำประเวณี” : กรณีศึกษา หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัด พะเยา” ที่แสดงให้เห็นความคิดในการจัดการเรื่องเพศภายในครอบครัวที่สอดคล้องกับค่านิยมของ ชุมชนอย่าง บทบาทของลูกสาวที่สัมพันธ์กับค่านิยมในการมีเพศสัมพันธ์และการแต่งงาน หรือการ

เป็นแม่หญิงฮ้าย (การนิยามผู้หญิงไม่ดี) อันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงในชุมชนเดินเข้าสู่เส้นทางการค้าประเวณี

3.2 บทบาททางเพศในพุทธศาสนาเกี่ยวกับการกำหนดเรื่องสิทธิเสรีภาพในการบวชก็จะพบถึงการแบ่งแยกความเป็นเพศในมุมมองพุทธศาสนาออกเป็น 4 ประเภท (ตามลักษณะทางกายภาพ) ได้แก่ ชาย (ผู้ที่มีอวัยวะเพศชาย), หญิง (ผู้ที่มีอวัยวะเพศหญิง), บัณเฑาะก์ (ผู้ที่ไม่ใช่อวัยวะเพศมีแต่ท่อปัสสาวะ) และอุกโตพยัญชนก (ผู้ที่มีอวัยวะเพศและจิตใจที่สามารถเปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมาระหว่างหญิงและชาย) โดยคัมภีร์วินัยปิฎกกำหนดให้ผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะบวชเป็นพระภิกษุได้ ต้องเป็นบุรุษสมบูรณ์ ไม่อนุญาตให้บัณเฑาะก์และอุกโตพยัญชนกสามารถบวชเป็นพระภิกษุได้ จัดเป็นอกัปบุคคล (บุคคลที่ไม่สมควร) แห่งการบวชในพระพุทธศาสนา ส่วนการบวชเป็นภิกษุณีของหญิง ด้วยข้อกำหนดในการบวชที่เข้มงวดมาก จากข้อบัญญัติปฏิบัติจำนวน 311 ข้อ (พระภิกษุเพียง 227 ข้อ) เปรียบเสมือนการกีดกันการบวชของผู้หญิงในพระพุทธศาสนาทางหนึ่ง

3.3 กฎหมายควบคุมสิทธิ และหน้าที่ทางเพศ ได้แก่ กฎหมายที่บัญญัติขึ้นและมีรัฐเป็นผู้ควบคุมบังคับใช้ ที่ผ่านมากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสิทธิ และหน้าที่ทางเพศมีทิศทางในการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างเพศมากขึ้น เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการข่มขืน ที่ครอบคลุมผู้ถูกกระทำถึงบุคคลทุกเพศภาวะ หรือกฎหมายที่รับรองการปฏิบัติที่เสมอภาคระหว่างลูกจ้างทั้งชายและหญิง อย่างไรก็ตามกฎหมายที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ก็ยังคงปรากฏให้เห็นถึงกฎหมายที่เลือกปฏิบัติทางเพศอยู่ เช่น กฎหมายการเข้ารับการเกณฑ์ทหารของเพศชาย แม้จะมีการแก้ไขระเบียบข้อยกเว้นการเกณฑ์ทหารสำหรับบุคคลข้ามเพศ (ที่เกิดมาเป็นชาย) แต่ต้องเข้ารายงานตัวเข้ารับการเกณฑ์ทหารและหากพิสูจน์ความเป็นบุคคลข้ามเพศได้แล้วก็จะถูกระบุว่าเป็นบุคคลประเภทที่ 2* (ไม่สมบูรณ์ดีแต่ไม่ถึงกับทุพพลภาพ) ที่ถูกปฏิเสธการเข้ารับการเกณฑ์ทหารโดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ยังปรากฏกฎหมายเลือกปฏิบัติทาง

* การแก้ไขระเบียบข้อยกเว้นการเกณฑ์ทหาร พ.ศ. 2549 ได้ระบุถึงกลุ่มประเภทบุคคลที่จะได้รับการยกเว้นการเข้ารับการเกณฑ์ทหารโดยอัตโนมัติ แบ่งออกเป็น 4 จำพวกตามสภาพร่างกายและสุขภาพ ดังนี้ หนึ่ง คนที่มีร่างกายสมบูรณ์ดี, สอง คนที่ไม่สมบูรณ์ดีแต่ไม่ถึงกับทุพพลภาพ, สาม คนที่ไม่แข็งแรงพอที่จะรับราชการทหารในขณะนั้นได้ เพราะป่วยและไม่สามารถรักษาให้หายได้ภายใน 30 วัน และสี่ คนที่พิการ ทุพพลภาพ หรือมีโรคที่ไม่สามารถรับราชการทหารได้ ก่อนหน้าปี พ.ศ. 2549 กลุ่มบุคคลข้ามเพศ ถูกระบุว่าเป็นบุคคลประเภทที่ 4 (คนที่พิการฯ) และระบุในเอกสาร ส.ด.43 จัดเป็นกลุ่มคน “โรคจิตถาวร” หรือคำในลักษณะเดียวกัน (บุษกร สุริยสาร, 2557, หน้า 31-32)

เพศอื่น ๆ อีกเช่น การไม่รับรองอัตลักษณ์บุคคลข้ามเพศตามกฎหมาย หรือการไม่ยอมรับการมีชีวิตร่วมกันของคนเพศเดียวกันตามกฎหมาย เป็นต้น

ดังนั้น แม้การพัฒนาของรัฐไทยตามกระบวนการตะวันตก โดยเฉพาะการพัฒนาในแง่มิติเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี (Capitalism economic) จะก่อให้เกิดการเปิดพื้นที่แก่กลุ่มความหลากหลายทางเพศเพิ่มมากขึ้นจากกลไกการพัฒนาทางเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี แม้จะสามารถทำให้กลุ่มความหลากหลายทางเพศได้มีโอกาสมีบทบาทในทางสังคมมากยิ่งขึ้น แต่จากการศึกษาเรื่อง “โอกาสและการปฏิบัติต่อ LGBT* ในโลกแห่งการทำงาน” (บุษกร สุริยสาร, 2557, หน้า 58-82) กลับพบว่า กลุ่มความหลากหลายทางเพศทั้งในระดับโลกและในสังคมไทยยังถูกจำกัดโอกาสและถูกเลือกปฏิบัติในการทำงาน ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของวงจรการทำงานอย่าง การศึกษา การฝึกอบรม การเข้าถึงการจ้างงาน การยอมรับและการปฏิบัติภายในสถานที่ทำงาน โอกาสและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รวมถึงการคุ้มครองทางสังคมสำหรับลูกจ้างแรงงานที่เป็นกลุ่มความหลากหลายทางเพศ ผลการศึกษาดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ที่กลุ่มความหลากหลายทางเพศยังคงถูกกีดกันและจำกัดบทบาทจากชุดคุณค่าทางเพศในสังคมที่ยังคงดำรงอยู่

เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ตรงหรือใกล้เคียงกับหัวข้อในการวิจัยพบว่า มีเอกสารงานวิจัยที่สำคัญสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทย งานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทย พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 6 งานวิจัย สามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 2-2

* LGBT คือ กลุ่มความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่มเพศนอกรอบ ซื่อดังกล่าวย่อมาจากคำเรียกเพศวิถีต่าง ๆ อย่าง L - Lesbian (เลสเบี้ยน), G - Gay (เกย์), B - Bi-Sexual (เสื่อไบ), และ T - Transgender (คนข้ามเพศ) ทั้งหญิงข้ามเพศ (MTF-transgender) และชายข้ามเพศ (FTM-transgender) ในปัจจุบันก็ได้ปรากฏกลุ่มเพศวิถีอื่น ๆ เข้ามาร่วมกลุ่มด้วย อย่าง I - Intersex (คนสองเพศ), Q - Queer (เพศลึ้นไหล) จนเป็น LGBTIQ

ตารางที่ 2-2 เปรียบเทียบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทย

ผู้วิจัย/ผู้ศึกษา	ประเด็นหลัก
เรื่องฟ้า บุราคร (2550) และRen Guoxiang (2557)	ทรรศนะของผู้ชมที่มีต่อกะเทยคาบาเร่ต์
สมศักดิ์ แก้วคำ (2547) และกนกพันธ์ มีมานัส (2548)	ความต้องการและความมั่นคงในการประกอบอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์
เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546) ปิยลักษณ์ โพธิวรกรณ์ (2554) วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และวัชรพล พุทธิรักษา (2558) และวัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร (2559)	อัตลักษณ์และปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์

งานวิจัยเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยสามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 กลุ่มที่สำคัญ (ประเด็นหลักในการศึกษา) ประกอบด้วย

1.1 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงทรรศนะของผู้ชมที่มีต่อกะเทยคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

เรื่องฟ้า บุราคร (2550) ได้วิจัยเรื่องการสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ “กะเทย” ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเพื่อศึกษาการสื่อสารของผู้เข้ารหัสและผู้ถอดรหัสที่อยู่ในพื้นที่การแสดงคาบาเร่ต์ การนิยามของกลุ่มชายรักชายและกลุ่มรักต่างเพศต่อ “กะเทย” การศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า การเข้ารหัสของนักแสดง หรืออัตลักษณ์ของนักแสดง คือ การเล่นไปตามบทด้วยการประกอบสร้างตัวตนอย่างเป็นกระบวนการที่เลื่อนไหลอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการถอดรหัสจากผู้ชมสามารถเห็นได้ถึงความหลากหลายของผลลัพธ์จากการถอดรหัสทั้ง การยอมรับ การรอมชอม หรือการต่อต้านต่ออัตลักษณ์ทางเพศของนักแสดง โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความคิดเบื้องหลังของแต่ละคน

Guoxiang (2557) ได้วิจัยเรื่อง ทรรศนะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อการแสดงโชว์สาวประเภทสองในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทรรศนะของชาวจีนที่มีต่อสาวประเภทสองในอดีตจนถึงปัจจุบัน จากการเข้าชมการแสดงของกะเทยที่เมืองพัทยา โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า ทรรศนะของชาวจีนที่มีต่อสาวประเภทสองมีลักษณะการยอมรับที่แตกต่างกัน แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ให้การยอมรับและแสดงทรรศนะเชิงบวก, กลุ่มที่ให้ความสนใจเรื่องเพศน้อยกว่าความสามารถในการแสดงที่มีความสวยงามน่าประทับใจและกลุ่มที่มองว่าไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้อง ซึ่งประสบการณ์และช่วงวัยในระดับที่ยิ่งสูงยิ่งก่อให้เกิดทรรศนะที่ปฏิเสธมากยิ่งขึ้น

1.2 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงความต้องการและความมั่นคงในการประกอบอาชีพของ กะเทยคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

สมศักดิ์ แก้วคำ (2547) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางการจัดการ การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับนักเต้นคาบาเร่ต์ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศจากชายเป็นหญิง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความต้องการการจัดการศึกษา นอกระบบโรงเรียนของนักเต้นคาบาเร่ต์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากชายเป็นหญิง โดยการศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณผ่านการตอบแบบสอบถาม ผลวิจัยพบว่า นักเต้น คาบาเร่ต์มีความต้องการที่จะได้รับการจัดการศึกษาในรูปแบบที่จะพัฒนาทักษะและ ความสามารถของตนเอง เช่น ความต้องการในการเรียนรู้เทคนิคการแต่งหน้า จำนวน 69 คน ภาษาอังกฤษต่างประเทศ จำนวน 54 คน การดูแลรักษารูปร่างหน้าตา จำนวน 54 คน การออกแบบและ ตัดเย็บเครื่องแต่งกาย จำนวน 39 คน การออกแบบและประดิษฐ์เครื่องสวมศีรษะ จำนวน 14 คน และศิลปะการป้องกันตัว จำนวน 14 คน

กนกพันธ์ มีมานัส (2548) ได้วิจัยเรื่อง ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเร่ต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของนักแสดงคาบาเร่ต์ และเพื่อศึกษา ทัศนคติของนักแสดงคาบาเร่ต์ต่อความมั่นคงในอาชีพ โดยการศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ ผ่านการตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยของนักแสดงคาบาเร่ต์อยู่ที่ประมาณ 20,000 บาท ถึง 25,000 บาท มีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก แต่ยังคงมองว่า การประกอบอาชีพนักแสดงคาบาเร่ต์อาจเกิดความไม่มั่นคงขึ้นได้ในระดับปานกลาง

1.3 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงอัตลักษณ์และปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2546) ได้วิจัยเรื่อง การช่วงชิงอัตลักษณ์ “กะเทย” ในงานคาบาเร่ต์โชว์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหลากหลายทางอัตลักษณ์กะเทยในสังคมไทย เพื่อศึกษาชี้ให้เห็นกระบวนการสร้างและผลิตซ้ำอัตลักษณ์กะเทยในธุรกิจการท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อ เปิดมุมมองใหม่ ให้กับคนในสังคมได้รับรู้ถึงวิถีชีวิตของกะเทย โดยการศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิง คุณภาพผ่านการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลวิจัยพบว่า โรงแสดง คาบาเร่ต์ถือเป็นพื้นที่ย่อยแห่งหนึ่งที่เห็นการรวมตัวกันของวัฒนธรรมย่อยแบบกะเทย ซึ่งตัวตน ทางเพศแบบกะเทยจะถูกหยิบในหลายระดับ เช่น การแสดงออกบนเวที ก็จะหยิบยกตัวตนที่สังคม คู้้นชิน หรือพื้นที่การใช้ชีวิตประจำวันของกะเทยเองก็จะเผยให้เห็นว่าวิถีชีวิต เรื่องเพศ สลับซับซ้อนและหลากหลาย

ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ (2554) ศึกษาเรื่อง คนข้ามเพศ: ตัวตน วัฒนธรรมย่อยและพื้นที่ทางสังคม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการสร้างตัวตนในพื้นที่วัฒนธรรมย่อยและพื้นที่ทางสังคมของคนข้ามเพศ โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการศึกษาประวัติศาสตร์จากคำบอกเล่าในชีวิตประจำวันของกลุ่มคนข้ามเพศ 30 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มข้ามเพศหรือกะเทยมีลักษณะร่วมกันที่สำคัญ คือ การแสดงออกผ่านการแต่งกาย กิริยาท่าทาง และความสามารถพิเศษที่ได้รับการอ้างอิงมาจากความเป็นหญิง กระบวนการสร้างตัวตนของกลุ่มคนข้ามเพศมักสร้างผ่านพื้นที่วัฒนธรรมย่อยที่สำคัญ ประกอบด้วย พื้นที่สังคมเมือง เช่น สปาร์ร้านอาหาร ร้านกาแฟ หรือโรงแสดงคาบาเร่ต์ กับพื้นที่สังคมชนบท เช่น ร้านเสริมสวย ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายดอกไม้ หรือเวทีหมอลำ เป็นต้น อันเป็นพื้นที่ที่กลุ่มคนข้ามเพศสามารถแสดงออกและแสดงความสามารถถึงความเป็นหญิงได้มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ รวมทั้งยังสามารถใช้พื้นที่ดังกล่าวในการรวมกลุ่มและแสดงอัตลักษณ์ร่วมภายในเฉพาะกลุ่มตนเอง เพื่อนำไปสู่การเปิดพื้นที่ทางสังคมและการยอมรับทางสังคมที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และวัชรพล พุทธิรักษา (2558) ได้นำเสนอเรื่อง ระบบแม่ [กะเทย]: ศิลป์และศาสตร์การครองอำนาจนำในสังคมกะเทยไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระบบอุปถัมภ์กับระบบแม่ของกะเทย ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการวิเคราะห์การครองอำนาจนำของกะเทยตามแนวคิดของ Gramsci ผลการศึกษาพบว่า ระบบแม่ของกะเทยสามารถแบ่งคนออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกะเทยอาวุโสและกลุ่มกะเทยเด็ก ความสัมพันธ์ทางสังคมภายใต้ระบบแม่ของกะเทยมีลักษณะคล้ายกับระบบอุปถัมภ์ กะเทยอาวุโสจะคอยช่วยเหลือแก่กะเทยเด็กในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งการขึ้นสู่จุดสูงสุดของระบบความสัมพันธ์หรือการเป็นแม่ของกะเทยอาวุโสเกิดขึ้น จากการสถาปนาอำนาจนำผ่านการยึดพื้นที่ทางกายภาพ (สถานที่ทำงาน) และแง่จิตใจความรู้สึกของกะเทยภายในกลุ่มทั้งหมด ด้วยการใช่วิธีทั้งการลงโทษ การควบคุม การสั่งสอน หรือการถ่ายทอดประสบการณ์

วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร (2559) ได้วิจัยเรื่อง “ชุมชนกะเทย” ไซมอนคาบาเร่ต์ และการสถาปนาความสัมพันธ์เชิงอำนาจในเครือข่ายทางสังคมใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ชุมชนกะเทย และการสถาปนาความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านเครือข่ายทางสังคม โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงผสมผสานด้วยการสัมภาษณ์และการสำรวจสถิติ ผลการศึกษาพบว่า การสร้างพื้นที่รวมกลุ่มของกะเทยถือเป็นการทำลายเส้นแบ่งเดิม (รูปแบบรักต่างเพศ) โดยมี “ระบบแม่” เป็นกลไกในการจัดวางอำนาจและออกแบบความสัมพันธ์ที่เป็นระเบียบของกลุ่มกะเทยในพื้นที่ ซึ่งผู้ที่ก้าวขึ้นมาสู่การเป็น “แม่” ในระบบ เกิดขึ้นจากการยอมรับจากสมาชิกกะเทย

ที่พิจารณาจาก อายุ ความอาวุโส การยอมรับและกลไกในการจัดวางความสัมพันธ์เชิงอำนาจในระบบย่อยที่มีอยู่ หน้าที่ของระบบแม่ในชุมชนกะเทยไฮม่อน ถูกพัฒนาผ่านโครงข่าย “การเป็นญาติเสมือนจริง”

2. งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพ

งานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพ พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 9 งานวิจัย สามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 เปรียบเทียบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพ

ผู้วิจัย/ผู้ศึกษา	เพศสภาพ	มุมมองของสังคม
ทนายทิพย์ ธีระเดชพงศ์ (2553)	ชาย	อาชีพได้รับการยอมรับ
โสภิตา วีรกุลเทวีญ (2543) และอัปพร บุญเทพ (2556)	หญิง	และถูกกฎหมาย
Pasuk Phongpaichit (1982), ศุภีมาน นฤมล (2531), ยศ สันตสมบัติ (2535), ชาย โพธิสิตา และคณะ (2537), นิวัตร สุวรรณพัฒนา (2541), ขวัญฤทัย จ่างจำรัส (2544) และรัตตพล พรพิพิธ (2546)		อาชีพไม่ถูกยอมรับและผิดกฎหมาย
ภิญโญ ไชยประนัง (2542), วรวิศรา ศรีวัฒนวรชัย (2544) และสุกัญญา พรโสภากุล (2545)	กะเทยและ เพศนอกกรอบ	

งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพสามารถแบ่งได้ออกเป็น 4 กลุ่มที่สำคัญ (แบ่งตามเพศสภาพและมุมมองของสังคมที่ถูกเสนอในการศึกษา) ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพที่ถูกยอมรับของกลุ่มเพศชาย ได้แก่ งานของ ทนายทิพย์ ธีระเดชพงศ์ (2553) ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการที่ทำให้วัฒนธรรมกลายเป็นสินค้า : กรณีศึกษามวยไทยผ่านสื่อโทรทัศน์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิเคราะห์ถึงกระบวนการที่ทำให้มวยไทยในฐานะวัฒนธรรมกลายเป็นสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์ โดยการใช้รายการมวยไทย 7 สี ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นกรณีศึกษา ซึ่งการศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพผ่านกระบวนการรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และศึกษาเอกสาร ผลวิจัยพบว่า ในอดีตมวยไทยถูกอธิบายและทำให้เป็นเพียงกีฬาหรือวัฒนธรรมประเพณีการต่อสู้ของผู้คนในสังคมไทย แต่ในเวลาต่อมาเมื่อมวยไทยได้รับความสนใจในวงกว้างมากขึ้น จนนำไปสู่การนำมวยไทยเข้าสู่การเป็นกีฬาเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยเฉพาะการนำมวยไทยเข้ามาอยู่บน

จอโทรทัศน์เพื่อถ่ายทอดไปสู่ผู้คนในวงกว้างพร้อม ๆ กัน อย่างรายการมวยไทย 7 สี ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทำให้มวยไทยพัฒนาสู่การเป็นธุรกิจเชิงพาณิชย์มากขึ้น โดยมีกระบวนการในการฝึกนักมวยเพื่อขึ้นเวที การหาสปอนเซอร์ การสนับสนุนนักมวย เงินรางวัล หรืออาคารสถานที่ที่ถาวรแล้วมีมิติเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องเสมอ นอกจากนี้การศึกษายังทำให้เห็นถึงตัวปัจจัยการผลิตในกระบวนการของรายการมวยไทย 7 สี ก็คือ การทำให้ร่างกายของนักมวยให้กลายเป็นปัจจัยการผลิต เช่น พิจารณานักมวยขึ้นชกจากความสามารถ บุคลิกภาพ ลักษณะทางกายภาพ น้ำหนัก รวมถึงอายุ

2.2 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพที่ถูกยอมรับและถูกกฎหมายของกลุ่มเพศหญิง ประกอบด้วย

โสภิตา วีรกุลเทวัญ (2543) ได้วิจัยเรื่อง การนำเสนอความเป็นตัวตนของผู้หญิงบริการในสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาพื้นที่ทางสังคมของผู้หญิงบาร์เบียร์ในการแสดงความคิดเห็นและความหมายต่อตนเอง และทำความเข้าใจเบื้องหลังของผู้หญิงบาร์เบียร์ในการแสดงออกต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจากเอกสาร ผลวิจัยพบว่า ภาพของความเป็นหญิงบาร์เบียร์ที่ถูกสร้าง มักมีกระบวนการที่ถูกสร้างขึ้นผ่านกระบวนการที่เรียกว่า “การสร้างตัวตนใหม่” ให้เป็นหญิงบาร์เบียร์ โดยภาพของผู้หญิงที่ถูกสร้างตัวตนใหม่มักมีลักษณะที่เห็นได้ชัดแบ่งออก เป็น กลุ่มผู้รองรับอารมณ์ จากครอบครัว/ผู้รองรับอารมณ์ของลูกค้า (แขก) ผ่านกระบวนการ ในการบริการลูกค้า กลุ่มผู้ขายอารมณ์ อันเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงบาร์เบียร์กับลูกค้าที่มีลักษณะแตกต่างกันทั้ง แขกเก่า แขกใหม่ ชาจร แฟน หรือผู้เป็นสปอนเซอร์และกลุ่มผู้รักษาระยะห่างทางอารมณ์ เป็นตัวตนที่ผู้หญิงบาร์เบียร์ถูกสร้างขึ้นหลังมีการเปลี่ยนแปลงปฏิสัมพันธ์ไปสู่การอยู่กินร่วมกันกับลูกค้าของตนเองแล้ว อย่างเช่น การมีผัวฝรั่ง หรือการยังคงเป็นหญิงบาร์เบียร์ที่มีความสัมพันธ์แบบถาวร ส่วนเงื่อนไขที่เอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์และอารมณ์ระหว่างหญิงบาร์เบียร์และลูกค้า ได้แก่ การค้าประเวณีแฝง และความคาดหวังของลูกค้าผ่านการสร้างความโดดเด่นของตัวหญิงบาร์เบียร์

อัฟพร บุญเทพ (2556) ได้วิจัยเรื่อง พรตตี๋เชียร์เบียร์ในเชียงใหม่ : การทำให้ผู้หญิงกลายเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมการค้าเบียร์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้หญิงตัดสินใจทำอาชีพพรตตี๋เชียร์เบียร์ รวมถึงศึกษาชีวิตของผู้หญิงหลังการเข้าสู่อาชีพเชียร์เบียร์ การศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลศึกษาจากเอกสาร ผลวิจัยพบว่า การเข้าสู่อาชีพพรตตี๋เชียร์เบียร์ พบว่ามี 2 เส้นทาง คือ การเข้าสู่อาชีพผ่านคนรู้จัก

หรือเพื่อนชักชวนเข้ามาแบบปากต่อปาก ซึ่งมีความสำคัญมากเพราะการชักชวนและโน้มน้าวแบบปากต่อปากทำให้ผู้หญิงสามารถมีการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้อีกเส้นทางหนึ่งแก่การหางานด้วยตนเอง ไม่ว่าจะผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือการเข้าไปสมัครกับบริษัทสินค้าเบียร์ยี่ห้อต่างๆ โดยตรง ส่วนปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพพริตตี้เซียร์เบียร์ แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยหลัก ๆ คือ ค่านิยม เนื่องจากค่าตอบแทนที่สูงของอาชีพจึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้หญิงเข้ามาสู่อาชีพนี้ การหารายได้พิเศษ ซึ่งอาชีพดังกล่าวถือเป็นอาชีพที่มีลักษณะงานที่ง่าย ใช้เวลาน้อย และสามารถทำได้ขณะที่อยู่ในวัยเรียน และอุปสงค์บริษัทเบียร์ที่ต้องการใช้พริตตี้เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดของเบียร์ ซึ่งเป็นกระแสของการใช้พริตตี้เซียร์เบียร์ที่เป็นผู้หญิงเพื่อตอบสนองต่อความสนใจของผู้บริโภคสินค้าที่ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จึงทำให้เกิดเป็นความต้องการของบริษัทเบียร์ยี่ห้อต่าง ๆ ในการนำเอาผู้หญิงมาเป็นพริตตี้เซียร์เบียร์ตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

2.3 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพที่ไม่ถูกยอมรับและผิดกฎหมายของกลุ่มเพศหญิง ประกอบด้วย

Pasuk Phongpaichit (1982) ได้วิจัยเรื่อง From peasant girls to Bangkok masseuses มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาการอพยพแรงงานของผู้หญิงจากชนบทจากภาคอีสานและภาคเหนือที่เข้ามาเป็นหมอนวดในธุรกิจค้าบริการทางเพศ เพื่อส่งเงินที่ได้ให้กับพ่อแม่และครอบครัวยังบ้านเกิดของตนเอง ผลวิจัยพบว่า ผู้หญิงที่เข้ามาสู่การเป็นหมอนวดและธุรกิจค้าบริการทางเพศในภายหลัง มักมีลักษณะที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ถูกโครงสร้างทางสังคมบางอย่างของครอบครัวหรือชุมชนของตนเองนำไปสู่การเข้าไปเป็นหมอนวด โดยเฉพาะปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เป็นแรงจูงใจสำคัญเนื่องจากรายได้ของอาชีพหมอนวดมีตั้งแต่ครั้งละ 1,000 ไปจนถึง 15,000 บาท และนอกจากนี้หากหญิงหมอนวดเข้ากระบวนการค้าบริการทางเพศที่ถูกเรียกว่า “การบริการพิเศษ” ก็ยังทำให้รายได้ของตนเองเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งเงินที่ได้ของหญิงหมอนวดส่วนใหญ่มักถูกส่งต่อไปยังบ้านเกิดหรือครอบครัวของตนเอง เพื่อใช้ปรับปรุงและแก้ไขคุณภาพชีวิตของครอบครัวให้ดีขึ้น ซึ่งจากการศึกษามีส่วนน้อยของหญิงหมอนวดที่จะนำเงินมาใช้เพื่อความต้องการของตนเองเพียงอย่างเดียว

ศุภีมาน นฤมล (2531) ได้วิจัยเรื่อง นางงามผู้กระฉก: การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาพัฒนาการของผู้หญิงจากเอกลักษณ์ของผู้หญิงที่สังคมยอมรับมาเป็นผู้มีเอกลักษณ์หมอนวด โดยพิจารณาถึงภาวะเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อเอกลักษณ์ของผู้หญิงให้กลายเป็นหมอนวด การศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และศึกษาเอกสาร ผลวิจัยพบว่า การพัฒนาผู้หญิงให้ไปสู่

การเป็นหมอนวดได้นั้น ต้องมีกระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพทำให้ผู้หญิงได้รับบทบาทหมอนวด ก็คือการฝึกอบรม อันประกอบไปด้วย การฝึกอาบน้ำ การฝึกนวด และการแนะนำขั้นตอนในการทำงาน ส่วนบทบาทที่เบี่ยงเบนไปนั้นก็คือ บทบาทการค้าประเวณีที่แฝงเร้นมากับบทบาทของหมอนวด บทบาทนี้ได้สอดแทรกอยู่ระหว่างช่วงเวลาของการฝึกอบรม เนื้อหาที่ได้รับจากการฝึกอบรมในส่วนของบทบาทที่เบี่ยงเบนนั้นก็คือ เนื้อหาของการค้าประเวณี การชักชวนเชิญชวนแขก การให้บริการทางเพศ การต่อรองราคา เป็นต้น บทบาทที่แฝงเร้นมากับอาชีพหมอนวด จึงกลายเป็นบทบาทหลักของอาชีพหมอนวดไป ซึ่งภาวะเงื่อนไขที่นำไปสู่การเป็นหมอนวด ประกอบไปด้วยแรงจูงใจจากรางวัลที่ได้รับจากการทำงาน ซึ่งแรงจูงใจนี้จะต้องมีอยู่ในทุก ๆ ขั้นตอนของกระบวนการกลายเป็นหมอนวดอาชีพ เพื่อรักษาไว้ซึ่งทัศนคติเชิงบวกที่มีต่ออาชีพ

ยศ สันตสมบัติ (2535) ได้วิจัยเรื่อง แม่หญิงสี่ชายตัว: ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาทำความเข้าใจและศึกษาอธิบายถึงการค้าประเวณีภายในสังคมไทย โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ ผลวิจัยพบว่า การค้าประเวณีในบริบทสังคมไทยมีฐานะที่เป็นเพียงปรากฏการณ์ มากกว่าการที่จะเป็นปัญหาทางสังคมหรือแม้แต่เป็นปัญหาเพียงของปัจเจกบุคคล (ปัญหาของผู้หญิง) ซึ่งผลการศึกษาพบว่าแท้จริงแล้วการค้าประเวณีของเพศหญิงมักมีเงื่อนไขและลักษณะที่ผลักดันให้ผู้หญิงเข้าสู่การค้าประเวณีทั้งความสัมพันธ์ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่ครอบงำให้ผู้จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองไปสู่การค้าประเวณี นอกจากนี้ภาพของผู้หญิงค้าประเวณีในแง่ลบหรือเชิงปัญหาสังคมยังถือเป็นการถูกสร้างโดยสังคมหรือกลุ่มบุคคลภายนอกผ่านการเสนอภาพเชิงวัฒนธรรมและการใช้การสื่อสารต่าง ๆ

ชาย โพธิ์สิตา และคณะ (2537) ได้ศึกษาเรื่อง หนูผิดใหม่ที่ชายตัว บริบททางสังคม วัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ และความสัมพันธ์ทางสังคมของหญิงขายบริการทางเพศ โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์หญิงขายบริการทางเพศในสถานบริการทางเพศราคาต่ำพื้นที่กรุงเทพฯ สระบุรี และอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า หญิงขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพในช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี มีพื้นฐานครอบครัวเป็นอาชีพเกษตรกร มีภูมิลำเนาจากภาคเหนือและอีสาน (พื้นที่ชนบท) เป็นส่วนใหญ่ การเข้าสู่อาชีพมีอยู่ 2 แนวทางที่สำคัญ ได้แก่ แนวทางผู้หญิงสมัครใจเข้าสู่อาชีพเองทั้งที่เกิดจากเหตุผลของการเห็นคนที่เคยประสบความสำเร็จจากอาชีพนี้มาก่อน หรือเกิดสถานการณ์ (เศรษฐกิจหรือครอบครัว) ที่บังคับให้เข้าสู่อาชีพ และแนวทางการบังคับล่อลวงมักเกิดจากบุคคลใกล้ชิด ปัจจุบันแนวทางดังกล่าวมีจำนวนที่ลดลง ส่วนความสัมพันธ์ทางสังคม

ของหญิงขายบริการทางเพศ เกิดขึ้นกับบุคคล 3 กลุ่มที่สำคัญ ได้แก่ ครอบครัว เจ้าของสถานบริการและลูกค้า ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมักเป็นความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

นิวัตร สุวรรณพัฒนา (2541) ได้วิจัยเรื่อง ความคาดหวังของครอบครัว และบทบาทของลูกสาวใน “ชุมชนค้าประเวณี” : กรณีศึกษา หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดวางบทบาทความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างหญิงขายในครอบครัวเครือข่ายภาคเหนือและภาวะเงื่อนไขแวดล้อมของชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไปที่ส่งผลให้เกิดการเข้าสู่การค้าประเวณีของลูกสาว โดยเป็นการศึกษาที่ใช้วิธีการในเชิงคุณภาพ ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ ผลวิจัยพบว่า การเข้าสู่การค้าประเวณีของผู้หญิง แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังของครอบครัวต่อบทบาทของลูกสาว ในการเป็นผู้รับผิดชอบต่อความอยู่รอดต่อเนื้อของครอบครัว เนื่องจากกลไกทางอุดมการณ์ที่เรียกว่า “ผีปวย่า” ได้นำไปสู่อำนาจของพ่อแม่และเครือข่ายในการจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายทั้งเรื่องทางเพศและการแต่งงาน อันเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เป็นการลดอนสิทธิและคุณค่าของเพศหญิงให้เหลือเพียงเป็นปัจจัยการผลิตหนึ่งที่สำคัญในการดำรงอยู่ของครอบครัว ซึ่งเมื่อรวมกับภาวะความกดดันบนตัวของเพศหญิงในทางเศรษฐกิจและการถูกผลิตซ้ำของภาพความเป็นแม่หญิงขายประเวณี จึงกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ผลักดันให้ผู้หญิงภายในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยาเข้าสู่การค้าประเวณีในที่สุด

ขวัญฤทัย จ่างจรัส (2544) ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการต่อสู้กับการลดทอนความเป็นมนุษย์ของ “สาวคาราโอเกะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการทางสังคมในการประทับตราและประทับรอยมลทินภายใต้กระบวนการลดทอนความเป็นมนุษย์ของสาวคาราโอเกะ และเพื่อศึกษาถึงกระบวนการสร้างกลไกในการตอบโต้หรือการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ของสาวคาราโอเกะ โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก การสัมภาษณ์ ผลวิจัยพบว่า สาวคาราโอเกะถูกประทับตราจากสังคมด้วยภาพของการเป็นผู้หญิงเลว (ผู้หญิงกลางคืนและโสเภณี) ทำให้การเข้าสู่อาชีพของสาวคาราโอเกะต้องปรับตัวด้วยการแยกตัวเองให้เกิดระยะห่างจากสังคม ปลดปล่อยตัวเองจากการรับรู้ว่าเป็นสินค้าทางเพศ การเสแสร้งว่ามีพันธะหรือความผูกพันต่อผู้ซื้อบริการ และการปลดปล่อยร่างกายจากอารมณ์ กระบวนการการสร้างกลไกการตอบโต้โดยการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ของสาวคาราโอเกะ มีลักษณะเป็นการสร้างการตอบโต้ภายในจิตใจของสาวคาราโอเกะด้วยการคำนึงถึงเป้าหมายในการทำงานเพื่อครอบครัว (ความเป็นลูกหรือความเป็นแม่) และภายใต้กระบวนการทำงานผู้หญิงจะพยายามลดเงื่อนไขที่จะนำไปสู่

สถานการณ์การเป็นผู้ถูกกระทำ ด้วยการแสดงให้เห็นถึงความกล้าและเป็นผู้กระทำการเพื่อเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์สำหรับการสร้างประโยชน์ให้แก่ตนเองได้มากที่สุด

รัตพล พรพิพิธ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง จากเด็กหญิงท้องถิ่น สู่วางงามคาราโอเกะ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาชีวิตในอดีตและพลวัตการเปลี่ยนแปลงของชีวิตเด็กหญิงท้องถิ่นสู่ออาชีพสาวคาราโอเกะ โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ภูมิหลังหลังก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพของสาวคาราโอเกะส่วนใหญ่มักมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น มีพื้นฐานครอบครัวเป็นเกษตรกร มีระดับการศึกษาไม่สูง (ช่วงมัธยมต้นจนถึงมัธยมปลาย) และเข้าสู่งานในช่วงอายุ 20-25 ปี ส่วนพลวัตการเปลี่ยนแปลงของชีวิตสู่ออาชีพสาวคาราโอเกะเกิดจาก 3 ปัจจัยหลักที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยแรงผลักดัน เกิดจากสถานะทางเศรษฐกิจที่ยากจนและความสัมพันธ์ที่ไม่ดีภายในครอบครัวเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการก้าวเข้าสู่อาชีพ ปัจจัยแรงดึงดูด จากลักษณะของงานที่มีรายได้สูงและเป็นงานสบาย ๆ และปัจจัยสภาพแวดล้อมเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่าง ๆ ทั้งคนที่อยู่วงการคาราโอเกะหรือเพื่อนที่ประกอบอาชีพสาวคาราโอเกะ อันมีส่วนต่อการชักชวนเข้าสู่การเป็นสาวคาราโอเกะ ซึ่งสาวคาราโอเกะเมื่อเข้าสู่อาชีพก็มักจะปกปิดอาชีพที่แท้จริงของตนเองแก่ครอบครัวของตนเอง เนื่องจากมักถูกมองจากสังคมว่าเป็นอาชีพขายบริการทางเพศ

2.4 กลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาถึงกระบวนการเข้าสู่อาชีพที่ไม่ถูกยอมรับและผิดกฎหมายของกลุ่มกะเทยและเพศนอกรอบ ประกอบด้วย

ภิญโญ ไชยประนัง (2542) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการกลายเป็นชายขายบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของชายขายบริการทางเพศ การศึกษาใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มชายขายบริการทางเพศจำนวน 250 คน ผลการศึกษาพบว่า ชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศตั้งแต่อายุไม่ถึง 21 ปี มีระดับการศึกษาไม่สูงมาก สถานภาพของครอบครัวส่วนใหญ่พ่อและแม่หย่าร้างกัน การเข้าสู่อาชีพมักเกิดจากการชักชวนของเพื่อนที่เคยประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมาก่อน ส่วนปัจจัยหลักที่สำคัญในการเข้ามาประกอบอาชีพชายขายบริการทางเพศ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจสำหรับการส่งเงินเลี้ยงดูครอบครัวของตนเอง และปัจจัยของโอกาสในการเข้าถึงงานทั่ว ๆ ไป

วรวิศรา ศรีวัฒนวรชัย (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาชีวิตของชายขายบริการทางเพศในสถานบริการบาร์เกย์เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุและปัจจัยของการเข้ามาประกอบอาชีพขายบริการทางเพศของชายที่มาขายบริการทางเพศ การศึกษา

ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์และสังเกตการณ์จากกลุ่มชายขายบริการทางเพศในเมืองพัทยา จำนวน 24 คน เจ้าของสถานประกอบการและผู้ควบคุมดูแลจำนวนกลุ่มละ 5 คน ผลการศึกษาพบว่า ชายขายบริการทางเพศส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงประมาณ 19-24 ปี มีภูมิลำเนาจากภาคอีสานมากที่สุด พื้นฐานของครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกร และมีฐานะทางเศรษฐกิจยากจน สาเหตุปัจจัยการเข้ามาประกอบอาชีพขายบริการทางเพศแบ่งออกได้เป็น 2 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยสภาพส่วนบุคคล เป็นต้องการระดับปัจเจกบุคคลของชายขายบริการทางเพศที่ต้องอาชีพที่มีรายได้สูง ลักษณะอาชีพเป็นงานสบาย และเป็นคนชอบเพศเดียวกัน และปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและชุมชน อย่าง ปัญหาภายในครอบครัว สังคมเพื่อน และสังคมชุมชนกลายเป็นแรงผลักดันให้ผู้ชายเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

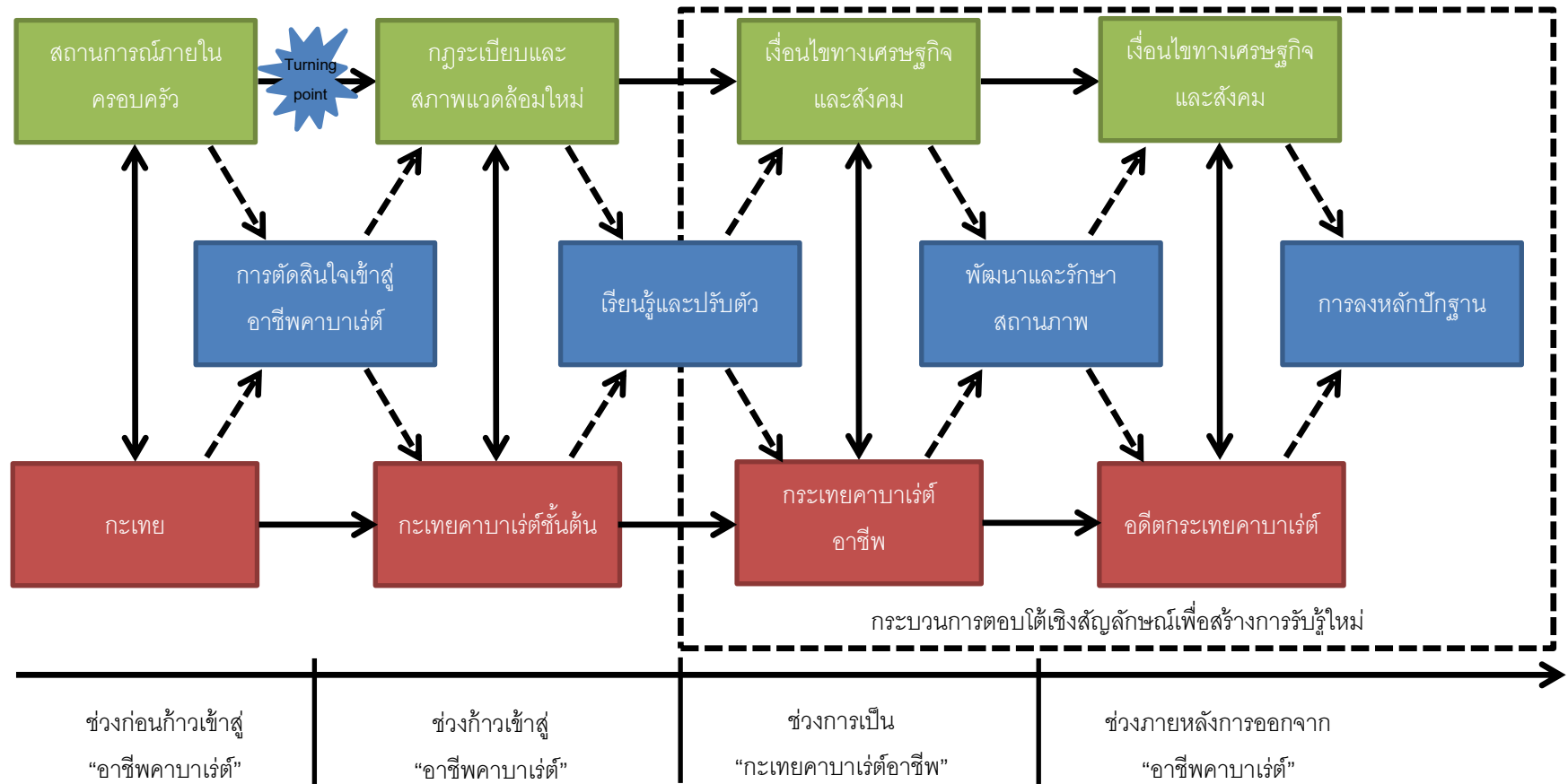
สุกัญญา พรโสมภกุล (2545) ได้ศึกษาเรื่อง อโกโก้บอย (Go-Go Boy): กรณีศึกษากลุ่มคนจนผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยงที่ประสบปัญหาสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเงื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้ผู้ชายมาเป็นอโกโก้บอยและการใช้ชีวิตขายบริการทางเพศ โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์อย่างไม่เป็นทางการกลุ่มชายประกอบอาชีพอโกโก้บอยในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 9 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของผู้ชายที่เข้ามาประกอบอาชีพอโกโก้บอยมีทั้ง ผู้ชายที่เป็นชายแท้ และผู้ชายที่เป็นชายรักร่วมเพศ ความแตกต่างดังกล่าวจะมีผลต่อการปรับตัวเมื่อเข้าสู่อาชีพ โดยเฉพาะการขายบริการทางเพศที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยผลักดันการเข้าสู่อาชีพอโกโก้บอยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (อาชีพที่มีรายได้สูง) ปัจจัยทางสังคม (การขาดโอกาสในการเข้าสู่อาชีพอื่น ๆ ที่มีรายได้สูง) และปัจจัยระดับปัจเจกบุคคล (เงื่อนไขการได้งานที่ไม่มี ความมั่นคง) กระบวนการเข้าเข้าสู่อาชีพส่วนใหญ่ มีทั้งการเข้ามาจากการชักชวนของเพื่อนหรือคนรู้จัก กับการสมัครด้วยตนเองจากความสนใจของลักษณะของอาชีพที่มีรายได้สูงและไม่มีเงื่อนไขมากนัก

จากการสำรวจงานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่า ยังมีช่องว่างของความรู้ (Gap of knowledge) ที่ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม อย่างกลุ่มงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยที่ผ่านมามีทั้งหมดยังไม่เห็นการศึกษาถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างและปัจจัยแวดล้อมในสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม รวมถึงกระบวนการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม (ทั้งระดับกลุ่มและระดับพื้นที่) ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ ส่วนงานศึกษาของกลุ่มงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพที่ผ่านมามีลักษณะของการศึกษาเพียงปรากฏการณ์ของการตัดสินใจและปัจจัยในระดับปัจเจกบุคคลของการก้าวเข้าสู่อาชีพหนึ่ง ๆ โดยมีการวิเคราะห์ถึงเพียงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคมในระดับครอบครัว

หรือชุมชนเป็นแรงผลักดันในการเข้าสู่อาชีพ ไม่รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น ปัจจัยทางด้านการเมือง และวัฒนธรรม ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ เพื่อที่จะก่อให้เกิดการทำความเข้าใจต่อกะเทยคาบาเร่ต์และความหลากหลายทางเพศในสังคมที่มากขึ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การศึกษาวิจัยนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ดังกล่าว เป็นเหตุให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะทำการศึกษาและทำความเข้าใจต่อเบื้องหลังทางความคิดของกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีผลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อความคิดของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวของกะเทยคาบาเร่ต์กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สามารถนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (เบื้องต้น) ในการวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 2-4 กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาภายใต้แนวทางการศึกษา (Approach) ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic interaction) เพื่อทำความเข้าใจต่อเบื้องหลังทางความคิดของกะเทยคาบาริ และการมีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เพื่อประกอบสร้างความหมายทางเพศใหม่ของกลุ่มกะเทยคาบาริ ซึ่งภายใต้กระบวนการกลายเป็นคาบาริอาชีฟของกลุ่มกะเทยคาบารินั้น จะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการความคิดและตัดสินใจที่แตกต่างกันตามสถานการณ์หรือปัจจัยแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายใต้ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่กลุ่มกะเทยคาบาริต้องเผชิญในแต่ละช่วงเวลา โดยกระบวนการกลายเป็นคาบาริอาชีฟนี้ได้แบ่งออกเป็น 4 ช่วงเวลา ได้แก่

1. ช่วงก่อนก้าวเข้าสู่อาชีฟคาบาริ คือ ช่วงที่กะเทยคาบาริยังไม่ได้เข้าสู่การเป็นอาชีฟคาบาริ ซึ่งกะเทยคาบาริจะพบเจอกับสถานการณ์และเงื่อนไขแวดล้อมภายในครอบครัว อาจมีจุดเปลี่ยนสำคัญ (Turning point) ในชีวิตกะเทยคาบาริที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีฟคาบาริ

2. ช่วงก้าวเข้าสู่อาชีฟคาบาริ คือ ช่วงที่กะเทยเข้าสู่การเป็นกะเทยคาบาริในช่วงต้น ซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยกับกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมใหม่ เป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการตัดสินใจที่อาจสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้และการปรับตัวเป็นสำคัญ

3. ช่วงการเป็นคาบาริอาชีฟ คือ ช่วงเวลาที่กะเทยคาบาริสามารถปรับตัวและเรียนรู้ต่อกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมใหม่ได้แล้ว จนกลายเป็นคาบาริอาชีฟที่สมบูรณ์ ซึ่งภายใต้ความคิดและการตัดสินใจอาจเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยกับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่าง เงื่อนไขสภาพแวดล้อมทั้งเศรษฐกิจและสังคมจากบทบาทและสถานภาพที่สูงขึ้นจากการเป็นคาบาริอาชีฟ จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือรักษาสถานภาพของตนเอง

4. ช่วงภายหลังการออกจากคาบาริอาชีฟ คือ ช่วงเวลาที่กะเทยออกจากอาชีฟคาบาริ ซึ่งอาชีฟใหม่ของอดีตกะเทยคาบาริมิทั้ง อาชีฟที่ยังเกี่ยวข้องกับโรงแสดงคาบาริ และอาชีฟคาบาริ อย่างอาชีฟออกแบบเสื้อผ้าหรือพนักงานส่วนอื่นภายในโรงแสดงคาบาริ เป็นต้น รวมถึงอาชีฟอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับโรงแสดงคาบาริและอาชีฟคาบาริเดิมของตนเอง เช่น อาชีฟแต่งหน้าและทำผม (เสริมสวย) หรืออาชีฟขายเสื้อผ้าเครื่องประดับ เป็นต้น แต่ก็ยังเป็นอาชีฟที่เกิดจากการเรียนรู้ในช่วงที่ยังทำเป็นอาชีฟคาบาริ โดยเงื่อนไข (ทางเศรษฐกิจและสังคม) กับการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอาจมีลักษณะคล้ายคลึงกับช่วงการเป็นคาบาริอาชีฟ แต่ด้วยสถานภาพและสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงและแตกต่างจากเดิม

ส่วนกระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ เกิดขึ้นในช่วงที่กะเทยคาบาริได้เข้ามาสู่การเป็นคาบาริอาชีพแล้ว เนื่องจากในช่วงต้นของการเข้าสู่อาชีพยังอยู่ภายใต้การเรียนรู้และการปรับตัวต่อกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมใหม่ที่ต้องเผชิญ แต่เมื่อการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นก็จะนำไปสู่ตัดสินใจต่อการกระทำที่ก่อให้เกิดผลต่อตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาริกับผู้คนในสังคมเมืองพัทยา ผ่านการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ทั้งร่างกาย คำพูด หรือกิริยา เป็นการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์ต่อการรับรู้เดิมในสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

กะเทยคาบาริ หมายถึง กะเทย* หรือหญิงข้ามเพศ (Male to female [MTF] transgender) ประกอบอาชีพเป็นนักแสดงคาบาริภายในพื้นที่เมืองพัทยา

โรงแสดงคาบาริ หมายถึง สถานที่จัดแสดงคาบาริ มีกะเทยเป็นนักแสดงหลักของการแสดงทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบของการแสดงด้วยฉาก แสง สี และเสียงประกอบการแสดงทั้งหมด การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้โรงแสดงคาบาริหมายถึงรวมทั้งการแสดงคาบาริภายในโรงแสดง (Theater) ขนาดใหญ่และการแสดงคาบาริบนเวทีกลางแจ้งที่เมืองค้ประกอบของการแสดงในรูปแบบเดียวกับโรงแสดง

กลุ่มเพศนอกรอบ หมายถึง การรวมกลุ่มของคนในพื้นที่เมืองพัทยามีเพศวิถีที่หลากหลาย มีเป้าหมายที่จะต้องการให้เกิดความเข้าใจต่อความหลากหลายทางเพศและความเท่าเทียมทางเพศในสังคมให้มากขึ้น เช่น กลุ่มของกะเทยคาบาริ, กลุ่ม LGBT, ศูนย์ซิสเตอร์และมูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ (SWING) เป็นต้น

กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาริ หมายถึง รูปแบบหรือขั้นตอนของกะเทยในการเข้าสู่อาชีพคาบาริอาชีพ โดยนับตั้งแต่ ช่วงก่อนก้าวเข้าสู่อาชีพ ไปจนถึงการเป็นคาบาริอาชีพในที่สุด

* การเลือกใช้คำว่า “กะเทย” (Kathoe) ของผู้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากส่วนใหญ่การกล่าวถึงหญิงข้ามเพศ (MTF transgender) ในสังคมไทย รวมถึงงานวิจัยจำนวนมาก มักใช้คำเรียกว่า “กะเทย” ที่สามารถบ่งบอกถึงความ เป็นหญิงข้ามเพศได้มากกว่าการใช้คำว่า “เพศที่สาม” (The third sex) หรือ “สาวประเภทสอง” ภายใต้บรรทัดฐานการมองรักต่างเพศ (Jackson, 1997, pp. 169-170)

กระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของกะเทยคาบาริ่ต์และกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่ต้องการเปลี่ยนแปลงการรับรู้เดิมในสังคมไปสู่การรับรู้ใหม่ในสังคมเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศที่เป็นจริงและเข้าใจมากขึ้น กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นทั้งในระดับกลุ่มและระดับพื้นที่ผ่านการใช้ระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการตอบโต้สื่อสาร

การรับรู้เดิมในสังคม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและการให้คุณค่าต่อกะเทยคาบาริ่ต์และกลุ่มความหลากหลายทางเพศของผู้คนในสังคมแบบเก่า ที่มองกลุ่มคนดังกล่าวเป็นความผิดปกติหรือความเบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์หรือคุณค่าในสังคม ภายใต้การมองบนบรรทัดฐานรักต่างเพศ (หญิง-ชาย)

การรับรู้ใหม่ในสังคม หมายถึง ความคิด ความเข้าใจและการให้คุณค่าต่อความหลากหลายทางเพศของผู้คนในสังคม ซึ่งเป็นลักษณะของต่อความเข้าใจต่อความหลากหลายทางเพศในสังคมและการยอมรับต่อบทบาททางเพศของกลุ่มคนเพศวิถีต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแนวพรรณนา (Qualitative descriptive research) ผ่านกรอบแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ภายใต้ญาณวิทยาแบบการตีความ (Hermeneutics) และวิธีการแบบตีความคู่ขนาน (Double-hermeneutic) ในการศึกษาทำความเข้าใจต่อตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ถูกประกอบสร้างจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับบริบททางสังคมและตัวแสดงแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม รวมถึงปฏิสัมพันธ์ในลักษณะตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ (ในฐานะผู้กระทำการ) เชิงสัญลักษณ์ต่อบริบทและตัวแสดงแวดล้อม (Ritzer & Goodman, 2011, p. 369) โดยผู้วิจัยจะให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูล ในลักษณะ “อัตวิสัยร่วม” (Intersubjectivity) หรือการมีส่วนร่วมในขั้นตอนกระบวนการศึกษาร่วมกันระหว่างการศึกษาตีความของผู้วิจัยและการถ่ายทอดข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล (สุชาติ ทวีสิทธิ์, 2549, หน้า 34) การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนกระบวนการศึกษา ดังต่อไปนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 4 วิธีคือ การศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจเอกสาร เน้นสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารในประเด็นนอกเหนือที่ได้รวบรวมมาจากวิธีการสัมภาษณ์และวิธีการสังเกตการณ์ ซึ่งเอกสารที่รวบรวมแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่

1.1 เอกสารขั้นต้น (Primary data) คือ เอกสารที่เขียนหรือจัดทำขึ้นโดยผู้เห็นเหตุการณ์หรือผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือมีหน้าที่จัดทำเอกสารนั้นโดยตรง และเป็นข้อมูลที่ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์หรือการสังเคราะห์เป็นข้อมูลดิบ ข้อมูลในส่วนนี้ได้จากการเก็บรวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมุดบันทึกเรื่องราวส่วนตัว (Diary) เอกสาร รายงาน รูปภาพและประมวลกฎหมาย เป็นต้น

1.2 เอกสารขั้นรอง (Secondary data) คือ เอกสารที่ผ่านกระบวนการคิด ตีความ วิเคราะห์และสังเคราะห์มาขั้นหนึ่งแล้ว ข้อมูลจึงผ่านการวิเคราะห์แล้วระดับหนึ่งและเพื่อช่วยให้

การวิเคราะห์สมบูรณียิ่งขึ้น เอกสารชั้นรองเหล่านี้ที่สำคัญ เช่น หนังสือพิมพ์ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ (Interview) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการหรือแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) เป็นแนวสัมภาษณ์ที่มีการเตรียมแนวคำถามล่วงหน้า เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นจุดสนใจเฉพาะของผู้ศึกษา และข้อมูลเจาะลึกต่าง ๆ จากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลหลัก (Key-informants) ได้แก่ กะเทยคาบาเร่ต์ในโรงแสดงคาบาเร่ต์ และผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับกะเทยคาบาเร่ต์ เช่น พนักงานของโรงแสดงคาบาเร่ต์ หรือเพื่อนสนิทของกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นต้น

3. การสังเกตการณ์ (Observation) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การกระทำ การ และปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้บริบทที่ทำการศึกษา การวิจัยครั้งนี้จะใช้การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participation observation) ในเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการเข้าไปส่วนร่วมกับกะเทยคาบาเร่ต์ทั้งภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์และสถานที่อื่น ๆ นอกเหนือจากพื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์

4. การวิจัยเฉพาะกรณี (Case study) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะของปรากฏการณ์ กล่าวคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกรณี กะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลปรากฏการณ์ดังกล่าวอย่างลึกซึ้ง เพื่อจะตอบคำถามที่ว่า “อย่างไร” หรือ “ทำไม” เกี่ยวกับกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เป็นจริงที่เกิดขึ้น (Phillips & Pugh, 2005, pp. 47-48; Yin, 2003, pp. 1-3)

การตรวจสอบข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะใช้หลักการสามเส้า (Triangulation) โดยใช้วิธีการดังนี้

1. การตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการใช้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน สำหรับการตรวจสอบแนวคำถามสัมภาษณ์และพิจารณาความเชื่อมั่น (Reliability) จากการนำแนวคำถามสัมภาษณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขนำไปทดสอบ (Pilot-test) ลงพื้นที่จริงเพื่อสัมภาษณ์เบื้องต้นหาความเชื่อมั่น (ชัยยนต์ ประดิษฐศิลป์, 2557, หน้า 155-156)

ตารางที่ 3-1 เปรียบเทียบการตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงและการพิจารณาความเชื่อมั่น
ของงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

	Qualitative research	Quantitative research
Validity	การตรวจสอบโดยใช้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณา และการเปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลอื่น ๆ	การตรวจสอบโดยใช้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาให้ระดับคะแนน
Reliability	ค้นหาตรวจสอบถึงจุดยืนของข้อมูลเฉพาะ ด้วยการทดสอบสัมภาษณ์เบื้องต้นในพื้นที่จริง และวิเคราะห์ข้อมูลซ้ำ ๆ	ตรวจสอบถึงความคงที่ของข้อมูล

(ที่มา: ปรับปรุงมาจาก ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์, 2557, หน้า 155-156)

2. การตรวจสอบความถูกต้องโดยการเปรียบเทียบจากหลายแหล่งข้อมูล (Triangulation of data sources) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีสถานภาพใกล้เคียงหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน อย่างการนำกะเทยคาบาร่าร์ตมาสัมภาษณ์โดยการเปลี่ยนสถานที่และเวลาในการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการตรวจสอบความเป็นไปได้ของข้อมูลนั้น ถูกต้องหรือเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันหรือไม่

3. การเปรียบเทียบจากการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี (Triangulation of methods) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ กัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน อย่างการใช้การสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกัน หรืออาจนำข้อมูลมาศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเอกสาร และการซักถามผู้ให้ข้อมูลหลังจากการสรุปผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบยืนยันข้อสรุปนั้นตรงตามความเป็นจริงหรือไม่

4. การตรวจสอบจากเจ้าของข้อมูล คือ การสัมภาษณ์จากผู้ให้สัมภาษณ์เจ้าของเรื่องราวหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของหลักจากแต่ละประเด็นหรือชุดข้อมูลนั้น ๆ วิธีการสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบอาจกระทำโดยการสัมภาษณ์ซ้ำจากชุดข้อมูลเดิมก่อนหน้าที่ได้เคยสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์คนดังกล่าว และการสัมภาษณ์จากชุดข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้สัมภาษณ์ท่านอื่น ๆ

หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบข้อมูลร่วมกับผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้ มีกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาในฐานะหน่วยการวิเคราะห์หลัก (Unit of analysis) และใช้การวิเคราะห์ตามแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ภายใต้ฐานของวิธีวิทยาแบบการตีความ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การตีความคู่ขนาน (Double hermeneutic) เป็นการพิจารณาถึงผู้กระทำการและเงื่อนไขเชิงโครงสร้าง เนื่องจากผู้กระทำการมีลักษณะครุ่นคิด (Reflexive) อยู่ตลอดเวลาจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการกระทำของตนเองให้สอดคล้องหรือเข้ากับเงื่อนไขเชิงโครงสร้างที่เกิดขึ้น ดังนั้นการทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจะต้องพิจารณากะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะผู้กระทำการทางสังคมและผู้ที่ปฏิสัมพันธ์กับเงื่อนไขเชิงโครงสร้างและพิจารณาเงื่อนไขเชิงโครงสร้างในฐานะปัจจัยแวดล้อม (Environment) ที่ส่งต่อกะเทยคาบาเร่ต์* ซึ่งเป็นลักษณะการศึกษาในระดับกึ่งกลาง (Meso-level)

2. การวิเคราะห์และตีความบริบททางสังคม เป็นการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในสังคมทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งการวิเคราะห์และตีความบริบททางสังคมจะพิจารณาทั้งในแง่ที่เป็นเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของกะเทยคาบาเร่ต์ และในแง่ที่เป็นผลที่ได้รับผลจากพฤติกรรมของกะเทยคาบาเร่ต์ บริบทในการวิเคราะห์จึงมีลักษณะที่เป็นทั้งเหตุและผล รวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงไม่หยุดนิ่งในลักษณะเป็นพลวัต

3. การวิเคราะห์และตีความความคิดเบื้องหลังของผู้กระทำการ เป็นการวิเคราะห์ถึงกลไกทางความคิดของกะเทยคาบาเร่ต์ในการตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ หรือการกำหนดเป้าหมายในแต่ละเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์ความคิดเบื้องหลังของกะเทยคาบาเร่ต์จึงวิเคราะห์ถึงเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของกะเทย

* แอนโทนี กิดเดนส์ (Anthony Giddens) เชื่อว่าสังคมมีลักษณะแบบ 'ทวิภาวะของโครงสร้าง' (Duality of structure) กล่าวคือ สภาพแวดล้อมเชิงโครงสร้างเป็นตัวจำกัดพฤติกรรมของปัจเจกบุคคล แต่ก็เปิดโอกาสให้ปัจเจกบุคคลสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วย การศึกษาจึงปรากฏการณ์ลักษณะดังกล่าวต้องเป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงความแตกต่างของมนุษย์ในสังคม และอธิบายการผลิตซ้ำทางสังคมที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ในฐานะผู้กระทำการ (เชษฐา พวงหัตถ์, 2551, หน้า 12)

คาบารัวร์ และวิเคราะห์กลไกการตัดสินใจเลือกของกะเทยคาบารัวร์ในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป

4. การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction analysis) เป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์ระบบสัญลักษณ์ (Symbolic) ที่เกิดขึ้นในสังคม อันเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบารัวร์กับสภาพแวดล้อม ในสังคมที่ส่งผลต่อการประกอบสร้างความเป็นจริงในสังคม หรือพฤติกรรมของกะเทยคาบารัวร์ ซึ่งการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจะเน้นไปที่การวิเคราะห์การกระทำของมนุษย์ระหว่างกันผ่านระบบ “สัญลักษณ์” เช่น ภาษา ร่างกายหรือการแสดงต่าง ๆ ที่กะเทยคาบารัวร์ตัดสินใจกระทำหรือแสดงออกมา

บทที่ 4

ผลการศึกษาที่ 1 :

กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

การศึกษาเรื่อง กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ผู้วิจัยขอเสนอผล การศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่หนึ่ง เกี่ยวกับกระบวนการผลิตสร้างกะเทย คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ตามประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา: บทวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง

สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์

กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา: บทวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง

ส่วนของการวิเคราะห์บริบทเชิงโครงสร้างที่จะนำเสนอถึงพัฒนาการของการแสดง คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตสร้างความเป็นอาชีพ (Professional) ของกะเทยคาบาเร่ต์ การวิเคราะห์บริบทเชิงโครงสร้างในที่นี้มุ่งเน้นในการพิจารณาโครงสร้างแบบ อ่อนในฐานะปัจจัยแวดล้อม ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอาชีพคาบาเร่ต์และความเป็นตัวตนของกะเทย คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย สามารถแบ่งช่วงเวลาพัฒนาการของ การแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ได้เป็น 3 ช่วง ได้แก่ ยุคก่อนการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ: การแสดง คาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก ยุคการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ: การแสดงคาบาเร่ต์ยุคที่ถูกนำมาแสดงในโรง แสดงและยุคหลังการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ: ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูง

1. ยุคก่อนการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ: การแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก

การเกิดขึ้นของการแสดงคาบาเร่ต์ในประเทศไทย ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดถึงต้น กำเนิดหรือผู้ที่นำการแสดงดังกล่าวมาเผยแพร่ในประเทศไทย แต่จากคำบอกเล่าของผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการแสดงคาบาเร่ต์ในประเทศไทยส่วนใหญ่มักอ้างถึงที่มาจากกลุ่มชายที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศในสมัยก่อนมักมีการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์และจัดการแสดงร่วมกันขึ้นเพื่อความ สนุกสนาน โดยการแต่งกายของผู้แสดงมีลักษณะเป็นแต่งกายเลียนแบบการแต่งกายของผู้หญิง และแสดงท่าทางบทบาทเสมือนผู้หญิงพร้อมเต้นรำประกอบเพลงในการแสดง ซึ่งการแสดง ดังกล่าวเป็นการที่เกิดขึ้นเพื่อความสนุกสนานและยังไม่มีลักษณะเป็นอาชีพ (Pre-professional) หรือถูกเรียกว่า “การแสดงคาบาเร่ต์” (Cabaret show) ตามแบบประเทศตะวันตกแต่อย่างใด

ต่อมาการแสดงเพื่อความบันเทิงในงานเลี้ยงสังสรรค์ได้ค่อย ๆ ขยับเข้ามาสู่การแสดงในสถานบันเทิง (บาร์เกย์) แถวบริเวณย่านสีลมและพัฒนพงษ์ในกรุงเทพฯ ตามช่วงงานเทศกาล เช่น งานฉลองขึ้นปีใหม่หรืองานสงกรานต์ ฯลฯ และค่อย ๆ กลายเป็นการแสดงประจำทุก ๆ วันในช่วงทศวรรษที่ 2510 เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มลูกค้าและนักท่องเที่ยวกลางคืนในบริเวณดังกล่าวที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มกะเทยและเกย์ โดยเฉพาะกลุ่มไฮโซ (คนรวย) ที่มีกรมตัวสังสรรค์ร่วมกันและให้เจ้าของบาร์จัดกิจกรรมและการแสดงเตรียมไว้ ซึ่งการแสดงภายในสถานบันเทิงยังเป็นการแสดงเพื่อดึงดูดลูกค้าเข้ามาในร้าน โดยไม่ขายบัตรหรือตั๋วเข้าชมการแสดง แต่สถานบันเทิงจะเน้นการขายเครื่องดื่มภายในร้านเป็นสำคัญ

“ในช่วงแรก ๆ บาร์เน้นขาย Drink ขายเครื่องดื่มแล้วแถมโชว์ ไม่ใช่การขายโชว์แล้วแถมเครื่องดื่มเหมือนปัจจุบัน” (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ในระยะแรกของการแสดงภายในสถานบันเทิง มีลักษณะเป็นการแสดงเต้นรำและการร้องเพลงประกอบ (Lip-synch) หรือการออกมายืนทำปากขยับตามทำนองประกอบเพลงเพื่อเรียกอารมณ์ขึ้นจากลูกค้าบนเวทีเล็ก ๆ ภายในบาร์ นักแสดงที่ทำการแสดงจะมีจำนวน 1-3 คน แต่งกายเลียนแบบดารานักกร้องผู้หญิงชื่อดังทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ในช่วงแรกกลุ่มนักแสดงยังประกอบไปด้วย นักแสดงที่เป็นกะเทย เกย์และผู้ชาย เนื่องจากนักแสดงในช่วงแรกยังมีไม่มากนักประกอบกับการยอมรับการแต่งกายข้ามเพศในที่สาธารณะยังไม่ถูกยอมรับในสังคมไทย จึงยังมีนักแสดงที่เป็นผู้ชายที่เข้ามาแสดงภายในสถานบันเทิงของกลุ่มกะเทยและเกย์อยู่ ซึ่งลักษณะของการแต่งกายเลียนแบบผู้หญิงในการแสดงสลับกับการแต่งกายตามแบบผู้ชายในชีวิตประจำวันของกลุ่มผู้ชายและเกย์นี้ การแสดงจึงมักถูกเรียกว่า “Drag show” หรือชื่อเรียกชุดการแสดงที่มีนักแสดงแต่งกายเลียนแบบเพศตรงกันข้ามกับเพศกำเนิดของตนเอง เช่น กลุ่มนักแสดงชายแต่งกายขึ้นแสดงเลียนแบบผู้หญิง เรียกว่า “Drag queen” หรือกลุ่มนักแสดงหญิงแต่งกายขึ้นแสดงบนเวทีเลียนแบบผู้ชายก็เรียกว่า “Drag king” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

กลุ่มนักแสดง Drag queen ที่ตระเวนแสดงตามสถานบันเทิงและบาร์เกย์แถวย่านสีลมและพัฒนพงษ์ที่มีชื่อเสียงกลุ่มแรก ๆ เช่น คณะนักแสดง Paperdoor เป็นคณะนักแสดงที่มาจากประเทศฟิลิปปินส์ มาทำการแสดงภายในบาร์ของ คุณวิชัย เลิศฤทธิเรืองศิลป์ ซึ่งคุณวิชัยเป็น

บุคคลแรก ๆ ที่นำการแสดงมา Drag queen* ผสมผสานกับรูปแบบการแสดงคาบาเร่ต์เข้ามาแสดงในประเทศไทย ก่อนที่ต่อมาจะขยายกิจการบาร์มายังพัทยาและคูมวิชัยยังเป็นส่วนหนึ่งของผู้ก่อตั้งทีฟฟานีโชว์ พัทยา (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน, 2560) นอกจากนี้ยังมีคณະนักแสดงที่ชื่อว่า The stand-in show ที่มักแสดงอยู่ในที่ชื่อบริเวณตามบาร์แถวย่านพัฒนาพงศ์ ก่อนที่คณະนักแสดงจะถูกดึงตัวมาเปิดการแสดงที่เมืองพัทยาย้ายใต้โรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา (วิชา พวงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ต่อมาเมื่อการท่องเที่ยวของพัทยาเติบโตมากขึ้น ธุรกิจสถานบันเทิงบาร์ที่เปิดการแสดง Drag queen ได้ขยายเข้ามาเปิดกิจการยังบริเวณพื้นที่ชายหาดพัทยา เพื่อรองรับการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่นิยมเข้ามาท่องเที่ยวยังพัทยา ซึ่งก่อนหน้านั้นชายหาดพัทยาหรือหมู่บ้านพัทยายังเป็นหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ ที่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก** ชาวบ้านโดยรอบมักเรียกพื้นที่ดังกล่าวว่า “ป่าช้า” เนื่องจากสภาพพื้นที่ดังกล่าวเต็มไปด้วยป่ารก้างและมีผู้คนอาศัยอยู่ไม่มากนักมีเพียงแค่นักประมงไปมาระหว่างนาเกลือไปยังสัตหีบ แต่ด้วยพัทยามีสภาพทางธรรมชาติที่สวยงาม กล่าวคือ มีอ่าวที่กว้าง (ยาวประมาณ 3 กิโลเมตร) มีหาดทรายริมทะเลขาวสะอาด น้ำ ทะเลใส ไม่มีแก่งที่ลึกจนเป็นอันตรายแก่การเล่นน้ำมีอากาศเย็นสบายตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน จากสภาพทางธรรมชาติที่งดงามและบรรยากาศที่สงบร่มเย็น จึงมีเหมาะสมแก่การเป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศ (เกรียงศักดิ์ กัมปนาทชัยกุล, สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2556; ภารดี มหาขันธ์, 2552, หน้า 145-146) ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวและธุรกิจท่องเที่ยวของพัทยาเกิดขึ้น ประกอบด้วย 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่

* เป็นกลุ่มนักแสดงชายหรือนักร้องชายที่ขึ้นแสดงบนเวทีด้วยการแต่งเครื่องแต่งของผู้หญิงและแสดงกิริยาท่าทางแบบผู้หญิงประกอบการแสดงทั้งหมด โดยช่วงเวลานอกเหนือจากการแสดงบนเวทีจะแสดงพฤติกรรมและการแต่งกายเหมือนผู้ชายโดยทั่ว ๆ ไป Drag queen อาจเป็นได้ทั้งผู้ชายและเกย์ที่มีพฤติกรรมและแต่งกายแบบผู้ชาย ส่วนกลุ่มนักแสดงกะเทยหรือหญิงข้ามเพศในชีวิตประจำวันแต่งกายแบบผู้หญิง มักไม่นิยามว่าเป็นตนเป็นกลุ่ม Drag queen เพราะ ถือว่ามีจิตใจและร่างกายเป็นผู้หญิงสมบูรณ์

** ในขณะนั้น หมู่บ้านพัทยายังอยู่ภายใต้การดูแลของสุขาภิบาลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ชุมชนนาเกลือในสมัยนั้น มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาที่นำความเจริญสู่พัทยา เนื่องจาก เป็นศูนย์กลางของการค้าในอำเภอบางละมุงและอำเภอสัตหีบ รวมถึงการติดต่อและการซื้อขายสินค้าผลผลิตเกษตรกรรมกับชาวบ้านโดยรอบบริเวณ (ภารดี มหาขันธ์, 2552, หน้า 149)

- เป็นเส้นทางหลักสู่ภาคตะวันออก เส้นทางถนนสุขุมวิททางสายใหม่สาย 121 ชลบุรี-สัตหีบนั้น* สร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2482 และทำการรื้อวางถนนสมบูรณเรียบร้อยในปี พ.ศ. 2497 เป็นถนนเส้นทางสำคัญที่เชื่อมโยงการเดินทางจากกรุงเทพฯ สู่ภาคตะวันออกและยังเป็นเส้นทางหนึ่งที่ผ่านมาพื้นที่ของพัทยา อำเภอบางละมุง (อำเภอกา สวัสดิ์วงศ์, 2529, หน้า 71, 76) โดยมีระยะห่างระหว่างกรุงเทพฯ กับพัทยาเพียงประมาณ 154 กิโลเมตร ด้วยระยะทางที่ไม่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ ทำให้พัทยามีคนไทยจำนวนหนึ่งหันมาลงทุนและพัฒนาที่ดินให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักตากอากาศ อย่างเช่น คุณบริญญา พลิตตธำรง (เจ้าของฉายา “ผู้บุกเบิกเมืองพัทยา”) คุณสำราญ กานต์ประภา คุณชั้น สุวรรณธรรม หรือคุณพจน์ สารสิน ฯลฯ (ใจนาธาน, 2546, หน้า 59-60)

- การเข้ามาตั้งฐานทัพของประเทศสหรัฐอเมริกาในอำเภอสัตหีบ เป็นผลมาจากการเข้าเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.ป.อ.) ของรัฐบาลไทยในปี พ.ศ. 2497 องค์การมีรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแกนนำสำคัญ มีวัตถุประสงค์จะช่วยป้องกันภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากการคุกคามของลัทธิคอมมิวนิสต์การเข้ามาเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.ป.อ.) ทำให้ประเทศไทยต้องไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามเวียดนามอยู่หลายปี พ.ศ. 2497-2518 โดยเฉพาะการวางให้พื้นที่บริเวณอำเภอสัตหีบเป็นฐานทัพเรือชั่วคราวเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการทางการทหารของสหรัฐในสมรภูมิเวียดนาม** และยังคงวางให้พื้นที่ชายหาดพัทยาเป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศของทหารสหรัฐจากเวียดนาม เริ่มมาพักผ่อนที่พัทยาก่อนเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2502 เช้าบ้านพักตากอากาศของพระยายศสุนทร ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของหาดพัทยา การพักของทหารสหรัฐหมื่นเวียนพักผ่อนเป็นรุ่น ๆ รุ่นละประมาณ 400-500 คน ระยะเวลาการพักผ่อนของแต่ละรุ่นประมาณ 1 สัปดาห์ (ภารดี มหาจันทร์, 2552, หน้า 145-146)

จากปัจจัยที่สำคัญทั้งสองข้างต้น ทำให้พัทยามีนักท่องเที่ยวและธุรกิจท่องเที่ยวเกิดมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการที่ชาวบ้านในพื้นที่บริเวณใกล้เคียงและผู้คนที่มาจากกรุงเทพฯ ต่างเข้ามาเปิดธุรกิจสถานบริการ สถานบันเทิงและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อบริการแก่ทหารสหรัฐ

* ตามแผนการทางหลวงฯ พ.ศ. 2479 ได้กำหนดสายทางไว้ทั้งหมด 43 สายทาง ภาคตะวันออกมี 2 สายทาง คือ สายกรุงเทพฯ-สมุทรปราการ-แปดริ้ว-สัตหีบ-ระยอง และสายทางจันทบุรี-ท่าฉลอม

** การเข้ามาตั้งฐานทัพชั่วคราวเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2498 รัฐบาลเวียดนามใต้ภายใต้การนำของ พ.ณฯ โง ดินห์เดียม ได้ขอรับความช่วยเหลือทางการทหารจากประเทศสหรัฐอเมริกาในการต่อต้านกองกำลังเวียดนามเหนือ

และนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ชายหาดพัทยาได้เริ่มมีการปลูกสร้างอาคารพักตากอากาศ ร้านอาหาร บาร์เบียร์ ฯลฯ ซึ่งหนึ่งในธุรกิจสถานบันเทิงที่เข้ามาเปิดในพัทยาก็คือ สถานบันเทิงบาร์ที่มีการแสดง Drag queen นั้นเอง จากความนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศทำให้พัทยาเพียงช่วงเวลาหนึ่งทศวรรษเปลี่ยนจากหมู่บ้านเล็ก ๆ เป็นสถานตากอากาศชายทะเลที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและระดับโลก (พรทิพา ปิยะกมลรัตน์, 2556, หน้า 61; ภาวดี มหาพันธ์, 2552, หน้า 145-146)

“โดยในช่วงแรก ๆ ที่พัทยามีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจก็เนื่องมาจากทหาร GI ที่มาตั้งฐานทัพ พอสถาบันจบลงและหลังการถอนทหารก็มียุโรปเข้ามาที่พัทยามากซึ่งช่วงนั้นจะเป็นนักท่องเที่ยวยุโรปเป็นส่วนใหญ่” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน, 2560)

ทิฟฟานีโชว์ พัทยา (Tiffany-show Pattaya) ถือเป็นคณะนักแสดงแรกที่เปิดการแสดงในเมืองพัทยา ภายในบาร์ขนาดเล็กตั้งอยู่บริเวณพัทยาใต้ โดยมีคุณวิชัย เลิศฤทธิ์เรืองสิน ในฐานะผู้จัดตั้งคณะนักแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยา เริ่มต้นธุรกิจจากการเปิดบาร์เกย์เป็นแห่งแรก ๆ ในกรุงเทพฯ ต่อมาคุณวิชัยขยายกิจการมาเปิดบาร์บริเวณชายหาดพัทยาใต้ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวทั้งทหารสหรัฐฯที่ยังคงเข้ามาท่องเที่ยวที่พัทยาและนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในพัทยา * โดยการแสดงคาบาเร่ต์ที่ถูกนำมาเข้ามาแสดงในพัทยาของคุณวิชัยเกิดจากในวันที่บาร์มีลูกค้าน้อยลง จึงได้ลองนำมานักแสดงจำนวน 3 คนมาแสดงที่พัทยา จนได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ จากชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยว (วิชัย เลิศฤทธิ์เรืองสิน, 2529, หน้า 102-108 อ้างถึงใน เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546, หน้า 79)

การแสดงช่วงแรกของทิฟฟานีโชว์ พัทยาในช่วงแรก เน้นการแสดงเลียนแบบดารา นักร้องชื่อดังของละครบรอดเวย์ สหรัฐอเมริกา เช่น มาริริน มอนโร, บาบารา สไตเซน และดอนน่า ซัมเมอร์ แต่รูปแบบการแสดงก็มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบตามคำติชมและแนะนำของลูกค้าและ

* นอกจากนี้ ในบางโอกาสสำคัญ เช่น มีกรุ๊ปทัวร์จีนเข้ามา คุณวิชัยก็จะนำการแสดงไปแสดงต้อนรับกลุ่มคนจีนที่เข้ามา ด้วยการเช่าตึกของโรงแรมสยาม เบย์ชอร์ พัทยา (Siam Bayshore Pattaya) และจัดกรแสดงขึ้น โดยเริ่มมีการนำเพลงจีนและเครื่องแต่งกายของชาวจีนนำมาใช้ประกอบการแสดง (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

นักท่องเที่ยงที่ได้ชมการแสดง โดยเฉพาะรายละเอียดรูปแบบการแสดง เพลงที่เลือกมาแสดง เครื่องแต่งกายและลูกเล่นที่สอดแทรกลงในเพลง จึงทำให้การแสดงยังมีความสนุกสนานและสีสันของเครื่องแต่งกายที่มีความเป็นคาบาริต์มากขึ้น (วิชัย เลิศฤทธิเรืองสิน, 2529, หน้า 102-108 อ้างถึงใน เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546, หน้า 79) นักแสดงคนสำคัญในยุคแรกก็คือ แม่อี๊ด สุภาพ และเริ่มมีนักแสดงกะเทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงเวลาดังกล่าว

ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 สถานบันเทิงบาร์เปียร์ที่ชื่อว่า “ไซมอน บาร์” ได้เปิดกิจการขึ้นครั้งแรก ตั้งอยู่บริเวณหาดหัวแหลม (ปัจจุบันเรียกว่า แหลมบาลีฮาย) เจ้าของกิจการ คือ คุณสุไทร รวยริน หรือเฮียไทร ไซมอน บาร์ เป็นสถานบันเทิงประเภทบาร์เปียร์ บริเวณส่วนกลางของบาร์มีเวทีมวญให้นักท่องเที่ยงสามารถเข้ามาชมการชกมวยที่จะจัดขึ้นทุกวัน พร้อมสลับกับการแสดงของกลุ่มคณะนักแสดงไซมอน เป็นการแสดง Lip-synch เลียนแบบนักร้องนักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียง (นักแสดงจึงถูกมองว่าเป็นกะเทยหรือหญิงข้ามเพศ) เริ่มแสดงเวลา 21.45 น. ถึง เวลา 22.00 น. (วิชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 132-133)

ผลจากการเข้ามาของการแสดงภายในบาร์เปียร์ของกลุ่ม Drag queen และกะเทยนั้น ทำให้ช่วงทศวรรษที่ 2520 (ค.ศ. 1977-1987) การแสดงคาบาริต์และการแสดง Lip-synch เลียนแบบนักร้องนักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียงภายในกิจการสถานบริการบาร์เปียร์ในพื้นที่พัทยาได้ กลายเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มลูกค้าชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้สถานบันเทิงหลายแห่ง ได้พัฒนารูปแบบการแสดง การแต่งกาย และสร้างเวทีการแสดง เฉพาะเปิดแสดงคาบาริต์และการแสดง Lip-synch เท่านั้น รวมถึงเพิ่มจำนวนชุดการแสดงมากขึ้น การแสดงคาบาริต์ภายในบาร์ในพัทยาจึงกลายเป็นการแสดงที่มีชื่อเสียงของพัทยาและกลายเป็น ภาพจำของทุกคนที่เข้ามาชมและท่องเที่ยงในพัทยาว่ามีการแสดงของกะเทยหรือชายที่แต่งกาย แสดงเป็นหญิงอยู่

“คาบาริต์โชว์ที่ไทยจะเป็นการโชว์กะเทย แต่คาบาริต์โชว์ที่เมืองนอก
จะเป็นความบันเทิง” (วิชัย สวัสดิ์จัน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

นอกจากนี้ ชื่อเสียงของการแสดงดังกล่าวในพื้นที่เมืองพัทยายังได้ก่อให้เกิดเรื่องราวของ “ตำนาน 14 นางสิงห์” หรือกะเทยคาบาริต์จำนวน 14 คน ที่สามารถสร้างตัวจนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และมีความต้องการจะเลิกทำอาชีพกะเทยคาบาริต์ จึงร่วมกันหลบหนีเพื่อไปใช้ชีวิตและประกอบอาชีพอื่น ๆ ตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสาเหตุของการหลบหนีเกิดจาก

ความเกรงกลัวที่จะได้รับอันตรายจากอำนาจของเจ้าของกิจการบาร์เบียร์ที่มีอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา ณ ขณะนั้น (วัชรวุฒิชัย ชื่อสตั๊ตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 133)

โดยสรุป พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรกในประเทศไทยและเมืองพัทยาก่อให้เกิดผลผลิต (Product) การแสดงคาบาเร่ต์ที่ถูกนำเข้ามาสู่การแสดงในเชิงอาชีพครั้งแรกในลักษณะเป็นการแสดงกึ่งอาชีพหรือยังไม่เป็นอาชีพทางการ จากจุดเริ่มต้นของการแสดงเพื่อความบันเทิงของกลุ่มกะเทยและเกย์ในงานเลี้ยงสังสรรค์สู่การเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและลูกค้าเข้ามายังสถานบันเทิงบาร์แถวย่านสีลม พัฒน์พงศ์ รวมถึงขยายสู่พัทยา โดยที่ยังไม่มีการขายตัว/บัตรการแสดงหรือเรียกรูปแบบการแสดงที่ชัดเจนแต่อย่างใด นอกจากนี้ตัวตนทางสังคม (Social self) ของผู้แสดงคาบาเร่ต์ในช่วงนี้ยังมีลักษณะที่มีทั้งกลุ่มกะเทย เกย์ และผู้ชายที่เข้ามาทำการแสดงตัวตนทางสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงนี้จึงถูกพิจารณาไปที่การแสดงในรูปแบบ Drag queen หรือการแสดงของผู้ชายที่แต่งกายเลียนแบบเป็นผู้หญิง ซึ่งภายในงานของ นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (2556) ได้วิเคราะห์ถึงเงื่อนไข (Condition) ปัจจัยแวดล้อมที่สำคัญของการเกิดขึ้นและการขยายตัวของธุรกิจสถานบันเทิงบาร์ที่มีการแสดงของ Drag queen ไว้ว่าเกิดจากผลของการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่หนึ่ง* ในปี พ.ศ. 2504 ที่เน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในสังคมไทย 2 ประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

- วิธีการผลิตเปลี่ยน คนไทยจำนวนมากหันมาเปลี่ยนอาชีพจากแรงงานในภาคเกษตรกรรมสู่การเป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม พื้นที่ของการเติบโตของแรงงานภาคอุตสาหกรรมมากที่สุด คือ กรุงเทพฯ มีแรงงานอพยพจากชนบทเข้ามาเป็นจำนวนมาก

- การผลิตเพื่อการยังชีพสู่การผลิตเพื่อการบริโภค เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตที่มุ่งเน้นการผลิตเพื่อกำไรและตอบสนองความต้องการการบริโภคของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย ทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวเกิดการผลิตเพื่อตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ ของคน รวมถึงความปรารถนาทางเพศของคน เช่น การเกิดบาร์เกย์ในพื้นที่กรุงเทพฯ ในช่วงทศวรรษที่

* ในปี พ.ศ. 2504 สมัยรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เกิดการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่หนึ่ง (พ.ศ. 2504 - 2509) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดสร้างสาธารณูปโภคในเขตพื้นที่เมืองและชนบท ทำให้ภาครัฐได้เข้ามาวางแผนและจัดสร้างสาธารณูปโภค นอกจากนี้แผนพัฒนาฉบับที่หนึ่งยังส่งเสริมให้ประเทศทั่วทุกภาคเน้นระบบเศรษฐกิจเพื่อการค้ามากยิ่งขึ้น รวมถึงการขยายตัวของธุรกิจนันทนาการ (จอมพลสฤษดิ์ ผู้ริเริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

2500 และเพิ่มมากขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 2520 นอกจากนี้อัตราการเติบโตของสิ่งพิมพ์หรือสินค้าที่ตอบสนองต่อความต้องการแบบชายรักชายก็มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น

2. ยุคการเป็นคาบาริเอตี้อาชีพ: การแสดงคาบาริเอตี้ยุคที่ถูกนำมาแสดงในโรงแสดง (Theatre)

หลังการเติบโตในช่วงทศวรรษที่ 2510 ของการท่องเที่ยวของพัทยาได้ไม่นาน เมืองพัทยากลับประสบกับปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็ว เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาความสงบเรียบร้อย ปัญหาเกี่ยวกับผังเมือง ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมถึงปัญหาสาธารณสุขประเภทต่าง ๆ ซึ่งทำให้การปกครองรูปแบบสุขาภิบาลนาเกลือในเวลานั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (สุจิตรา กาลจักร, 2557, หน้า 119; เอกสิทธิ์ เตชะโกศิยวณิช, 2525, หน้า 15) จึงทำให้ในปี พ.ศ. 2521 รัฐบาลได้ยกระดับฐานะพัทยาให้มีฐานะเป็นเมืองพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 ได้ยกระดับฐานะพัทยาให้มีฐานะเป็นเมืองพิเศษ และใช้ระบบราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษนี้เรียกว่า “ระบบผู้จัดการเทศบาล”* (City Manager) นับตั้งแต่นั้น เป็นต้นมาพัทยาจึงเป็นที่รู้จักและถูกเรียกว่า “เมืองพัทยา” ตามการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเมืองพิเศษดังกล่าว เมืองพัทยาก็มีองค์กรท้องถิ่นที่มีอำนาจดูแลจัดการการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ของเมืองพัทยาได้อย่างเต็มที่ (ภารดี มหาจันทร์, 2552, หน้า 148-149; นาตาศา วศินดิolk, 2540, หน้า 76) ซึ่งส่วนหนึ่งของการเกิดขึ้นของรูปแบบการปกครองพิเศษของเมืองพัทยา เกิดจากกลุ่มนายทุนและกลุ่มนักธุรกิจที่เข้ามาลงทุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพัทยาเป็นผลักดันและเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการเกิดขึ้นของรูปแบบการปกครองพิเศษของเมืองพัทยาดังกล่าว (สุพรรณากรรณิกา, 2556, หน้า 45)

อย่างไรก็ตาม การเกิดขึ้นของรูปแบบการปกครองพิเศษของเมืองพัทยาจะทำให้เมืองพัทยาสถาปนาวางแผนและกำหนดทิศทางของการพัฒนาพื้นที่ได้ด้วยตนเอง แต่ผลจากการถอนทัพทหารของสหรัฐอเมริกาที่อำเภอสัตหีบช่วงหลังสงครามเวียดนามในช่วงปลายทศวรรษที่ 2510 ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้ภาครัฐและ

* ลักษณะของเมืองพัทยามาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีฐานะเป็นเทศบาลแห่งหนึ่ง แตกต่างจากเทศบาลอื่น ๆ ที่อำนาจบริหารของเทศบาลโดยทั่ว ๆ ไปตกอยู่กับคณะเทศมนตรี แต่เมืองพัทยาอำนาจที่แท้จริงตกอยู่กับคณะของปลัดเมือง โดยมีนายกเมืองพัทยามีอำนาจในการบริหาร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาเมืองพัทยา กฎหมายกำหนดให้เมืองพัทยามีฐานะเป็นนิติบุคคล และจัดตั้งเป็นรูปองค์กรไว้ 2 ประการ ประกอบด้วย สภาเมืองพัทยาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และสำนักงานเมืองพัทยาเป็นฝ่ายบริหาร

ภาคเอกชนต่างสนใจและร่วมกันผลักดันให้เมืองพัทยาสามารถพัฒนาต่อไปได้ จนเกิดเป็นแผนพัฒนาเมืองพัทยารุ่นแรกในปี พ.ศ. 2522-2524 ภายใต้การดำเนินการของเมืองพัทยา โดยสาระของแผนดังกล่าวถูกวางขึ้นตามแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวโดย JICA เมื่อปี พ.ศ. 2521 คือ การพัฒนาเมืองและสิ่งแวดล้อมให้ทันกับการเติบโตของเมืองพัทยา รวมถึงกระแสการเกิดขึ้นของ “แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก” หรือ “แผนอีสต์เทิร์นซีบอร์ด”^{*} (Eastern Seaboard Development Program) เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศที่วางให้เมืองพัทยามีทิศทางแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ดี กำหนดให้เป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญควบคู่กับการพาณิชย์และธุรกิจการค้า พัฒนาเมืองพัทยาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคตะวันออก จากปัจจัยแรงผลักดันของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพัทยาทั้งสอง ได้ทำให้เมืองพัทยาส่งเสริมเติบโตได้บนพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเพิ่มมากขึ้น (ภารดี มหาพันธ์, 2552, หน้า 154-156; สุจิรา กาลจักร, 2557, หน้า 122)

ผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเมืองพัทยารุ่นนี้เอง ที่ทำให้เจ้าของธุรกิจสถานบันเทิงบาร์ที่เปิดการแสดงของกลุ่ม Drag queen ได้เริ่มให้ความสนใจต่อการขยายขนาดของธุรกิจให้ใหญ่มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการขยายขนาดของการแสดงให้มีความยิ่งใหญ่และมีความเป็นอาชีพเฉพาะมากยิ่งขึ้น จากเดิมการแสดงเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการใช้ดึงดูดลูกค้าเข้ามาในบาร์เท่านั้น ซึ่งการขยายตัวของธุรกิจดังกล่าวที่ชัดเจน คือ การเกิดขึ้นของโรงแสดงทิวฟานีโชว์ พัทยา ที่ทำการแสดงอยู่ภายในโรงแสดง (Theatre) เฉพาะและมีการจำหน่ายตั๋ว/บัตรเข้าชมการแสดง โดยที่มาของการก้าวมาสู่การแสดงยังโรงแสดงของคณะนักแสดงทิวฟานีโชว์ พัทยานั้น เกิดจากเหตุการณ์ในปี พ.ศ. 2522 ที่คุณสุธรรม พันธุศักดิ์ได้ทำการชักชวนคุณวิชัย เลิศฤทธิ์เรืองสิน เจ้าของบาร์ที่คณะนักแสดงทิวฟานีโชว์ พัทยาได้ทำการแสดงอยู่ ให้เข้ามาจัดแสดงยังโรงแสดงของตนเองที่ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 9 ถนนพญาสาย 2 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง

^{*} เป็นแผนยุทธศาสตร์แบบผสมผสานภาครัฐและเอกชน รัฐบาลมีบทบาทลงทุนด้านสาธารณูปโภคและอุตสาหกรรมหลักขั้นพื้นฐาน ภาคเอกชนลงทุนในอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสนับสนุนการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคตะวันออกอย่างเป็นระบบ โดยมีระยะเวลาของแผนงาน 20 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524-2543 โดยมีพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย พื้นที่จังหวัดชลบุรี กำหนดเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคที่สำคัญทั้งในเชิงธุรกิจการค้าและการบริหารงานภาครัฐบาล พื้นที่อำเภอแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี กำหนดเป็นเมืองท่าสมัยใหม่ของประเทศ พื้นที่เมืองพัทยา ถูกกำหนดเป็นเมืองท่องเที่ยวควบคู่กับการพาณิชย์และธุรกิจการค้า พื้นที่ของมาบตาพุด จังหวัดระยองกำหนดเป็นเมืองอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของประเทศและเมืองระยองจะเป็นศูนย์บริการและฐานการศึกษาและวิจัยด้านเทคโนโลยี

จังหวัดชลบุรี (และเป็นสถานที่ตั้งปัจจุบัน) ในช่วงแรกของการเปิดการแสดงมีลักษณะเป็นที่คุณวิชัยเข้ามาเช่าโรงแสดงของคุณสุธรรม ก่อนที่อีก 3 ปีต่อมา จากเหตุผลด้านธุรกิจและภาระงานที่หนักจนเกือบเลิกกิจการ แต่ด้วยความสงสารต่อกลุ่มนักแสดงที่มีอยู่ถึง 30 คน จึงทำให้คุณสุธรรมกล่าวกับคุณวิชัยว่า

“ไม่ได้ลูกน้องจะทำยังไง ตอนนั้นมีกะเทยอยู่ 30 คน ไม่สงสารลูกน้องเหรอ” (สุธรรม พันธุศักดิ์, 2525 อ้างถึงใน ปิ่นอนงค์ ปานชื่น, 21 มิถุนายน 2558)

คุณวิชัยถอยตัวเองมาสู่เบื้องหลังของการจัดการแสดงและให้คุณสุธรรมเข้ามาเป็นหุ้นส่วนธุรกิจและผู้บริหารของโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยาแทนตน ซึ่งคุณอลิสา พันธุศักดิ์ (ลูกสาวของคุณสุธรรม) กล่าวถึงการนำการแสดงภายในบาร์มาสู่การแสดงเป็นโรงแสดงใหญ่ด้วยฝีมือของคุณพ่อว่า (ปิ่นอนงค์ ปานชื่น, 21 มิถุนายน 2558; สาวเจ้าของ Tiffany's Show พัทยาคนนี้สร้างโชว์อลังการ...ยิ่งใหญ่ได้ต้องใช้หัวใจแลกมา!, 11 มิถุนายน 2559)

“ย้อนกลับตั้งแต่ตอนที่คุณพ่อของพี่จ๋า (คุณอลิสา) เคยทำงานในโรงแรมแล้วมาสร้างธุรกิจรับแลกเงินที่พัทยาเป็นเจ้าของแรกจนอยู่ตัว มองหาธุรกิจใหม่เลยได้มาเช่าที่เพื่อทำโรงแรม แต่เกิดเหตุหุ้นส่วนไม่ร่วมด้วย พอดีกับที่คุณพ่อไปเห็นโชว์ทิฟฟานีในบาร์ตรงพัทยาได้ เป็นบาร์เล็ก ๆ มีพนักงานไม่เกิน 30 คน แต่งานโชว์ดี ๆ อย่างนี้มาอยู่ในโรงละครใหญ่ได้สบาย คุณพ่อสร้างโรงละครและให้คุณอาที่เป็นเจ้าของบาร์มาเช่า แต่ 37 ปีก่อนตรงนี้ยังไม่เจริญเลยคะ ธุรกิจ 2-3 ปีแรกยังไม่สำเร็จ ต้องเปลี่ยนจากรอลูกค้าเดินมาซื้อตั๋วไปเป็นลูกค้าทัวร์ คุณอาจะเลิกทำ คุณพ่อสงสารนักแสดงเลยมาเป็นเจ้าของแทน ให้คุณอาเป็นพาร์ตเนอร์ดูแลการแสดง คุณพ่อจะบริหารให้” (อลิสา พันธุศักดิ์, สัมภาษณ์ อ้างถึงใน สาวเจ้าของ Tiffany's Show พัทยาคนนี้สร้างโชว์อลังการ...ยิ่งใหญ่ได้ต้องใช้หัวใจแลกมา!, 11 มิถุนายน 2559)

หลังจากที่โรงแสดงของทิฟฟานีโชว์ พัทยาเกิดขึ้นไม่นาน ในปี พ.ศ. 2524 โรงแสดงคาบาเร่ต์ของ อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา (Alcazar Cabaret Show Pattaya) ของกลุ่มครอบครัว “เพชรตระกูล”^{*} ก็ได้เปิดตามมาครั้งแรก เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524 โดยมีคุณโสภณ เพ็ชรตระกูล เป็นผู้บริหารคนสำคัญและเป็นบุคคลสำคัญที่ดึงคณะนักแสดง The stand-in show จากกรุงเทพฯ เข้ามาแสดงยังเมืองพัทยา เหตุผลสำคัญที่คณะนักแสดงตอบรับการชักชวนของคุณโสภณก็คือ เงินเดือน สวัสดิการและที่พักที่คุณโสภณจะมอบให้แก่กลุ่มนักแสดงที่ย้ายตามมา ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความมั่นคงและความเป็นอาชีพมากขึ้นของนักแสดง (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560; อัลคาซาร์ตำนานคาบาเร่ต์โชว์อยู่คู่พัทยา 34 ปี, 2559)

โรงแสดงของอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยาในช่วงแรกมีขนาดที่สามารถรองรับลูกค้าผู้เข้ามาชมการแสดงได้เพียง 350 กว่าที่นั่ง ตั้งอยู่บริเวณถนนพญาสาย 2 พัทยาเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (และเป็นบริเวณเดียวกับสถานที่ตั้งปัจจุบัน) และมีนักแสดงเพียง 30 คน แบ่งเป็นนักแสดงของคณะนักแสดง The stand-in show ที่ย้ายเข้ามา กับนักแสดงที่เปิดรับใหม่หลังเปิดการแสดง เปิดการแสดงเพียงวันละ 2 รอบตามปริมาณของลูกค้า รอบละประมาณไม่เกิน 15 เพลง ค่าบัตรผ่านเข้าชมการแสดงอยู่ที่ 20-30 ดอลลาร์สหรัฐ (ณ ขณะนั้น) รูปแบบการแสดงมีลักษณะเป็นการแสดง Lip-synch ประกอบเพลงและการแต่งกายตามแบบคาบาเร่ต์ที่มีสีสัน ผสมกับการลงมามีปฏิสัมพันธ์เล่นหยอกล้อกับลูกค้า ซึ่งเป็นรูปแบบการแสดงที่เป็นที่นิยมอยู่ ณ ขณะนั้น และเป็นรูปแบบการแสดงเดียวกับการแสดงของโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยา (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“ส่วนหนึ่งที่ทำให้อัลคาซาร์เป็นที่รู้จัก คือ รูปแบบการแสดงที่คนชื่นชอบ พอเริ่มเปิดการแสดงผ่านไปได้ประมาณ 2-3 ปี ลูกค้าก็เริ่มมากขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ในช่วงแรก เน้นการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปาก และมีการอำนวยความสะดวกที่ให้ภาพยนตร์ของต่างประเทศมาใช้สถานที่ถ่ายทำของอัลคาซาร์หรือใช้นักแสดงของอัลคาซาร์ไปเป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ได้ผล” (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

^{*} กลุ่มครอบครัวเพชรตระกูลเดิมที่ประกอบธุรกิจด้านการรับเหมาก่อสร้างภายในจังหวัดชลบุรีในนามบริษัท ชื่อว่า “ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามประสิทธิ์” ต่อมาจึงขยายสู่ธุรกิจประเภทสถานบันเทิงรวมถึงเปิดโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา

ต่อมาเมื่อลูกค้าของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยาเพิ่มมากขึ้นและเป็นที่รู้จักมากขึ้น คุณโสภณและครอบครัวจึงตัดสินใจสร้างโรงแสดงใหม่ที่มีขนาดใหญ่มากยิ่งขึ้น มีความจุลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดงได้ราว ๆ 1,200 คน โรงแสดงใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นใช้งบประมาณกว่า 600 ล้านบาท ตั้งอยู่บริเวณใกล้กับโรงแสดงหลังเดิมของอัลคาซาร์ที่ถูกใช้มาเป็นระยะเวลากว่า 8-9 ปีก่อนย้ายสู่โรงแสดงหลังใหม่ที่มีขนาดกว้างใหญ่กว่าเดิมและทันสมัยมากขึ้น ทั้งระบบฉาก แสงสี เสียงและเวทีที่สมบูรณ์แบบ โรงแสดงใหม่ของ อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา เปิดการแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 โดยได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในโรงแสดงมีขนาดใหญ่ที่สุดและทันสมัยที่สุดของประเทศไทยและของอาเซียนในช่วงเวลา ณ ขณะนั้น (อัลคาซาร์ ตำนานคาบาเร่ต์โชว์อยู่คู่พัทยา 34 ปี, 2559)

“ตอนสร้างนั้นก็ได้มีการไปดูงานที่โรงละครที่คิดว่าดีที่สุดในประเทศไทยนั่นก็คือ โรงละครแห่งชาติ แล้วอัลคาซาร์ก็มาสร้างให้ยิ่งใหญ่กว่าโดยใช้งบประมาณ 600 ล้านบาท” (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ส่วนอีกหนึ่งคณะนักแสดงที่เปิดการแสดงในสถานบันเทิงบาร์เปียร์ในเมืองพัทยายังงาย ไช่ม่อน บาร์ ก็มีการวางแผนในการขยายธุรกิจและการแสดงให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเช่นเดียวกับทิฟฟานีโชว์ พัทยาและอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา โดยในปี พ.ศ. 2532 คุณสัมฤทธิ์ รวยริน ผู้บริหารของไช่ม่อน บาร์ ได้วางแผนย้ายกิจการไปยังจังหวัดภูเก็ต เพื่อการขยายกิจการของไช่ม่อน บาร์ ให้มีขนาดใหญ่มากขึ้น ด้วยการใช้จ่ายเด่นของไช่ม่อนบาร์ คือ การแสดงของกลุ่ม Drag queen ทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการแสดงภายในบาร์ขยายไปสู่รูปแบบการแสดงภายในโรงแสดงขนาดใหญ่ และได้ดำเนินการก่อสร้างโรงแสดงใหม่ โดยเลือกสถานที่ตั้งที่จังหวัดภูเก็ต แทนที่เมืองพัทยาที่มีโรงแสดงขนาดใหญ่อย่างทิฟฟานีโชว์ พัทยาและอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ตั้งอยู่ก่อนหน้านี้ (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134)

โรงแสดงภูเก็ตไช่ม่อน คาบาเร่ต์ วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2534 ได้เริ่มเปิดแสดงในโรงแสดงแห่งใหม่ที่จังหวัดภูเก็ตเป็นครั้งแรก กลุ่มนักแสดงในช่วงระยะแรก ส่วนหนึ่งเป็นอดีตนักแสดงย้ายมาจากไช่ม่อน บาร์ ที่เมืองพัทยา และอีกส่วนหนึ่งเป็นนักแสดงใหม่ (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134-135)

การเกิดขึ้นของโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยาและโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา รวมถึงโรงแสดงภูเก็ตไช่ม่อน คาบาเร่ต์ที่ย้ายการแสดงจากบาร์ในเมืองพัทยาไปตั้งยังจังหวัดภูเก็ต

ได้แสดงให้เห็นถึงการเติบโตและการขยายตัวของการแสดงในรูปแบบดังกล่าว นักแสดงได้ถูกทำให้กลายเป็นนักแสดงอาชีพมากยิ่งขึ้น จากช่วงแรกที่เป็นการแสดงภายในกลุ่มงานเลี้ยงสังสรรค์ และภายในบาร์มาสู่การแสดงภายในโรงแสดงเฉพาะสำหรับเปิดการแสดง มีการจัดการแสดงเป็นระบบมากขึ้น หนึ่งรอบการแสดงมีจำนวน 14-18 ชุดการแสดงและมีการหมุนเวียนนักแสดงขึ้นแสดงในหนึ่งรอบการแสดงคนละ 4-6 เพลง ด้วยรายได้ที่มีความมั่นคงและมีรายได้สูงของกลุ่มนักแสดงในขณะนั้น จึงทำให้มีคนที่สนใจในการเป็นนักแสดงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มกะเทยที่มีการแต่งกายและมีกิริยาแบบผู้หญิงสนใจเข้ามาเป็นนักแสดงจำนวนมาก และด้วยความพร้อมของร่างกายและความสามารถที่มีอยู่ของกะเทยที่มากกว่ากลุ่มเกย์หรือผู้ชายที่มาแต่งเป็น Drag queen จึงทำให้โรงแสดงคาบาเร่ต์มักตัดสินใจเลือกกะเทยเข้ามาเป็นนักแสดงเป็นส่วนใหญ่และกลุ่มผู้ชายกับเกย์จึงค่อย ๆ มีปริมาณลดลง โดยเฉพาะผู้ชายที่หายจากกลุ่มนักแสดงในช่วงเวลาดังกล่าว

“การแสดงตามบาร์ในอดีตของไทยส่วนใหญ่ มักเป็นการแสดงของกลุ่มชายหรือเกย์ที่แต่งกายเลียนแบบผู้หญิงขึ้นทำการแสดง ซึ่งถูกเรียกว่า Drag queen ก่อนที่ต่อมากะเทย (มีการแสดงพฤติกรรมและลักษณะภายนอกที่เป็นหญิงตลอดเวลา) จะค่อย ๆ เข้ามาแสดงในบาร์มากขึ้น ก่อนที่จุดเปลี่ยนที่สำคัญที่ทำให้ Drag queen หายไปในประเทศไทย คือ การเกิดโรงแสดงคาบาเร่ต์ขนาดใหญ่ ที่เน้นการนำกะเทยเป็นนักแสดงหลัก” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

รายได้ของนักแสดงในช่วงนั้น นอกเหนือจากเงินเดือนที่ได้รับจากบริษัทและโรงแสดงแล้ว นักแสดงยังได้รับจากเงินพิเศษจากรอบของการแสดงที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลตรุษจีน เทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น ที่มักมีกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติและกลุ่มทัวร์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มทัวร์จากประเทศจีนที่มาเข้าชมการแสดงเป็นจำนวนมาก ทำให้โรงแสดงต้องเพิ่มรอบการแสดงตามความต้องการของลูกค้าที่เข้ามา อย่างเช่น ในช่วงเทศกาลตรุษจีน อัลคาซาร์ได้เปิดการแสดงรอบแรกตั้งแต่วันที่ 10.00 น. จนถึง 24.00 น. เพื่อรองรับกลุ่มทัวร์นักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาท่องเที่ยวในช่วงเวลาดังกล่าว

“โรงแสดงใหม่มีคนได้ราว ๆ 1,200 คน โดยช่วงที่พีคที่สุด คือ ช่วงตรุษจีนจะมีคนจีนเข้ามาเยอะมาก ในช่วงแรก ๆ นั้นลูกค้าจะเป็นคนจีนแผ่นดินใหญ่ ที่นิยมเข้ามาเที่ยวหลังจีนเปิดประเทศ” (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

รวมถึงนักแสดงยังได้เงินจากการถ่ายรูปกับนักท่องเที่ยวหลังการแสดงเสร็จอีกด้วย ซึ่งกิจกรรมการถ่ายรูปดังกล่าวเกิดจากไกด์ของกลุ่มทัวร์จีนต้องการให้นักท่องเที่ยวชาวจีนลูกค้าของตนเองถ่ายรูปกับนักแสดงหลังจบการแสดง

“ในสมัยนั้นยังไม่ค่อยนิยมมีการลงไปถ่ายรูปกับแขก แต่ต่อมาแขกและไกด์เริ่มมีการเรียกร้องแบบอยากเห็นนักแสดงใกล้ ๆ จึงทำให้กลายเป็นธรรมเนียมและมีการลงถ่ายรูปกับแขกและได้รับทิป (Tip) อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว” (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ส่วนกำไรของโรงแสดงคาบาเรต์นั้น เกิดจากการขายบัตรจากลูกค้านักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมการแสดงภายในโรงแสดง ไม่มีการขายเครื่องดื่มให้กับลูกค้าเหมือนเช่นกับบาร์ในช่วงก่อนหน้านั้น แต่เป็นการแจกเครื่องดื่มประเภท Soft drink เช่น น้ำเปล่า น้ำผลไม้และน้ำอัดลม บริเวณทางเข้าหน้าโรงแสดง ลูกค้าของโรงแสดงทั้งทีฟฟานีโชว์ พัทยาและอัลคาซาร์ คาบาเรต์โชว์ พัทยา ในช่วงนั้นมีทั้งกลุ่มคนไทยและชาวต่างชาติที่ Walk in เข้ามาซื้อบัตรบริเวณหน้าโรงแสดง กับกลุ่มทัวร์จากจีน ฮองกง ไต้หวัน มาเลเซียและสิงคโปร์ (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

โดยสรุป ในช่วงเวลาของการเกิดขึ้นของโรงแสดงคาบาเรต์และการแสดงคาบาเรต์ในเมืองพัทยา ได้ก่อให้เกิดผลผลิต (Product) ที่สำคัญ คือ การเกิดความเป็นอาชีพของนักแสดงคาบาเรต์ขึ้น พัฒนาการจากการแสดงกึ่งอาชีพจากการแสดงภายในบาร์สู่การเป็นนักแสดงอาชีพ (Professional) รวมถึงตัวตนทางสังคม (Social self) ของกะเทยคาบาเรต์เริ่มเด่นชัดมากขึ้น จากการที่กลุ่มกะเทยเริ่มเข้ามามีบทบาทในการแสดงคาบาเรต์ที่เพิ่มมากขึ้น โดยเงื่อนไข (Condition) ที่สำคัญที่กลายเป็นปัจจัยแวดล้อมผลักดันให้เกิดกะเทยคาบาเรต์ในช่วงนี้ก็คือ การเกิดขึ้นของโรงแสดงคาบาเรต์และนักแสดงคาบาเรต์อาชีพขึ้น ที่ได้รับผลมาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกของไทยที่วางเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศและกลุ่มนักแสดงที่เป็นภาพจดจำของลูกค้าและนักท่องเที่ยวอย่าง กลุ่มนักแสดงกะเทยหรือกะเทยคาบาเรต์ที่

ค่อย ๆ มีบทบาทและมีพื้นที่ของกลุ่มในการแสดงมากขึ้น จนทำให้การแสดงคาบาเร่ต์ในเมือง พัทยา กลายเป็นที่จดจำและมีชื่อเสียงไปสู่สากล โดยตลอดระยะเวลาเกือบ 20 ปี นับตั้งแต่มีโรง แสดงคาบาเร่ต์ตั้งขึ้นครั้งแรกในเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 จนถึงก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจใน ประเทศไทยในปี พ.ศ. 2540 คนส่วนใหญ่ได้รู้จักกับทิวฟานีโซว์ พัทยาและโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โซว์ พัทยา ในฐานะหนึ่งในการแสดงที่สนุกสนานและน่าตื่นตาของกลุ่มกะเทยที่อยู่ใน ประเทศไทย โดยสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นนิยมและชื่อเสียงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในพัทยาก็คือ คำพูดของคุณปริญญา ชวลิตธำรง ผู้บุกเบิกเมืองพัทยาและผู้เป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมากในเมือง พัทยา ที่ได้กล่าวว่า

“เวทีนี้ก็ไม่เคยทำให้ผู้ชมผิดหวัง เพราะทันทีที่การแสดงเปิดขึ้น นักแสดงอาชีพนักร้องก็เริ่มทยอยสลับสับเปลี่ยนกันออกมามอบความ บันเทิงตลอดระยะเวลา 1 ชั่วโมง” (ปริญญา ชวลิตธำรงกุล, สัมภาษณ์ อ่างถึงใน โจนธาณ, 2546, หน้า 71)

3. ยุคหลังการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ: ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูง

ในปี พ.ศ. 2540 ประเทศไทยได้เผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ ที่เรียกว่า “วิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง” (Tum Yum Kung Crisis) ทำธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ประสบกับ ปัญหาทางเศรษฐกิจและการขาดทุนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจ สถานบันเทิงและสถานบริการในเมืองพัทยาต่างก็ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ดังกล่าว เช่นเดียวกัน ซึ่งในช่วงนั้นรัฐบาลไทยจำเป็นต้องปรับตัวโดยการกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อกู้ยืมเงิน ระหว่างประเทศ (IMF) นำมาใช้แก้วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ นำไปสู่การปรับปรุงแนวทางใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนที่ 8 (2541-2544) ให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจที่กองทุนเพื่อกู้ยืมเงินระหว่างประเทศ (IMF) ตามข้อตกลงของการกู้ยืมเงิน การพัฒนา เศรษฐกิจของรัฐบาลและภาครัฐ จึงมีความเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งวิกฤตการณ์ดังกล่าวส่งผล ต่อสภาพเศรษฐกิจของเมืองพัทยาเช่นกัน (เกรียงศักดิ์ กัมปนาทชัยกุล, สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2556; Phongpaichit & Baker [Eds.], 2008)

ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่าง โรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่างก็ได้รับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยที่กำลังอยู่ในช่วงวิกฤต ต้นทศวรรษที่ 2540 ตัวอย่างของการผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนั้นก็คือ การยุติกิจกรรม

การแสดงกะเทยคาบาเร่ต์ภายในบาร์ของไทม่อน บาร์ พัทยา และเปลี่ยนรูปแบบเป็นสถานบันเทิง บาร์เบียร์เพียงอย่างเดียว รวมถึงนำกลุ่มนักแสดงกะเทยที่ยังแสดงย้ายไปยังโรงแสดงภูเก็ตไทม่อน คาบาเร่ต์ ที่จังหวัดภูเก็ตทั้งหมด เมื่อปี พ.ศ. 2540 เนื่องจาก ผู้บริหารของไทม่อนบาร์มองว่า จังหวัดภูเก็ตถือเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สามารถยังเติบโตต่อไปได้จากกลุ่มนักท่องเที่ยว ชาวตะวันตกที่นิยมไปท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตมากกว่าเมืองพัทยา (วัชรวุฒิ ชื่อสตั๊ด และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134-135)

“คาบาเร่ต์พัทยาจะเป็นลูกค้าจากในอาเซียน แต่ที่ภูเก็ตจะเป็นลูกค้า จากฝั่งยุโรป” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

แต่อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2541 ภาครัฐได้ออกดำเนินนโยบายเพื่อช่วยเหลือด้าน เศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน ผ่านแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างเข้มข้นหรือที่ เรียกว่า “นโยบาย Amazing Thailand” ภายใต้การดำเนินการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เพื่อกระตุ้นตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งภาครัฐ ได้วางภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศไทย โดยสำหรับโรงแสดง คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงแสดง คาบาเร่ต์พัฒนาจากรูทกิจท่องเที่ยวระดับท้องถิ่น (Local) สู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับชาติ (National) ด้วยการส่งเสริมให้แต่ละโรงแสดงคาบาเร่ต์มีการจัดกิจกรรมหรือพัฒนาการแสดงที่ ส่งเสริมต่อการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและกระตุ้นตัวเลขของลูกค้าที่จะเข้ามาในเมืองพัทยา เช่น การเดินทางไปประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวยังต่างประเทศร่วมกันระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ หรือที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้สนับสนุนการ จัดประกวดสาวประเภททั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ (สุจิตรา กาลจักร, 2557, หน้า 137-138; Phongpaichit & Baker [Eds.], 2008)

“การสร้างพันธมิตรทางธุรกิจนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรา โดยในแต่ละ ปี ตัวแทนผู้ประกอบการของธุรกิจต่าง ๆ จะร่วมกันจัดโรดโชว์ (Road show) ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ททท. สำนักงานภาคกลางเขต 3 (พัทยา) ร่วมกับชมรมต่าง ๆ ทั้งชมรม โรงแรมชมรมออร์คิง ชมรมเรือ รวมทั้งอัลคาซาร์เอง ก็จะไปแบ่งกันไปจัด

โรคโชว์ตามภาคต่าง ๆ อย่างเมื่อตอนสงครามที่ผ่านมามีอัลคาซาร์ กับ ทิฟฟานี่ก็ไปจัดโรคโชว์กันที่เชียงใหม่ หรืออย่างช่วงโลว์ก็จะมีโปรโมชัน ราคาพิเศษเรียกนักท่องเที่ยว” (วิมลพรรณ เพ็ชรตระกูล, สัมภาษณ์, 15 มิถุนายน 2549 อ้างถึงใน สุจิตรา กาลจักร, 2557, หน้า 139)

ผลของนโยบาย Amazing Thailand ที่ส่งผลต่อโรงแสดงคาบaretขนาดใหญ่ของเมือง พัทยาอย่างทิฟฟานี่โชว์ พัทยาและอัลคาซาร์ คาบaretโชว์ พัทยา ทำให้โรงแสดงทั้งสองสามารถปรับตัวเพื่อรองรับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในครั้งนั้นได้ ซึ่งอัลคาซาร์ คาบaretโชว์ พัทยา ก็มีการปรับเปลี่ยนคุณภาพของการแสดง กิจกรรมและการประชาสัมพันธ์ให้สามารถฝ่าวิกฤตและเดินหน้าเปิดการแสดงต่อไป เช่น การประกวดมิสอัลคาซาร์* (Miss Alcazar Thailand Contest) หรือการประกวดอัลคาซาร์ลิปซิงค คอนเทสต์** (Alcazar Lip-synch Contest) รวมถึงการปรับปรุงการแสดงสถานที่เพื่อรองรับและอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดง (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ส่วนทิฟฟานี่โชว์ พัทยาได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในช่วงเวลาดังกล่าว คือ การก้าวขึ้นมาเป็นแกนหลักในการบริหารธุรกิจของครอบครัวของคุณอลิสสา พันธุศักดิ์ ลูกสาวของสุธรรม พันธุศักดิ์ ในฐานะผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท ทิฟฟานี่โชว์ พัทยา จำกัด และดูแลธุรกิจโรงแรม วู้ดแลนด์ รีสอร์ท แอนด์ โฮเต็ลในปี พ.ศ. 2541 การก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารของคุณอลิสสา ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในทิฟฟานี่โชว์ พัทยาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคุณภาพของการแสดง กิจกรรมและการประชาสัมพันธ์ที่คุณอลิสสาเข้ามาจัดการเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น เช่น การสร้างภาพลักษณ์ของทิฟฟานี่โชว์ พัทยา ให้เป็น “แม่แบบแห่งคาบaretไทย” (The original transvestite cabaret) จากช่วงเวลาและประสบการณ์การแสดงของทิฟฟานี่โชว์ พัทยาที่มากกว่า

* การประกวดมิสอัลคาซาร์ (Miss Alcazar Thailand Contest) ของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบaretโชว์ พัทยา ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2539 โดยมีผู้ชนะในครั้งแรก คือ คุณชลลดา ศิริโสภา (อ้ออ้อ) และการประกวดมิสอัลคาซาร์ก็จัดขึ้นครั้งสุดท้าย เมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยมีผู้ชนะในครั้งนั้น คือ คุณมนัญญา ไตรรัตน์รังษี (ต๊ก)

** การประกวดอัลคาซาร์ลิปซิงค คอนเทสต์ (Alcazar Lip-synch Contest) ของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบaretโชว์ พัทยา ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2551 โดยเป็นการประกวดการร้องประกอบเพลง (Lip-synch) พร้อมการแสดงประกอบของกะเทยคาบaretของอัลคาซาร์ คาบaretโชว์ พัทยา การจัดประกวดจะมีลักษณะเป็นการประกวดแบบปีเว้นปี

โรงแสดงคาบาริโชว์อื่น ๆ รวมถึงการจัดประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส* (Miss Tiffany's Universe) และการประกวดมิสอินเตอร์เนชันแนลควีน** (Miss International Queen) ภายในโรงแสดงของทิฟฟานีโชว์ พัทยา ที่เป็นกิจกรรมสำหรับการประกวดกะเทยสาวประเภทสองและเป็นการประชาสัมพันธ์ดึงดูดลูกค้าให้รู้จักกับทิฟฟานีโชว์ พัทยา นอกจากนี้ ทิฟฟานีโชว์ พัทยาได้รับรางวัลจาก Travel Com Magazine ในเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2544 ในฐานะที่เป็น 1 ใน 10 ชูตการแสดงที่ดีที่สุดในโลก (ในลำดับที่ 4) จากรูปแบบการแสดงที่น่าเสนอลงถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวอันหลากหลาย ทั้งเครื่องแต่งกายและฉากที่สวยงามหรูหรา ระบบแสงสีเสียงอันโดดเด่น รวมถึงเนื้อหาและการถ่ายทอดเรื่องราวของชูตการแสดงโดยนักแสดงโชว์ที่มีคุณภาพของทิฟฟานีโชว์ พัทยา (คาบาริโชว์ในพัทยา, ม.ป.ป.) ซึ่งคุณอริสกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ว่า

“สภาวะเศรษฐกิจพัทยาทันทีที่หลุดตัวไม่กระทบหรอกค่ะ เพราะว่าของเรามีแบรนด์ อินเตอร์เน็ตเราก็อขายได้ วอร์คอิน ก็ขายได้ โลกเข้ันเราก็ดี ทัวริซึมเราก็เยอะ ทัวริซึมที่บุกกึ่งเองก็เยอะ เพราะว่าเรามีชื่อ ทิฟฟานีชื่อมันยาวนานมาก คือ มันเก่าแก่ เราไม่ได้กระทบ” (อลิส ปันตุศักดิ์, สัมภาษณ์ อังถึงใน ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาริ, 13 มิถุนายน 2558)

“จุดแข็งของเรา คือ เราพัฒนาโปรดักชั่นตลอดเวลา ทุกปี ทุกครั้งที่ทำมิสทิฟฟานี มิสอินเตอร์เนชันแนลควีน คือ เราเปลี่ยนฉาก เปลี่ยนโชว์ เปลี่ยนทุกอย่าง เทคนิค เทคโนโลยี เราก็นำเข้า ไม่ได้ทำอะไรที่แบบเสี่ยงต่อชีวิตของลูกน้อง...และจากอีเวนท์ 2 นี้ ทุกคนในประเทศก็คงรู้จัก

* การประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) ของโรงละครทิฟฟานีโชว์ พัทยา ถูกกลับมาจัดอีกครั้งในปี พ.ศ. 2541 หลังจากที่เคยจัดไปหนึ่งครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2531 แล้วหยุดจัดการประกวดไป และการประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์สในครั้งนี้ถือจุดเริ่มต้นของการประกวดที่จะขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี โดยมีผู้ชนะในครั้งนี้ได้แก่ คุณภัทริยา ศิริงามวงศ์ (ไอ)

** มิสอินเตอร์เนชันแนลควีน (Miss International Queen) จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2547 แลดำเนินการจัดขึ้นในทุก ๆ ปี เป็นการประกวดสาวประเภทสองนานาชาติระดับโลกของทิฟฟานีโชว์ พัทยา เริ่มประกวดตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งจะใช้เวลาการประกวดและทำกิจกรรมประมาณ 1 เดือน ผู้ชนะในปีแรกคือ คุณตรีชฎา เพชรรัตน์ และมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ทางช่อง ITV ก่อนจะเปลี่ยนมาเป็น ช่อง 7 ในระยะสิบปีหลัง

มิสทีฟฟานี่ นอกจากนั้นมิสอินเตอร์เนชั่นแนลควีน นักข่าวต่างประเทศมาทั่วโลกเลย ส่วนใหญ่ก็จะตามนางงามมาและ CNN AFP AP มาตามตลอดและออก CNN ตลอดและเราเองก็ทำ Documentary ไม่ว่าจะ เนชั่นแนล จีโอกราฟฟี มาทำในเรื่องของความเป็นของแปลก แต่ว่าสร้างการยอมรับอะไรแบบนี้ หนังสือฝรั่งเศสทีวี 5 ของฝรั่งเศส คือ เราให้สัมภาษณ์มาทั่วโลกแล้ว” (อลิสซา พันธุ์ศักดิ์, สัมภาษณ์ อ่างถึงใน ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเร่ต์, 13 มิถุนายน 2558)

ผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้งของประเทศไทยในครั้งนั้น แม้จะทำให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเกิดปัญหา แต่โรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้งสองแห่งของพัทยาในขณะนั้นก็สามารถปรับตัวและผ่านพ้นวิกฤติเศรษฐกิจในครั้งนั้นได้จากผลของยุทธศาสตร์และนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในขณะนั้น ซึ่งถือเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างที่สำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเมืองพัทยาและโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาสารสามารถดำเนินการและพัฒนาต่อไปได้ โดยเฉพาะการที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ถูกทำให้กลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับชาติในที่สุด (Phongpaichit & Baker [Eds.], 2008) อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาที่สร้างผลกระทบให้แก่โรงแสดงคาบาเร่ต์ของพัทยาไม่ได้มีเพียงวิกฤติหรือสภาพปัญหาทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว นั้นแต่ยังเกิดจากปัจจัยในมิติอื่น ๆ อีกด้วย เช่น สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของไทยและในประเทศแถบอาเซียน การชุมนุมประท้วง โรคระบาดหรือการปราบปรามกลุ่มทัวร์ ก็สามารถทำให้ลูกค้าและนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวยังเมืองพัทยาและเข้าชมการแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา รวมถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ทุกปีในช่วง Low season การท่องเที่ยวของเมืองพัทยาระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

“ผลกระทบต่อโรงแสดงก็จะมีสถานการณ์ทางการเมือง การปราบปรามกรณีสวรรคต เป็นต้น ซึ่งลูกค้าจะเยอะมากในช่วง High season และตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น คริสต์มาส ปีใหม่ และสงกรานต์ แต่ช่วง Low season ลูกค้าก็จะน้อยจนต้องลดรอบการแสดงก็มี” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

“ผลกระทบที่มีต่อกิจการโชว์ก็มีหลายอย่าง อาทิ โรคระบาด ปัญหาการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม เช่น ช่วงที่โรคซาร์ระบาดหนัก ๆ โรงแสดงก็ได้ลดการแสดงเหลือเพียง 2 รอบต่อวัน ... กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เซนซิทีฟกับเหตุการณ์อย่างมาก็เช่น กลุ่มจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ในขณะที่กลุ่มนักท่องเที่ยวอินเดียค่อนข้างไม่สนใจกับสภาวะการณ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังกรณีชาวรัสเซียที่เคยเข้ามาเยอะมากแต่ ภายหลังมีวิกฤติค่าเงินรัสเซียอ่อนค่าทำให้ในปัจจุบันลูกค้าที่เป็นรัสเซียน้อยลงแต่ก็ยังคงต้องการแสดงไว้อยู่” (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

อย่างไรก็ตาม แม้คณะรัฐมนตรีจะออกมติคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบประกาศแนวเขตพื้นที่พิเศษ* วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2552 เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง สำหรับการกระตุ้นเศรษฐกิจและกระตุ้นกระแสการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาให้เพิ่มมากขึ้น ด้วยการเชื่อมโยงพื้นที่เขตเมืองพัทยากับพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 9 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลเมืองหนองปรือ เทศบาลตำบลบางละมุง เทศบาลตำบลโปัง เทศบาลตำบลห้วยใหญ่ เทศบาลตำบลนาจอมเทียน เทศบาลตำบลตะเคียนเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลาไหล องค์การบริหารส่วนตำบลเขาไม้แก้วและองค์การบริหารส่วนตำบลนาจอมเทียน ครอบคลุมพื้นที่จำนวน 928.47 ตารางกิโลเมตร ซึ่งพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 9 แห่ง ถือเป็นพื้นที่เชื่อมโยงที่สำคัญของเมืองพัทยา เนื่องจาก

* มติคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบประกาศแนวเขตพื้นที่พิเศษ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 71ง หน้า 37 และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยงเมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2555 เป็นแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง เน้นการพัฒนาพื้นที่เป้าหมายที่มีศักยภาพแห่งหนึ่งในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ การดำเนินการดำรงรักษาฟื้นฟูสภาพแวดล้อม และวิถีชุมชนไว้โดยการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนเป็นวิธีการหนึ่ง ทางด้านการออกแบบวางแผนชุมชนและสภาพแวดล้อมที่ใช้ในการปรับปรุง พื้นที่ชุมชนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของชุมชน เพราะนอกจากเป็นการปรับปรุงพัฒนาชุมชนด้านสิ่งก่อสร้างทางกายภาพแล้ว ยังช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในชุมชน หรือการสื่อสารสัมพันธ์ทางสังคม (social interaction) ได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยภายใต้แผนมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 76 โครงการ วงเงิน 9,229.465 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 8 ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ “พัทยา : เมืองน่าอยู่ น่าท่องเที่ยวระดับโลก ด้วยภาพลักษณ์ใหม่ในฐานะเมืองแห่งนวัตกรรมเขียว” ตามที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเสนอ

มีธุรกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกระจายตัวออกจากเมืองพัทยาไปยังพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้จำนวนมากและมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยงนั้น ได้วางการยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยวางให้โรงแสดงคาบารේต์อย่างทิฟฟานีและอัลคาซาร์เป็น 2 โรงแสดงคาบารේต์ที่สำคัญ สำหรับดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา (กานดา ทรัพย์นา, 2554, หน้า 71; สุจิตรา กาลจักร, 2557, หน้า 150; สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง สำนักงานพัทยา, ม.ป.ป.)

ผลของการพัฒนาตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง นอกจากจะวางให้โรงแสดงคาบารේต์อย่างทิฟฟานีและอัลคาซาร์เป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คอยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวยังในเมืองพัทยาแล้ว การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่เพิ่มมากขึ้นภายใต้แผนพัฒนาดังกล่าว ยังส่งผลให้เกิดการกระจายตัวของโรงแสดงคาบารේต์ที่เกิดขึ้นใหม่ในพื้นที่เชื่อมโยงต่าง ๆ ของเมืองพัทยา ได้แก่ โรงแสดงคาบารේต์แห่งใหม่ของเมืองพัทยาย่าง “มิโมซ่า พัทยา” (Mimosa Pattaya) ใช้งบประมาณกว่า 1,000 ล้านบาท สร้างสถานที่ท่องเที่ยวบนเนื้อที่กว่า 50 ไร่ มีกิจกรรมภายในต่าง ๆ มากมาย รวมถึงกิจกรรมมิโมซ่า คาบารේต์โชว์ (Mimosa Cabaret Show) การแสดงคาบารේต์ของกะเทยบริเวณน้ำพุดนตรี เปิดบริการครั้งแรกในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 พร้อมทั้งภายในงานเปิดตัวยังมีการจัดเวทีประกวดสาวประเภทสองระดับประเทศ “Miss Mimosa Queen Thailand”* อีกด้วย มิโมซ่า พัทยา ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่หมู่ที่ 2 ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ตรงข้ามโรงแรมแอมบาสเดอร์ซิตี (จิรัชิตี แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560; Mimosa-Pattaya, 2016) นอกจากนี้ในเดือนมิถุนายนของปีเดียวกัน “โคลอสเซียมโชว์ พัทยา” (Colosseum Show Pattaya) โรงแสดงคาบารේต์ขนาดใหญ่แห่งใหม่ของเมืองพัทยาได้ถือกำเนิดขึ้น ตั้งอยู่บริเวณถนนเทพประสิทธิ์ พัทยาใต้ สถานที่และโรงแสดงมูลค่าการก่อสร้างจำนวน 400 ล้านบาท ถูกออกแบบและจัดสร้างให้มีความคล้ายคลึงกับสถาปัตยกรรมโคลอสเซียม แห่งกรุงโรม บนเนื้อที่ 17 ไร่ โรงโชว์สามารถรองรับผู้ชมได้จำนวน 1,000 ที่นั่ง (Colosseum Show Pattaya, 2557)

* โดยเป็นเวทีการประกวดสาวประเภทสองที่มีอายุตั้งแต่ 19 – 27 ปี เป้าหมายของการจัดประกวดขึ้น เพื่อเปิดพื้นที่ให้กับสาวประเภทสองที่มีความสามารถและมีจิตสาธารณะ มีโอกาสแสดงตัวตนให้สังคมได้รับรู้ การคัดเลือกผู้เข้าประกวด ผู้เข้าประกวดต้องมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมสาธารณะหรือการแสดงความสามารถตามเวทีต่าง ๆ จึงทำให้ผู้เข้าประกวดที่ผ่านมาของมิโมซามีทั้งความสวย มีความสามารถและมีจิตสาธารณะด้วย

ตารางที่ 4-1 ชื่อและสถานที่ตั้งโรงแสดงคาบารัตที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

ชื่อโรงโชว์	สถานที่ตั้ง/จังหวัด	ลักษณะการแสดง
ทิฟฟานีโชว์ พัทยา	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัต
อัลคาซ่า คาบารัตโชว์ พัทยา	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัต
โคลอสเซียม โชว์ พัทยา	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัต
มิโมซ่า พัทยา	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัตบริเวณลานน้ำพุ
โรงละครไทยอลังการ	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัตและแสดงประเพณีไทย
บ้านสุขาวดี	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัต
สวนนงนุช พัทยา	พัทยา/ชลบุรี	คาบารัต
นิว คาลิปโซ คาบารัตโชว์	กรุงเทพ	คาบารัต
แมมโบ้ คาบารัตโชว์	กรุงเทพ	คาบารัต
เพลย์เฮาส์เมจิเคิล คาบารัต	กรุงเทพ	คาบารัต
ไซมอน คาบารัตโชว์	ภูเก็ต	คาบารัต
แอฟโฟรไดท์ คาบารัตโชว์	ภูเก็ต	คาบารัต
มิราเคิล คาบารัต	เชียงใหม่	คาบารัต
บลูดราก้อน คาบารัตโชว์	กระบี่	คาบารัต

(ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย, 2560)

ผลที่เกิดขึ้นจากการที่โรงแสดงคาบารัตมีจำนวนมากขึ้นในเมืองพัทยา รวมถึงในจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศไทย คือ การแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างโรงแสดงคาบารัตที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของส่วนแบ่งทางการตลาด (Market share) ลูกค้านักท่องเที่ยวคาบารัตที่เพิ่มสูงขึ้น จากเดิมก่อนหน้านี้ที่เมืองพัทยา มีเพียงโรงแสดงคาบารัตเพียง 2 แห่ง แต่ในปัจจุบันมีโรงแสดงในพัทยา มากขึ้นและมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในรูปแบบโรงแสดงคาบารัตขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ทั้งนี้ลูกค้าและนักท่องเที่ยวของโรงแสดงคาบารัตในเมืองพัทยาที่สำคัญประกอบไปด้วย นักท่องเที่ยวชาวจีน เกาหลี อินเดีย รัสเซีย อินโดนีเซีย เวียดนามและชาวอาหรับ เป็นต้น ซึ่งทำให้ที่ผ่านมาโรงแสดงคาบารัตแต่ละโรงแสดงจึงหันมาให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์และพิจารณาส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้น รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ของตนเอง ในระบบตลาดและทุนแบบเสรีนิยมใหม่ (Neo-liberal) ดังคำกล่าวของผู้บริหารและหัวหน้าส่วนงานของโรงแสดงคาบารัตในเมืองพัทยา ดังนี้

“จริงๆ ปีที่แล้วเราก็แย่มาก ก็ยังมีเงินพุงเราอยู่ และ เงินเองก็พุงประเทศไทยเพราะเขาถือว่าเราเป็นพี่น้อง ก็คิดว่าถ้าไม่ช่วยประเทศไทยเนี่ย คือ มันมีเรื่องการเมืองด้วยและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ชัดเจนมาก คือ ถ้าเมื่อไหร่จีน Pull out นะ ประเทศไทยตายนะ อันนี้พูดได้เลยว่าการท่องเที่ยวตาย” (อลิสซา พันธุ์ศักดิ์, สัมภาษณ์ อ่างถึงใน ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเรต์, 13 มิถุนายน 2558)

“ในปัจจุบันจะเปิดทำการแสดงวันละ 4 รอบโดยรอบแรกเริ่มตอน 17.00 น. ซึ่งลูกค้าหลักๆจะเป็นทัวร์ Walk in จะไม่เกิน 10% ในปัจจุบันกลุ่มลูกค้าหลัก ๆ ก็จะมี อินเดีย รัสเซีย อินโด เวียดนาม” (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“ลูกค้าที่สำคัญของโรงแสดงนี้ เช่น เวียดนาม และจีน เป็นแขกหลักของเรา ช่วงที่จีนมีนโยบายทัวร์ศูนย์เหรียญทำให้คนจีนเข้ามาเยอะมาก และช่วงก่อนรัชกาลที่ 9 สวรรคต มีแขกประมาณ 3,000-5,000 คน แต่หลังจากนั้นก็แย่มาก” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

และจากการแข่งขันและส่วนแบ่งทางการตลาดของโรงแสดงคาบาเรต์ที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้หลาย ๆ โรงแสดงเริ่มปรับเปลี่ยนรูปแบบการแสดงเพื่อรองรับกลุ่มลูกค้าต่างชาติหรือกลุ่มทัวร์ต่างชาติที่เข้ามาชม ด้วยการนำเอาวัฒนธรรมประเพณี การแต่งกายและเพลงดนตรีของแต่ละชาติมาเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง เช่น กรณีของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเรต์โชว์ พัทยา ภายในหนึ่งรอบการแสดง ณ ปัจจุบัน จะมีชุดการแสดงประกอบด้วย ชุดการแสดงจีน 2 ชุด ไทย ตะวันตก เกาหลี มลายู เวียดนาม อิหร่าน อาหารับ อินเดีย รัสเซียอย่างละ 1 ชุดและอื่น ๆ อีก 2 ชุด หรือโคลอสเซียมโชว์ พัทยา ภายใน 1 รอบการแสดงแบ่งการแสดงออกเป็น 16 ชุดการแสดง ประกอบด้วย เพลงตะวันตก 5 ชุด จีน เกาหลีอย่างละ 2 ชุด ไทย เวียดนาม อินเดีย รัสเซีย อาเซียนอย่างละ 1 ชุดและอื่น ๆ อีก 2 ชุด

“ลักษณะของการโชว์ ต้องโชว์ตามสัญชาติของลูกค้า เช่น แขกจีน ต้องมีโชว์จีน” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

“เมื่อลูกค้าเริ่มหลากหลายมากยิ่งขึ้น โปรแกรมการแสดงก็ต้องรวมมิตรมากยิ่งขึ้น โดยตอนนี้เน้นวัฒนธรรมอินเดีย แต่ในสมัยก่อนจะเน้นยุโรป โดยกลุ่มลูกค้าที่มีความต่างทางวัฒนธรรมนี้เองก็ยอมส่งผลต่อการทำโชว์ที่ต้องหลากหลายมากขึ้น” (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

นอกจากนี้ โรงแสดงคาบาเร่ต์บางแห่งยังใช้วิธีประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบ เช่น การเดินทางไปประชาสัมพันธ์ตามประเทศต่าง ๆ เช่น อินเดีย อินโดนีเซีย เวียดนามและรัสเซีย เพื่อให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างประเทศในประเทศที่เดินทางประจําสามสัมพันธ์รวมถึงเพื่อติดต่อกับตัวแทนจากบริษัททัวร์ต่าง ๆ (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560) รวมถึงการให้ความสำคัญกับกิจกรรมนอกเหนือจากการแสดงคาบาเร่ต์ของโรงแสดง เช่น การประกวดสาวประเภทสอง โดยเฉพาะ ทิฟฟานีโชว์ พัทยาที่ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาการประกวดให้มีความยิ่งใหญ่มากยิ่งขึ้น (โชว์สาวประเภทสองโต สอนกระแสดึงเที่ยวชบ "ทิฟฟานี"อัดงบ100ล้านรีโนเวตใหม่, 8 มิถุนายน 2558)

ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักแสดงคาบาเร่ต์หรือกะเทยคาบาเร่ต์ในช่วงโรงแสดงคาบาเร่ต์เกิดการแข่งขันสูงที่ผ่านมา ผลกระทบที่สำคัญก็คือ การต้องปรับตัวเข้ากับกิจกรรมหรือความต้องการของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่ถูกกำหนดมา เช่น กิจกรรมประกวดต่าง ๆ กิจกรรมโชว์ตัวหรือประชาสัมพันธ์ตามพื้นที่ต่าง ๆ หรือแม้แต่การต้องปรับเปลี่ยนการแสดงเพื่อให้เข้ากับอุปกรณ์เทคโนโลยี เครื่องมือต่าง ๆ ที่ถูกนำมาใช้เสริมในการแสดง ซึ่งแตกต่างจากในยุคก่อนหน้าที่ใช้ความสามารถและศักยภาพของตัวนักแสดงหรือกะเทยคาบาเร่ต์ในการแสดงเป็นสำคัญ การแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาก็กลายเป็นการแสดงที่มีองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างรวมกัน มากกว่าการแสดงโดยใช้ความสามารถของนักแสดงอาชีพเพียงอย่างเดียว

“เทคโนโลยีเปลี่ยน วิ่งตามเทคโนโลยีอย่างเดียว วิธีการคิดของการใช้เทคโนโลยี ใ้เหาะเหินเดินอากาศก็ใช้มาหมดแล้ว น้ําบนเวทีก็ใช้มาหมดแล้ว มันอยู่ที่ตอนนี้วิธีการเปลี่ยนจาก ความไว เทคนิค และทําเลนท์ความสามารถ” (อลิสสา พันธุ์ศักดิ์, สัมภาษณ์ อ่างถึงใน ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเร่ต์, 13 มิถุนายน 2558)

และอีกผลกระทบที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ก็คือ ผลจากการที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ มีโครงสร้างของพนักงานและระเบียบกฎเกณฑ์ที่เป็นระบบชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้นักแสดงต้องปรับตัวเข้ากับโครงสร้างและระเบียบกฎเกณฑ์ที่เข้ามา โดยเฉพาะโครงสร้างของพนักงานที่กำหนดให้นักแสดงคาบาเร่ต์มีจำนวนเท่าไรและต้องมีความสามารถในการแสดงระดับไหน ทำให้นักแสดงคาบาเร่ต์และกะเทยจำนวนหนึ่งต้องออกจากการแสดงคาบาเร่ต์ไปสู่งานอาชีพอื่น ๆ หรือไปแสดงตามโรงแสดงและสถานที่อื่น ๆ แทน เช่น การย้ายจากโรงแสดงหนึ่งไปแสดงอีกโรงแสดงหนึ่ง การย้ายไปทำงานการแสดงบนเรือสำราญ* หรือการไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับความสวยงามที่ตนเองถนัด ด้วยลักษณะที่เป็นเช่นนี้จึงทำให้อาชีพนักแสดงคาบาเร่ต์หรือกะเทยคาบาเร่ต์กลายเป็นอาชีพที่มีความเฉพาะที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความสามารถ ไปสู่อาชีพที่ต้องอยู่ภายใต้โครงสร้างและองค์ประกอบที่โรงแสดงกำหนดขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นช่วงหลังการเป็นอาชีพคาบาเร่ต์ (Post-professional)

ดังนั้น จากการพิจารณาของการพัฒนาการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา นับตั้งแต่วิกฤตทางเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา จะพบว่า เงื่อนไขที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาดังกล่าว ได้แก่ วิกฤตทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และนโยบายการยกระดับการท่องเที่ยวภายในประเทศสู่ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างโรงแสดงคาบาเร่ต์ในพัทยาได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับชาติสำหรับดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากการที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสนับสนุนให้โรงแสดงคาบาเร่ต์จัดกิจกรรมประกวดสาวประเทศสองทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติหรือการที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยร่วมมือกับโรงแสดงคาบาเร่ต์ในการประชาสัมพันธ์ทั้งงานท่องเที่ยวภายในประเทศและภายนอกประเทศ จากการถูกยกระดับดังกล่าวของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทำให้การแสดงคาบาเร่ต์ไม่เป็นแค่เพียงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน

* เรือสำราญรับกะเทยเข้าไปให้ความบันเทิงลูกค้าคนจีน ในปัจจุบันเริ่มมีกิจการเรือภัตตาคารก็จะมีการดึงตัวนางโชว์ไปสร้างสีสันบนเรือ ก็ต้องมีการเตรียมการรับมือ เช่นการสะสมนักแสดงไว้มาก ๆ (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560) ปัจจุบัน มีกะเทยที่มีบุคลิกภาพและหน้าตาสวยงาม เข้าไปประกอบอาชีพให้ความบันเทิงแก่ลูกค้าคนจีนบนเรือสำราญ จำนวน 3 ลำ (ลำละประมาณ 50 คน) มีการแสดงกึ่งคาบาเร่ต์ให้ความบันเทิงแก่ลูกค้า ซึ่งรายได้ของกะเทยบนเรือสำราญดังกล่าวมีมากถึงเดือนละไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท จากเงินเดือนและการถ่ายรูปกับลูกค้า ทำให้กลุ่มกะเทยดังกล่าวได้รับการยอมรับว่าเป็นกลุ่มกะเทยที่ High income มากที่สุดในเมืองพัทยา (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

ระดับแค่พื้นที่เมืองพัทยา แต่ถูกทำให้กลายเป็นการแสดงระดับชาติ นอกจากนี้ การส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายในเมืองพัทยาของภาครัฐและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ยังทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเกิดการขยายตัวไปยังพื้นที่เชื่อมโยงรอบข้างอีกด้วย โดยเฉพาะทำให้เกิดโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งใหม่และรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้น จนทำให้อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวโรงแสดงคาบาเร่ต์เข้าสู่ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูงจากเดิมที่มีการ แข่งขันเพียง 2 ราย กลายเป็นการแข่งขันของโรงแสดงคาบาเร่ต์หลายรายทั้งในพื้นที่ เมืองพัทยาเองและในจังหวัดอื่น ๆ อีกด้วย

ส่วนผลผลิต (Product) ที่เกิดขึ้นต่อตัวตนทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ในยุค การแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูงนั้น จะพบว่า กะเทยคาบาเร่ต์ต้องตกอยู่ภายใต้ระเบียบ กฎเกณฑ์หรือการบริหารจัดการของโรงแสดงคาบาเร่ต์มากขึ้น จากสาเหตุที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ถูก พัฒนายกระดับสู่การท่องเที่ยวระดับประเทศและมีการแข่งขันที่สูงขึ้น ทำให้โรงแสดงคาบาเร่ต์ จำเป็นมีระเบียบกฎเกณฑ์และบริหารจัดการต่าง ๆ ต่อนักแสดงและพนักงานเจ้าหน้าที่ของ โรงแสดงเพื่อรักษาและพัฒนาระดับหรือสถานภาพของโรงแสดงคาบาเร่ต์ไว้แตกต่างจากเดิมที่ โรงแสดงคาบาเร่ต์เน้นความสามารถของนักแสดงเป็นหลัก โดยมีเพียงกฎระเบียบให้ยึดถือปฏิบัติ จำนวนไม่มาก ทำให้โรงแสดงคาบาเร่ต์ในยุคนี้มีลักษณะของความเป็นสถาบันมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อ ตัวของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เข้ามาแสดงเป็นอย่างมาก จากการทำที่ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบหรือการ ถูกกำหนดบทบาทของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่เข้มงวดมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่าพัฒนาการของความ เป็นอาชีพการแสดงคาบาเร่ต์ในช่วงนี้ถูกทำให้กลายเป็นช่วงหลังการเป็นอาชีพคาบาเร่ต์หรือการที่ นักแสดงอยู่ภายใต้ระบบกฎเกณฑ์ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่เข้มงวด

โดยสรุป เมื่อพิจารณาบริบทเชิงโครงสร้างของพัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ใน เมืองพัทยาทั้ง 3 ช่วงเวลา ก็จะมีพบถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อรูปแบบการ แสดง คาบาเร่ต์ในช่วงต่าง ๆ การเกิดขึ้นของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่าง โรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมือง พัทยาและผลที่เกิดขึ้นความเป็นอาชีพในแต่ละช่วงของนักแสดงคาบาเร่ต์หรือกะเทยคาบาเร่ต์ โดยการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญที่กลายเป็นเงื่อนไขหรือปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการดังกล่าว เช่น การเปลี่ยนแปลงของวิธีการผลิตและวิธีการบริโภคสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของสังคมไทยและเมืองพัทยาหลังการเกิดขึ้นของแผนพัฒนา เศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 และการเข้ามาตั้งฐานทัพยังอำเภอสัตหีบของกองทัพสหรัฐฯ ซึ่งทำให้ กลายเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและจุดเริ่มต้นของการแสดง คาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาภายในบาร์เบียร์เพื่อรองรับการท่องเที่ยวพักผ่อนของทหารสหรัฐฯ

ส่วนนักแสดงที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ยังมีลักษณะเป็นนักแสดงกึ่งอาชีพขึ้นแสดงเพื่อเรียกลูกค้าเข้ามาซื้อเครื่องดื่มภายในร้านสลับการแสดงชกมวยของทางบาร์เบียร์ นักแสดงประกอบไปด้วยกะเทย เกย์ และผู้ชายผสมกัน

ต่อมาเมื่อทหารสหรัฐได้ถอนฐานทัพออกจากอำเภอสัตหีบหลังสงครามเวียดนาม เมืองพัทยาได้ประสบปัญหาของการขาดกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักไปและยังประสบกับปัญหาการขยายตัวของเมืองอีกด้วย ทำให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันผลักดันการพัฒนาเมืองและการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาด้วยการผลักดันนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและการให้อำนาจการปกครองรูปแบบพิเศษสำหรับการบริหารจัดการตนเองของเมืองพัทยา ผลทำให้กลุ่มนายทุนและนักธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างภายในเมืองพัทยา นำไปสู่การขยายอุตสาหกรรมท่องเที่ยวขนาดใหญ่ขึ้น ดังเช่น การเกิดขึ้นของโรงแสดงคาบาเร่ต์ขนาดใหญ่ ซึ่งนำไปสู่การที่นักแสดงคาบาเร่ต์มีรูปแบบของงาน การแสดงและความเป็นอาชีพที่ชัดเจนมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การเกิดขึ้นของวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ. 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ซึ่งภาครัฐก็ได้มีส่วนต่อการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงเวลาดังกล่าว ด้วยการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภายในประเทศให้กลายเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ ทำให้ภาครัฐ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาให้กลายเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับชาติของประเทศไทย และยังส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยาสู่พื้นที่เชื่อมโยง ทำให้เกิดโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งใหม่เกิดขึ้นในพื้นที่เชื่อมโยงของเมืองพัทยา จนทำให้ธุรกิจของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาเข้าสู่ช่วงของการแข่งขันสูง โรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ ได้พัฒนาคุณภาพและจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อแข่งขันกับโรงแสดงคาบาเร่ต์อื่น ๆ ทำให้การแสดงคาบาเร่ต์ในช่วงนี้ให้ความสำคัญกับความเป็นสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์มากกว่าความสามารถของนักแสดงที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบของโรงแสดงคาบาเร่ต์

ตารางที่ 4-2 เปรียบเทียบการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาภายใต้บริบทเชิงโครงสร้างของการพัฒนาการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

	พื้นที่ของการแสดง	เงื่อนไขสู่การเปลี่ยนแปลง (ปัจจัยแวดล้อม)	ความเป็นอาชีพ (ผลผลิต)	ลักษณะ การแสดง	นักแสดง
ยุคก่อนการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ (การแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก)	บาร์เบียร์และ บาร์เกย์	1. การเปลี่ยนแปลงของวิถีการผลิตและการบริโภค ในสังคมไทยจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่หนึ่ง 2. การเข้ามาตั้งฐานทัพของสหรัฐฯ ที่อำเภอสัตหีบ 3. การขยายเส้นทางคมนาคมถนนสุขุมวิทมายัง พื้นที่เมืองพัทยา	นักแสดงกึ่งอาชีพ หรืออาชีพที่ยังไม่เป็น ทางการ (Pre- professional)	Drag queen	กะเทย เกย์ และ ผู้ชาย (มีสัดส่วนที่ ใกล้เคียงกัน)
ยุคการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ (การแสดงคาบาเร่ต์ยุคที่ถูกลำมา แสดงในโรงแสดง)	โรงแสดงคาบาเร่ต์ (Theatre)	1. สหรัฐฯ ถอนทหารออกจากอำเภอสัตหีบ 2. เมืองพัทยาถูกเปลี่ยนเป็นรูปแบบปกครองพิเศษ 3. เกิดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพัทยาและ ภาคตะวันออก	นักแสดงมืออาชีพ (Professional)	Cabaret show และ Drag queen	1. กะเทยและเกย์ (มีสัดส่วนที่ ใกล้เคียงกัน) 2. ผู้ชาย (จำนวนน้อย)
ยุคหลังการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพ (ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวสูง)	โรงแสดงคาบาเร่ต์ (Theatre) และ พื้นที่ประชาสัมพันธ์ ต่าง ๆ (ร่วมกับหน่วย งานรัฐและเอกชน)	1. วิถีวิถีทางเศรษฐกิจ 2. การเกิดนโยบายยกระดับการท่องเที่ยวสู่ ระดับชาติ 3. การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่พื้นที่ เชื่อมโยงของเมืองพัทยา	นักแสดงช่วงหลังการ เป็นอาชีพ-อยู่ภายใต้ ระบบกฎเกณฑ์ของ โรงแสดงคาบาเร่ต์ (Post-professional)	Cabaret show	1. กะเทย (จำนวนมาก) 2. เกย์ (จำนวนน้อย)

สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์

การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา สิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือ การทำความเข้าใจต่อสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบัน (Institutional context) ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ไม่ว่าจะเป็น สภาพแวดล้อมของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ตัวแสดงต่าง ๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับกะเทยคาบาเร่ต์ หรือระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของปัจจัยแวดล้อม ภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่ส่งผลต่อการผลิตสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ หรือเป็นการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งกฎระเบียบ สถาบัน สถานที่ เวลาหรือบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับตัวกะเทยคาบาเร่ต์ภายใต้แนวคิดของสำนักคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกโรงแสดงคาบาเร่ต์จำนวน 3 แห่ง ทั้งหมดอยู่ในอาณาบริเวณเขตพื้นที่ท่องเที่ยวของเมืองพัทยา และเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 แห่งที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกรณีศึกษา พิจารณาเลือกจากโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่มีทั้งจุดร่วมและจุดแตกต่างระหว่างกัน จุดร่วมที่สำคัญ คือ เป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่มีกะเทยเป็นผู้แสดงหลักและเป็นจุดขายของการแสดง และมีจุดแตกต่างจากช่วงระยะเวลาของการเปิดการแสดงกับรูปแบบของการจัดการแสดงเป็นสำคัญ เพื่อให้เห็นถึงแง่มุมที่หลากหลายของสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่ส่งผลต่อกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา โรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 แห่งประกอบด้วย โรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. เป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่มีช่วงระยะเวลาของการเปิดการแสดงมานานกว่า 35 ปี ส่วนโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. เป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นใหม่เพียงไม่นาน และโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. เป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่มีลักษณะเป็นการแสดงนอกสถานที่ (Outdoor) บนเวทีกลางแจ้ง

ตารางที่ 4-3 เปรียบเทียบจุดร่วมและจุดแตกต่างของกรณีศึกษาโรงแสดงคาบาเร่ต์ 3 แห่ง

จุดร่วม/แตกต่าง	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.
ลักษณะนักแสดง	กะเทย	กะเทย	กะเทย
ช่วงระยะเวลาของการเปิดการแสดง	มากกว่า 35 ปี	น้อยกว่า 10 ปี	น้อยกว่า 10 ปี
รูปแบบสถานที่แสดง	ภายในโรงแสดง	ภายในโรงแสดง	เวทีแสดงกลางแจ้ง
สถานที่ตั้ง	บริเวณพัทยากลาง	บริเวณพัทยาใต้	บริเวณนาจอมเทียน

(ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย, 2560)

1. สภาพแวดล้อมของสถานที่: โรงแสดงคาบาเร่ต์

โรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 แห่ง ตั้งอยู่ในอาณาบริเวณของเมืองพัทยา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และสถานที่ตั้งของแต่ละตั้งอยู่ในบริเวณตริมนถนนใหญ่ ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ง่ายของผู้คนที่ผ่านไปผ่านมาและนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาชมการแสดงยังแต่ละโรงแสดงคาบาเร่ต์ (กัมปนาท เบ็ญจนาวี, 2557, หน้า 55-56)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. พื้นที่มีเนื้อที่กว่า 17 ไร่ ตั้งอยู่ในบริเวณพัทยากลาง เป็นบริเวณแหล่งท่องเที่ยวยามค่ำคืนของพัทยา เช่น เป็นที่ตั้งของผับ บาร์ และสถานบันเทิงที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวยามค่ำคืนอยู่เป็นจำนวนมาก มีห้างสรรพสินค้าทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ตั้งอยู่โดยรอบ และมีโรงแรมที่เปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่เป็นจำนวนมาก การเดินทางนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมายังโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. สามารถเดินทางได้หลายเส้นทาง เช่น การใช้บริการรถยนต์โดยสารสาธารณะขับผ่านไปมาตลอดทั้งวัน หรือการเดินทางด้วยเท้าก็สามารถทำได้ เนื่องจาก สถานที่บริเวณดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวยามค่ำคืนที่มีแสงไฟเรียงรายตลอดเส้นทางและมักจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางด้วยเท้าในเส้นทางบริเวณดังกล่าวเป็นจำนวน การเดินทางด้วยเท้าจะสะดวกและปลอดภัย

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. ตั้งอยู่บริเวณเขตพื้นที่ของพัทยาใต้ เป็นบริเวณรอบนอกศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวของเมืองพัทยา แม้บริเวณที่ตั้งจะมีสถานที่ท่องเที่ยวและสถานบันเทิงตั้งอยู่ไม่มากนัก แต่สถานที่ตั้งของโรงแสดงดังกล่าวตั้งอยู่ติดกับถนนเส้นทางสำคัญที่จะเดินทางเข้าไปยังศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวของเมืองพัทยา เช่น ชายหาดนาจอมเทียน ชายหาดพัทยา วอคกิ้งสตรีท พัทยาใต้และพัทยากลาง เส้นทางดังกล่าวเป็นเส้นทางที่มีถนนมีความกว้างมากที่สุดหากพิจารณาเปรียบเทียบกับเส้นทางอื่น ๆ ที่มุ่งหน้าสู่แหล่งท่องเที่ยวของเมืองพัทยารถยนต์และรถโดยสารขนาดใหญ่สามารถเดินทางได้สะดวก และด้วยความโดดเด่นของตัวอาคารของโรงแสดงดังกล่าวจึงสามารถเป็นจุดสังเกตให้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยรถยนต์ นอกจากนี้การเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะก็มีให้บริการสามารถนั่งเพียงรถโดยสารสาธารณะสายเดียวจากบริเวณปากทางเข้าก็สามารถเดินทางถึงโรงแสดง

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. เป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์เดียวจากกรณีศึกษาทั้ง 3 แห่ง ที่ตั้งอยู่ในนอกเขตพื้นที่ของเมืองพัทยา แต่บริเวณพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่หนึ่งตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับพื้นที่เมืองพัทยา (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและ

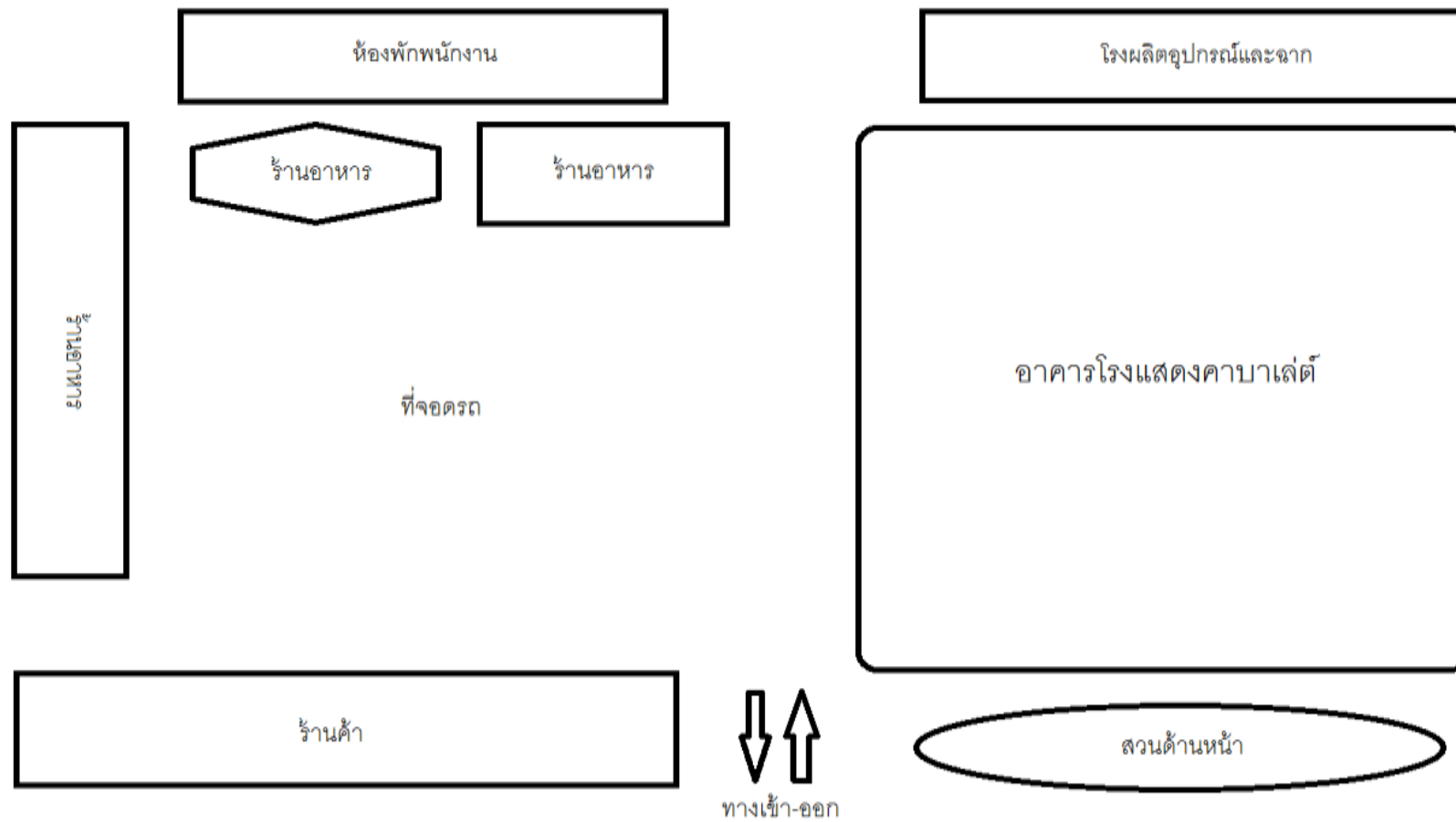
พื้นที่เชื่อมโยง สำนักงานพิทยฯ, ม.ป.ป.) ทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา มีธุรกิจและสถานประกอบการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก เช่น ตลาดน้ำ สวนสนุก สวนน้ำ ฯลฯ รวมถึงโรงแรมที่พักขนาดใหญ่ตั้งอยู่บริเวณโดยรอบพื้นที่ จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและพักผ่อนอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนการเดินทางไปยังโรงแรมคาบาเร่ต์ ค. สามารถไปได้สะดวกสบาย ด้วยการเดินทางผ่านเส้นถนนสุขุมวิทมุ่งหน้าสู่อำเภอสาทรที่ ซึ่งโรงแรมคาบาเร่ต์ ค. จะตั้งติดอยู่กับถนนดังกล่าว ส่วนการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะสามารถเดินทางด้วยรถโดยสารหลายชนิด ขั้บทางผ่านบริเวณ ได้แก่ รถบัสประจำทาง รถตู้โดยสารรับจ้างประจำทาง และรถโดยสารรับจ้างประจำทางหรือที่เรียกว่า “รถสองแถว”

แม้ระยะห่างของแต่ละสถานที่ตั้งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมโดยรอบ แต่อย่างไรก็ตามสถานที่ตั้งของแต่ละโรงแรมคาบาเร่ต์ต่างมีข้อดีเป็นของตนเองและเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวที่ความต้องการที่แตกต่างหลากหลาย รวมถึงข้อจำกัดการท่องเที่ยวนในเมืองพิทยฯ

นอกจากสภาพแวดล้อมโดยรอบสถานที่ตั้งของโรงแรมคาบาเร่ต์ทั้ง 3 แห่งแล้ว สิ่งหนึ่งที่ควรพิจารณา คือ การจัดสถานที่ของแต่ละโรงแรมคาบาเร่ต์ ซึ่งจะแบ่งการพิจารณาออกเป็น

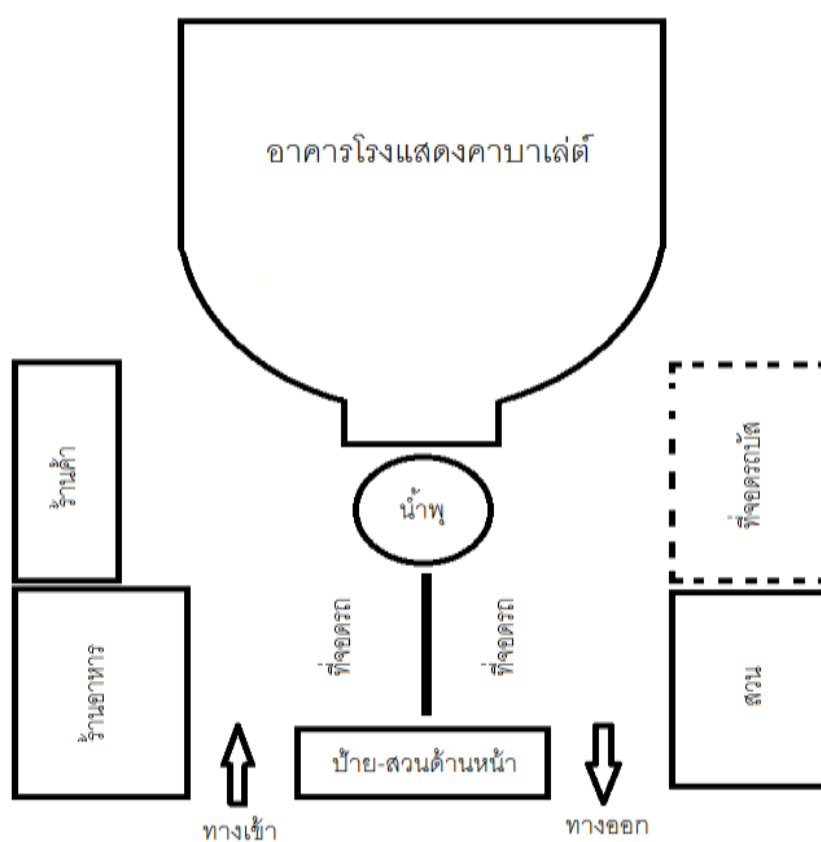
1.1 บรรยากาศภายนอกโรงแรมคาบาเร่ต์ ส่วนใหญ่เป้าหมายของการจัดสถานที่บริเวณภายนอกโรงแรมคาบาเร่ต์ เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจและเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดง ดังนั้นบรรยากาศภายนอกของโรงแรมคาบาเร่ต์ จึงมักมีสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

- กรณีของโรงแรมคาบาเร่ต์ ก. มีการจัดทำป้ายสัญลักษณ์แทนนักแสดงคาบาเร่ต์ขนาดใหญ่ไว้บริเวณตัวอาคารของโรงแรมคาบาเร่ต์และมีการทำแสงสีและไฟที่สะดุดตาในเวลากลางคืน มีลานจอดรถที่มีความกว้างขวางสามารถรองรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถบัสขนาดใหญ่ได้จำนวนหลายคัน มีร้านอาหารและสถานบันเทิงจำนวนมากและหลากหลายประเภทสำหรับคอยบริการให้ลูกค้าที่เข้ามา รวมถึงยังมีการจัดสวนด้านหน้าของอาคารโรงแรม

ภาพที่ 4-1 บรรยากาศภายนอกโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

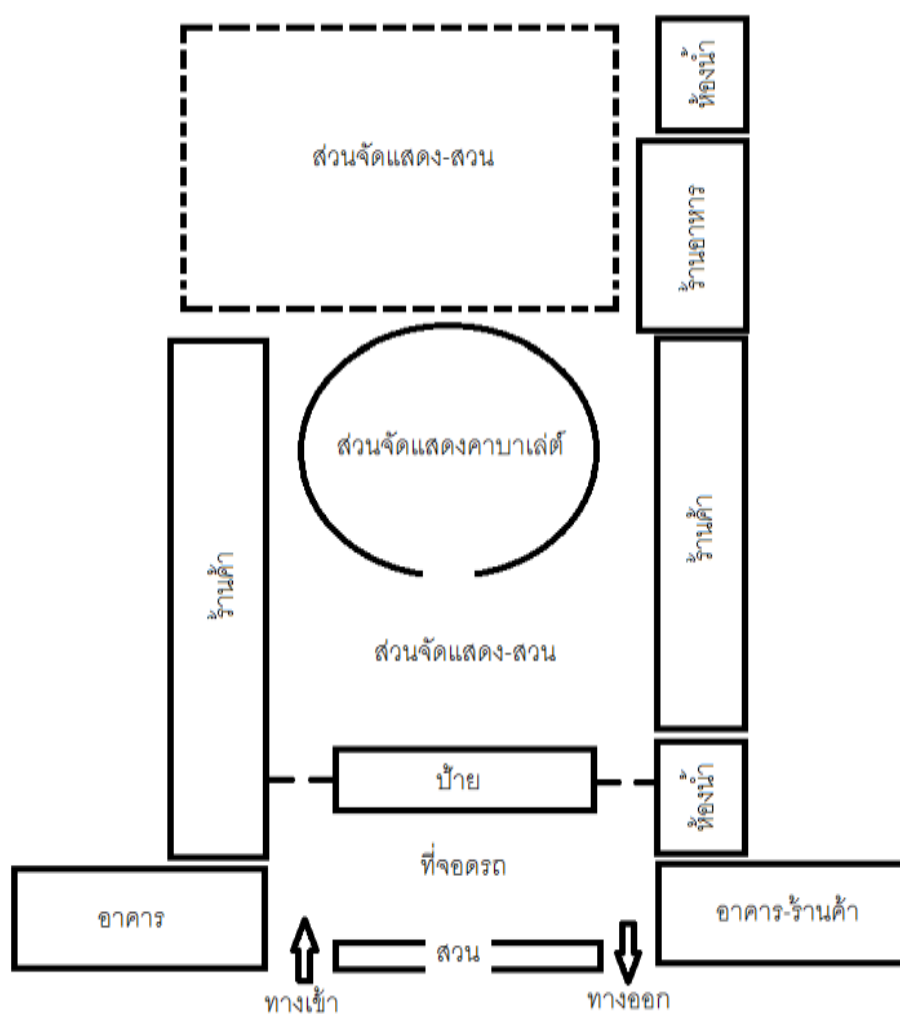
- กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ข. เน้นความโดดเด่นของรูปทรงสถาปัตยกรรมของอาคารโรงแสดงคาบาเรต์ในลักษณะเดียวกับสถาปัตยกรรมของยุคโรมันเป็นรูปทรงคล้ายกับโคลอสเซียม เกิดจากกลุ่มผู้บริหารอยากให้โรงแสดงมีความน่าสนใจ ผู้ที่ผ่านไปมาจะสะดุดตาและอยากเข้ามาเยี่ยมชม ซึ่งโคลอสเซียมของโรมันแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่และคลาสสิก รวมถึงเป็นโรมโอรสพีที่ขนาดใหญ่เป็นถึงระดับ 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก* (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

ภาพที่ 4-2 บรรยากาศภายนอกโรงแสดงคาบาเรต์ ข. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

* การเลือกใช้เพลงของโรงแสดงก็จะมีเพลงที่แสดงถึงยุคโรมันจำนวนสองเพลง และเพลงที่เหลือส่วนใหญ่เลือกให้มีความยิ่งใหญ่สมกับขนาดและการออกแบบของโรงแสดง (มักเลือกเพลงที่ทำให้ตัวเอกเปรียบเสมือนนางพญา หรือเจ้าแม่ที่ยิ่งใหญ่) นอกจากนี้ การแสดงยังมีการเก็บข้อมูลจากผู้ชมถึงความพึงพอใจและข้อปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การปรับการแสดง (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ค. มีการจัดทำป้ายขนาดใหญ่และจัดตกแต่งอาคารสถานที่ด้านหน้าที่ให้บรรยากาศที่คล้ายคลึงกับเมืองหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส โดยมีแนวคิดว่าเป็นสถานที่ที่มีแต่ความรักหรือ “City of love” นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดง ได้แก่ สถานที่จอดรถทั้งรถบัสขนาดใหญ่หรือรถยนต์ส่วนบุคคลขนาดเล็ก รวมถึงร้านอาหารและร้านค้าสำหรับให้บริการลูกค้าได้เข้ามาบริโภคจับจ่ายใช้สอยระหว่างการรอเข้าชมการแสดง

ภาพที่ 4-3 บรรยากาศภายนอกโรงแสดงคาบาเรต์ ค. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

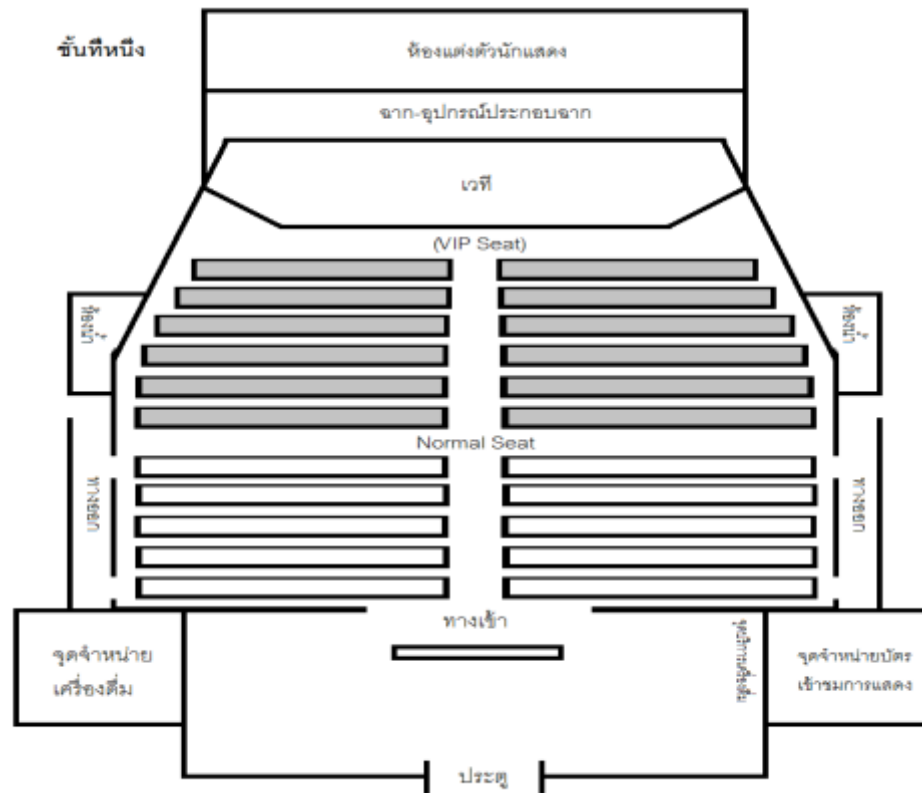
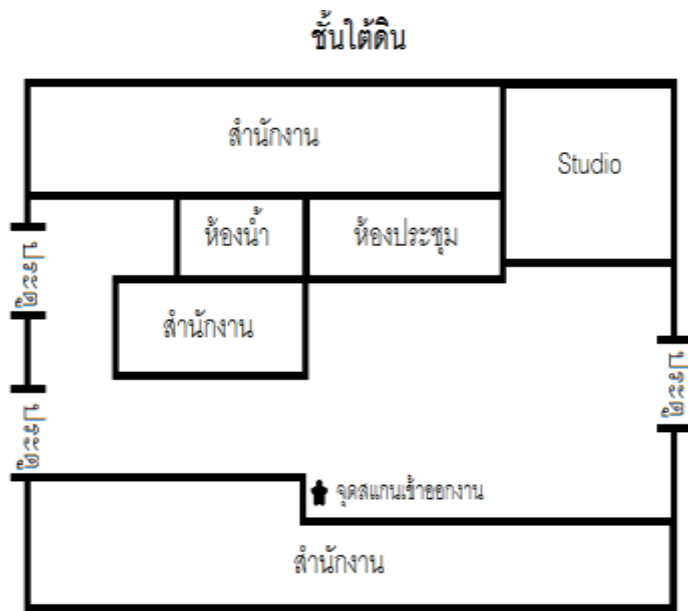
การจัดวางตกแต่งสถานที่และตำแหน่งต่าง ๆ ภายนอกโรงแสดงคาบาเรต์ทั้ง 3 โรงแสดง เป็นลักษณะที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายของโรงแสดงที่ต้องการให้อาคารและบรรยากาศ

โดยรอบของโรงแสดงเป็นที่ดึงดูดและสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าที่ผ่านเข้ามา โดยแบ่งพื้นที่ของลูกค้าและเจ้าหน้าที่พนักงานหรือกะเทยคาบาเร่ต์ออกอย่างชัดเจน มีเพียงพื้นที่สำหรับการลงมาถ่ายรูปร่วมกันระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับลูกค้าที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดงแบ่งไว้สำหรับให้ลูกค้าและกะเทยคาบาเร่ต์ได้พบปะและถ่ายรูปร่วมกัน

1.2 บรรยากาศภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกันของการจัดแบ่งพื้นที่ภายใน โดยเฉพาะพื้นที่ส่วนของโรงแสดง จุดจำหน่ายบัตรเข้าชม จุดจำหน่ายเครื่องดื่ม กับส่วนสำนักงานและห้องแต่งตัวนักแสดงอย่างชัดเจน แต่แตกต่างกันที่ขนาดของพื้นที่และการจัดตกแต่งภายในตามแนวคิดสถาปัตยกรรมของอาคารที่ถูกรวบรวมไว้ ได้แก่

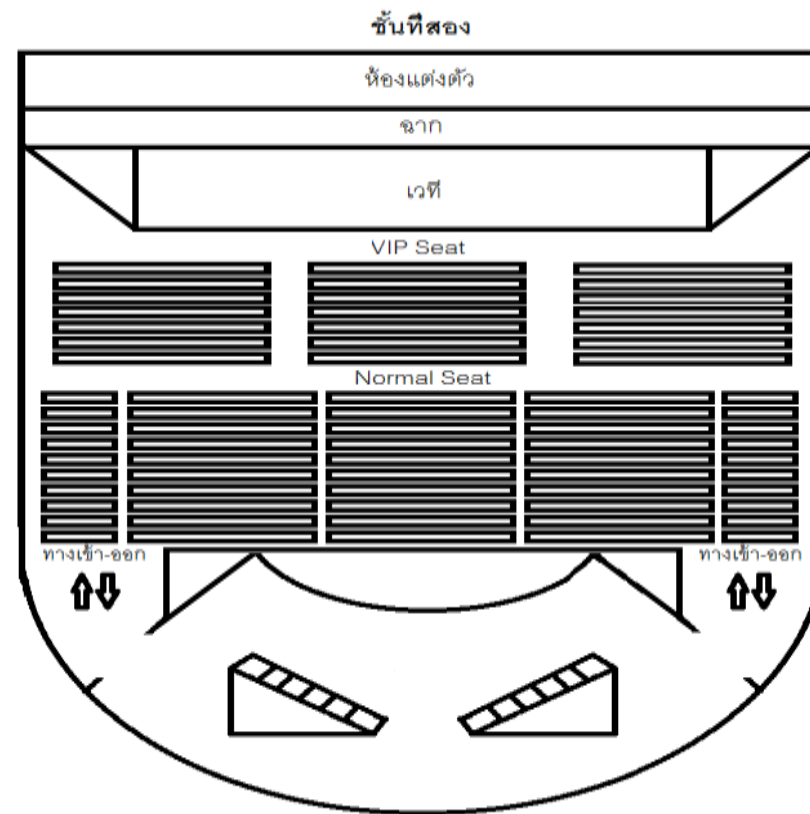
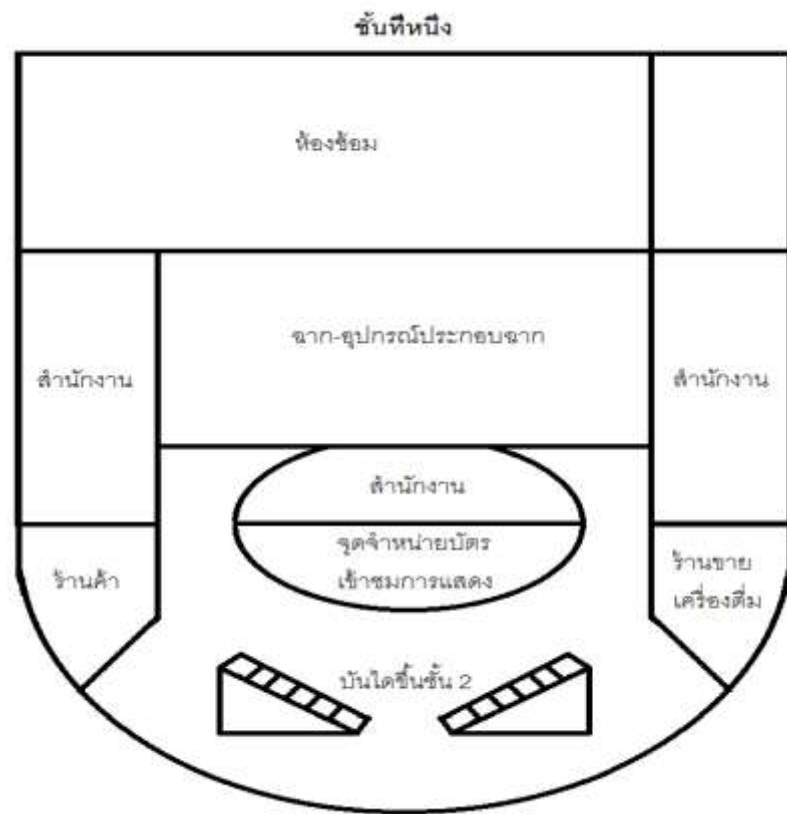
- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. เน้นการใช้พื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เป็นประโยชน์มากที่สุดตามสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เมื่อลูกค้าเข้ามายังภายในอาคารบริเวณชั้นหนึ่งจะพบกับจุดจำหน่ายเครื่องดื่มทางด้านซ้าย ห้องจำหน่ายบัตรเข้าชมทางด้านขวา และทางเข้าสู่โรงแสดง ซึ่งภายในโรงแสดงจะแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่หนึ่ง ประกอบด้วยโซนที่นั่ง VIP ติดกับเวทีการแสดงและโซนที่นั่งธรรมดา ชั้นที่สองเป็นโซนที่นั่งธรรมดาชั้นบนและชั้นที่สามเป็นโซนที่นั่งเพิ่มเติมตั้งอยู่บริเวณด้านซ้าย-ขวาของห้องควบคุมการแสดง* รวมทั้งนั่งทั้งหมดประมาณ 1,200 คน โดยส่วนของด้านหลังเวทีการแสดง (Back stage) เป็นส่วนของห้องแต่งตัวและห้องสำหรับเก็บฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก รวมถึงบริเวณชั้นใต้ดินของอาคารยังเป็นส่วนของสำนักงานสำหรับเจ้าหน้าที่และนักแสดง

* ส่วนของที่นั่งบริเวณดังกล่าว จะเปิดให้บริการในช่วงเทศกาลที่มีลูกค้าเข้าชมการแสดงจำนวนมากหรือไว้สำหรับรองรับบุคคลสำคัญที่เข้ามาชมการแสดง

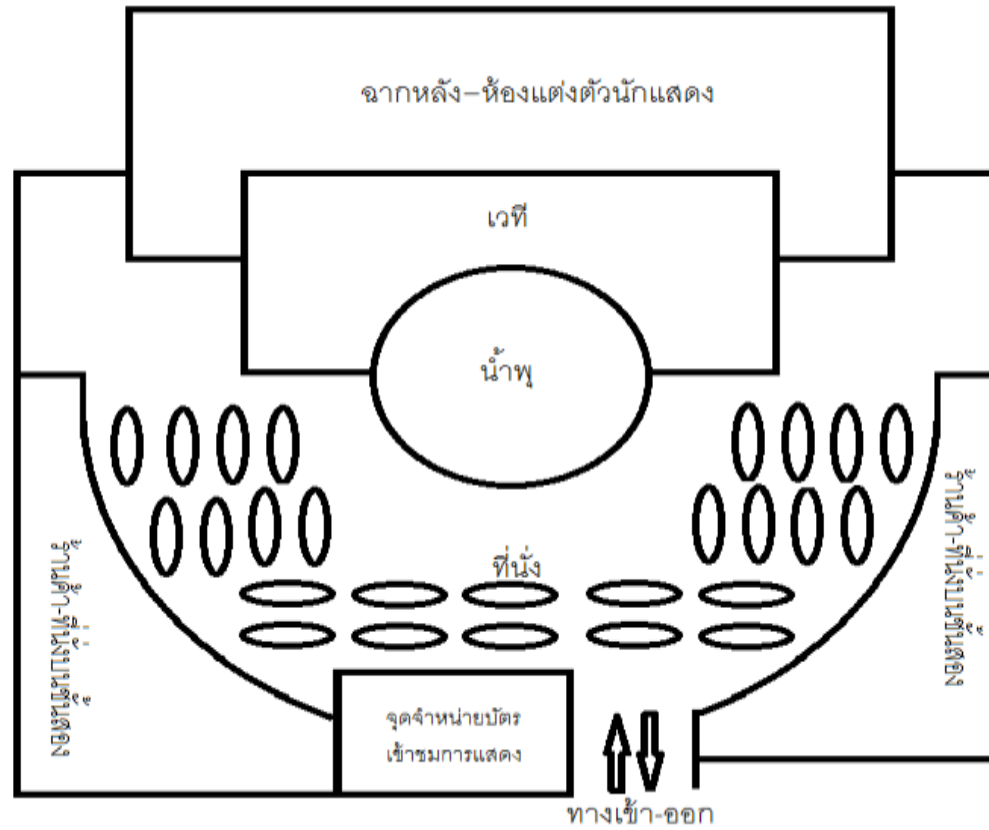
ภาพที่ 4-4 บรรยากาศภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. เป็นอาคารโรงแสดงที่มีพื้นที่กว้างขวาง เน้นการตกแต่งตามสถาปัตยกรรมของโรมันที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่และอลังการ เมื่อลูกค้าเข้ามายังภายในอาคารบริเวณห้องโถงชั้นหนึ่งจะพบกับจุดจำหน่ายเครื่องดื่มทางด้านซ้ายและร้านขายเครื่องดื่มประเภทที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และกาแฟทางด้านขวา ซึ่งถูกเรียกว่า “Coffee shop” ส่วนจุดจำหน่ายบัตรเข้าชมอยู่บริเวณตรงกลาง และส่วนของสำนักงานจะอยู่บริเวณด้านหลังของจุดจำหน่ายบัตรเข้าชม ประกอบด้วย สำนักงานส่วนงานทั่วไป ห้องซ้อม ห้องเก็บฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ส่วนทางเข้าสู่โรงแสดงอยู่บริเวณชั้นสอง ลูกค้าสามารถเดินขึ้นบันไดบันไดเลื่อนหรือลิฟต์ที่อยู่บริเวณด้านหน้าเพื่อขึ้นสู่ชั้นสอง ซึ่งภายในโรงแสดงจะแบ่งออกเป็น 2 โซนที่นั่ง ได้แก่ โซนที่นั่ง VIP ติดกับเวทีการแสดงและโซนที่นั่งธรรมดา รวมที่นั่งทั้งหมดประมาณ 1,100 คน โดยส่วนของด้านหลังเวทีการแสดงเป็นส่วนของห้องสำหรับเก็บฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉากและห้องแต่งตัวของนักแสดง

ภาพที่ 4-5 บรรยากาศภายในโรงแสดงคาบาวเร่ต์ ข. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. เป็นลักษณะของโรงแสดงนอกสถานที่ แต่มีอาคารปิดล้อมโดยรอบ ลูกค้ำที่จะเข้าชมการแสดงสามารถเข้า-ออกได้ช่องทางเดียวบริเวณด้านหน้าผ่านจุดจำหน่ายบัตรเข้าชมการแสดง ภายในตกแต่งตามสถาปัตยกรรมของเมืองหนึ่งในประเทศฝรั่งเศสตามแนวคิดเมืองแห่งความรัก มีเวทีกลางแจ้้งและฉากหลังเป็นอาคารสูงรูปทรงคล้ายปราสาท โดยมีจุดเด่นที่น้ำพุที่สามารถเคลื่อนไหวตามเสียงดนตรีและแสดงไฟได้ ลูกค้ำสามารถเลือกที่นั่งได้ที่ทั้งบริเวณด้านล่างหรือบริเวณระเบียงทางเดินชั้นสองของอาคารที่ตั้งอยู่โดยรอบของโรงแสดง ซึ่งที่นั่งทั้งบริเวณชั้นล่างและชั้นบนของอาคารสามารถรองรับลูกเข้าชมการแสดงได้ประมาณ 100-150 คน ส่วนบริเวณของตัวอาคารที่เป็นฉากหลังของเวทีการแสดงจะเป็นห้องแต่งตัวสำหรับนักแสดงและห้องเก็บอุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 4-6 บรรยากาศภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. (จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย, 2560)

การจัดวางตกแต่งสถานที่และตำแหน่งต่าง ๆ ภายในอาคารโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดง ยังเป็นการจัดวางสถานที่แบ่งแยกพื้นที่ของลูกค้ำและกะเทยคาบาเร่ต์ออกจากกัน พื้นที่ของลูกค้ำมีเพียงที่นั่งของตนเองสามารถเดินลุกขึ้นเพื่อไปห้องน้ำหรือทำธุระส่วนตัวได้ ลูกค้ำไม่สามารถเดินไปมาหรือเดินไปยังหน้าเวทีได้ ส่วนพื้นที่ของกะเทยคาบาเร่ต์จะมีห้องแต่งตัวด้านหลังเวที (Back stage) ที่สามารถเตรียมตัวและมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยเรื่องต่าง ๆ ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์ได้ รวมถึงพื้นที่หน้าเวที (Front stage) เป็นพื้นที่ที่กะเทยคาบาเร่ต์สามารถแสดงความสามารถและบทบาทหน้าที่ที่ตนเองได้รับในการแสดงแก่ลูกค้ำที่มาเข้าชม สำหรับกะเทยคาบาเร่ต์บางตำแหน่งก็มีหน้าที่เดินลงจากเวทีเพื่อสร้างความบันเทิง (Entertain) แก่ลูกค้ำ เช่น การจับมือ การกอดหรือการหอมแก้ม เป็นต้น ด้วยการจัดวางสถานที่และตำแหน่งต่าง ๆ ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ทำให้กะเทยคาบาเร่ต์มีพื้นที่เฉพาะของตนเองสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ด้วยกันเอง การถ่ายทอหรือการแลกเปลี่ยนของตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์จึงเกิดขึ้นในพื้นที่ดังกล่าว โดยที่กะเทยคาบาเร่ต์จะมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์หรือลูกค้ำไม่มากนักจากการจัดวางสถานที่ที่เกิดขึ้น

2. บริบทเชิงปฏิสัมพันธ์: กลุ่มตัวแสดงต่าง ๆ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับตัวแสดงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการจัดระเบียบทางสังคม (Social organization) ภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ (ตัวองค์กร) จุดมุ่งหมายของการจัดระเบียบทางสังคมมีขึ้นเพื่อตอบสนองต่อผลประโยชน์สูงสุดแก่โรงแสดงหรือการให้ความสำคัญกับลูกค้ำที่จะเข้าชมการแสดงมากที่สุด การบริหารงานและการจัดการภายในโรงแสดงจึงมีลักษณะเป็นการจัดวางความสัมพันธ์แบบช่วงชั้นจากบนสู่ล่าง (Hierarchy) มีการแบ่งส่วนงานภายในอย่างชัดเจนและเป็นระบบ แต่ละส่วนงานจะมีหน้าที่ บทบาทและสถานภาพภายในโรงแสดงเฉพาะของตนเอง กะเทยคาบาเร่ต์จึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดวางความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะให้ความสำคัญกับกลุ่มตัวแสดงที่มีปฏิสัมพันธ์กับกะเทยคาบาเร่ต์โดยตรง สำหรับกลุ่มตัวแสดงที่เป็นผู้บริหาร หรือกลุ่มที่ไม่ได้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับส่วนงานการแสดงของกะเทยคาบาเร่ต์จะไม่ได้ถูกนำมาพิจารณารวมด้วย โดยกลุ่มตัวแสดงที่สำคัญของกรณีศึกษาทั้ง 3 โรงแสดงคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ เป็นกลุ่มที่มีหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับการดูแลและจัดการกิจการภายในของโรงแสดงคาบาเร่ต์ เพื่อสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุดของ โรงแสดง ทั้งนี้กลุ่มเจ้าหน้าที่ภายในโรงแสดง (นอกเหนือจากส่วนของกลุ่มนักแสดงหรือกลุ่มกะเทย

คาบาเร่ต์) แบ่งออกเป็น ส่วนงานของการบริหารจัดการกิจการภายใน (แผนกบุคคล แผนกการตลาดและประชาสัมพันธ์) และส่วนงานของการจัดการแสดง (แผนกการแสดง แผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้า) แต่ละส่วนงาน/แผนกจะมีผู้จัดการหรือหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการควบคุมดูแลส่วนงานในความรับผิดชอบของตน และคอยประสานกับส่วนงานต่าง ๆ ภายในโรงแสดง รวมถึงกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ กลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ สามารถแบ่งแยกตามบทบาทและหน้าที่ตามแผนกที่สำคัญ ดังนี้

2.1.1 แผนกการแสดง ประกอบด้วยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสงสี เสียง และสตูดิโอ และงานหลังเวที (Back stage) รวมถึงฝ่ายศิลปกรรมและจัดฉาก มีหน้าที่ที่สำคัญในการจัดการควบคุมดูแลองค์ประกอบของการแสดงบนเวทีทั้งหมดและคอยอำนวยความสะดวกแก่นักแสดงขณะอยู่บริเวณหลังฉากเพื่อเตรียมการแสดง รวมถึงมีหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างการแสดงชุดใหม่ที่จะเกิดขึ้นในแต่ละรอบปี* (พิจารณาจากงบประมาณและความต้องการของตลาด) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแนวคิดของการแสดง ฉาก เสื้อผ้าและเพลงประกอบการแสดง**

2.1.1.1 ระดับผู้จัดการฝ่าย กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.และ ข. ผู้จัดการฝ่ายการแสดง ถือเป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมฝ่ายการแสดงทั้งหมด หน้าที่สำคัญ คือ การผลิตสร้างการแสดง การจัดการควบคุมการแสดง รวมถึงควบคุมดูแลนักแสดงกะเทยคาบาเร่ต์ นับตั้งแต่ขั้นตอนการรับสมัครคัดเลือกนักแสดงเข้ามา ตลอดจนการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมและการขึ้นแสดงในแต่ละวัน (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560; วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

* การเปลี่ยนแปลงและการสร้างชุดการแสดงใหม่ กรณีของโรงแสดง ก. ปัจจุบันมีการแสดงจำนวนระหว่าง 16-18 ชุดการแสดง จะมีการพิจารณาเปลี่ยนชุดการแสดงปีละ 3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1-2 ชุดการแสดง (1 ชุดการแสดงจะมีอายุเฉลี่ยประมาณ 4 ปี ยกเว้นชุดการแสดงเอกลักษณ์เฉพาะของโรงแสดงบางชุดที่ยังคงรักษาไว้) ส่วนกรณีของโรงแสดง ข. ปัจจุบันมีการแสดงจำนวน 16 ชุดการแสดง มีการเปลี่ยนแปลงชุดการแสดงจำนวน 4-5 ชุดการแสดง ตลอดระยะเวลา 5 ปีของการเปิดการแสดงที่ผ่านมา และกรณีของโรงแสดง ค. ปัจจุบันมีการแสดงจำนวน 14 ชุดการแสดง มีการเปลี่ยนแปลงชุดการแสดงปีละ 3 ครั้ง ตามช่วงเทศกาลที่สำคัญ ได้แก่ วันวาเลนไทน์ วันสงกรานต์และวันลอยกระทง

** ตัวอย่าง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย เมื่อมีการเปลี่ยนชุดการแสดง 1 ชุด ประมาณ 1,000,000 บาท ประกอบด้วย เครื่องแต่งกายตัวร้อง 40,000-50,000 บาท เครื่องแต่งกายตัวเต้น 17,000-25,000 บาท (แต่ต้องตัดจำนวนเยอะ เช่น 30 ชุด) (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

การรับสมัครคัดเลือกนักแสดง ผู้จัดการฝ่ายการแสดงจะทำหน้าที่ร่วมกับผู้จัดการฝ่ายบุคคล (มีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบขั้นตอนการคัดเลือกบุคคล) และหัวหน้านักแสดงของโรงแสดง (มีหน้าที่ในการรับผิดชอบและดูแลนักแสดงที่จะเข้ามา) เนื่องจาก ผู้จัดการฝ่ายการแสดงและหัวหน้านักแสดงของโรงแสดงต้องคัดเลือกคุณสมบัติของนักแสดงที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นลักษณะรูปร่าง หน้าตา บุคลิกภาพ ความสามารถในการเดิน และการแสดง เป็นต้น

“ผู้จัดการฝ่ายการแสดงเป็นผู้คัดเลือกเอง โดยบอกคุณสมบัติที่ต้องการ ขณะนั้นแก่ฝ่ายบุคคลในการประกาศรับสมัคร โดยคุณสมบัติพื้นฐานที่สำคัญที่นักแสดงต้องมี คือ การแต่งหน้าเป็น ส่วนการแสดงจริงจะมีหัวหน้านักแสดงหญิง พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เน้นปากต้องแดง ขอบตาต้องดำชัด” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

ส่วนของการฝึกซ้อมและการแสดงของนักแสดงแต่ละวันผู้จัดการฝ่ายการแสดงจะเข้าไปชมการแสดงภายในโรงแสดงเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของการแสดงทั้งหมด และตรวจสอบท่าทางการเดินและการแสดงของนักแสดงขณะอยู่บนเวทีอีกด้วย เพื่อให้การแสดงออกมาสมบูรณ์แบบมากที่สุด

“การแสดงในแต่ละวัน พี่จะเข้าไปในโรงเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของการแสดงทั้งหมด โดยเฉพาะตรวจสอบการเดินของนางโชว์ หากมีนางโชว์คนไหนเดินผิด พี่ก็จะเรียกมาคุยและหากผิดเยอะมากก็จะเรียกมาซ้อมในวันถัดไป ซึ่งพี่มักเข้าไปดูหน้าเวทีในรอบแรก พวกนางโชว์ก็จะรู้และพยายามไม่ให้มีข้อผิดพลาดกัน” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

ส่วนกรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. นั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายการแสดงจะมีเพียงผู้กำกับการแสดงและครูสอนเต้น (หรือที่เรียกว่า Holograph) คอยดูแลการแสดงทั้งหมด รวมถึงควบคุมดูแลนักแสดงภายในโรงแสดง เนื่องจาก ฉากของเวทีการแสดงไม่มีการเปลี่ยนแปลงระหว่างการแสดง รวมถึงแสง สีและเสียงสามารถควบคุมโดยผู้กำกับการแสดงได้ ซึ่งทำให้ผู้กำกับ

การแสดงและครูสอนเต้นของโรงแสดง ค. ถือเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีอำนาจคอยควบคุมจัดการกะเทยคาบาเร่ต์อย่างมากกว่าผู้จัดการฝ่ายการแสดงของโรงแสดง ก. และ ข.

2.1.1.2 ระดับเจ้าหน้าที่ทั่วไปของแผนกงานแสดง ส่วนใหญ่มักมีลักษณะเป็นกลุ่มผู้ชายแท้เข้ามาทำงานอย่าง ช่างไฟ ช่างดูแลเครื่องเสียง หรือช่างในแผนกศิลปกรรมและจัดฉาก ทำให้บ่อยครั้งกลายเป็นที่สนใจของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ และบางคู่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์กลายเป็นคูรััก (แฟน) ได้

2.1.2 แผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้า หรือที่เรียกว่าแผนกคอสตูม (Costume) เป็นส่วนงานที่มีความใกล้ชิดกับกะเทยคาบาเร่ต์มากที่สุดในบรรดากลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ทั้งในฐานะเพื่อนร่วมงานและในฐานะรุ่นพี่/ผู้อาวุโสที่กะเทยคาบาเร่ต์ให้ความเคารพ เนื่องจากเจ้าหน้าที่แผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้าส่วนใหญ่มักเคยผ่านการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์มาก่อนหน้านี้ และคอยผันตัวเองมาสู่เบื้องหลัง คอยให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้และปรับตัวกับการใช้ชีวิตในโรงแสดง จึงทำให้กะเทยนางโชว์มีความสนิทและให้ความเคารพต่อเจ้าหน้าที่แผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้า โดยแผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้ามีหน้าที่ในการผลิตและดูแลเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดงให้มีสภาพสมบูรณ์มากที่สุด รวมถึงการช่วยเหลือในการแต่งกายแก่นักแสดงในบางโอกาสหรือในบางชุดที่นักแสดงสวมใส่เองได้ยาก (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

2.1.3 แผนกบุคคล มีหน้าที่สำคัญในการรับสมัครคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาทำงานในโรงแสดงคาบาเร่ต์ และยังมีหน้าที่ควบคุมเจ้าหน้าที่และนักแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้งหมด รวมถึงการจัดทำรายงานการพิจารณาการเลื่อนขั้นหรือการขึ้นเงินเดือน และเงินรายได้พิเศษ (bonus) ให้แก่เจ้าหน้าที่และนักแสดง ทำให้ฝ่ายบุคคลเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนให้ความเคารพนับถือ

2.1.4 แผนกการตลาดและประชาสัมพันธ์ เป็นส่วนงานที่บทบาทในการหากลุ่มลูกค้าเพื่อเข้ามาชมการแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ด้วยช่องทางต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ตามป้ายประกาศ ประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต การจัดการประกวด หรือการนำการแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ไปจัดการแสดงยังพื้นที่ต่าง ๆ รวมถึงช่องทางการตลาดที่สำคัญ อย่างกลุ่มบริษัททัวร์ต่างประเทศ ซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของทั้งโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. และ ข. ซึ่งแผนกการตลาดและประชาสัมพันธ์จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกะเทยคาบาเร่ต์โดยการคัดเลือกกะเทยคาบาเร่ต์บางคนเพื่อเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ตามโฆษณาต่าง ๆ

“ที่ผ่านมาที่นี่ (โรงแสดงคาบาเร่ต์) ได้เคยร่วมมือกับส่วนงานจังหวัดในการนำนางโชว์ไปแสดงตามงานต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้กับเมืองพัทยาและกับโรงโชว์เองและยังเคยเป็นตัวแทนของประเทศไทยไปจัดแสดงยังต่างประเทศอีกด้วย เช่น เกาหลีใต้ อินเดีย รัสเซีย ซึ่งก็ได้ทำให้เราเป็นที่รู้จักมากขึ้น” (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

นอกจากส่วนงานทั้ง 5 แผนกข้างต้นแล้ว โรงแสดงคาบาเร่ต์ยังมีส่วนงานอื่น ๆ อีกเช่น แผนกอาคารและสถานที่ แผนกรักษาความปลอดภัย แผนกกิจการภายใน หรือแผนกการเงินและบัญชี ฯลฯ ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีปฏิสัมพันธ์หรือมีบทบาทหน้าที่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์น้อยกว่าแผนกอื่น ๆ ทั้ง 5 กลุ่มข้างต้น

รายได้ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดง จะได้รับจากโรงแสดงโดยตรง ทั้งในรูปแบบรายเดือน รายวันและคิดเป็นรายชั่วโมง ส่วนรายได้พิเศษที่จะเกิดขึ้นจะแบ่งออกเป็นเงินรายได้พิเศษ (Bonus) และเงินรายได้จากการไปจัดกิจกรรมภายนอกโรงแสดง ส่วนสวัสดิการของกลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดงจะพิจารณาจากการให้สวัสดิการตามตำแหน่งและบทบาทหน้าที่ เช่น กรณีโรงแสดง ก. จะสนับสนุนสวัสดิการค่าทำฟันแก่เจ้าหน้าที่เงินเดือนประจำปีละ 500 บาท

นอกจากนี้ กรณีของโรงแสดง ก. ยังจัดให้มีสหกรณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงอีกด้วย โดยผู้ที่สมัครต้องเป็นเจ้าหน้าที่หรือนักแสดงของโรงแสดง ก. เท่านั้น สหกรณ์จะหักรายได้จากเงินเดือนของผู้สมัครในอัตราปีละ 600 บาท ผู้ที่สมัครกับสหกรณ์จะได้รับสิทธิในกู้ยืมเงินจากสหกรณ์เพื่อไปใช้ยามจำเป็น โดยจะต้องคืนเงินที่กู้ยืมจากสหกรณ์และดอกเบี้ยตามที่สหกรณ์ตั้งไว้เงินจากดอกเบี้ยดังกล่าวที่สหกรณ์ได้รับจะนำไปเป็นเงินปันผลรายปีให้กับสมาชิกรายอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งปัจจุบันเจ้าหน้าที่และนักแสดงของโรงแสดง ก. ที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์มีมากกว่าครึ่งหนึ่งหรือมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของกลุ่มลูกจ้างของโรงแสดง ก. ทั้งหมด (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

2.2 กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นกลุ่มที่จำนวนมากที่สุดของกลุ่มพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ จำนวนโดยประมาณของทั้ง 3 โรงแสดงคาบาเร่ต์ กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. มีจำนวนประมาณ 120 คน กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. มีจำนวนประมาณ 85 คน

และกรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ค. มีจำนวนประมาณ 60 คน หน้าที่สำคัญของกลุ่มกะเทยคาบาเรต์นั้นนอกเหนือจากการแสดงบนเวทีแล้ว ยังต้องมีหน้าที่ในการฝึกซ้อม ทั้งการฝึกซ้อมสำหรับเตรียมการแสดงชุดใหม่หรือการฝึกซ้อมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องจากการแสดง รวมถึงหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อขึ้นแสดงบนเวที แม้โรงแสดงคาบาเรต์จะมีเจ้าหน้าที่แผนกดูแลการแต่งกายและเสื้อผ้าคอยดูแลและช่วยเหลือ แต่หน้าที่หลักของกะเทยคาบาเรต์จำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของตนเองอย่างการแต่งตัวและแต่งกายของตนเองให้พร้อมมากที่สุด เพื่อประหยัดเวลาสำหรับเตรียมตัวขึ้นแสดงบนเวที โดยการแบ่งกลุ่มกะเทยคาบาเรต์สามารถแบ่งตามการพิจารณาลักษณะความแตกต่างดังต่อไปนี้

2.2.1 ลักษณะทางด้านบทบาทหน้าที่ คือ บทบาทหน้าที่ที่ได้รับในการขึ้นแสดงบนเวทีจริง ซึ่งสามารถแบ่งกะเทยคาบาเรต์จากบทบาทหน้าที่ได้ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มตัวร้อง (จำนวนน้อย) กลุ่มตัวประกบ (ตัวร้อง/มีจำนวนน้อย) และกลุ่มตัวเดิน (มีจำนวนมาก) ทั้งนี้ไม่นับรวมถึงกลุ่มนักแสดงชาย (แต่งตัวเป็นชาย) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพียงตัวประกบหรือตัวเดินเท่านั้น บทบาทหน้าที่ของกะเทยคาบาเรต์ทั้ง 3 กลุ่มบทบาทหน้าที่ในหนึ่งชุดการแสดงมักมีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนกันภายในรอบ 1 การแสดง เช่น กลุ่มตัวร้องขึ้นแสดงในชุดการแสดงที่ 1 ในฐานะตัวร้อง แต่เมื่อถึงชุดการแสดงที่ 5 และ 10 อาจขึ้นเป็นตัวประกบแทนและชุดการแสดงสุดท้ายอาจกลับมาเป็นตัวร้องเหมือนเดิม เป็นต้น นอกจากนี้ ในแต่ละวันก่อนขึ้นการแสดงจะมีหัวหน้านักแสดงนำกลุ่มนักแสดงและกะเทยคาบาเรต์เพื่อจัดวางตำแหน่งการแสดงในแต่ละวัน หากมีใครลาหรือขาดอาจให้มีการตำแหน่งระหว่างกันเพื่อให้การแสดงมีความสมบูรณ์มากที่สุด แต่ละคนสามารถแสดงในหนึ่งรอบการแสดงสูงสุดเพียง 5-6 ชุดการแสดง (ศิลา ศิริขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559; วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

2.2.2 ลักษณะของรายได้ สำหรับกะเทยคาบาเรต์รายได้ต่อหนึ่งเดือน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท รายได้เงินเดือนที่ได้รับจากโรงแสดง ซึ่งการพิจารณาขึ้นเงินเดือนของโรงแสดงจะพิจารณาจากความสามารถและตำแหน่งหน้าที่บนเวที และรายได้พิเศษที่เกิดจากค่าเพิ่มรอบ/ชุดการแสดงในแต่ละวัน เงินประจำตำแหน่งและเงินจากการถ่ายรูปกับลูกค้าภายหลังจบการแสดง ซึ่งการลงไปถ่ายรูปกับลูกค้า กะเทยคาบาเรต์จะต้องถูกคัดเลือกจากหัวหน้านักแสดงหรือผู้จัดการฝ่ายการแสดงและบุคคลให้สามารถลงไปถ่ายรูปได้ เงินที่ได้จากการถ่ายรูปนางแบบจะได้รับประมาณ 45-50% และจะกลายเป็นค่าหุ้นให้กับนักแสดงและกะเทยคาบาเรต์คนอื่น ๆ ที่ไม่ได้ลงไปถ่ายรูปอีก 50% จะแบ่งเท่ากันหมดทุกคน เช่น ค่าหุ้นที่ได้รับจากนางแบบรวมทั้งสิ้น

12,000 บาทต่อวัน มีจำนวนคนที่ไม่ได้ลงไปถ่ายรูป 60 คน เมื่อหารเฉลี่ยกันแต่ละคนก็จะได้รับคนละ 200 บาทต่อคนต่อวัน หรือคนหนึ่งจะได้รับ 5,600 บาทต่อเดือน

“ปัจจุบันมีรายได้ประมาณเดือนละ 50,000 บาท มาจากเงินเดือน และค่าเพิ่มรอบประมาณเดือนละ 20,000 และได้ค่าถ่ายรูปจากลูกค้า ประมาณ 30,000 บาท แต่ถ้าหากไม่ลงไปถ่ายรูปก็จะได้อาหาร ไม่ต่ำกว่า 1,000 บาท ต่ออาทิตย์” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องอ้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. แบ่งกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ออกเป็น ตัวร้อง ลูกคู่ (ตัวประกอบ) และตัวเต้น ซึ่งกลุ่มลูกคู่และตัวเต้นต้องสามารถแทนตำแหน่ง รายได้ของกะเทยคาบาเร่ต์แบ่งเป็น เงินเดือนพิจารณาจากความสามารถและตำแหน่งหน้าที่บนเวที และรายได้พิเศษจากค่าเพิ่มรอบและจากการถ่ายรูปของนางแบบ (ลงไปได้ไม่เกิน 25 คน พิจารณาจากบุคลิกภาพ) หรือค่าหุ้ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ไม่ได้ลงไปถ่ายรูป ซึ่งลูกค้าที่ถ่ายรูปกับนางแบบ กะเทยคาบาเร่ต์ต้องจ่ายค่าถ่ายรูปไม่ต่ำกว่าครั้งละ 40 บาท (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560) ตัวอย่างของรายได้ของกะเทยคาบาเร่ต์ตัวร้องที่ได้รับ

“เงินเดือนปัจจุบันได้รับอยู่ที่ 20,000-30,000 บาท ก่อนหน้านี้เริ่มต้นที่ 6,000 บาท รายได้พิเศษแบ่งออกเป็น ค่าเพิ่มรอบรอบละ 140 บาท เงินจากการถ่ายรูปต่ำที่สุดได้ 1,000 บาทต่อสัปดาห์ ในส่วนของสวัสดิการ นั้นก็มีเครื่องสำอางให้ทุก 3 เดือน จะเป็นยี่ห้อทั่ว ๆ ไป มีบ้านพักสำหรับพนักงานจ่ายค่าเช่าเพียง 2,000 บาท ต่อเดือน รับผิดชอบพนักงาน และเงินกองกลางไว้ช่วยเวลาเพื่อนนักแสดงมีงาน เช่น งานบวช งานศพ เป็นต้น” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องอ้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มหลัก คือ ตัวร้อง ตัวประกอบและตัวเต้น ทุกกลุ่มต้องสามารถแทนตำแหน่งกันได้ในแต่ละวัน รายได้จะแบ่งนักแสดงออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับ D เป็นกลุ่มที่เพิ่งจะผ่านการทดลองงานแล้วก็เต้นได้แค่บางจุดจะได้เงินเดือนประมาณ 15,000 บาท ต้องขึ้นเวทีแสดง 4-5 ชุดการแสดงและได้รับค่าหุ้

ระดับ C เป็นกลุ่มที่ผ่านการประเมินทดลองงานแล้ว ก็จะได้รับเงินเดือนประมาณ 16,000 บาท เงินประเมินจากบริษัท ต้องขึ้นเวทีแสดงได้ 6 ชุดการแสดงและได้รับค่าหุ้น ระดับ B เป็นนักแสดงกลุ่มตัวเอกและเด่นสำคัญ ได้เงินเดือนประมาณ 17,000-17,500 บาท ได้รับเงินประเมินจากบริษัทและได้รับค่าหุ้นและระดับ A คือ กลุ่มตัวร้องจะได้รับเงินขั้นต่ำอย่าง 20,000-50,000 บาท ได้รับเงินกลุ่มนักแสดงตัวสำคัญ เงินประเมินจากบริษัทและค่าหุ้น เงินเดือนของโรงแสดง ข. จะออกให้วันสุดท้ายของเดือน (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

ส่วนสวัสดิการสำหรับกะเทยคาบาเร่ต์ก็จะมีอาหารเย็นและเครื่องสำอางสำหรับแต่งหน้าขึ้นเวทีแสดง เมื่อกะเทยคาบาเร่ต์มีอายุงานครบ 1 ปีก็มีค่าเครื่องสำอางเพิ่มให้อีก 1,000 บาท (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

ตารางที่ 4-4 การแบ่งกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ของกรณีโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.

การแบ่งกลุ่ม	กลุ่ม A (ตัวร้อง)	กลุ่ม B (ตัวประกอบ)	กลุ่ม C (ตัวเต้น)	กลุ่ม D (ตัวเต้น)
ความสามารถ				
- เต้น	เป็นลูกคู่ได้	แทนได้ทุกจุด (ใน 6 เพลง)	แทนได้ 2 จุด (ใน 6 เพลง)	ได้จุดเดียว (ใน 6 เพลง หรือ ต่ำกว่า)
- ร้องเพลง	ได้ 3 เพลง	ได้ 1 เพลง	-	-
รายได้				
- เงินเดือน	มี	มี	มี	มี
- เงินหุ้น	มี	มี	มี	มี
- เงินประกัน*	มี	มี	-	-
- เงินพิเศษ	10,000 บาท	1,000 บาท	1,000 บาท	-
- เงินสำหรับ ตัวเอก	ได้แน่นอน หากทำ ตามกฎ	โอกาสได้น้อย	-	-

(ที่มา: วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

* ได้เดือนละ 65 คน โดยคำนวณจากคะแนน 100 คะแนน มาจากการเข้างาน ความตั้งใจในการแสดง และการทำตามกฎระเบียบ โดยส่วนใหญ่ต้องได้มาก 70 คะแนนขึ้นไป พิจารณาให้แก่ กลุ่ม A, B, C และ D ตามลำดับ

- กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ค. แบ่งกลุ่มกะเทยคาบาเรต์เช่นเดียวกับกรณีของโรงแสดง ก. และ ข. ซึ่งทุกกลุ่มต้องสามารถแทนตำแหน่งกันได้ทั้งหมด รายได้ของกะเทยคาบาเรต์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ เงินเดือน แบ่งออกเป็นระดับของนางโชว์ตั้งแต่ 9,000 บาท 10,000 บาท 12,000 บาท 20,000 บาท และ 25,000 บาท (พิจารณาจากความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน) และเงินค่าถ่ายรูปกับลูกค้า (ครั้งละ 40 บาท) ผู้ที่ได้รับเงินจะถูกหักออก 100 บาท เพื่อนำมาเฉลี่ยให้กับนักแสดงคนอื่น (จิโรชิตี แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

ส่วนปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในในกลุ่มคาบาเรต์เกิดในหลากหลายรูปแบบและหลายช่วงเวลา โดยเฉพาะในเวลาแต่งตัวในห้องแต่งตัวและเวลาฝึกซ้อมของโรงแสดงที่ถือเป็นช่วงเวลาที่ยกกะเทยคาบาเรต์จะรวมตัวเจอกันมากที่สุดและเป็นประจำเกือบทุกวัน กะเทยคาบาเรต์ส่วนใหญ่เมื่อเจอกันก็จะกล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ กับเพื่อนกะเทยคาบาเรต์ด้วยกัน เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์เมื่อไม่นานหรือเพิ่งเกิด เรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ชาย เรื่องการศัลยกรรมหรือความสวยความงามของแต่ละคน ฯลฯ ถือเป็นปฏิสัมพันธ์ของการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของกะเทยคาบาเรต์แต่ละคนในห้องแต่งตัว นอกจากนี้ภายในห้องแต่งตัวก็จะมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่กะเทยคาบาเรต์กระทำร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน (ส่วนใหญ่เป็นอาหารอีสาน) การวางตัวหรือตำแหน่งการแสดงในแต่ละวัน การศัลยกรรมตกแต่งโดยกะเทยคาบาเรต์ที่ทำอาชีพเสริมเป็นหมอกระเป๋าจะรับทำให้เพื่อนกะเทยคาบาเรต์คนอื่น ๆ หรือการถ่ายรูปและคลิปวิดีโอลงโซเชียลมีเดียเพื่อสื่อสารกับสังคมออนไลน์ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ภายในของกลุ่มกะเทยคาบาเรต์ สามารถแบ่งออกเป็นความสัมพันธ์ในสองรูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบแนวนอน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกะเทยคาบาเรต์ที่มีคุณวุฒิ วิทยุฒิและตำแหน่งที่ใกล้เคียงกัน สามารถสื่อสารกันได้ในทุก ๆ เรื่อง อันเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะเพื่อนกะเทยหรือเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์แบบแนวตั้งหรือที่เรียกว่า “ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูกของกะเทยคาบาเรต์” เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเรต์ที่มีความแตกต่างระหว่างคุณวุฒิ วิทยุฒิและสถานภาพตำแหน่งภายในโรงแสดง ซึ่งผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่ามักเรียกผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่าว่า “แม่” และแทนตนเองว่า “ลูก” บทบาทของผู้เป็นแม่ของกะเทยคาบาเรต์มีลักษณะเป็นการช่วยเหลือและถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่กะเทยคาบาเรต์ผู้เป็นลูก เช่น คอยให้คำปรึกษา คอยปกป้องเมื่อกะเทยผู้เป็นลูกกระทำผิด ถ่ายทอดวิธีการเดินการแสดงบนเวทีหรือคอยช่วยเหลือในการปรับตัว ฯลฯ

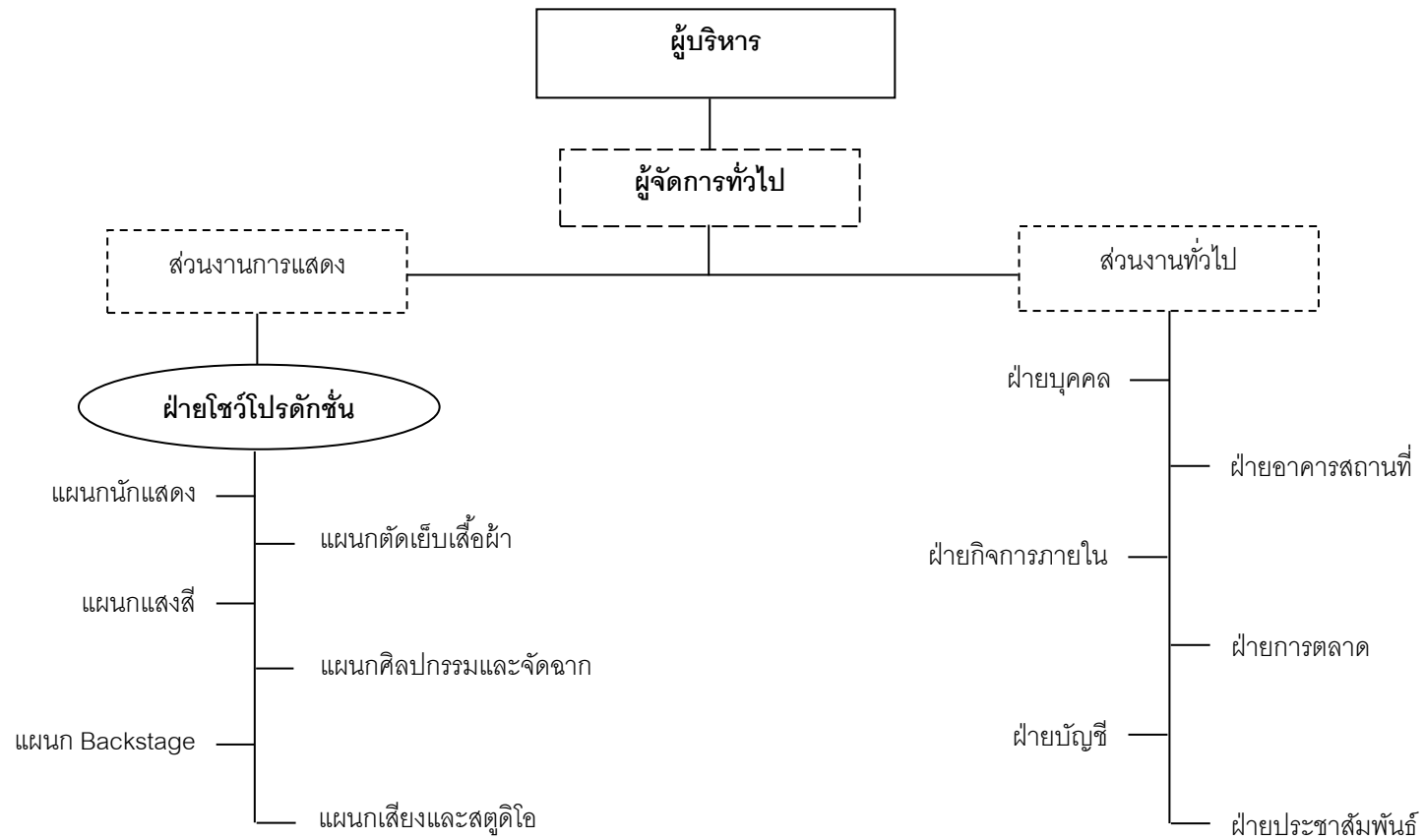
อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูกสามารถเกิดขึ้นได้จากทั้งสถานภาพ ตำแหน่งหรือเกิดจากความเคารพที่กะเทยคาบาเร่ต์ผู้เป็นลูกมีให้ต่อกะเทยคาบาเร่ต์ผู้เป็นแม่ ดังนั้น กะเทยคาบาเร่ต์บางคนທີ່ดำรงสถานภาพความเป็นแม่ภายใต้ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูก จำเป็นต้องรักษาตำแหน่งแห่งที่ของตนเองและสร้างความเคารพยำเกรงเพื่อสามารถควบคุม บรรดาเครือข่ายกะเทยคาบาเร่ต์ลูก ๆ ของตนเอง ตัวอย่างของความสัมพันธ์แบบแม่-ลูกของ กะเทยคาบาเร่ต์ เช่น กรณีของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้านักแสดงของโรงแสดง คาบาเร่ต์ ช. มีหน้าที่สำคัญในการควบคุมดูแลการจัดตำแหน่งการแสดงในแต่ละ ความเรียบร้อย ของการแต่งกายแต่งหน้าของกะเทยคาบาเร่ต์และการรับคำสั่งจากผู้บริหารมาสื่อสารกับ กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ ในระยะแรกของการเข้ามาทำงานในตำแหน่งหัวหน้านักแสดงมักประสบ ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมดูแลนักแสดงและกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีอยู่ เนื่องจาก ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น เป็นเพียงความสัมพันธ์เกิดจากตำแหน่งที่ถูกวางให้สูงกว่า

“การควบคุมในช่วงแรกมีปัญหาเนื่องจาก เป็นช่วงเริ่มต้นของ ตนเองในตำแหน่งดังกล่าว และยังเป็นช่วงเริ่มต้นของโรงแสดงแห่งนี้ จึงทำให้การควบคุมดูแลและประสบการณ์ในการควบคุมยังมีอยู่อย่าง จำกัด การใช้กฎระเบียบในการบังคับช่วงแรกยังเป็นปัญหา เนื่องจาก นักแสดงยังใหม่และนักแสดงยังมีจำนวนน้อย ทำให้โรงแสดงจำเป็นต้อง รักษานักแสดงไว้ให้มีจำนวนที่มากที่สุด แต่เมื่อผ่านไป 1 ปีกว่า เมื่อ นักแสดงมีจำนวนที่เหมาะสม รวมกับประสบการณ์การทำงานของตนเองที่ มากขึ้น จึงทำให้เริ่มมีการควบคุมจัดการที่ดีขึ้น” (หงสรก แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

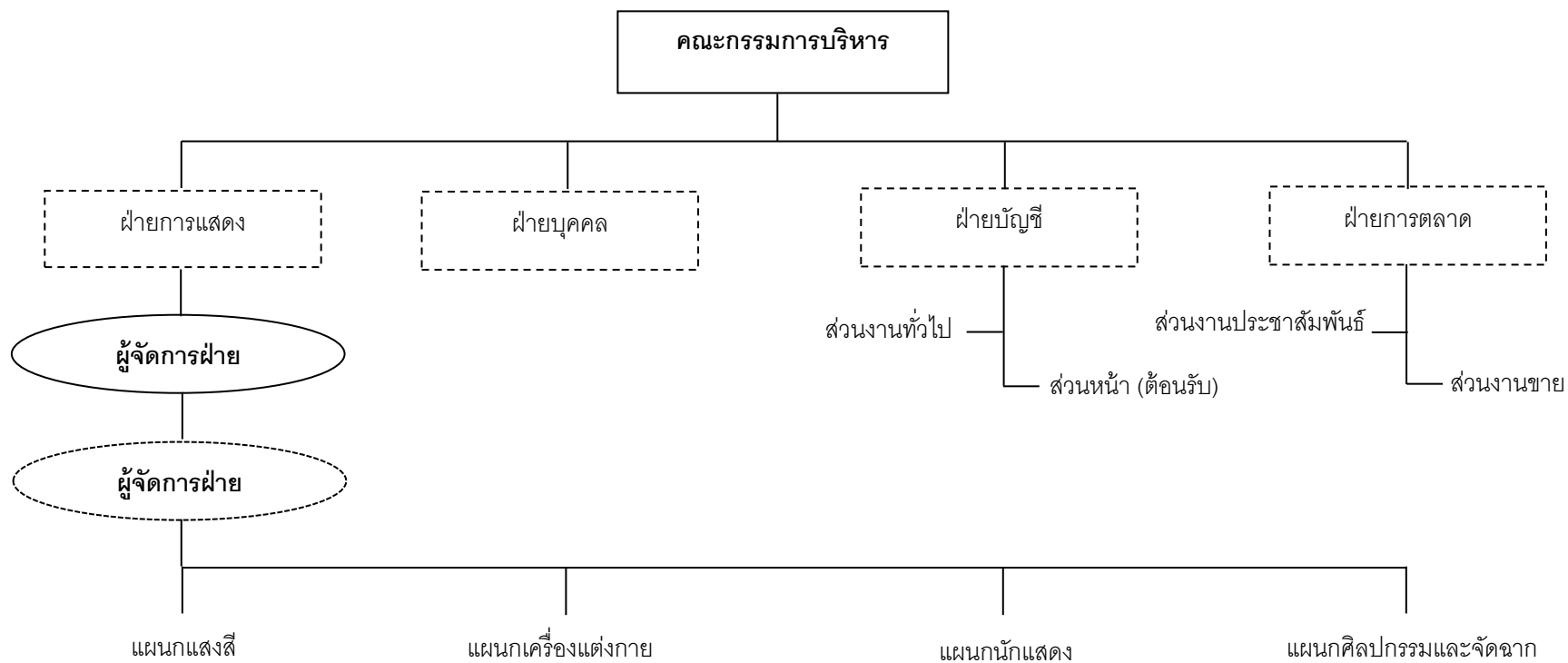
อย่างไรก็ดี เมื่อกะเทยคาบาเร่ต์ผู้เป็นหัวหน้านักแสดงค่อย ๆ สะสมความน่าเคารพ นับถือและบารมี รวมถึงความเข้าใจระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์ผู้เป็นลูกน้องและลูก จึงทำให้ค่อย ๆ ถูกยอมรับจากบรรดาลูก ๆ ของตนเองมากยิ่งขึ้น เป็นการสะสมอำนาจทั้งตำแหน่งแห่งที่และ ความเคารพของกะเทยคาบาเร่ต์ผู้เป็นแม่

“เน้นให้เด็ก ๆ มีความเข้าใจเห็นใจคนอื่น ๆ หรือดูประสบการณ์ของ ชีวิตตนเองหรือให้ลูกน้องคิดถึงอนาคตของตนเองเป็นสำคัญ ส่วน

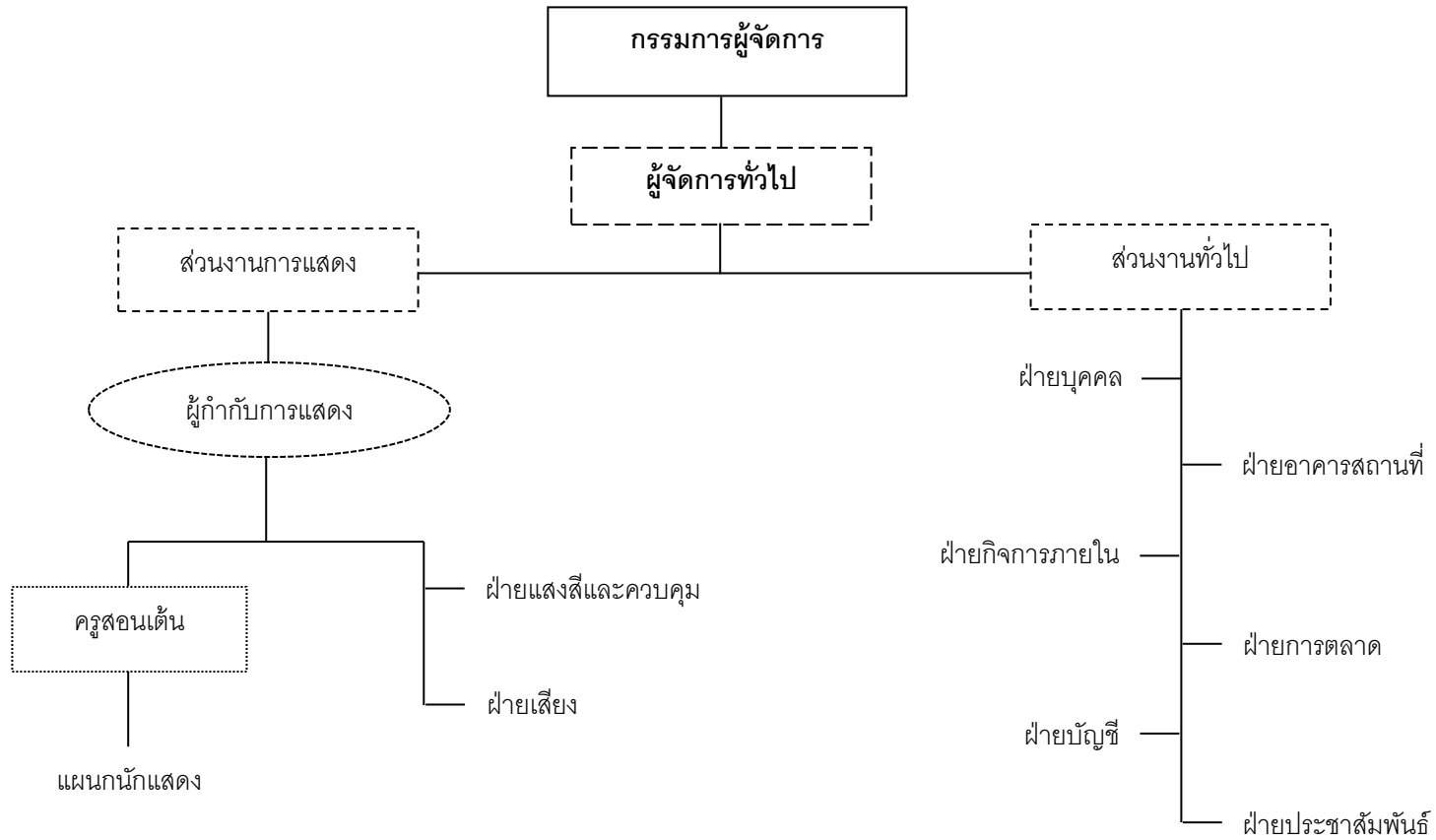
ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูก มักเป็นลักษณะการเรียกเพียงเท่านั้น เพราะตนเองมองว่า ทุกคนควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมทั้งหมด เพียงแต่ผู้ที่ใกล้ชิดกับตนเองอาจต้องการลงโทษมากกว่าคนอื่น ๆ จากการที่สนิทและมีความเข้าใจตนเองมากที่สุด (หงสรวก แจ่มจำรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

ภาพที่ 4-7 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. (จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

ภาพที่ 4-8 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. (จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

ภาพที่ 4-9 แผนผังพนักงาน/ลูกจ้างของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. (จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

2.3 กลุ่มลูกค้า เป็นกลุ่มคนที่สำคัญเป็นอันดับต้นของโรงแสดงคาบาเร่ต์ เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้ให้แก่กะเทยคาบาเร่ต์และโรงแสดงคาบาเร่ต์ หากลูกค้าที่เข้ามามีจำนวนน้อยก็จะทำให้รายได้ของโรงแสดงลดลงและอาจส่งผลกระทบต่อรอบการแสดงของกะเทยคาบาเร่ต์ได้ ดังนั้น โรงแสดงและกะเทยคาบาเร่ต์จึงต้องให้ความสนใจและบริการดูแลแก่ลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดงภายในโรงแสดง ซึ่งกลุ่มลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดงภายในโรงแสดงทั้ง 3 โรงนี้ สามารถแบ่งกลุ่มลูกค้าออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.3.1 กลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์ คือ กลุ่มลูกค้าหลักของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในปัจจุบัน เป็นกลุ่มที่เดินทางมากับบริษัททัวร์ทั้งบริษัททัวร์ของไทยและบริษัททัวร์ของประเทศต้นทางที่ลูกค้าทัวร์เดินทางมา โดยกลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์นั้นมีตั้งแต่ระดับหลัก 10 คน จนกระทั่งถึงหลัก 100 คน นับตั้งแต่การแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างโรงแสดงคาบาเร่ต์สูงขึ้น จึงทำให้โรงแสดงหลายแห่งต่างให้ความสนใจกับการติดต่อประสานกับบริษัททัวร์และกลุ่มทัวร์ตามประเทศต่าง ๆ เป็นอย่างมาก และในปัจจุบันกลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์สามารถแบ่งออกตามประเทศที่สำคัญได้ดังนี้

- กลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์ชาวจีน เป็นกลุ่มลูกค้าที่มีจำนวนมาเข้าชมการแสดงในโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงมากที่สุด เนื่องจากประชากรภายในประเทศจีนที่มีจำนวนมากและมีกำลังทางเศรษฐกิจในระดับที่ดีที่สามารถมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยได้ โดยเฉพาะแต่ละรอบการแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ จะมีชาวจีนจากกรุ๊ปทัวร์มากถึง 60-80% ปฏิสัมพันธ์ของลูกค้าชาวจีนส่วนใหญ่ที่แสดงออกในพื้นที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์มักมีลักษณะออกไปในทางที่ไม่ดี เช่น การส่งเสียงดัง การถ่ายรูปขณะมีการแสดง (เป็นข้อห้ามภายในโรงแสดง) หรือการลวนลาม (จับหน้าจับหน้าอก) กะเทยคาบาเร่ต์ระหว่างการถ่ายรูป รวมถึงการมองว่ากะเทยเป็นของแปลกหรือปศุชาติที่กลายร่างเป็นผู้หญิง ซึ่งถือเป็นการดูถูกต่อกะเทยคาบาเร่ต์

- กลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์ชาติอื่น ๆ ในเอเชีย เป็นกลุ่มลูกค้าที่มีจำนวนมากอันดับรองลงมาจากกลุ่มลูกค้าชาวจีน คือ กลุ่มลูกค้าที่มาจากประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย เช่น อินเดีย รัสเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย กัมพูชา ลาวและเกาหลี โดยกรุ๊ปทัวร์แต่ละชาติที่จะเข้ามาชมการแสดงส่วนใหญ่ก็มีประมาณ 10-30 คน เช่น กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. ก็จะมีกรุ๊ปทัวร์อินเดีย รัสเซียและเวียดนามประมาณกลุ่มชาติละ 30 คนผสมผสานไปในแต่ละรอบการแสดงหรือกรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. ก็จะมีกลุ่มลูกค้าอินเดียเป็นจำนวนมาก จากการมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์และติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มบริษัททัวร์ของอินเดียบ่อยครั้ง ส่วนปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มลูกค้ากรุ๊ปทัวร์นี้ มักมีการส่งเสียงโห่ร้องหรือตบมือระหว่างที่ชุดการแสดงหรือเพลงของชาติตนเองได้ทำการแสดงอยู่ และในช่วงการถ่ายรูปมักให้ความสนใจกับตัวเอกที่แสดงในชุดการแสดง

ของชาติตน เช่น ลูกค้าชาวเวียดนามมักจะถ่ายรูปและให้รางวัลกับกะเทยคาบาร่าที่ได้ขึ้นแสดงใน
ชุดการแสดงของเวียดนาม เป็นต้น

“กลุ่มลูกค้าหลักก็จะมีจีน อินเดีย รัสเซีย เวียดนาม และเกาหลี โดยการ
จัดการแสดงก็จะปรับไปตามกลุ่มลูกค้า เช่น มีกลุ่มลูกค้าหลายประเทศก็
ต้องจัดการแสดงตามกลุ่มลูกค้าสำคัญ ๆ เช่นในการแสดง 1 รอบจะโชว์
ประมาณ 60-90 นาที มี 16 เพลงก็จะแบ่งเป็นเพลงจีน 3 เกาหลี 1
เวียดนาม 1 อินเดีย 1 ไทยอาเซียน 2 เพลง เป็นต้น” (วิชัย สวัสดิ์จีน,
สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

2.3.2 กลุ่มลูกค้า Walk-in คือ กลุ่มลูกค้าที่เข้าชมการแสดงด้วยการซื้อบัตรหน้า
โรงแสดงหรือการจองผ่านระบบออนไลน์ของโรงแสดง ถือเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีจำนวนน้อยมากที่สุด
เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนลูกค้าของกรุ๊ปทัวร์ โดยมีประมาณเข้าชมการแสดงของทั้ง 3 โรงแสดง
คาบาร่าจำนวนน้อยที่สุด (ยกเว้นกรณีของโรงแสดงคาบาร่า ค. ที่มีสัดส่วนในระดับปานกลาง)
กลุ่มลูกค้า Walk-in ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าจากชาติตะวันตกและคนไทย เนื่องจาก ชอบเดินทาง
ท่องเที่ยวด้วยตนเองหรือกับครอบครัวมากกว่าการเดินทางแบบกรุ๊ปทัวร์ ปฏิสัมพันธ์กับกะเทย
คาบาร่าของกลุ่มลูกค้า Walk-in มักมีลักษณะที่ดี เช่น ไม่มีการส่งเสียงดังระหว่างชม และมัก
ถ่ายรูปภาพพร้อมให้รางวัลแก่กะเทยคาบาร่ามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

สาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้ลูกค้าจากชาติตะวันตกมีจำนวนน้อยในเมืองพัทลุงก็คือ
กระแสการเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองพัทลุงของชาวจีนที่มีจำนวนมาก จึงทำให้ชาวตะวันตกหันไป
ท่องเที่ยวยังจังหวัดภูเก็ต (ใกล้เคียงกับเมืองพัทลุง) หรือท่องเที่ยวยังประเทศอื่น ๆ

นอกจากนี้ ทั้ง 3 โรงแสดงคาบาร่าได้กำหนดชุดการแสดงที่ให้ลูกค้ากับกะเทย
คาบาร่าได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน นอกเหนือจากการโบกมือทักทายหรือปลุกใจ (Cheer up)
อยู่บนเวที ก็คือ การให้กะเทยคาบาร่าไปมีส่วนร่วมกับการแสดงด้วยการเดินลงจากเวทีไปเล่นหยอก
ล้อหรือสัมผัสตัวกับลูกค้า เช่น การจับมือ การเล่นส่ายตา การนำมือของลูกค้ามาจับตรงอวัยวะ
ส่วนต่าง ๆ ของกะเทยคาบาร่าหรือการหอมแก้มระหว่างลูกค้ากับกะเทยคาบาร่า เป็นต้น

โดยสรุป จากการพิจารณาถึงบริบทเชิงปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาร่ากับกลุ่มตัวแสดง
ต่าง ๆ ในพื้นที่ของกรณีศึกษาโรงแสดงคาบาร่าทั้ง 3 โรงแสดง พบว่า กะเทยคาบาร่าที่มี
ปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกลุ่มกะเทยคาบาร่าระหว่างกันมากที่สุด ที่พัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์แบบ

แม่-ลูกและแบบพี่-น้อง ที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ที่นำไปสู่การสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์แต่ละคน รวมถึงหัวหน้านักแสดงและผู้จัดการฝ่ายการแสดงที่มีส่วนต่อการบังคับและควบคุมปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่แสดงออกมาให้เป็นไปตามกฎระเบียบให้ที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ได้กำหนดไว้ ส่วนปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์กับพนักงานเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์อื่น ๆ หรือลูกค้าเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีลักษณะตามบทบาทหน้าที่ที่กะเทยคาบาเร่ต์ได้ถูกกำหนดไว้

3. บริบทเชิงสถาบัน: ระเบียบกฎเกณฑ์ที่สำคัญ

ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดขึ้นโดยโรงแสดงคาบาเร่ต์ เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมเจ้าหน้าที่พนักงานและกะเทยคาบาเร่ต์ให้มีพฤติกรรมการแสดงออกทั้งในระยะเวลาทำงานและนอกระยะเวลาทำงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงแสดงคาบาเร่ต์ให้มากที่สุด โดยเฉพาะการยับยั้งพฤติกรรมของกะเทยคาบาเร่ต์บางอย่างที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบไม่ปกติและก่อให้เกิดความเสียหายแก่โรงแสดงได้ โดยที่นี้จะกล่าวถึงระเบียบกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกะเทยคาบาเร่ต์โดยเฉพาะ แบ่งเนื้อหาการพิจารณาออกเป็น ระเบียบเรื่องเวลาทำงานและการลาหยุด ข้อปฏิบัติของกะเทยคาบาเร่ต์ ข้อห้ามของกะเทยคาบาเร่ต์และบทลงโทษของกะเทยคาบาเร่ต์

3.1 ระเบียบเรื่องเวลาทำงานและการลาหยุด กะเทยคาบาเร่ต์ถือเป็นกลุ่มพนักงานสำคัญที่จำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติระเบียบกฎเกณฑ์เรื่องเวลาทำงานและการลาหยุดมากที่สุด เนื่องจาก เป็นกลุ่มที่มีบทบาทหน้าที่ต้องขึ้นแสดงบนเวที หากวันใดของการแสดงชาดกะเทยคาบาเร่ต์เข้ามาทำงานจะทำให้ระบบการวางตำแหน่งและการแสดงเกิดอุปสรรคปัญหาได้ แม้โรงแสดงจะกำหนดให้ทุกตำแหน่งบนเวทีทุกคนสามารถทดแทนตำแหน่งกันได้ก็ตาม แต่บ่อยครั้งเมื่อคนขาดหรือลาเป็นจำนวนมากก็จะเกิดปัญหาขึ้นได้เช่นกัน ทำให้โรงแสดงคาบาเร่ต์ต่างออกระเบียบเกี่ยวกับเรื่องเวลาทำงานและการลาหยุดไว้เพื่อป้องกันเหตุการณ์การขาดกะเทยคาบาเร่ต์ขึ้นแสดงในแต่ละวัน

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. กำหนดให้การเข้างานของกะเทยคาบาเร่ต์ทุกคนต้องสแกนนิ้วและตรอกบัตรเข้าทำงานทุกครั้งทีบริเวณหน้าห้องสำนักงานฝ่ายบุคคล ห้ามสแกนนิ้วสายเกินเวลา 16.00 น. และเมื่อถึงเวลาออกงาน คือ ช่วงเวลาที่รอบการแสดงสุดท้ายจบและทำการสรุปรายงานฝึกซ้อมเรียบร้อยแล้ว ก็ต้องกลับมาสแกนนิ้วและตรอกบัตรออกงานเช่นเดียวกัน การขาดงานหรือการสายโดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้าของกะเทยคาบาเร่ต์จะต้องถูกลงโทษตามกฎของโรงแสดง ส่วนการลาของกะเทยคาบาเร่ต์จำเป็นต้องแจ้งกับหัวหน้านักแสดงก่อนและมาแจ้งยังฝ่ายบุคคลของโรงแสดงเพื่อที่จะสามารถกำหนดคนแสดงอื่นแทนได้ ภายในหนึ่งเดือน

กะเทยคาบาเร่ต์จะมีวันหยุด 3-4 วันต่อเดือน และสามารถลาได้ไม่เกิน 4 วันติดต่อกัน นอกจากนี้กะเทยคาบาเร่ต์ยังสามารถลาไปศัลยกรรมได้โดยที่ยังได้รับเงินเดือนตามปกติ (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. กำหนดให้กะเทยคาบาเร่ต์ทุกคนต้องสแกนนิ้วและตรอกบัตรทุกครั้งเมื่อเข้าและออกจากงาน เวลาเข้างานเวลา 15.30 น. - 16.30 น. และเวลาออกงานเวลา 22.10 น. หากวันไหนมีการซ้อมใหญ่กะเทยคาบาเร่ต์ต้องเข้ามาซ้อมในเวลา 09.00 น. - 12.00 น. และ 12.00 น. - 16.00 น. ส่วนเรื่องวันหยุด การลา มาสาย กะเทยคาบาเร่ต์ต้องพูดคุยกับหัวหน้านักแสดงก่อนวันที่ตนเองจะหยุด หากกะเทยคาบาเร่ต์คนใดขาดติดต่อกันเกิน 4 วันจะต้องถูกเข้าพบผู้จัดการฝ่ายการแสดง ซึ่งระเบียบกฎเกณฑ์เรื่องเวลาทำงานและวันหยุด ฝ่ายการแสดงเป็นกำหนดขึ้นเพื่อใช้บังคับแก่กะเทยคาบาเร่ต์โดยเฉพาะ สาระสำคัญของระเบียบกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดขึ้น ได้แก่

1. ระเบียบการลาหยุด แบ่งประเภทของการลา ออกเป็น ลากิจ, ลาพักร้อน (พนักงานอายุงานครบ 1 ปี จึงจะได้รับสิทธิวันพักร้อน), ลาวันหยุดนักขัตฤกษ์ (1 ปี มี 14 วัน ต้องให้ผ่านวันหยุดนั้น ๆ จึงจะใช้สิทธิได้), ลาศัลยกรรม (ทางโรงแสดงอนุญาตให้กะเทยคาบาเร่ต์สามารถลาได้) และลาป่วย (ต้องมีใบรับรองจากสถานพยาบาลที่เชื่อถือได้) การลาหยุดกะเทยคาบาเร่ต์ทุกคนต้องวางแผนลาหยุดประเภทต่าง ๆ ล่วงหน้า 1 เดือน เพื่อแจ้งแก่หัวหน้านักแสดงสำหรับการวางแผนงานของการจัดการแสดง หากมีความจำเป็นเร่งด่วนให้ดำเนินการขออนุญาตลาหยุด ล่วงหน้าขั้นต่ำ 3 วัน โดยแจ้งที่หัวหน้านักแสดงเพื่อพิจารณาทบทวน จากนั้นเสนอเรื่องมายังผู้จัดการฝ่ายการแสดงเพื่อพิจารณาอนุมัติ จึงจะสามารถหยุดได้ หากไม่ได้รับการอนุมัติครบขั้นตอน ถือเป็น การขาดงาน การขออนุญาตลาหยุดทุกกรณี กะเทยคาบาเร่ต์ต้องดำเนินการกรอกข้อมูลในเอกสารวันหยุดประเภทต่าง ๆ เป็นเป็นหลักฐานให้แก่หัวหน้านักแสดง นอกจากนี้กะเทยคาบาเร่ต์สามารถเปลี่ยนวันหยุดตนเองได้โดยต้องดำเนินการกรอกเอกสารและให้หัวหน้านักแสดงลงลายชื่ออนุมัติ

2. ระเบียบการเข้า-ออกงาน และการวางบัตร (รายงานตัว) ขั้นตอนการปฏิบัติ มีดังนี้ การเข้างานกะเทยคาบาเร่ต์ต้องประทับลายนิ้วมือ เข้างานเวลา 15.30 น. แต่ไม่เกินเวลา 16.30 น. หากมีความจำเป็นต้องเข้างานสายกว่าที่กำหนดให้แจ้งหัวหน้านักแสดงรับทราบ ภายในเวลา 15.30 น. แต่ต้องเข้างานไม่เกิน 17.00 น. หากกะเทยคาบาเร่ต์มาสายเฉลี่ยเกินเดือนละ 10 ชั่วโมง จะถูกลงโทษตามระเบียบของโรงแสดงที่กำหนดไว้ ส่วนการออกงาน กะเทยคาบาเร่ต์ประทับลายนิ้วมือเวลา 22.10 น. หากมีความจำเป็นต้องออกก่อนเวลา (5-20 นาที) ให้แจ้งต่อ

หัวหน้านักแสดงด้วยวาจาและทำเรื่องแจ้งล่วงหน้า 1 วัน โดยการสแกนนิ้วเข้างานแล้ว กะเทยคาบาเร่ต์ห้ามออกนอกสถานโดยเด็ดขาด หากมีความจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากผู้จัดการฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายการแสดงก่อน

3. ระเบียบการลงวันหยุด ขึ้นตอนการปฏิบัติ มีดังนี้* กะเทยคาบาเร่ต์มีวันหยุดประจำเดือน 2 วันต่อเดือน และสามารถขออนุญาตลาหยุดทุกประเภท (ยกเว้นลาป่วย) ด้วยการแจ้งวันหยุดให้กับหัวหน้านักแสดงภายในวันที่ 20-24 ของทุกเดือน หากมีการลาหยุดภายหลังจากที่กำหนดไว้ ถือเป็นกรขาดงานทุกกรณี ส่วนกรณีที่กะเทยคาบาเร่ต์ลาหยุดเกิน 4 วัน (รวมถึงนำวันหยุดประจำเดือน 2 วัน มารวมด้วย) กะเทยคาบาเร่ต์ต้องนำเอกสารประวัติลาหยุดและเอกสารลงเวลาปฏิบัติงานรายเดือนส่งให้กับผู้จัดการฝ่ายการแสดงพิจารณา

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. กำหนดการเข้าและออกจากงานต้องสแกนนิ้วและตรอกบัตรเช่นเดียวกับโรงแสดง ก. และ ข. กะเทยคาบาเร่ต์ทุกคนต้องเข้ามาเริ่มซ้อมในช่วงเวลา 14.00 น. ตามเวลาเข้างาน จนถึงเวลาประมาณ 15.30 น. เพื่อไปเตรียมตัวการแสดงและออกจากงานเวลา 20.00 น. การฝึกซ้อมจะถูกควบคุมการฝึกซ้อมโดย ครูสอนเต้นหรือเรียกว่า “Holograph” และการควบคุมเรื่องการขาด ลาและเข้างานสายจะเป็นส่วนงานของหัวหน้าฝ่ายการแสดงเป็นผู้ควบคุมดูแลและลงโทษทั้งหมด (จิรัชิตี แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

3.2 ข้อปฏิบัติของกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นส่วนของกฎระเบียบที่บังคับและควบคุมให้กะเทยคาบาเร่ต์ปฏิบัติตามเพื่อบรรลุเป้าหมายของโรงแสดง โดยข้อปฏิบัติส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการบังคับควบคุมให้กะเทยคาบาเร่ต์ต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่และช่วยดูแลความสงบเรียบร้อยของโรงแสดง

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. ตามกฎระเบียบที่ทางฝ่ายบุคคลของโรงแสดงกำหนดขึ้น กำหนดให้กะเทยคาบาเร่ต์และพนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย
2. มาปฏิบัติงานตรงเวลา และ/หรือไม่ออกก่อนเวลาตามที่กำหนด

* กรณีโรงแสดงกำหนดวันห้ามหยุดไว้ หากกะเทยคาบาเร่ต์มีความจำเป็นต้องหยุด ให้ดำเนินการลาหรือลงวันหยุดในช่วงเวลาที่กำหนดเช่นเดียวกัน หากไม่มีการดำเนินการดังกล่าวจะถูกลงโทษตามระเบียบของโรงแสดง แต่หากมีความจำเป็นต้องลาหยุดเป็นกรณีเร่งด่วนให้เป็นดุลยพินิจของผู้จัดการฝ่ายการแสดง โดยให้แจ้งผ่านหัวหน้า

3. ไม่เกี่ยวจคร้านและปฏิบัติงานไม่เต็มความสามารถตามที่ตนได้รับมอบหมาย
4. สวมเครื่องแบบพนักงานตามที่โรงแสดงกำหนดหรือแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมหรือให้เกียรติสถานที่ทำงาน
5. ระมัดระวังหรือช่วยป้องกันทรัพย์สินของโรงแสดง หรือทรัพย์สินใด ๆ ในบริเวณโรงแสดง

6. รักษาความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณโรงแสดง

- กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ข. ระเบียบข้อปฏิบัติของกะเทยคาบาเรต์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่โรงแสดงกำหนด (จากฝ่ายบุคคล) กับส่วนที่ฝ่ายการแสดงกำหนดขึ้นภายใน ซึ่งระเบียบข้อปฏิบัติในส่วนภายในฝ่ายการแสดงได้ครอบคลุมเนื้อหาข้อปฏิบัติทั้งหมดของส่วนที่โรงแสดงกำหนด เนื้อหาสำคัญของระเบียบข้อปฏิบัติในส่วนภายในฝ่ายการแสดงประกอบด้วย การปฏิบัติหน้าที่ การขาด การลาหยุด การมาสาย การใช้และการรักษาทรัพย์สินของโรงแสดง

- กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ ค. กฎระเบียบข้อปฏิบัติของกะเทยคาบาเรต์ถูกกำหนดและถูกควบคุมโดยหัวหน้าฝ่ายการแสดงทั้งหมด ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารเรียบร้อย กฎระเบียบมีพื้นฐานจากกฎหมายแรงงานทั้งหมด โดยเน้นย้ำเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่และการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ถูกวางไว้ (จิรัชิตติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

นอกจากนี้ สำหรับกะเทยคาบาเรต์ทั้ง 3 โรงแสดงยังถูกกำหนดให้ต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าที่เข้ามาชมการแสดง เช่น การยิ้มตลอดเวลา การบริหารแก้ลูกค้า การสวมใส่อุปกรณ์ที่ปกปิดร่างกายอย่าง กางเกงและถุงน่อง รวมถึงการแต่งหน้าและการรบกวนต้องเป็นไปตามที่โรงแสดงหรือหัวหน้าฝ่ายการแสดงกำหนด

3.3 ข้อห้ามของกะเทยคาบาเรต์ เป็นกฎระเบียบที่เกิดขึ้นเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อโรงแสดงทั้งเชิงธุรกิจและภาพลักษณ์ของโรงแสดง โดยข้อห้ามส่วนใหญ่ที่โรงแสดงกำหนดไว้จะมีลักษณะห้ามไม่ให้กะเทยคาบาเรต์กระทำการต่าง ๆ ที่จะส่งผลเสียต่อตนเองกับโรงแสดงและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงลักษณะความผิดตามกฎหมายอีกด้วย กรณีของโรงแสดงคาบาเรต์ทั้ง 3 มีกฎระเบียบเรื่องข้อห้ามที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยข้อห้ามดังต่อไปนี้

1. ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานหรือคำสั่งที่ได้รับ
2. กระทำผิดอาญาโดยเจตนา หรือจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุให้ผู้อื่นในโรงแสดงได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ สิทธิ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด

3. ทูจจริตต่อหน้าที่หรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบ
4. จงใจละทิ้งหน้าที่
5. แสดงกิริยาไม่สุภาพเรียบร้อย
6. ประกอบธุรกิจหรือกิจการการค้าใด ๆ ซึ่งมีสภาพคล้ายกับกิจการของโรงแสดง
7. นำความลับอันเกี่ยวกับนโยบายหรือการดำเนินงานใด ๆ ของโรงแสดงไปแจ้งแก่บริษัทอื่นซึ่งประกอบธุรกิจคล้ายกับกิจการของโรงแสดง
8. เล่นการพนันทุกประเภทในบริเวณโรงแสดง
9. ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกาย ในบริเวณโรงแสดง
10. ยุยง ส่งเสริม หรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อน รบกวนวาย หรือแตกความสามัคคีในบริเวณโรงแสดง
11. เสพ นำพา ครอบครองหรือจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดผิดกฎหมายทุกประเภท รวมทั้งอาวุธที่มีอันตรายร้ายแรง ภายในบริเวณโรงแสดง
12. รับค่าตอบแทนหรือของขวัญหรือยืมเงินจากผู้จัดหา ผู้จัดซื้อ ผู้รับเหมา ลูกค้านายหน้า หรือบริษัทคู่แข่งของโรงแสดง เว้นแต่จะได้อนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บริหาร
13. กล่าวหา ร้องทุกข์ หรือให้การเป็นพยาน ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของโรงแสดง โดยเจตนาทุจริต ให้ร้าย หรือแสดงความอับเป็นเท็จ
14. ได้รับโทษตามคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก

นอกจากนี้ กะเทยคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดงยังมีข้อห้ามที่สำคัญ คือ การห้ามนำทรัพย์สินของโรงแสดงไปใช้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว เช่น การนำเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของโรงแสดงนำลงไปถ่ายรูปพร้อมกับลูกค้า หรือนำอุปกรณ์เครื่องสำอางนำไปใช้ส่วนตัวนอกเหนือจากการเตรียมตัวเพื่อขึ้นแสดง

“กฎระเบียบที่สำคัญของที่นี่ก็เช่น ห้ามทะเลาะวิวาท การขาด ลามาสาย ต้องยืมตอนทำการแสดง ต้องรวบผม ต้องใส่ถุงน่องและต้องตอกบัตร” (กะเทยคาบาเร่ต์ นื่องอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3.4 บทลงโทษของกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นส่วนของกฎระเบียบที่ระบุขึ้นเพื่อใช้สำหรับลงโทษกะเทยคาบาเร่ต์ที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงแสดง ซึ่งปัญหาที่ส่วนใหญ่กะเทยคาบาเร่ต์กระทำและเป็นการฝ่าฝืนกฎระเบียบที่โรงแสดงกำหนดไว้ เช่น ปัญหาการยกยอกราบได้

จากการถ่ายรูป (โรงแสดงจะตรวจสอบจากกล้องวงจรปิดและจากผู้ดูแล) ปัญหาเกี่ยวกับความรักที่ทำให้กระทบกับงาน ปัญหาการขาด ลา มาสาย ตื่นสาย ปัญหายาเสพติด (โดยเฉพาะยาไอซ์) และปัญหาเกี่ยวกับควบคุมการกระทำของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดจากความเชื่อมั่นในตนเองสูง

“ปัญหาที่สำคัญก็เช่น การขาด การสาย การพักผ่อนหลังจากศัลยกรรม การติดยาเสพติด แต่ไม่ค่อยมีปัญหาการทะเลาะวิวาทกันในโรงแสดง เพราะ ต้องโดนไล่ออกทั้งคู่” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

“ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องความรัก และการไม่เข้างาน รวมถึงเข้างานสาย เช่น กรณีตัวเอกที่เจอปัญหาความรักและต้องหยุดงานไปหลายวัน” (จิรัชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ก. สำหรับบทกำหนดโทษของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ฝ่าฝืนข้อห้ามและข้อปฏิบัติ จะถูกพิจารณาจากลักษณะความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดและผลกระทบที่เกิดจากการกระทำผิดนั้น บทลงโทษประกอบด้วย (แบ่งตามระดับความรุนแรงจากน้อยไปหามาก)

1. ตักเตือนด้วยวาจา
2. ภาคทัณฑ์โดยทำหนังสือเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
3. พักงาน
4. เลิกจ้าง เป็นกรณีที่กระทำผิดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานอย่างร้ายแรงหรือการกระทำผิดนั้นเป็นเหตุให้โรงแสดงได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

ส่วนกรณีการกระทำผิดต่อระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและกระทำผิดนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอันคำนวณเป็นราคาเงินได้ กะเทยคาบาเร่ต์ผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย (เป็นเงิน) ดังกล่าว และหากเป็นกรณีการกระทำผิดตามกฎหมาย กะเทยคาบาเร่ต์ผู้นั้นจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอีกกรณีหนึ่งด้วย

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ข. บทลงโทษต่อกะเทยคาบาเร่ต์จะถูกใช้ควบคู่กันระหว่างบทลงโทษของโรงแสดงจะมีการกำหนดบทลงโทษเป็นขั้นตอน ได้แก่ ครั้งที่หนึ่งเตือนด้วยวาจา ครั้งที่สองให้เบเตือนที่หนึ่ง ครั้งที่สามให้เบเตือนที่สองและพักงาน 7 วัน ครั้งที่สี่ให้เบเตือน

ที่สามและครั้งที่ห้าเชิญกะเทยคาบาเร่ต์ออกจากงาน โดยจะใช้ร่วมกับบตงโทษโดยระเบียบ ภายในฝ่ายการแสดง ซึ่งจะพิจารณาบตงโทษที่เหมาะสมกับความรุนแรงที่กะเทยคาบาเร่ต์ กระทำฝ่าฝืนกฎระเบียบ เช่น การไม่ได้รับการพิจารณาประเมินเงินรายได้พิเศษรายเดือน การไม่ได้รับเงินหุ้นหนึ่งสัปดาห์หรือลดลงไปถ่ายรูปแบบลูกค้ำและการปรับเงิน

- กรณีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ ค. บตงโทษถูกกำหนดโดยหัวหน้าฝ่ายการแสดง ซึ่งแบ่งบตงโทษออกเป็น การเตือนด้วยวาจา การเตือนด้วยหนังสือเตือน การพักงาน และการเลิกจ้าง ในส่วนของบตงโทษในขั้นของการพักงานและเลิกจากหัวหน้าฝ่ายการแสดงจะยื่นเรื่องให้กับฝ่ายบุคคลและผู้บริหารได้พิจารณาพูดคุยกับตัวกะเทยคาบาเร่ต์และรับทราบถึงการกระทำที่กะเทยคาบาเร่ต์ผู้นั้นได้ฝ่าฝืน

ตารางที่ 4-5 เปรียบเทียบระเบียบกฎเกณฑ์ที่สำคัญของโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

ระเบียบกฎเกณฑ์	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.
ผู้กำหนดและควบคุมกฎระเบียบ	ระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยโรงแสดง ฝ่ายบุคคลและฝ่ายการแสดงมีหน้าที่ในการควบคุมร่วมกัน	ระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยโรงแสดง และฝ่ายการแสดง มีผู้จัดการฝ่ายการแสดงและหัวหน้านักแสดงเป็นผู้ควบคุม	ระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยหัวหน้าฝ่ายการแสดง และหัวหน้าฝ่ายการแสดงเป็นผู้ควบคุมดูแลหลัก
ระเบียบเรื่องเวลาทำงานและการลาหยุด	ห้ามสแกนนิ้วสายเกินเวลา 16.00 น. และออกงานได้เมื่อถึงช่วงเวลาที่รอบการแสดงสุดท้ายจบและทำการสรุปงาน ฝึกซ้อมเรียบร้อยเวลาประมาณ 22.30 น. การลาให้แจ้งกับหัวหน้านักแสดงและฝ่ายบุคคลทราบล่วงหน้า	ต้องสแกนนิ้วมือเข้างานเวลา 15.30 น. ไม่เกินเวลา 16.30 น. และสามารถสแกนนิ้วมือออกจากงานได้เวลา 22.10 น. การลาต้องแจ้งให้หัวหน้านักแสดงและผู้จัดการฝ่ายการแสดงทราบล่วงหน้า (เป็นไปตามระเบียบภายในฝ่ายการแสดง)	เข้างานเวลา 14.00 น. และออกจากงานเวลา 20.00 น. การลาต้องแจ้งให้หัวหน้าฝ่ายการแสดงทราบล่วงหน้า
ข้อปฏิบัติ	ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา ไม่เกียจคร้าน สวมเครื่องแต่งกายตามที่โรงแสดงกำหนด และรักษาทรัพย์สินของโรงแสดง	ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ การขาด การลาหยุด การมาสาย การใช้และการรักษาทรัพย์สินของโรงแสดงต้องเป็นไปตามระเบียบที่โรงแสดงและฝ่ายการแสดงกำหนด	อ้างอิงจากกฎหมายแรงงานและถูกปรับปรุงโดยหัวหน้าฝ่ายการแสดงที่เน้นย้ำเรื่องการปฏิบัติหน้าที่และการรักษาผลประโยชน์ของโรงแสดง

(ที่มา: จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ระเบียบกฎเกณฑ์	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ก.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ข.	โรงแสดงคาบาเร่ต์ ค.
ข้อห้าม	ห้ามไม่ให้กระทำการต่าง ๆ ที่จะส่งผลเสียต่อตนเองกับโรงแสดง ลักษณะข้อห้ามมีความเกี่ยวข้องกับเชื่อมโยงลักษณะความผิดที่ถูกระบุไว้ในตามกฎหมาย		
บทลงโทษ	แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1. ตักเตือนด้วยวาจา 2. ภาคทัณฑ์โดยทำหนังสือเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร 3. พักงาน 4. เลิกจ้าง	แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1. การเตือนด้วยวาจา 2. ใบเตือนครั้งที่ 1 3. ใบเตือนครั้งที่ 2 และพักงาน 7 วัน 5. ใบเตือนครั้งที่ 3 6. เชิญออก และใช้ร่วมกับกฎระเบียบภายในของฝ่าย การแสดง	แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้ 1. การเตือนด้วยวาจา 2. การเตือนด้วยหนังสือเตือน 3. การพักงาน 4. การเลิกจ้าง

(ที่มา: จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

โดยสรุป การศึกษาถึงสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเรต์ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเรต์ในฐานะปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อการสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเรต์ ซึ่งกะเทยคาบาเรต์ได้เข้าไปมีส่วนต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ตัวตนของกะเทยคาบาเรต์ที่ถูกสร้างออกมามีลักษณะที่เป็นไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจาก การจัดสภาพแวดล้อมของโรงแสดงคาบาเรต์ การจัดวางปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเรต์กับกลุ่มตัวแสดงต่าง ๆ รวมถึงกฎระเบียบได้ทำให้โรงแสดงคาบาเรต์มีความเป็นสถาบันที่กำหนดชุดคุณค่าและลักษณะของตัวตนของกะเทยคาบาเรต์ไว้ในระดับหนึ่ง ส่วนหนึ่งกะเทยคาบาเรต์ที่เข้ามาต่างก็ได้รับผลจากชุดคุณค่าและลักษณะตัวตนของกะเทยคาบาเรต์ที่ถูกกำหนดไว้ในระดับหนึ่ง ด้วยปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ของความเป็นสถาบันของโรงแสดงคาบาเรต์จึงทำให้กะเทยคาบาเรต์มีตัวตนที่แตกต่างจากกะเทยที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ในสังคม

กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยา

เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (Case study) โดยใช้เทคนิคการศึกษาผ่านเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตของกลุ่มกะเทยคาบาเรต์ตั้งแต่อดีตก่อนเข้าสู่อาชีพกะเทยคาบาเรต์จนถึงวิถีชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งการศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยาในส่วนนี้ จะพิจารณาควบคู่กับผลจากบริบทเชิงโครงสร้างที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอาชีพคาบาเรต์และผลจากการที่กะเทยคาบาเรต์ได้มีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ (ดังนี้กล่าวไปใน 2 หัวข้อข้างต้น) การนำเสนอเนื้อหากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยานี้จะพิจารณาแบ่งจากช่วงเวลาชีวิตของกะเทยคาบาเรต์ในช่วงเวลาต่าง ๆ ได้แก่ ภูมิลักษณ์ของกะเทยคาบาเรต์ก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเรต์ การก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเรต์ การเป็นกะเทยคาบาเรต์อาชีพและภายหลังการออกจากคาบาเรต์อาชีพ

1. ภูมิลักษณ์ของกะเทยคาบาเรต์ก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเรต์

การศึกษาถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยา จุดเริ่มต้นที่สำคัญของการศึกษาของคือ การกลับไปพิจารณาถึงภูมิลักษณ์ของกลุ่มกะเทยคาบาเรต์ก่อนก้าวมาสู่อาชีพคาบาเรต์ เพื่อพิจารณาถึงแบบแผนของประสบการณ์หรือปัจจัยร่วมที่ส่งผลกระทบต่อผลักดันกะเทยเข้าสู่อาชีพคาบาเรต์ แม้ลักษณะร่วมดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันตามรูปแบบและปัจจัยของกะเทยคาบาเรต์แต่ละคนที่เคยมีอยู่ก็ตาม แต่ก็สามารถทำให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของการทำความเข้าใจการเข้าสู่อาชีพคาบาเรต์ได้

1.1 ภูมิหลัง จากการศึกษาพบว่า ภูมิหลังของกะเทยคาบาริ่ต์ส่วนใหญ่ จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันในหลายเรื่อง (ศิวกา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

1.1.1 อายุ กะเทยคาบาริ่ต์ส่วนใหญ่จะเข้ามาทำงานในโรงแสดงคาบาริ่ต์ตั้งแต่วัยระหว่าง 17-25 ปี หรือเป็นช่วงหลังจากที่กะเทยคาบาริ่ต์จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรีนั่นเอง กะเทยคาบาริ่ต์ส่วนใหญ่เมื่อเรียนจบแล้วจึงเข้าสู่อาชีพคาบาริ่ต์โดยทันที ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น ช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 2 คน ช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 2 คน ช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 2 คน และอายุมากกว่า 41 ปี จำนวน 1 คน ทั้งหมดยังทำการแสดงคาบาริ่ต์บนเวทีการแสดงและส่วนใหญ่เข้าทำการแสดงในช่วงหลังเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรีทั้งหมด

1.1.2 ระดับการศึกษา กะเทยคาบาริ่ต์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในช่วงระหว่างระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 5 คน และมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน

“ในขณะที่เดียวกัน ทิฟฟานี่ถือเป็นอีกเหตุผลหนึ่งของสาวประเภทสองจำนวนหนึ่งที่เรียนจบแล้วเดินเข้ามาสมัครงานกันเลย” (อลิสซา พันธุ์ศักดิ์, สัมภาษณ์ ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาริ่ต์, 13 มิถุนายน 2558)

1.1.3 ภูมิลำเนาเดิม กะเทยคาบาริ่ต์เกือบทั้งหมดมาจากต่างจังหวัด (นอกพื้นที่จังหวัดชลบุรี) โดยเฉพาะจากจังหวัดในภาคอีสานของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา พบว่า มีผู้มาจากจังหวัดในภาคอีสาน จำนวน 3 คน (จังหวัดขอนแก่น 2 คนและจังหวัดบุรีรัมย์ 1 คน) มีผู้มาจากจังหวัดในภาคเหนือ จำนวน 2 คน (จังหวัดเชียงรายและจังหวัดเลย) และมาจากกรุงเทพฯ อีกจำนวน 2 คน

“นางโชว์ส่วนใหญ่ของที่นี่มาจากภาคอีสาน ประมาณ 70% มีความสามารถเกี่ยวกับนาฏศิลป์และการแสดงมาก่อนเข้าสมัคร เช่นกรณีนี้เองคนหนึ่งกำลังเรียนอยู่ ม.6 จากโรงเรียนเก่าของตัวเอง น้องเขาอยู่

ชมรมนาฏศิลป์ ติดต่อกันเพื่อมาสมัครเป็นนางโชว์” (จิรโชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

1.1.4 อาชีพเดิม กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่จบการศึกษาและมุ่งหน้าเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์โดยทันที มีกะเทยคาบาเร่ต์เพียงบางคนที่ทำงานพิเศษ (Part-time) ว่างระหว่างกำลังศึกษาไปด้วย

“ตอนนั้นจบการศึกษาระดับปวช. ในขณะที่เรียนเกิดอุบัติเหตุโดนรถชน ทำให้ขาดเรียนไปหลายเดือน พอพักฟื้นเสร็จก็เข้ามาทำงานเลยโดยไม่ได้ศึกษาต่อ ว่างเรียนเคยทำอาชีพเสริม คือ คีย์ข้อมูลเป็นงานพาร์ทไทม์ ได้วันละ 100 บาท” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

1.1.5 พื้นฐานของครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะที่ค่อนข้างดี สามารถส่งลูกให้สามารถเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับปริญญาตรีได้ อาชีพของพ่อแม่ของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างและข้าราชการ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวส่วนใหญ่บุคคลภายในครอบครัวจะมีทั้งผู้ที่ยอมรับและผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการแสดงออกทางเพศของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ (ช่วงก่อนเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์) แต่เมื่อกะเทยคาบาเร่ต์ตัดสินใจที่ก้าวเข้าสู่อาชีพก็ไม่มีใครที่ขัดขวางกับการตัดสินใจเลือกดังกล่าว

“ครอบครัวมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน มีพ่อ แม่ ตนและน้องสาวฝาแฝด อาชีพหลักของครอบครัว คือ รับเหมาก่อสร้าง สมาชิกในครอบครัวนับถือศาสนาพุทธ ความสัมพันธ์ในครอบครัวดี พ่อแม่ก็ยอมรับในสิ่งที่ฉัน” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“ครอบครัวมีฐานะปานกลาง พ่อเลี้ยงรับราชการ ส่วนแม่มีอาชีพเป็นนักร้อง ตอนเด็ก ๆ รู้ตัวว่าชอบการแสดงออกของผู้หญิงและชอบการแต่งกายของผู้หญิง โดยเฉพาะเวลาที่แม่ได้ใส่ชุดทำงานออกไปทำงาน ยิ่งทำ

ให้ตัวเองอยากเป็นแบบนั้นบ้าง จึงมักแอบเอาชุดทำงานของแม่มาสวมใส่ และออกเดินตามถนน แม้ในบางครั้งจะถูกแม่ทำโทษ พ่อเลี้ยงมักสนับสนุนให้สูบบุหรี่และดื่มสุราเพื่อให้กลับใจมาเป็นผู้ชาย แต่ไม่ถึงการห้ามให้เป็นกะเทย และยังอยากให้เป็นข้าราชการเหมือนตนเอง ส่วนแม่มักจะห้ามในเรื่องการแต่งกายและการแสดงออกในที่สาธารณะในช่วงเวลาเรียน เพราะกลัวว่าลูกตนจะไม่ได้รับการยอมรับ ครั้งหนึ่งแม่เคยกล่าวว่า “กูไม่ได้ขายที่มีลูกเป็นแบบนี้ แต่กูขายแทนมึง พี่จึงทำอะไรที่ระมัดระวังมากขึ้น” (การแต่งกายและการแสดงออกในที่สาธารณะ) (กะเทยคาบาเร่ต์ พี่ป้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ส่วนบทบาทหน้าที่ของกะเทยคาบาเร่ต์ ภายหลังจากการเข้ามาสู่อาชีพคาบาเร่ต์ กะเทยคาบาเร่ต์บางคนปรับเปลี่ยนสถานภาพของตนเองไปสู่การเป็นหัวหน้าครอบครัวและเลี้ยงดูพ่อแม่ และครอบครัวของตนเอง เกิดจากสถานภาพทางเศรษฐกิจหรือฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นของกะเทยคาบาเร่ต์หลังจากการเข้าสู่อาชีพแล้ว ส่วนเรื่องความสัมพันธ์และสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ทั้งหมดไม่มีการแต่งงานมีเพียงความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักหรือแฟน และกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่ยังโสด

ตารางที่ 4-6 เปรียบเทียบภูมิหลังของกะเทยคาบาเร่ต์โชว์ก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	ภูมิลำเนา	อาชีพเดิม	พื้นฐานครอบครัว	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	สถานภาพ	สถานภาพทางเศรษฐกิจ
พี่ปอ	48	มัธยมปลาย	กรุงเทพฯ	-	ฐานะปานกลาง/ พ่อรับราชการ	หัวหน้าครอบครัว	โสด	ฐานะดี
พี่พอ	37	มัธยมปลาย	บุรีรัมย์	-	ฐานะปานกลาง	หัวหน้าครอบครัว	มีแฟน	ฐานะดี
พี่กอ	33	ปริญญาตรี	เชียงราย	-	ฐานะดี	หัวหน้าครอบครัว	มีแฟน	ฐานะดี
พี่ตอ	28	มัธยมปลาย	เลย	-	ฐานะปานกลาง	เป็นสมาชิกครอบครัว	มีแฟน	ฐานะดี
พี่มอ	27	ปริญญาตรี	ขอนแก่น	-	ฐานะปานกลาง	เป็นสมาชิกครอบครัว	โสด	ฐานะดี
น้องออ	24	ปวช.	กรุงเทพฯ	ทำงาน Part-time	ฐานะดี	เป็นสมาชิกครอบครัว/ ตนเองอยู่กับแฟน	มีแฟน	ฐานะดี
น้องนอ	23	มัธยมปลาย	ขอนแก่น	-	ฐานะปานกลาง	เป็นสมาชิกครอบครัว	โสด	ฐานะดี

(ที่มา: จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย, 2560)

1.2 จุดเปลี่ยน (Turning point) สู่กะเทยคาบาเร่ต์ สาเหตุของการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่เกิดจากพบเจอกับจุดเปลี่ยนหรือปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เข้ามาสู่อาชีพ โดยจุดเปลี่ยนของการเข้าสู่อาชีพที่สำคัญของกะเทยคาบาเร่ต์ประกอบด้วย (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560; ศิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

1.2.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เมืองพัทยาถือเป็นพื้นที่ที่กลุ่มกะเทยสามารถเข้ามาแสวงหาโอกาสในการเข้าทำงานที่มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีความต้องการกะเทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการดึงดูดความสนใจของลูกค้าและนักท่องเที่ยว เช่นเดียวกันกับอาชีพคาบาเร่ต์ที่เปิดพื้นที่ให้กับกะเทยเข้ามาทำงานและแสดงตัวตนความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ หรืออาชีพอื่น ๆ และด้วยความมั่นคงและการยอมรับของอาชีพคาบาเร่ต์ จึงทำให้เป็นอาชีพหนึ่งที่กะเทยในประเทศไทยทุกคนรู้จักและเมื่อมีโอกาสก็จะเข้าสู่อาชีพดังกล่าว

“รู้จักตามสื่อ โซเชียล ละครที่มีการมาถ่ายทำที่คาบาเร่ต์แล้วก็เลยรู้จักที่มีมาถ่ายทำที่พัทยาด้วย พอไม่ได้เรียนต่อ จึงมาสมัครทำงานเลย”
(กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

1.2.2 การชักชวนเข้ามาทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มกะเทยถือเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างกันในระดับสูง มีปฏิสัมพันธ์กันเป็นประจำ มีการดูแลกันเปรียบเสมือนครอบครัว (ความสัมพันธ์แบบพี่สาว-น้องสาวหรือแบบแม่-ลูก) แม้แต่การเคลื่อนย้ายไปทำงานตามจังหวัดต่าง ๆ อย่างเมืองพัทยาก็จะมีลักษณะเป็นการชักชวนและการรวมกลุ่มเข้ามาสมัครและทำงานร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน เช่น กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่มาจากภาคอีสานส่วนหนึ่งเกิดจากการชักชวนคนรู้จักเข้ามาทำงานด้วยกัน ซึ่งการรวมกลุ่มเพื่อเข้ามาทำงานของกะเทยเป็นลักษณะของการสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจในการต่อรองการเข้าสู่งานของกะเทย เนื่องจากการเดินทางเพื่อมาทำงานยังเมืองพัทยาเพียงคนเดียวจะทำให้อำนาจในการต่อรองในการเข้าทำงานน้อยลงกว่าการเข้ามาทำงานเป็นกลุ่ม

“เริ่มรู้จักคาบาเร่ต์เมื่อตอนอายุ 18 ปี โดยรู้เพียงว่ามีอาชีพที่ใช้กะเทยมาเป็นนักแสดงเท่านั้น แต่ยังไม่ต้องการที่จะประกอบอาชีพดังกล่าว

เพราะ ต้องการที่จะเรียนต่อเพื่อทำตามความฝันของพ่อเลี้ยง ในการประกอบอาชีพข้าราชการ แต่เมื่ออายุได้ 20 ปี ก็เดินทางมาเที่ยวกับ เพื่อนที่เมืองพัทยาและได้ชมการแสดงคาบาเร่ต์ แล้วรู้สึกว่ายากอยู่ใน จุดตรงกลางของเวที อยากแสดงความสามารถให้คนเห็น และอยากให้ ทุกคนยอมรับในตัวเอง จึงสมัครเข้าเป็นนักแสดงในวันนั้น แต่ถูกปฏิเสธ เนื่องจาก ผมยังมีทรงสั้นกว่าที่โรงแสดงต้องการ แต่ในปีเดียวกันเมื่อผม ยาวแล้วจึงสมัครอีกรอบหนึ่งและได้รับเข้าเป็นนางโชว์ในที่สุด” (กะเทย คาบาเร่ต์ พี่ป้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

1.2.3 เห็นกะเทยคาบาเร่ต์ที่ประสบความสำเร็จ ดังที่กล่าวไปข้างต้นแล้วว่า อาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยถือเป็นอาชีพหนึ่งของกะเทยที่มีความมั่นคงและเป็นที่ยอมรับจากสังคม อาชีพหนึ่ง จึงทำให้กะเทยหลายรายอยากที่จะเข้ามาสู่อชีพ และเมื่อกะเทยได้เห็นถึงกลุ่มกะเทย คาบาเร่ต์ทั้งที่รู้จักเป็นการส่วนตัวหรือรู้จักจากช่องทางสื่อต่าง ๆ ก็จึงกลายเป็นภาพจำและอยากที่จะประสบความสำเร็จเหมือนเช่นคนเหล่านั้นบ้าง โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนคาบาเร่ต์ที่มักจะชักชวน กะเทยรุ่นน้องที่รู้จักเข้ามาสู่อชีพ ซึ่งภาพความสำเร็จของกะเทยคาบาเร่ต์ในสายตาของกะเทย ทั่วไปถือเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ประสบความสำเร็จที่มีต่อกะเทยทั่วไป

นอกจากนี้ จุดเปลี่ยนการเข้าสู่อชีพคาบาเร่ต์เกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวก็ มีกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนหนึ่งที่ครอบครัวไม่ยอมรับและเดินทางมาเมืองพัทยาเข้าสู่อชีพคาบาเร่ต์ รวมถึงในเรื่องของความต้องการในการหาคนรักหรือโอกาสในการจับคู่กับชาวต่างประเทศ* (หาฝรั่ง) ก็มีกะเทยคาบาเร่ต์บางส่วนตัดสินใจจากปัจจัยดังกล่าวเข้าสู่อชีพคาบาเร่ต์ (ฐิติญานันท์ นักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560; ศิรา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

* กะเทยที่ต้องการเข้ามาหาคู่รักชาวต่างชาติส่วนใหญ่ ต้องการชาวต่างชาติที่มาจากประเทศในทวีปตะวันตก มากกว่าชาวเอเชีย เนื่องจาก มีความเชื่อว่าชาวตะวันตกสามารถเลี้ยงตนเองหรือครอบครัวได้ แต่อย่างไรก็ตาม โอกาสในปัจจุบันมีน้อยกว่าเมื่อครั้งในอดีต เนื่องจาก ปัจจุบันนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยาส่วนใหญ่ เป็นคนจีน ส่วนนักท่องเที่ยวตะวันตกมักท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ตมากกว่า ซึ่งคนจีนยังมองว่ากะเทยเป็นปีศาจ หรือตัวประหลาดที่แปลงกลายมาอยู่ในร่างของมนุษย์ที่มีความสวยงามแบบผู้หญิง (ฐิติญานันท์ นักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

2. การก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์

การก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ เป็นช่วงหลังจากที่กะเทยตัดสินใจที่จะเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์แล้ว และเข้าสู่ขั้นตอนหรือระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่กำหนดให้กะเทยที่เข้ามาสมัครเป็นนักแสดงคาบาเร่ต์ต้องกระทำตาม กะเทยที่เข้ามาสู่อาชีพดังกล่าวจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ระเบียบกฎเกณฑ์ขั้นตอนต่าง ๆ (บริบทเชิงสถาบัน) รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนรอบข้าง เพื่อให้เข้าไปสู่การเป็นกะเทยคาบาเร่ต์อาชีพ โดยการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ กะเทยคาบาเร่ต์ต้องผ่านขั้นตอนของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่ถูกกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

2.1 การสมัครงาน การสมัครงานยังโรงแสดงคาบาเร่ต์เป็นวิธีการยื่นส่งใบสมัครและแนบหลักฐานการแสดงความสามารถของตนเอง เช่น รูปหรือคลิปวิดีโอ เป็นต้น และทางโรงแสดงคาบาเร่ต์จะนัดผู้สมัครทั้งหมดเข้ามาทดสอบการแสดงและการเต้น (Audition) เมื่อจำนวนผู้สมัครมีจำนวนมาก ส่วนใหญ่กะเทยคาบาเร่ต์จะใช้ช่องทางในการสมัคร 2 ช่องทาง ได้แก่

2.1.1 สมัครด้วยตนเอง โรงแสดงคาบาเร่ต์ได้เปิดโอกาสให้ผู้สนใจเข้าสมัครสู่อาชีพคาบาเร่ต์ด้วยตนเองได้หลายช่อง ไม่ว่าจะเป็นช่องทางอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ การส่งทางไปรษณีย์หรือการมาสมัครด้วยตนเองที่สำนักงานของโรงแสดง

“การสมัครใช้วิธีโทรเข้ามาสมัครเป็นนางโชว์และได้มีการนัดให้มาออกดิชั่น ซึ่งตนเองมีพื้นฐานในเรื่องของการเต้นและลิปซิงคอยู่แล้วจึงทำให้ผ่านการออกดิชั่นเข้ามาเป็นนางโชว์ได้ ซึ่งเกณฑ์ในการรับสมัครจะดูทั้งความสวยและความสามารถ” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

2.1.2 ให้คนรู้จักพามาสมัคร คือ วิธีการให้เพื่อนหรือรุ่นพี่ของกลุ่มกะเทยของตนที่เป็นกะเทยคาบาเร่ต์ของโรงแสดงคาบาเร่ต์พามาสมัครและช่วยแนะนำตัวกับผู้คัดเลือกนักแสดง ซึ่งส่วนใหญ่ผลของการใช้วิธีดังกล่าวมาสมัครจะไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจในการคัดเลือกนักแสดงมากนัก เนื่องจาก โรงแสดงคาบาเร่ต์ต้องการได้กะเทยที่มีความพร้อมและความสามารถที่จะสามารถกลายเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ที่ดีของโรงแสดงได้

“การเปิดรับ Audition ส่วนมากคนที่มาสมัครจะมีคนฝากและแนะนำกันมาสมัคร แต่ที่นี่จะไม่รับเด็กฝาก เน้นเอากันที่ความสามารถ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่รายได้ไม่มากนักต้องดิ้นรนและส่วนใหญ่มาจากภาคอีสาน โดยจะมีการสัมภาษณ์ การแต่งหน้าแต่งตัวมา การใส่รองเท้าส้นสูง และเตรียมเพลงมาทำการแสดง 1 เพลง หรือบางทีก็อาจจะ “โหวลลิปซิงค” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

สำหรับการทดสอบการแสดงและการเต้น โรงแสดงจะกำหนดให้ผู้เข้ามาสมัครต้องเตรียมการแสดงของตนเองมา 1 ชุดการแสดงหรือ 1 เพลง ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงความสามารถของการเต้น การรำ การลิปซิงคหรือการแสดงกายกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้ ผลการพิจารณาทางโรงแสดงส่วนใหญ่ใช้วิธีการติดต่อประกาศผลผ่านโทรศัพท์เป็นรายบุคคล

“สำหรับการออดิชั่น คือ มีการออชันหนึ่งเพลง มีการเต้น การรำและก็ถูกสั่งให้ลองแสดงเป็นตัวร้องแล้วเต้นตามบทบาท โห้การถ่ายรูปรูปร่าง ส่วนนักแสดงชายก็จะมีเต้นพื้นฐาน Dancer Back up ... พอออชันแล้ว เขา (โรงแสดง) จะโทรบอกผลว่าได้ โดยตนก็มีพื้นฐานการเต้นมาก่อนและก่อนเข้ามาก็แปลงเพศและทำหน้าอกมาก่อนอยู่แล้ว คิดว่าที่เข้ามาได้ก็เพราะความสามารถ” (กะเทยคาบาเร่ต์ นื่องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ส่วนเกณฑ์ในการคัดเลือกของโรงแสดงคาบาเร่ต์ จะแบ่งออกเป็นการพิจารณาคูณลักษณะของผู้สมัครใน 2 ส่วน ได้แก่ (ศิวา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

- ความสามารถในการแสดงและการเต้น คือ เกณฑ์การพิจารณาที่สำคัญที่สุดเนื่องจาก ความสามารถพื้นฐานในการเต้นและการแสดงออกถือเป็นส่วนสำคัญของการแสดงบนเวทีของกะเทยคาบาเร่ต์

- ลักษณะทางกายภาพและบุคลิกภาพ ทางโรงแสดงคาบาเร่ต์จะพิจารณาแบ่งกลุ่มผู้สมัครออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มที่ศัลยกรรมหน้าอกมาแล้ว (ทำนม) กับกลุ่มที่ยังไม่มีการศัลยกรรมใด ๆ เลย ซึ่งการศัลยกรรมหน้าอกถือเป็นการแสดงให้ถึงความใกล้เคียงกับความเป็นหญิง จึงทำให้ผู้สมัครในกลุ่มที่ศัลยกรรมหน้าอกมาแล้วจะถูกรับการพิจารณาเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามทางโรงแสดงคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากความสามารถในการแสดง

และการเต้น กล่าวคือ หากเกิดกรณีของผู้ที่มีความสามารถโดดเด่นแต่ยังไม่ได้ศัลยกรรมหน้าอก ทางโรงแสดงก็จะเลือกกลุ่มผู้มีความสามารถโดดเด่นเป็นหลัก (เนื่องจาก สูดทำายกะเทยคาบาเร่ต์ ส่วนใหญ่ที่เข้ามา ก็จะมาศัลยกรรมหน้าอกกันภายหลัง) แต่ถ้ากรณีผู้สมัครมีความสามารถใกล้เคียงกัน ทางโรงแสดงก็จะเลือกพิจารณาจากผู้สมัครที่ศัลยกรรมหน้าอกเป็นพิเศษ

“ในปัจจุบันหากมีการศัลยกรรมมาแล้วก็จะมีเงินเพิ่มเงินเดือนให้อีก 1,000 บาท เมื่อได้เข้ามาเป็นนางโชว์” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

นอกจากนี้บางโรงแสดงยังคัดเลือกกะเทยคาบาเร่ต์ตามแนวคิดของชุดการแสดงใหม่ที่ใช้แทนชุดการแสดงเก่าอีกด้วย เช่น การหานักแสดงผิวสีหรือนักแสดงที่มีความสามารถเฉพาะอย่าง ภายนอก รำไทยและการใช้เทคนิคอุปกรณ์พิเศษ

“หลักเกณฑ์การคัดเลือกที่สำคัญ ประกอบด้วย ความสามารถทางด้าน นาฏศิลป์ การร้อง การเต้น ลักษณะทางกายภาพรูปร่างหน้าตา (มีหรือไม่มี การศัลยกรรมได้) ซึ่งปัจจุบันมีการรับนางโชว์ผิวสีเพิ่มมากขึ้นตามกระแสของโลก” (จิรโชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

2.2 กระบวนการถ่ายถอดการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นขั้นตอนภายหลังจากกะเทยที่ผ่านคัดเลือกเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์แล้ว ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกทุกคนต้องเข้าสู่ช่วงการทดลองงานเป็นระยะเวลา 3 เดือน ซึ่งตลอดระยะเวลาของการทดลองงานกะเทยทุกคนต้องฝึกซ้อมการแสดงและการเต้น รวมถึงการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมกฎระเบียบและกลุ่มคนต่าง ๆ ภายในโรงแสดง โดยมีตัวแสดงอย่าง กะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่เป็นบุคคลสำคัญของกระบวนการถ่ายถอดการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาของกะเทยคาบาเร่ต์ในการเรียนรู้และปรับตัวผ่านปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างตัวตนกะเทยคาบาเร่ต์ของตนเองขึ้นมา ซึ่งขั้นตอนของกระบวนการถ่ายถอดการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ดังกล่าวนี้ถือเป็นกระบวนการผลิตซ้ำ (Reconstruct) กะเทยคาบาเร่ต์ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่กำหนดขึ้น (จิรโชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560; วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

2.2.1 การฝึกเดินและฝึกแสดง ช่วงทดลองงานของกะเทยที่ผ่านคัดเลือกทุกคน ต้องปฏิบัติ คือ การเข้ามาฝึกซ้อมยังโรงแสดง 2 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วง 09.00 น. - 12.00 น. ฝึกซ้อมการแสดงและการเดินกับครูสอนเดิน เพื่อปรับพื้นฐานของการแสดงและการเดินให้มีความใกล้เคียงกับมาตรฐานการแสดงคาบาเร่ต์ที่โรงแสดงกำหนดไว้ และเวลา 12.00 น. - 16.00 น. ฝึกซ้อมตัวต่อตัวกับกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่และการฝึกซ้อมรวมกับกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่จะขึ้นแสดง โดยมีผู้จัดการฝ่ายการแสดงเป็นผู้ควบคุมความเรียบร้อย ซึ่งระยะเวลาของการฝึกซ้อมของกะเทย การฝึกซ้อมของโรงแสดงคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่แบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

- ซ้อมใหญ่ มักจะเป็นช่วงที่มีการแสดงชุดใหม่ หรือมีนักแสดงทดลองงานเข้ามาใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะนำนักแสดงมาทั้งหมดมาซ้อมรวมกัน

- ซ้อมซ้อม มักเรียกซ้อมเป็นรายบุคคล (ส่วนการซ้อมซ้อมเป็นกลุ่มเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ครั้ง) โดยผู้จัดการฝ่ายการแสดงจะเป็นผู้ดูหน้าเวทีว่าใครเป็นคนที่ต้องถูกซ้อม จะแบ่งจากความผิดพลาดที่นักแสดงคนนั้นก่อ ได้แก่ ผิดแบบไม่ตั้งใจ ผิดแบบตั้งใจและผิดแบบไม่ใส่ใจ ซึ่งระดับความรุนแรงของการลงโทษก็จะมีแตกต่างกัน แต่ถ้าหากนักแสดงคนใดผิดซ้ำซ้อนหลาย ๆ ครั้ง ก็จะถูกลงโทษในสถานหนัก (นอกจากซ้อม) ต่อไป

- ซ้อมตัวต่อตัวระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่กับรุ่นน้อง การฝึกซ้อมตัวต่อตัวระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่กับกะเทยคาบาเร่ต์ที่เข้ามาใหม่ ถือเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้และการปรับตัวของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เข้ามาใหม่ เนื่องจาก กะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่จะต้องถ่ายทอดการแสดงและการเดินในตำแหน่งการแสดงของตนเองแก่กะเทยที่จะเข้ามาใหม่ จุดประสงค์เพื่อให้สามารถทดแทนตำแหน่งการแสดงระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่กับรุ่นน้องได้ ซึ่งกระบวนการถ่ายทอดดังกล่าวมีลักษณะการถ่ายทอดระหว่างตัวต่อตัวหรือระหว่างสองคน กะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่ส่วนใหญ่จะเต็มใจในการถ่ายทอดการแสดงและการเดินในตำแหน่งของตนเอง เนื่องจาก เมื่อมีคนมาทดแทนตำแหน่งของตนเองในการแสดงแล้วจะสามารถทำให้ตนเองสามารถไปแสดงในตำแหน่งอื่น ๆ ที่ดีกว่าได้หรือไม่ก็สามารถขอลาหยุดกับทางโรงแสดงได้ง่ายมากขึ้น จากการมีคนทดแทนในตำแหน่งของตนเองที่มีอยู่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้กะเทยรุ่นพี่เต็มใจที่จะถ่ายทอดการแสดงและการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์แก่รุ่นน้องของตนเอง ซึ่งเป็นผลดีให้กับกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นน้องที่เข้าใหม่เป็นอย่างมาก ความสัมพันธ์ดังกล่าวสำหรับบางคู่สามารถพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูกได้เช่นกัน

2.2.2 การปรับตัวและการใช้ชีวิตในโรงแสดงคาบาเรต์ ในช่วงระยะเวลาทดลองงาน 3 เดือนของกะเทยคาบาเรต์ช่วงต้นถือเป็นเวลาสำคัญหรือช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของการก้าวไปสู่การเป็นกะเทยคาบาเรต์อาชีพ หากกะเทยคนใดสามารถปรับตัวได้ดีก็สามารถพัฒนาตนเองเข้าสู่อาชีพได้เร็ว แต่ถ้าหากปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมไม่ได้ก็จะส่งผลกระทบต่อ การเข้าสู่อาชีพเช่นเดียวกัน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญของการปรับตัว เช่น ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงแสดง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและรุ่นพี่กะเทยคาบาเรต์ รวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเงื่อนไขที่สำคัญของการผ่านช่วงทดลองงานของกะเทยคาบาเรต์ก็คือ การสามารถเดินใน ตำแหน่งต่าง ๆ ได้จำนวน 6 ชุดการแสดงที่โรงแสดงมีอยู่ (เป็นขั้นต่ำ) หากกะเทยคนใดสามารถ เดินได้ก่อนช่วงระยะเวลา 3 เดือนก็สามารถได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นได้ทันที แต่หากผ่านช่วง ระยะเวลาทดลองงาน 3 เดือนแล้วไม่ได้จำนวน 6 ชุดการแสดงก็จะถูกพิจารณาโดยผู้จัดการฝ่าย การแสดงและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ต่อไป

“ด้วยความทะเยอทะยานของตนเอง จึงมุ่งมั่นในการฝึกซ้อมและฝึกฝน ในเวลาซ้อม และคอยปรึกษารุ่นพี่ภายในโรงแสดง จึงทำให้ตนเองสามารถ กระโดดจากการเป็นตัวเดินธรรมดาไปสู่เป็นตัวร้องภายใน 5 เดือน (เข้า ทำงานเดือนสิงหาคม เป็นนักร้องในเดือนธันวาคม) โดยนอกเหนือจาก ความทะเยอทะยานแล้ว การนำเสนอความสามารถของตนเองให้กับผู้อื่น ได้เห็น เพื่อหาที่ยืนให้กับตนเองก็เป็นสิ่งสำคัญ หากผู้ใดแสดงความ เรียบร้อยอย่างเดียวก็อาจถูกแกล้งหรือถูกดองตำแหน่งได้ แม้มี ความสามารถก็ตาม” (กะเทยคาบาเรต์ พี่ปอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“การปรับตัวในช่วงแรก การเคารพรุ่นพี่ ผู้ใหญ่ ต้องเจียมและไม่เป็นตัว ของตัวเองมากเกินไป โดยใช้เวลาปรับตัวประมาณ 2 ปี ต้องทำนิสัยน่ารัก ไปলামาไหว ทำงานร่วมกันมารยาทเป็นสิ่งสำคัญ การปฏิบัติตามกฎก็เป็น สิ่งสำคัญในการปรับตัว ในส่วนการพัฒนาตัวเองนั้น ก็ได้ฝึกเดินและฟัง เพลงร้องเพลงมากขึ้น” (กะเทยคาบาเรต์ น้องอ้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

2.3 การก้าวสู่การแสดงบนเวทีจริง ช่วงการทดลองงาน 3 เดือนของกะเทยคาบาเร่ต์เข้ามาใหม่ จะถูกพิจารณาจากผู้จัดการฝ่ายการแสดงและหัวหน้านักแสดงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสังเกตถึงการพัฒนาและความสามารถในการเข้าสู่การเป็นนักแสดงกะเทยคาบาเร่ต์ในโรงแสดงของตนเอง ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของผู้จัดการฝ่ายการแสดงและหัวหน้านักแสดงแต่ละโรงแสดงจะมีความแตกต่างกันไป การก้าวสู่การแสดงบนเวทีจริงของกะเทยคาบาเร่ต์เข้ามาใหม่จะเกิดขึ้นในช่วงประมาณกลางเดือนที่ 1 ของช่วงเวลาของการทดลองงาน โดยเป็นการแสดงในตำแหน่งของกะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่ที่ได้ฝึกซ้อมให้แก่ตนเองจำนวน 1 ชุดการแสดง และค่อย ๆ ขยับจำนวนของชุดการแสดงเรื่อย ๆ ในแต่ละวัน ตามการพิจารณาของผู้จัดการฝ่ายการแสดงและหัวหน้านักแสดง การแสดงบนเวทีจริงในช่วงทดลองงานจะแสดงในชุดการแสดงที่มีจำนวนนักแสดงอยู่เป็นจำนวนมากหรือเป็นการแสดงชุดใหญ่ของโรงแสดงและมักให้กะเทยคาบาเร่ต์เข้ามาใหม่แสดงในรอบที่ 3 หรือรอบการแสดงสุดท้ายของโรงแสดง (เป็นรอบการแสดงที่มีจำนวนลูกค้าเข้าชมน้อยที่สุด) โดยให้กะเทยคาบาเร่ต์รุ่นพี่ที่ฝึกซ้อมอยู่ด้านข้างของเวทีเพื่อบอกข้อผิดพลาดและข้อเสนอแนะเพื่อให้กะเทยคาบาเร่ต์รุ่นน้องนำไปปรับปรุงในการแสดงวันต่อ ๆ ไป (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

“มีการทดลองงาน 3 เดือน ถึงผ่านโปร ต้องแสดง 14 เพลง ส่วนใหญ่เป็นเพลงเปิด เพลงหน้าม่าน เพลงรำไทย แล้วเขา (ผู้จัดการฝ่ายการแสดง) จะดูว่าผ่านไม่ผ่าน โดยจะเป็นลูกค้า ผู้ใหญ่เขาก็มาดูว่าดูดีมีชัย คาแรกเตอร์เหมาะสม ตนได้เลื่อนระดับจากลูกค้า นักแสดงแทนไปเป็นตัวร้อง โดยใช้เวลาประมาณ 4 ปี ในส่วนของเรื่องเงินเดือนและสวัสดิการนั้น เข้ามาตอนแรกเงินเดือนจะอยู่ประมาณ 6,000-9,000 บาท และพอผ่านโปร 3 เดือน เงินก็เพิ่มมาอีก 1,000 บาท” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออบ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3. การกลายเป็นกะเทยคาบาเร่ต์อาชีพ

หลังจากที่กะเทยคาบาเร่ต์ถูกเลื่อนขั้นหรือถูกให้ผ่านการทดลองงานสู่อาชีพคาบาเร่ต์อย่างเต็มตัวแล้ว ถือเป็นช่วงเวลาความสำเร็จระดับขั้นหนึ่งที่เกิดขึ้นตามความคาดหวังของกะเทยคาบาเร่ต์ทุกคน การพิจารณากะเทยคาบาเร่ต์ในช่วงนี้จึงเป็นการพิจารณาจากแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์สำหรับการอธิบายถึงการสร้างและพัฒนาตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ทั้งในเชิงการให้

คุณค่าและความหมายต่ออาชีพคาบาเร่ต์ของตนเอง รวมถึงการพัฒนาและการรักษาสถานภาพของตนเองในอาชีพของตนเอง เพื่อให้เห็นถึงสร้างสรรค์และการกระทำของกะเทยคาบาเร่ต์ในการสื่อถึงความหมายและความเป็นตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ในช่วงเวลาดังกล่าว

3.1 การให้ความหมายในเชิงอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์ จากการเลื่อนขั้นสู่กะเทยคาบาเร่ต์อาชีพ การให้ความหมายในเชิงอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยคาบาเร่ต์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงมุมมองต่ออาชีพของตนเอง ซึ่งการให้ความหมายของกะเทยคาบาเร่ต์ต่ออาชีพไม่ได้หมายถึงอาชีพมีลักษณะเป็นอย่างไร แต่เป็นสิ่งที่กะเทยคาบาเร่ต์รู้สึกและเผยให้เห็นตัวตนของตนเองที่อยู่ในอาชีพคาบาเร่ต์

“นิยามความหมายของคำว่า นางโชว์ คือ การได้แสดงออกในสิ่งที่เรารัก สิ่งที่เราเป็นและได้ทำได้พัฒนาในสิ่งดังกล่าว ก็เป็นสิ่งที่เรารักภูมิใจ” (กะเทยคาบาเร่ต์ พี่ปอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“สาเหตุที่เข้ามาสู่อชีพนี้ก็คือการได้ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบ ได้แต่งตัวสวย ๆ การทำงานก็ไม่ต้องไปแข่งขันกับใครก็แข่งกับตัวเองเป็นหลักและงานนี้ยังเป็นงานที่รองรับสาวประเภทสอง” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3.2 พัฒนาและรักษาสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ สำหรับการพัฒนาและรักษาสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ เพื่อในตนเองสามารถปรับเปลี่ยนไปสู่ตำแหน่งและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้นั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมโดยรอบตัวของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ต้องพัฒนาเปลี่ยนแปลงและรักษาสถานภาพของตนเอง โดยวิธีการพัฒนาและรักษาสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ที่สำคัญ ๆ สามารถแบ่งได้จากการพัฒนาและรักษาสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ในระดับกะเทยคาบาเร่ต์ปัจเจกบุคคลกับระดับกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

3.2.1 แปลงเพศและศัลยกรรมร่างกาย (ระดับปัจเจกบุคคล) การศัลยกรรมของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่เลือกศัลยกรรมโดยการให้บริการหมอกระเป่า (ไม่มีใบอนุญาต) สำหรับการศัลยกรรมในส่วนต่าง ๆ ที่ไม่มีขั้นตอนมากมาย เนื่องจาก ราคาถูกและประหยัดเวลา แต่ต้องแลกกับความเสี่ยงของผลข้างเคียงที่จะเกิดขึ้น ส่วนกะเทยคาบาเร่ต์บางคนที่มีฐานะดีก็มักจะเลือกโรงพยาบาล/คลินิกศัลยกรรมที่มีใบอนุญาตรับรอง อย่างเช่น โรงพยาบาลศัลยกรรมตมกแตงกมล

และสุพรคลินิก ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่อยู่ไม่ไกลจากเมืองพัทยาและกะเทยคาบาเร่ต์หลายคนนิยมเลือกไปใช้บริการ ประเภทของการศัลยกรรมและการแปลงเพศของกะเทยคาบาเร่ต์ที่นิยมทำประกอบด้วย (ศิวา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

- เพิ่มฮอร์โมนเพศหญิง แบ่งเป็น 3 รูปแบบ ยาคุม, ยาลดฮอร์โมนเพศชายและยาเพิ่มฮอร์โมนเพศหญิง มีทั้งใช้วิธีแบบรับประทาน ราคาประมาณ 150-170 บาท (20 เม็ด) และใช้วิธีแบบฉีด ราคาประมาณ 100-200 บาท ต่อครั้ง (ฉีดสัปดาห์เว้นสัปดาห์/ยาฉีดเกรดอินเดีย ราคา 100 บาท และเกรดอเมริกา ราคา 200 บาท)

- หน้าอก แบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่ ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ (Filler) ทุก 3 เดือน ราคาประมาณ 4,000 บาท หรือใช้วิธีเสริมหน้าอกแบบธรรมชาติ ราคาประมาณ 60,000 บาท

- แปลงเพศ ใช้วิธีผ่าตัด ราคาประมาณ 150,000 บาท

- หน้าผาก ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

- สะโพก ใช้วิธีการเสริมซิลิโคน (Silicone) พร้อมทั้งฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 60,000 บาท (มีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตมากที่สุด)

- กะเดือก ใช้วิธีผ่าตัด ราคาประมาณ 10,000 บาท

- แขน ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

- หัวเข่า ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

- ตา 2 ชั้น ใช้วิธีผ่าตัด ราคาประมาณ 15,000 บาท

- ปาก ใช้วิธีผ่าตัดเป็นรูปทรงปากกระจับ ราคาประมาณ 20,000 บาท

- ขมับบริเวณใบหน้า ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

- แก้ม ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

- คาง ใช้วิธีฉีดฟิลเลอร์ ราคาประมาณ 4,000 บาท

“มีการศึกษาเรื่องการทำศัลยกรรมมาตั้งแต่ 15 ปี โดยการค้นหาในอินเทอร์เน็ต และศึกษาเรื่องฮอร์โมนพร้อมกับการเทคฮอร์โมน ส่วนการทำศัลยกรรมจริงจึงทำที่กรุงเทพฯ เริ่มจากการทำหน้าอก ตอนอายุ 17 ปี ตามด้วยการแปลงเพศตอนอายุ 18 ปี พร้อมกับการกินฮอร์โมนตลอดชีวิต ถ้าไม่กินจะมีผลตามต่อร่างกายเรา ต่อมาอายุ 19 ปี ทำจมูก โดยแต่ละที่ทำต่างคลินิกกัน ส่วนมากไปที่ ยุทธพงษ์ World charm clinic” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออย, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

ผลข้างเคียงของการแปลงเพศนั้น นอกจากการส่งผลดีต่อดวงกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นและรายได้มากยิ่งขึ้นแล้ว ผลกระทบอีกด้านหนึ่งในด้านลบหลังการแปลงเพศก็คือ เรี่ยวแรงและพลังกำลังของกะเทยคาบาเร่ต์ในการฝึกซ้อมและการแสดงที่อ่อนแรงลงไป เนื่องจาก กะเทยคาบาเร่ต์ต้องมีทั้งฝึกซ้อมและทำการแสดงในหลายชุดการแสดงภายในหนึ่งวัน แต่อย่างไรก็ตาม กะเทยคาบาเร่ต์จำนวนมากก็ยังเลือกที่จะแปลงเพศตามความต้องการของตนเอง

“หลังจากที่เข้ามาทำงาน 2 ปี ก็ได้เป็นตัวร้องและทางบริษัทก็มีเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ ความประพฤติ รูปร่าง เช่น การดูแลรูปร่างให้ดูดี”
(กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“ถ้านางโชว์ไม่แปลงเพศ จะมีแรงเหมือนผู้ชายจะดีกว่า แต่ถ้านางโชว์แปลงเพศแล้ว แรงจะเป็นผู้หญิง” (วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

3.2.2 ชั้นเวทีประกวด (ระดับปัจเจกบุคคล) โรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาเป็นสถานที่หนึ่งที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับการประกวดแข่งขันความสวยงามและความสามารถของกะเทยหรือสาวประเภทสอง สำหรับกะเทยคาบาเร่ต์แล้ว นอกจากรายได้ของรางวัลจากการประกวดแล้ว การขึ้นเวทีประกวดของกะเทยคาบาเร่ต์ยังเป็นการสร้างการยอมรับและชื่อเสียงให้กับตนเอง รวมถึงการได้ร่วมสนุกกับเพื่อน ๆ ของตนเองที่ไปช่วยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือเตรียมความพร้อมแต่อย่างไรก็ตามด้วยปัญหาเกี่ยวกับเรื่องระยะเวลาการเก็บตัวของการเข้าร่วมประกวดเวทีใหญ่ ๆ ระดับประเทศ อย่างการประกวดของโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยาหรือมิโมซ่า พัทยา ทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานจึงมีเพียงกะเทยคาบาเร่ต์ไม่กี่คนที่เข้าร่วมประกวดในเวทีใหญ่ แต่จะเข้าร่วมการประกวดตามงานเทศกาลหรืองานประเพณีที่จัดประกวดเพียงวันเดียวเท่านั้นมากกว่า

นอกจากนี้ สำหรับกะเทยแล้ว จะมีการแบ่งแยกระหว่างกะเทยสายประกวดและกะเทยคาบาเร่ต์ออกจากกัน โดยกะเทยสายประกวดจะมีบุคลิกภาพ ความสวยงามและมีการกินยาฮอร์โมนดูแลตนเองตั้งแต่เด็ก ๆ ส่วนกะเทยคาบาเร่ต์จะมีเพียงรูปร่างสูงโปร่งและรูปร่างดี รวมถึงมีการดูแลตนเองหรือเตรียมตัวการกินยาฮอร์โมนที่ช้ากว่ากลุ่มของกะเทยประกวด ใด ๆ ไร

ตามกะเทยทั้งสองประเภทก็มีทั้งข้ามไปประกวดและข้ามมาแสดงคาบาเร่ต์ตามความต้องการของตนเองในช่วงเวลานั้น ๆ

“ตนไม่เคยประกวด เนื่องจากนางโชว์จะไม่ประกวด จริง ๆ กะเทยจะแบ่งเป็น 2 สาย คือ หนึ่งสายประกวด และสองสายโชว์ ถ้าโชว์ก็จะไม่ประกวด เพราะมีความแตกต่างกัน” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3.2.3 หารายได้พิเศษ (ระดับปัจเจกบุคคล) แม้กะเทยคาบาเร่ต์เป็นอาชีพหนึ่งที่มีรายได้สูงและมีความมั่นคง แต่ก็มีกะเทยคาบาเร่ต์จำนวนมากที่หารายได้พิเศษจากอาชีพเสริมต่าง ๆ ที่แต่ละคนสามารถทำได้ ช่วงระยะเวลาของการทำอาชีพเสริมอยู่ในช่วงเวลาหลังเลิกงาน คือ ช่วงเวลาหลัง 22.00 น. เป็นต้นไป ซึ่งอาชีพหรืองานพิเศษของกะเทยที่ส่วนใหญ่นิยมไปทำ เช่น (ศิวา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

- ทำงานสถานบันเทิง เช่น การเป็นนักแสดงทำการแสดงรูปแบบต่าง ๆ (รวมถึงบางส่วนก็แสดงคาบาเร่ต์ต่อ) ตามบาร์ต่าง ๆ หรือเป็นพนักงานเสิร์ฟพนักงานต้อนรับของสถานบันเทิง ฯลฯ สถานบันเทิงที่นิยมไปทำงาน เช่น Boy Town Pattaya

- ค้าขาย กะเทยคาบาเร่ต์ที่ทำอาชีพเสริมด้วยการค้าขายสินค้าต่าง ๆ ส่วนใหญ่ใช้ช่องทางออนไลน์บนอินเทอร์เน็ตในการขายสินค้า เช่น การขายสบู่ เครื่องสำอาง วิตามิน ฮอโมน ยาปลูกผมและอาหารเสริม เป็นต้น เนื่องจาก การขายสินค้าตามตลาดทั่วไปมีช่วงเวลาชนกับช่วงเวลาของการแสดง กะเทยคาบาเร่ต์จึงไม่สามารถขายของได้ตามตลาดทั่วไป นอกจากนี้ กะเทยคาบาเร่ต์บางคนก็ยังรับจ้างเป็นหมอกระเป่าเพื่อฉีด โบท็อกในราคาถูกหรือบางคนเป็นตัวแทนคลินิกศัลยกรรม

- การไปแท็ก คือ การที่มีบุคคลหรือบริษัทจากต่างประเทศมาจ้างกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์เพื่อนำไปเปิดการแสดงคาบาเร่ต์ตามประเทศต่าง ๆ (ว่าจ้างกับกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์โดยตรง ไม่ผ่านโรงแสดงคาบาเร่ต์) เช่น ประเทศจีน มาเก๊า อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ เป็นต้น การว่าจ้างหรือการซื้อแท็กจะมีทั้งลักษณะของการจ้างแบบกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์กลุ่มเล็ก ๆ จำนวน 1-3 คน จนถึงกลุ่มใหญ่จำนวน 8-10 คน

- ค้าประเวณี กะเทยคาบาเร่ต์ที่มีอาชีพเสริมเป็นอาชีพค้าประเวณีมีอยู่ 2 ประเภท คือ ประเภทค้าประเวณีแบบมีเพศสัมพันธ์ เช่น กลุ่มค้าประเวณีตามสถานบริการ

สถานบันเทิงหรือกลุ่มที่มีพ่อยกแม่ยก กับประเภทค้าประเวณีแบบไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นกลุ่มเพื่อน เทียวเพื่อนกินแกลูกค้าที่เข้ามาซื้อบริการ ซึ่งจากการสัมภาษณ์มีกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่ค้าประเวณี เพียงไม่ถึง 10 %

“อาชีพเบื้องหลังเวทีบางคนมีค้าประเวณีบ้างแต่น้อย เพราะอาชีพนี้ก็ แฝงอยู่ทุกอาชีพ” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

“การประกอบอาชีพอื่นของนางโชว์ มีตั้งแต่ค้าขาย รับสอนเต้น นักเต้น ตามสถานบันเทิง ไปจนถึงอาชีพค้าบริการทางเพศ ซึ่งอาชีพอื่นส่วนใหญ่ นางโชว์มักทำหลังเวลาเลิกงาน” (จิรัชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

รายได้ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ได้มาส่วนใหญ่ ส่วนหนึ่งเพื่อนำเงินส่งกลับบ้าน ให้กับพ่อแม่ของตนเอง และอีกส่วนหนึ่งใช้สำหรับความต้องการของตนเอง เช่น การศัลยกรรม แปลงเพศ ซื้อเสื้อผ้า เครื่องประดับ ฯลฯ

“ได้เงินมากที่สุด ในช่วงไปทำงานที่เกาหลี 170,000 บาทต่อเดือน ส่วน อาชีพกะเทยคาบาเร่ต์มากที่สุด 65,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่เอาไปใช้จ่ายในสิ่งที่ตนเองไม่ได้รับในวัยเด็ก” (กะเทยคาบาเร่ต์ พี่ปอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3.2.4 รวมกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ (ระดับกลุ่ม) กะเทยคาบาเร่ต์ถือเป็นกลุ่มคนที่มี การรวมกลุ่มอยู่สูงและมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา ทำให้นอกเหนือจากเวลางานหรือเวลาแสดง คาบาเร่ต์ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ก็จะมีการนัดรวมกลุ่มรวมตัวกัน สามารถพิจารณาแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่

- ก่อนเวลาเข้างาน กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่จะตื่นนอนช่วงเวลาเที่ยง เพื่อเตรียมตัวอาบน้ำและแต่งตัวไปเข้างานในช่วงเวลา 16.00 น. (ในช่วงปกติ ยกเว้นช่วงที่มีการ เพิ่มรอบการแสดงจะมีการเข้างานที่เร็วมากขึ้น) โดยส่วนใหญ่ก่อนเข้างานกะเทยคาบาเร่ต์จะนัด

รวมตัวกันรับประทานอาหารตามร้านอาหารประจำของกลุ่มตนเองและเดินทางไปเข้างานพร้อม ๆ กัน เมื่อเข้างานแล้วบรรยากาศภายในห้องแต่งตัวจะประกอบด้วย กะเทยคาบาเร่ต์ ช่างแต่งหน้า ช่างเสื้อ (คนดูแลเสื้อผ้า) และผู้จัดการ ทุกคนภายในห้องจะทำหน้าที่ของตนเองพร้อมกับการพูดคุยถึงเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นาน เช่น เรื่องความสวยความงาม เรื่องการศัลยกรรม เรื่องความสัมพันธ์กับผู้ชายหรือเรื่องสิ่งของที่ตนเองเพิ่งซื้อมาเป็นต้น รวมถึงยังมีการรับประทานอาหารร่วมกัน (สำหรับคนที่ยังไม่ได้รับประทานอาหาร) มีทั้งการเตรียมอาหารมาทานด้วยตนเอง การซื้อมาทานร่วมกัน และซื้อจากกลุ่มพนักงานเจ้าหน้าที่ในโรงแสดงที่นำเอามาขาย (ศิวิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

- หลังเวลาออกงาน เมื่อการแสดงสิ้นสุดลง กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่มักรวมตัวกันเพื่อไปหาร้านอาหารเพื่อรับประทานอาหารร่วมกันทั้งกับเพื่อนกะเทยคาบาเร่ต์หรือคนรักก่อนเข้าที่พัก ส่วนบางคนเดินทางไปเที่ยวต่อยังสถานบันเทิงในเวลากลางคืน เช่น ร้าน Differ Pub Pattaya ร้าน Nab Pub Pattaya และร้าน Noir Pattaya อันเป็นสถานที่นิยมของกะเทยคาบาเร่ต์เดินทางไปสังสรรค์กันเป็นกลุ่ม นอกจากนี้บางคนยังหารายได้เพิ่มเติมด้วยการรับงานจากนักท่องเที่ยวอย่าง การเป็นเพื่อนเที่ยว เพื่อนกินข้าวหรือการมีเพศสัมพันธ์ (ศิวิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

ส่วนเรื่องความขัดแย้งภายในกลุ่มเพื่อนกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวครั้งชั่วคราวและไม่มีความรุนแรง เนื่องจาก ความขัดแย้งที่นำไปสู่การทะเลาะวิวาทจะถูกโรงแสดงลงโทษในระดับสถานหนัก จึงทำให้กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ไม่กล้ามีเรื่องขัดแย้งภายในโรงแสดง ส่วนประเด็นสำคัญที่เป็นชนวนสาเหตุของความขัดแย้งของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่สำคัญ เช่น การแข่งขันเพื่อแย่งตำแหน่งในการแสดง เนื่องจากการประกอบอาชีพคาบาเร่ต์ ส่วนหนึ่งต้องมีการแข่งขันเพื่อก้าวไปสู่การมีบทบาทบนเวทีที่มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่เงินเดือนที่เพิ่มมากขึ้นและมีโอกาสมากขึ้นในการออกลงไปตามรูปแบบกับลูกค้า

“ด้วยความทะเลาะทะเลาะกันที่มากไป ตนเองจึงทำให้เริ่มเกิดการตัดสินใจเข้าข้างตนเอง จนนำไปสู่การเลิกงาน เลิกหน้าที่หรือการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของคนอื่น เป็นช่วงที่แสดงได้ประมาณ 2-3 ปี ทำให้เกิดความขัดแย้งกับคนอื่น” (กะเทยคาบาเร่ต์ พี่ป้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

รวมถึงความขัดแย้งที่เกิดจากเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ชายคนเดียวกันในอดีตการแย่งสามีภายในโรงแสดง มีลักษณะแย่งตัวนักแสดงผู้ชายภายในโรงแสดงเดียวกัน แต่ในปัจจุบันจำนวนนักแสดงชายลดลงและส่วนใหญ่นักแสดงชายเป็นเกย์เกือบทั้งหมด กะเทยคาบาเร่ต์จึงมักมีความสัมพันธ์กับผู้ชายจากนอกโรงแสดง หรือจากตำแหน่งอื่น ๆ ในโรงแสดง เช่น ช่างหรือเจ้าหน้าที่ชาย (ศิวกา ศิริขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

การพัฒนาและรักษาสถานภาพของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาเชิงอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์ในลักษณะการพัฒนาในระดับปัจเจกบุคคล ซึ่งมีการพัฒนาความสามารถและรูปร่างหน้าตาหรือความโดดเด่นของกะเทยคาบาเร่ต์ที่แสดงออกมา แต่ในส่วนหนึ่งกะเทยคาบาเร่ต์ก็ยังมีการใช้การรวมกลุ่มของกะเทยคาบาเร่ต์เองในการช่วยเหลือพึ่งพาระหว่างกันเพื่อให้ตนเองและกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ของตนเองยังคงสถานภาพที่ดีได้ต่อไป

3.3 ความคาดหวังในเชิงอาชีพ เป็นเรื่องของการวางแผนและการวางแผนอนาคตของกะเทยคาบาเร่ต์ต่ออาชีพคาบาเร่ต์ของตนเอง ซึ่งความคาดหวังในเชิงอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์จะแสดงให้เห็นถึงการเป้าหมายของอาชีพ (นอกเหนือจากการนิยามความหมายเชิงอาชีพ) ที่ตนเองวางแผนไว้ กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่มีความคาดหวังในเชิงอาชีพแนวโน้มใน 2 ทิศทาง ได้แก่

3.3.1 ทำงานในโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่อไป เป็นกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่ยังต้องการทำงานและประกอบอาชีพที่ตนเองรักและผูกพัน โดยเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถยืนระยะของการทำงานและการแสดงต่อไปเรื่อย ๆ หรือเป็นกลุ่มที่ยังไม่ได้คิดวางแผนถึงอนาคตข้างหน้าไว้ จึงยังต้องการที่จะทำงานในโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่อไปทั้งในบทบาทเบื้องหน้าหรือเบื้องหลังก็ตาม

“ทำอาชีพนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าที่ตัวเองจะไม่ไหว อาจถึง 60 ปี หรือมากกว่านั้น แต่หากต้องลาเวทีอาจทำงานเบื้องหลังหรือหาที่สงบ ๆ อาศัยอยู่และไม่เป็นภาระของผู้อื่น” (กะเทยคาบาเร่ต์ พีปอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

3.3.2 เปลี่ยนงานและย้ายสถานที่ทำงาน เป็นกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่คาดหวังต่ออาชีพที่คำนึงถึงช่วงอายุและช่วงวัยของตนเอง กล่าวคือ การคิดถึงช่วงเวลาที่ตนเองพึงพอใจกับอาชีพหรือจุดที่ตนเองคิดว่าประสบความสำเร็จ (จุดอิมตัวของอาชีพคาบาเร่ต์) โดยช่วงอายุที่กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่คิดเห็นว่าเป็นช่วงเวลาของจุดอิมตัวของอาชีพคาบาเร่ต์ ก็คือ ช่วงอายุ

35 ปีขึ้นไป และวางแผนในอนาคตของตนเองไปสู่อาชีพอื่น ๆ หรือการย้ายไปใช้ชีวิตในสถานที่อื่น ๆ เช่น การเปิดร้านเสริมสวยหรือไปใช้ชีวิตกับคนรักยังต่างประเทศ เป็นต้น

“การทำงานอาชีพนี้ (คาบาเรต์) เราต้องรู้จักเก็บเงินและวางแผนไปถึงอาชีพหลังการทำงาน หากคนที่ประกอบอาชีพนี้แล้วไม่รู้จักวางแผนถึงอนาคต เมื่อถึงเวลาไม่สะพรั่งแล้ว ลูกก็ไม่มี อนาคตบางคนก็ลำบากมาก ไม่มีเงินใช้และไม่รู้จะทำอะไร แต่บางคนได้ดีไปเมื่อนอกก็มีบ้าง โดยตนวางแผนไว้ว่าจะประกอบอาชีพนี้ถึงอายุประมาณ 30-35 ปี และวางแผนเป้าหมายในชีวิตไว้หลังอาชีพคาบาเรต์ คือ การทำธุรกิจส่วนตัว” (กะเทยคาบาเรต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

4. ภายหลังการออกจากอาชีพคาบาเรต์

เป็นช่วงเวลาหลังจากที่กะเทยคาบาเรต์ตัดสินใจออกจากอาชีพคาบาเรต์เพื่อการลงหลักปักฐานในพื้นที่หรืออาชีพใหม่ของตนเอง ซึ่งการทำความเข้าใจถึงกะเทยคาบาเรต์ภายหลังการออกจากอาชีพคาบาเรต์ จะพิจารณาจากการตัดสินใจยุติบทบาทอาชีพกะเทยคาบาเรต์และการกลายเป็นอดีตกะเทยคาบาเรต์

4.1 การตัดสินใจยุติบทบาทกะเทยคาบาเรต์ อาชีพคาบาเรต์เป็นอาชีพหนึ่งที่มีช่วงระยะเวลาหรือช่วงของอายุของกะเทยที่ประกอบอาชีพนี้ เหมือนกับอาชีพอื่น ๆ ทั่วไปที่มีช่วงอายุของการทำงาน เช่น ช่างราชการที่มีช่วงของการเกษียณอายุข้าราชการหรือดารานักกร้องนักแสดง เมื่อถึงช่วงอายุหนึ่งในเส้นทางของอาชีพของตนเอง ก็จะปรับเปลี่ยนบทบาทไปสู่บทบาทอื่น ๆ

แม้สำหรับอาชีพคาบาเรต์ของกะเทยคาบาเรต์ไม่มีการกำหนดถึงช่วงอายุหรือระยะเวลาการทำงานไว้ตายตัวชัดเจน แต่ด้วยอายุที่เพิ่มมากขึ้นเมื่อเข้าสู่ช่วงอายุ 35-40 ปีของกะเทยคาบาเรต์แต่ละคน ทำให้บางคนที่ไม่วางแผนในอาชีพนี้หรือพัฒนาและรักษาตนเองในเส้นทางอาชีพนี้ ก็มักจะไม่สามารถยืนระยะของการแสดงต่อไปได้ เนื่องจาก กะเทยคาบาเรต์ต้องยังคงไว้ซึ่งมาตรฐานรูปร่าง ความสวยงาม การแสดงที่ดี (Acting) ภาวะจิตใจที่พร้อม มีจิตวิทยาอ่านใจคนดูได้และช่วงอายุที่เหมาะสม สำหรับโรงแสดงคาบาเรต์หากเมื่อกะเทยคาบาเรต์คนใดเข้าสู่ช่วงอายุ 35 ปี ก็จะถูกพิจารณาบทบาท หากยังยืนระยะของการแสดงก็อาจให้อยู่ในบทบาทเดิมของตนเองหรือปรับเปลี่ยนเป็นบทบาทอื่น ๆ ลดลงแทน ทำให้กะเทยคาบาเรต์หลายคนเมื่อเข้า

สู่ช่วงอายุดังกล่าวก็เริ่มตัดสินใจหรือวางแผนยุติบทบาทของตนเองลง (ศิวิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

“นางชีว์มีช่วงอายุ 30-40 ปี หากไม่ค้นพบตัวเองก็จะร่วงโรย ถือได้ว่าเป็นช่วงสูงงอมของนางชีว์อายุ 35 ปี อาจจะเป็นช่วงลงของนักแสดงบางคนตัดสินใจเลิกแสดง ไปหาอาชีพที่มีรายได้ที่มากกว่าของนางชีว์ ชายตัวแบบดาราก็มี แต่ก็มีนางชีว์ที่สวยและเก่งที่ยังมีชื่อเสียงและขึ้นชีว์อยู่” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

4.2 การกลายเป็นอดีตกะเทยคาบาเร่ต์

ภายหลังจากการการตัดสินใจยุติบทบาทกะเทยคาบาเร่ต์และออกจากอาชีพคาบาเร่ต์แล้ว กะเทยคาบาเร่ต์จึงกลายเป็นอดีตของคนที่กำลังเดินออกมา ซึ่งอดีตกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ก็ยังคงวนเวียนอยู่กับอาชีพและกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตนเองอย่างเช่น การเปิดร้านเสริมสวย การเปิดร้านเสื้อผ้า ตัดเย็บเสื้อผ้าและเดินทางไปยังต่างประเทศเพื่อหาอาชีพที่ตนเองสามารถทำได้ เป็นต้น รวมถึงการทำงานเป็นเบื้องหลังการแสดงในโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ ซึ่งทักษะและความสามารถในการประกอบอาชีพของอดีตกะเทยคาบาเร่ต์เหล่านี้ เกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการแสดงและการเรียนรู้จากบุคคลรอบข้างภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้งสิ้น (ศิวิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

“อาชีพหลังจากเลิกเป็นนางชีว์ส่วนใหญ่ก็จะไปทำชุด ทำหัว เครื่องประดับ ตัดเสื้อผ้า เป็นต้น” (วิชัย สวัสดิ์จิ้น, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2560)

การกลายเป็นอดีตกะเทยคาบาเร่ต์ แม้จะทำให้กะเทยบางคนยังสามารถประกอบอาชีพเบื้องหลังการแสดงของโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่อ หรือกะเทยบางคนออกไปประกอบอาชีพใหม่อื่น ๆ นอกพื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ แต่ความผูกพันระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์ระหว่างกัน ทำให้กะเทยคาบาเร่ต์มักจะรวมกลุ่มกันระหว่างกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่ยังแสดงอยู่และกลุ่มที่ออกจากอาชีพคาบาเร่ต์ไปแล้ว เพื่อสังสรรค์และพูดคุยกันอยู่บ่อยครั้ง รวมถึงการสังสรรค์ในบางครั้งก็มักจะมีการแสดงจากกลุ่มอดีตกะเทยคาบาเร่ต์เพื่อความสนุกสนานและสร้างความบันเทิง อดีตกะเทย

คาบาเร่ต์จึงยังถือเป็นเพื่อนที่ดีและเป็นรุ่นพี่ที่เคารพของน้อง ๆ และคำว่า “กะเทยคาบาเร่ต์” จึงยังถือเป็นคำเรียกที่มีความหมายต่อกะเทยคาบาเร่ต์และอดีตกะเทยคาบาเร่ต์ทุกคน

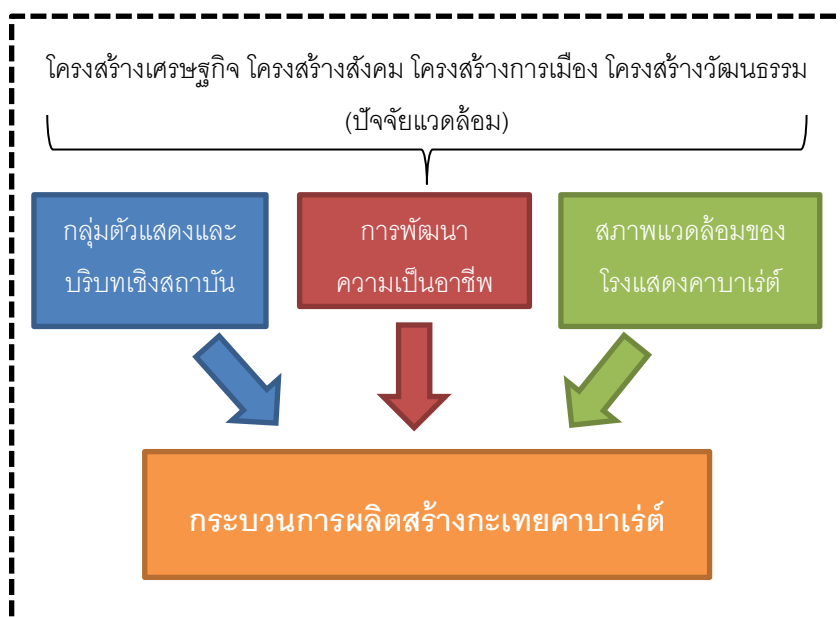
บทสรุป: กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

การศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาทำความเข้าใจถึงตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่ถูกผลิตสร้างผ่านกระบวนการเฉพาะ โดยพิจารณากะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะผู้กระทำการที่สามารถเรียนรู้และปรับตัวสร้างสรรค์ตัวตนกะเทยคาบาเร่ต์ของตนเองภายใต้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับสถานการณ์ บริบท สถาบันหรือบุคคลในช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งการศึกษากิจกรรมการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาแบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 3 ประเด็น ประกอบด้วย

- พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นบทวิเคราะห์เชิงโครงสร้างเพื่อพิจารณาถึงปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นอาชีพคาบาเร่ต์ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา โดยชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการความเป็นอาชีพคาบาเร่ต์ตั้งแต่อดีตจนมาถึงปัจจุบันที่มีลักษณะเป็นอาชีพเฉพาะของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

- สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ การศึกษานี้กล่าวถึงกรณีศึกษาโรงแสดงคาบาเร่ต์ 3 โรงแสดงในเมืองพัทยามีลักษณะแตกต่างกัน แต่มีจุดร่วมที่สำคัญที่คล้ายคลึงกัน คือ สภาพแวดล้อมของโรงแสดงคาบาเร่ต์ กลุ่มตัวแสดงภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ และบริบทเชิงสถาบัน (ระเบียบกฎเกณฑ์) ที่ส่งผลต่อการควบคุมภายใต้กระบวนการผลิตสร้างของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

- กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาพิจารณาถึงกะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะผู้กระทำการในช่วงเวลาต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วงก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์, ช่วงการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์, ช่วงการเป็นกะเทยคาบาเร่ต์อาชีพและภายหลังการออกจากคาบาเร่ต์อาชีพ ศึกษาจากคำบอกเล่าประสบการณ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในลักษณะเป็นกระบวนการ ซึ่งการสร้างตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์เกิดจากการเรียนรู้และการผลิตสร้างความหมายต่าง ๆ ผ่านปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น

ภาพที่ 4-10 สรุปความคิดการศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบารี่ในเมืองพัททยา

โดยสรุป การศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบารี่ในเมืองพัททยาในครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ต้องความเข้าใจถึงการผลิตสร้างกะเทยคาบารี่ในลักษณะกระบวนการโดยพิจารณาร่วมกับบริหารเชิงโครงสร้างในฐานะปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อความเป็นอาชีวะคาบารี่ สภาพแวดล้อมกลุ่มตัวแสดงและบริหารเชิงสถาบันในฐานะส่วนสำคัญที่กะเทยคาบารี่เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ ทำให้กะเทยคาบารี่เรียนรู้และสร้างสรรค์ตัวตนของกะเทยคาบารี่ของตนเองขึ้นมา

บทที่ 5

ผลการศึกษาที่ 2 :

กระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม

จากการศึกษาเรื่อง กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ผู้วิจัยขอเสนอ ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่สอง เกี่ยวกับกระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิม เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม ซึ่งเป็นการพิจารณาภายใต้กรอบการศึกษาของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ตามประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมต่อกะเทยเมืองพัทยาและกะเทยคาบาเร่ต์

กระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์

การลงหลักปักฐานของการรับรู้ใหม่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์

กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมต่อกะเทยเมืองพัทยาและกะเทยคาบาเร่ต์

ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อกะเทยคาบาเร่ต์และกลุ่มกะเทยในเมืองพัทยา ส่วนหนึ่งเกิดจากการรับรู้หรือชุดความรู้ของสังคมทั้งในระดับประเทศและเมืองพัทยาที่ได้สร้างภาพลักษณ์ต่อกะเทยในด้านลบ ไม่ว่าจะเป็นการมองว่าเป็นเพศนอกกรอบ เบี่ยงเบน ผิดธรรมชาติหรือเป็นสาเหตุของปัญหาในสังคมต่าง ๆ และมักจะเหมารวมว่า กะเทยไม่ว่าประกอบอาชีพอะไรหรือเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ก็มีลักษณะและพฤติกรรมเดียวกัน ซึ่งจากการสำรวจของศูนย์ซิสเตอร์ (Sisters Center) ศูนย์กิจกรรมสำหรับกะเทยในเมืองพัทยา พบว่า ณ ปัจจุบันเมืองพัทยามีกะเทยอยู่ในพื้นที่มีจำนวนมากถึง 6,000-7,000 คน จากจำนวนดังกล่าวจึงทำให้หลายคนยกให้เมืองพัทยาคือ “เมืองสวรรค์ของกะเทยไทย” แต่ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในเมืองพัทยากลับมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกะเทยในพื้นที่จำนวนมาก สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ปัญหาที่สำคัญ ประกอบด้วย (ฐิติญาณันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

1. ปัญหาภาพลักษณ์ เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความไม่ปลอดภัยแก่กลุ่มกะเทยในเมืองพัทยามากที่สุด เกิดจากการที่กะเทยถูกทำให้กลายเป็นภาพลักษณ์ด้านที่เสียหายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาหรือการสรุปว่า “กะเทยเป็นปัญหาต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของเมืองพัทยา” เนื่องจากมีกะเทยบางกลุ่มมีการประกอบอาชีพเกี่ยวกับพนักงานบริการและค้าประเวณี รวมถึงบางกลุ่มก็มีพฤติกรรมหลอกลวงนักท่องเที่ยวและลักขโมย แต่สื่อและเจ้าหน้าที่

ของรัฐมักนำเสนอรายงานในเชิงที่เหมารวมกะเทยพ้ทยาทั้งหมดมีพฤติกรรมดังกล่าว หรือเป็นผู้ต้องสงสัยสำคัญของเจ้าหน้าที่ ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยมีลักษณะเป็นด้านลบ และถูกทำให้กลายเป็นต้นเหตุของการทำลายภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของพ้ทยา จากต้นเหตุของกลุ่มกะเทยบางกลุ่มและการถูกเหมารวมจากเจ้าหน้าที่และสื่อ

“คนดีก็มีคนไม่ดีก็มี แต่ถูกเหมารวม” (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

“โดยตนเองยอมรับว่าพ้ทยามีคนทั้งที่ทำและไม่ทำพฤติกรรมดังกล่าว โดยมองว่าคนที่ทำพฤติกรรมดังกล่าวควรถูกลงโทษสถานหนัก เพราะตนคิดว่า ทุกอย่างไม่มีคำว่าจำใจทำ แต่สิ่งที่คนทำผิดหรือทำอาชีพเหล่านั้น เพราะ คนมันตั้งใจจะทำ โดยส่วนใหญ่จากที่พบเห็น มักเป็นกะเทยจากประเทศเพื่อนบ้านพม่า เวียดนาม กัมพูชา ที่มาประกอบอาชีพเหล่านี้ และเรากับน้อง ๆ ก็ได้รับผลกระทบไปด้วย” (หงสรภ แจ่มจำรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

“เวลาลงไปถ่ายรูปรกับแขก บางครั้งที่ถูกไกด์ทัวร์เชียร์ให้ลูกค้าทัวร์จับหน้าอกเรา บางครั้งคนอินเดียมาถามเราว่าเท่าไร ๆ เพราะคิดว่าค่าประเมินด้วย เวลาอยู่นอกโรงโซว์ก็เช่นกัน ถูกสังคมมองว่าคล้ายกับค่าประเมิน เป็นตัวตลก ต่างกับการอยู่บนเวทีเราจะเป็นที่สนใจ แต่พอลงจากเวทีก็ไม่ใช่แล้วเราก็เป็นคนธรรมดา” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

โดยสถานการณ์ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2557 เป็นปีไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม Human trafficking ในอันดับ Tier 3 ซึ่งเป็นอันดับที่แย่ที่สุด* จนถึงปี พ.ศ. 2560 ในปัจจุบัน รัฐบาลใช้

* ประเทศไทยถูกจัดอันดับให้อยู่ในกลุ่ม Tier 3 ซึ่งเป็นกลุ่มล่างสุดที่มีสถานการณ์ด้านมนุษยธรรมแรงที่สุด โดยประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับประเทศซีเรีย เกาหลีเหนือ ซิมบับเว สาธารณรัฐแอฟริกากลาง อิหร่าน ซาอุดีอาระเบีย ฯลฯ เนื่องจากประเทศไทยไม่มีการพัฒนาเรื่องการดูแลแรงงาน และไม่มีมาตรการเฉพาะบังคับใช้สำหรับการปกป้องแรงงานจากการถูกกระทำในรูปแบบต่าง ๆ

อำนาจตามมาตรา 44 มุ่งเน้นในการจัดการปราบปรามกลุ่มที่เป็นต้นตอปัญหาดังกล่าวออกไป โดยกลุ่มที่เจ้าหน้าที่รัฐให้ความสนใจเป็นอันดับต้น ๆ คือ กลุ่มกะเทยที่ประกอบอาชีพพนักงานบริการและค้าประเวณี (ตรงกับ Human trafficking) ทำให้ในปัจจุบันมีกะเทยหลายคนในพัทยา ได้รับผลกระทบจากการเหมารวมและการปราบปรามที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งที่ประกอบอาชีพค้าประเวณี และไม่ประกอบอาชีพค้าประเวณีก็ตาม (นักสิทธิเพื่อผู้ค้าบริการทางเพศ ซีริรัฐคุมเข้มพัทยา สร้าง ภาพขยับสถานะแก้ปัญหาค้ามนุษย์, 2560)

2. ปัญหาการขาดโอกาสในการเข้าสู่อาชีพหรือการถูกจำกัดโอกาส เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่มักให้พนักงานเจ้าหน้าที่แต่งกายตามเพศในบัตรประชาชน (เพศกำเนิด) ซึ่งเป็นผลมาจากชุดความรู้เดิมของสังคมที่มีต่อกะเทยและปัญหาภาพลักษณ์ของกะเทย ทำให้โอกาสหรือพื้นที่ในการทำงานของกะเทยมีเพียงไม่กี่อาชีพ แม้แต่เมืองพัทยาในฐานะเมืองอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยและมีกะเทยเข้ามาทำงานอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก แต่โอกาสในการเข้าสู่อาชีพของกะเทยมีเพียง 3 อาชีพหลัก ได้แก่ (จิตวิญญาณันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

- ธุรกิจเสริมสวย/ความงาม ได้แก่ ช่างเสริมสวย ช่างแต่งหน้า ช่างตัดผม ตัดเย็บเสื้อผ้า ขายผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง จำหน่ายหรือให้เช่าชุดเครื่องแต่งกาย ฯลฯ กะเทยบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีก็สามารถเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ เหล่านี้เองได้หรือสำหรับกะเทยบางคน ที่ฐานะยากจนก็มักเป็นลูกจ้างตามกิจการเหล่านี้ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในเมืองพัทยา

- อาชีพพนักงานบริการ* (Sex worker) กลุ่มที่เข้ามาประกอบอาชีพพนักงานบริการหรือค้าประเวณีทั้งที่อยู่ในสถานบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ และทำงานอิสระ (หาลูกค้าด้วยตนเอง เช่น ยืนตามสถานที่ต่าง ๆ หรือช่องทางออนไลน์) ซึ่งกะเทยที่ประกอบอาชีพพนักงานบริการในเมืองพัทยามีมากถึง 75-80% สาเหตุสำคัญของการเข้าสู่อาชีพนี้ก็คือ ปัญหาเศรษฐกิจและการขาดโอกาสในการเข้าสู่อาชีพโดยทั่วไป

* กะเทยที่ประกอบอาชีพ Sex worker ในเมืองพัทยาบางส่วน มักมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพและยาเสพติดด้วย เนื่องจากลักษณะของการทำงานที่ต้องมีการบริการลูกค้าสูง จึงทำให้ผู้ประกอบการดังกล่าวบางส่วนหันไปพึ่งพายาเสพติดที่ถูกเรียกว่า “แมว” และ “สแน็ค” ซึ่งเป็นยาที่ทำให้นอนหลับ (หากกินเพียงแต่ตัวยา) หรือมีอาการตื่นตัวตลอดเวลา (หากกินร่วมกับน้ำอัดลม)

“กะเทยที่มาเป็น Sex worker ส่วนใหญ่ ให้เหตุผลว่าไม่รู้จะทำงานอะไร เพราะ ไม่มีใครต้องการกะเทยเข้าไปทำงาน” (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

“ปัญหาที่กลุ่มเพศทางเลือกพบเจอภายในพื้นที่เมืองพัทยามากที่สุด ได้แก่ การที่ไม่รู้ว่าตนเองสามารถประกอบอาชีพอะไรได้บ้าง หรือมีสิทธิทำอะไรบ้างภายในเมืองพัทยา นายจ้างไม่รับไม่เปิดโอกาสและขาดความรู้ความเข้าใจ จนนำไปสู่หนทางของการประกอบอาชีพผิดกฎหมายอย่าง อาชีพค้าบริการทางเพศ” (จิรัชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

- อาชีพนักแสดงคาบาเรต์/กะเทยคาบาเรต์ เป็นหนึ่งในอาชีพของกะเทยที่มีความมั่นคงและมีรายได้สูง จึงทำให้กะเทยหลายคนต้องการที่เข้ามาสู่การเป็นกะเทยคาบาเรต์ แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องจำนวนของกะเทยคาบาเรต์และเกณฑ์การคัดเลือกของแต่ละโรงแสดงทำให้กะเทยหลายคนไม่สามารถเข้าสู่อาชีพดังกล่าวได้ เมืองพัทยามีสัดส่วนของกะเทยคาบาเรต์ในพื้นที่มีเพียง 15% ตามโรงแสดงใหญ่ ๆ คำนวณจากกะเทยทั้งหมดที่อยู่ในเมืองพัทยา

เหตุผลสำคัญที่ทำให้กะเทยได้รับการยอมรับการประกอบอาชีพดังกล่าว คือ อาชีพธุรกิจเสริมสวย/ความงามและอาชีพพนักงานบริการเป็นอาชีพที่มีความอิสระ กะเทยสามารถใช้ทรัพย์สินและร่างกายของตนเองเปลี่ยนเป็นปัจจัยการผลิตได้และกะเทยที่ประกอบอาชีพดังกล่าวสามารถบริหารจัดการได้ทั้งหมด ส่วนอาชีพคาบาเรต์ แม้ไม่ใช่อาชีพที่อิสระและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของโรงแสดงคาบาเรต์ แต่ด้วยรูปแบบของการแสดงและชื่อเสียงของการแสดงคาบาเรต์ในประเทศไทยและในเมืองพัทยาดังกล่าวด้วยการใช้นักแสดงกะเทยเป็นนักแสดงหลัก จึงทำให้อาชีพกะเทยคาบาเรต์เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่กะเทยมีโอกาสเข้าสู่งานได้ และอีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญ คือ ทั้งสามอาชีพดังกล่าวต่างต้องใช้ความสวยงามของร่างกายและความสามารถเฉพาะซึ่งกะเทยในสังคมไทยมักถูกยอมรับว่าสามารถทำเรื่องเหล่านี้ได้ดียิ่งกว่าผู้หญิงจริง ๆ (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

3. ปัญหาหลักในการควบคุมผู้บังคับใช้กฎหมาย ที่ผ่านมายังมีปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้กลไกยังไม่เกิดขึ้นยังมีความไม่ชัดเจน เช่น กฎหมายและนโยบายยังมีความล้าหลังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน (โดยเฉพาะกฎหมายค่าประเวณี) นโยบายจากต่างประเทศที่ส่งผลต่อการกำหนดและ

บังคับใช้นโยบายในประเทศไทยหรือการใช้อำนาจของรัฐบาลที่มาจากรัฐประหาร ด้วยปัญหาความไม่ชัดเจนของกลไกในการควบคุมผู้บังคับใช้กฎหมาย ทำให้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อกลุ่มกะเทยในหลายครั้งมีการปฏิบัติที่มีลักษณะเชิงข่มขู่ คุกคามทางเพศหรือกะเทยบางคนถูกปฏิบัติเหมือนผู้ชายทั่วไป โดยเจ้าหน้าที่มักอ้างถึงหลักปฏิบัติตามเพศกำเนิดหรือเพศที่ระบุไว้ตามบัตรประชาชน เช่น กรณีกะเทยถูกจับกุม มักถูกเจ้าหน้าที่ซึ่งรวมไว้ที่ห้องคุมขังชาย ซึ่งเป็นสถานที่หนึ่งที่เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงต่อกลุ่มกะเทยอยู่เป็นประจำ (จิรัชิตี แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

“ตนเองมักโดนถูกระวางจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะอาสาสมัครซึ่งมักตั้งข้อสงสัยกับกะเทยทุกคนในพัทยาทั้งการเสพยาเสพติดหรือค้าประเวณี เมื่อจับไม่ได้มักมีคำพูดดูถูกตามมาเช่น ก็เห็นว่าบั้นท้าย (ก้น) ใหญ่เลยสงสัย” (หงสรรพ แจ่มจำรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

4. ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาวะอนามัย สถานการณ์ด้านสุขภาวะอนามัยของกลุ่มกะเทยในเมืองพัทยายังถือเป็นเรื่องที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากชุดการรับรู้เดิมและภาพลักษณ์ของกะเทยเกี่ยวกับสุขภาวะอนามัยถูกทำให้กลายเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะติดเชื้อหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุด โดยเฉพาะการติดเชื้อเอชไอวีและโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ สำหรับกะเทยในเมืองพัทยาไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการสุขภาพของรัฐได้ อีกทั้งการเข้าถึงยาต้านก็มีราคาสูง ทำให้กะเทยในเมืองพัทยาถือเป็นกลุ่มที่ได้รับปัญหาต่อการเข้าถึงบริการเกี่ยวกับสุขภาวะอนามัยจากรัฐเป็นอย่างมาก (กฤษฎา ศุภวรรธนะกุล, 2559) ซึ่งจากข้อมูลในการศึกษาสถานการณ์ด้านสุขภาพของกลุ่มคนข้ามเพศในประเทศไทยของ Janamnuysook, Taesombat and Khangpiboon (2014, หน้า 31) พบว่า ประสพการณ์ในการได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับการแปลงเพศและการดูแลสุขภาวะอนามัยของคนข้ามเพศในประเทศไทย จำนวน 133 คน พบว่า ร้อยละ 6 มีประสพการณ์ที่เลวร้าย ร้อยละ 41 มีประสพการณ์ที่แยในระดับหนึ่ง และร้อยละ 52 ได้รับประสพการณ์ที่ดี ซึ่งตัวเลขของประสพการณ์ในการได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขในกลุ่มประสพการณ์ที่เลวร้ายและแยในระดับหนึ่งถือเป็นตัวเลขในอัตราที่สูง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งทำให้กะเทยทั้งในเมืองพัทยาและสังคมไทยเกิดความลังเลในการตัดสินใจเข้ารับบริการทางด้านสาธารณสุขของรัฐ

5. ปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบันเมืองพัทยามีแนวโน้มเศรษฐกิจที่ซบเซาลงเรื่อย ๆ อันเนื่องมาจากการขยายการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้ามาท่องเที่ยวยังเมืองพัทยา รวมถึงทุนระหว่างประเทศที่เข้ามาลงทุน อย่าง ทุนจากประเทศจีนที่ได้เข้ามาซื้อและดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวครบวงจรสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวของตนเองที่มาท่องเที่ยวยังเมืองพัทยา ทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวของเมืองท่องเที่ยวอย่างพัทยากำลังประสบปัญหา กะเทยหลายคนที่อาศัยและพึ่งพาอยู่กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยาท่างประสบกับปัญหาตามไปด้วย รวมถึงบางครั้งถูกข่มขู่จากนายจ้างหรือการถูกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ปัจจุบันกะเทยบางส่วนได้หันไปทำงานเดิมยังสถานที่อื่น อย่างจังหวัดภูเก็ตหรือต่างประเทศ หรือย้ายงานทำงานในอาชีพอื่น ๆ หรือกลับไปประกอบอาชีพที่บ้านเกิดของตนเอง

เมื่อพิจารณาถึงต้นตอของปัญหาของกะเทยที่เกิดขึ้นในพื้นที่พัทยาที่สำคัญ ก็คือการรับรู้หรือชุดความรู้ของสังคม ที่ถูกปัจจัยเชิงโครงสร้างต่าง ๆ กำหนดให้กะเทยกลายเป็นความเปียงเบน เป็นความไม่ปกติและเป็นปัญหา โดยเฉพาะกะเทยกลายเป็นปัญหาของการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาในปัจจุบัน แม้ภายในสังคมไทยจะเปิดโอกาสให้กะเทยสามารถกระทำหรือเปิดเผยตนเองในที่สาธารณะได้ แต่ภายใต้การรับรู้ของคนในสังคมยังมีส่วนในการปิดกั้นโอกาสต่าง ๆ ของกะเทย เป็นสังคมแบบ “เสมอภาค แต่ไม่เท่าเทียม”^{*} ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการรับรู้เดิมในการอธิบายกะเทยผิดปกติและเป็นปัญหาทั้งสิ้น

โดยปัจจัยเชิงโครงสร้างในฐานะปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อกระบวนการผลิตสร้างและรักษาชุดการรับรู้เดิมในสังคมก็คือ กลไกทางสังคม 5 ส่วนที่สำคัญที่ขับเคลื่อนกระบวนการสร้างการรับรู้ดังกล่าวต่อกะเทยและกะเทยคาบาริในเมืองพัทยา ประกอบด้วย (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

1. สื่อ ถือเป็นกลไกสำคัญที่สุดในยุคปัจจุบัน เนื่องจากสื่อไม่ว่าจะเป็นสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยูหรือสื่อออนไลน์ ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายมากขึ้น ที่ผ่านสื่อกับการเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-way communication) สร้างให้กะเทยมีภาพลักษณ์ของความสวย แต่เป็นความสวยแบบต้องพึ่งศัลยกรรม หรือเป็นตัวตลกตามละครรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ รวมถึงข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับกะเทยในเมืองพัทยายังเป็นการนำเสนอถึงกะเทยในแง่มุมด้านลบหรือแง่มุมของปัญหา มากกว่าการนำเสนอข่าวในแง่ลบของกลุ่มเพศ

^{*} มีเกี่ยวข้องกับเรื่องของการยอมรับต่อกลุ่มกะเทยของคนในสังคม ซึ่งสังคมมักยอมรับกลุ่มกะเทยเพียงเฉพาะในพื้นที่ไม่เป็นทางการ แต่สำหรับพื้นที่เป็นทางการ กลุ่มกะเทยมักไม่ถูกยอมรับและถูกกีดกันอยู่สูง

อื่น ๆ เช่น หญิง ชายหรือเกย์ เมื่อเปรียบเทียบกัน (ฐิติยานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

จากการพิจารณาตามสื่อและข่าวที่ถูกลำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ จะพบว่า กะเทยเมืองพัทยาตามข่าวโดยทั่วไป นอกเหนือจากข่าวการประกวดสาวประเภทสอง กะเทยเมืองพัทยาถูกลำเสนอใน 2 สถานะ ได้แก่

- สื่อนำเสนอกะเทยในฐานะผู้กระทำ ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับคดีที่มีกะเทยเป็นผู้ต้องหา ซึ่งคดีส่วนใหญ่ล้วนเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในเมืองพัทยา เช่น กะเทยในคดีลักขโมยทรัพย์สินนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหรือคดีกะเทยถูกจับกุมข้อหาค้าประเวณี เป็นต้น เนื้อหาของข่าวส่วนใหญ่จะเชื่อมโยงไปถึงผลกระทบจากคดีดังกล่าวไปสู่ปัญหาหรือภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเมืองพัทยาดังกล่าวและการนำเสนอข่าวยังไม่มีการระบุถึงชื่อบุคคลหรือชื่อกลุ่มไปยังภาพหัวข่าว แต่เป็นเพียงการใช้คำเรียกรวม ๆ ว่า “กะเทยพัทยา” หรือ “สาวประเภทสองพัทยา”

- สื่อนำเสนอกะเทยในฐานะผู้ถูกกระทำ เป็นการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับกะเทยที่ถูกกระทำหรือถูกปฏิบัติจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครของตำรวจในเมืองพัทยา เช่น กะเทยถูกยึดข้อหาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ กะเทยถูกตรวจค้นและถูกปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยการข่มขู่หรือใช้ความรุนแรง เนื้อหาของข่าวส่วนใหญ่มักเกิดจากการร้องเรียนของกลุ่มเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิหรือเกิดจากกระแสสังคมออนไลน์ที่มีการร้องเรียนขึ้น แล้วจึงถูกลำเสนอเป็นข่าว

ตัวอย่างข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับกะเทยเมืองพัทยาสามารถพิจารณาเปรียบเทียบได้ตามตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5-1 เปรียบเทียบการสร้างการรับรู้ต่อกะเทยในเมืองพัทยาโดยสื่อ

ฐานะผู้กระทำ	ฐานะผู้ถูกระทำ
“นักท่องเที่ยวอังกฤษไร้แจ้ง ถูกสาวประเภท 2 ตีสนิท-ล้วงกระเป๋าเงินสดขิงหนี” (สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง 7, 30 เมษายน 2560)	“น้องกั้งสาวทิวพานี่โวย! ตร.เรียกค้น-ขอตรวจจี้ริมถนนพัทยากลางวันแสบๆ” (ข่าวสด, 7 พฤษภาคม 2560)
“พัทยากวาดล้างสาวประเภทสองค้าบริการ วอลค์กิงสตรีท” (pptv, 8 มีนาคม, 2560)	“องค์กรสาวประเภทสอง ขอความเป็นธรรม กะเทยเที่ยววันไหลเมืองพัทยา เจอ ตร. อาสารุมตีบ” (Nation, 28 เมษายน 2560)
“ตำรวจพัทยา กวาดล้างค้าประเวณีสาวประเภทสอง และหญิงต่างชาติ” (สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง 7, 24 กุมภาพันธ์ 2560)	“ฉาวอีกแล้ว"พัทยา"!! กะเทยสาวโวยแหกมาเที่ยวโดนอาสาร.โยนผิตชายตัว พอลู๊ก็แข็งก็หาว่าเถียงรุมซ้อมอ่วมอรัยควักปืนชู่ก่อนหนี!?” (tnews, 22 เมษายน 2560)
“จับสาวประเภทสอง ลักทรัพย์นักท่องเที่ยวพัทยากว่า 1 แสน รับเอาไปศาลยกกรรมหมด” (สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง 7, 1 กุมภาพันธ์ 2560)	“สาวประเภทสองโวย!! ตำรวจพัทยาเหมารวมกะเทยทำผิดทั้งประเทศ เรียกไปเสีย ค่าปรับโดยไม่ทราบสาเหตุ” (tnews, 30 มกราคม 2560)
“ผีมะพร้าว อาละวาดพัทยา” (สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง 7, 8 มีนาคม 2559)	“เปิดหลักฐานจนท.รัฐยึดข้อหาเตร็ดเตร่ 'SexWorker' พัทยา-ไม่มีกฎหมายรองรับ” (TCIJ, 7 สิงหาคม 2557)
“ตำรวจรวบแก๊งสาวประเภทสอง กว่า 50 ราย ฉกทรัพย์นักท่องเที่ยวในพัทยา” (สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกช่อง 7, 8 มีนาคม 2558)	“เจาะชีวิตสาวประเภทสองเมืองพัทยา 'กะเทย ทุเรียน สุนัข' ห้ามเข้า” (TCIJ, 2554)

(ที่มา: จากการสำรวจของผู้วิจัย, 2560)

2. องค์การของรัฐ ถือเป็นองค์กรที่มีอำนาจในการกำหนดและบังคับใช้นโยบายและกฎหมายของประเทศ แต่ที่ผ่านมาผู้ที่ดำรงตำแหน่งในฐานะผู้กำหนดนโยบาย/กฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับการนำนโยบาย/กฎหมายไปบังคับใช้ส่วนใหญ่ยังไม่มีให้ความสำคัญกับประเด็นความหลากหลายทางเพศหรือเพศที่มีความหลากหลายมากขึ้นในปัจจุบัน รวมถึงปัญหาเรื่องสิทธิของกะเทยที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร เหตุผลสำคัญขององค์การของรัฐ โดยเฉพาะกระทรวงวัฒนธรรมอ้างถึง คือ

“วัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองเป็นแบบแผนและเอกลักษณ์ ประกอบด้วย ศาสนา ภาษา วรรณกรรม ศิลปกรรม ทัศนกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี ที่เป็นแบบอันดีงามเป็นมรดกตกทอด จากอดีตจวบจนปัจจุบัน” (กระทรวงวัฒนธรรม, 2556)

ซึ่งการตีความคำว่า “วัฒนธรรมอันดีงาม” ขององค์ของรัฐ คือ การสื่อถึงวัฒนธรรมหรือสิ่งที่สืบทอดมาจากอดีตที่ดีงามและควรอนุรักษ์ไว้ ความหลากหลายทางเพศหรือกะเทยที่มีการเปิดเผยมากขึ้นในปัจจุบันจึงกลายเป็นสิ่งที่องค์ของรัฐมองว่า เป็นสิ่งที่จะมาทำลายวัฒนธรรมอันดีของไทยและควรยึดถือขนบธรรมเนียมคุณงามความดีในรุ่นหรือในยุคของตนไว้เป็นบรรทัดฐานในปฏิบัติหรือการวางกฎระเบียบ/นโยบายต่อไป

“การพูดคุยให้พวกเขา (กลุ่มข้าราชการผู้ใหญ่ของกระทรวง) เข้าใจถือเป็นเรื่องยาก เขามักจะอ้างถึงวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ แม้เขาจะรับฟังเรา แต่เขาก็ยังมีชุดความคิดของเขา” (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

3. นโยบายและกฎหมาย เป็นสิ่งที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับกลไกองค์กรของรัฐ (ในข้อที่สอง) เนื่องจากนโยบายและกฎหมายที่ถูกนำมาบังคับใช้ส่วนใหญ่ยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหาหรือเท่าทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การตรากฎหมายหรือกำหนดนโยบายที่เกิดขึ้นยังมีปัจจัยทางทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง และยังเป็นกำหนดจากบนลงสู่ล่าง มากกว่าการกำหนดโดยให้ทุกคนหรือผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วม

ตัวอย่างของนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกะเทยในเมืองพัทยา เช่น นโยบายการปราบปรามการค้าประเวณี โดยมีส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบาย ความเข้าใจต่อพื้นที่พัทยาจึงมีอยู่อย่างจำกัด และการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ใช้การเหมารวมว่า กะเทยทุกคนมีโอกาสที่จะค้าประเวณี ผลที่เกิดขึ้นจึงทำให้กะเทยบางส่วนถูกจับกุม ถูกข่มขู่จากเจ้าหน้าที่และบางส่วนที่เคยประกอบอาชีพพนักงานบริการแบบอิสระ หันไปพนักงานบริการทำงานตามบาร์หรือช่องทางอินเทอร์เน็ตแทน เพื่อลดความเสี่ยงจากการถูกจับกุมและคุกคามของเจ้าหน้าที่รัฐ (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

4. การศึกษา สถานบันการศึกษาต่าง ๆ ยังให้ความสำคัญกับการศึกษาเรื่องเพศจำกัดอยู่ในกรอบเพศแบบหญิงชาย และมักทำให้ภาพของกะเทยเป็นกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน (ความรู้แบบวิทยาศาสตร์และการแพทย์) เป็นผลจากการที่แบบการเรียนการศึกษาและสื่อของการศึกษาถูกกำหนดรวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลาง มีวัตถุประสงค์ให้แบบการศึกษาปลูกฝังนักเรียนเข้าใจเรื่องเพศตามแบบวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย มากกว่าการทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและหลากหลายมากขึ้น แม้แต่การศึกษาองค์ความรู้ทางการแพทย์ของไทย ยังอธิบายว่ากะเทยเป็นผู้ที่เบี่ยงเบนหรือเป็นโรคจิตรูปแบบหนึ่ง (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

การศึกษาเรื่องเพศในระบบการศึกษาของไทยที่เป็นเช่นนี้ ทำให้กลุ่มกะเทยในสถานศึกษามักเป็นเป้าหมายของการถูกลั่นแกล้งล้อเลียนจากเพื่อน ๆ หรือคนรู้จักใกล้ตัว จนกลายเป็นการทำให้กะเทยที่ถูกลั่นแกล้งหรือล้อเลียนรู้สึกว่าคุณค่าตนแปลกแยกหรือผิดปกติจากคนอื่น

“การถูกล้อเลียนส่วนมากเจอในตอนที่เราเรียนในโรงเรียน เด็ก ๆ ก็ถูกล้อเลียนหรือบางครั้งก็โดนลวนลาม” (กะเทยคาบาเร่ต์ น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

5. ศาสนา เป็นสถาบันหนึ่งที่ยังมีการกีดกันกะเทยออกจากบางศาสนพิธีหรือบางกิจกรรมภายในศาสนสถานอยู่ เช่น การบวชและมักอธิบายถึงกะเทยว่าเป็นกลุ่มคนที่มีกรรมหรือผิดปกติจากมนุษย์ทั่วไป ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ ความคิดของกะเทยที่ได้รับการรับรู้ดังกล่าว กะเทยจะตีตราภายในจิตใจของตนเองด้วยว่าตนเป็นปัญหา นำไปสู่การมีโอกาสสูงที่กะเทยจะแสดงพฤติกรรมที่ผิดต่อกฎหมาย เช่น กะเทยในอาชีพพนักงานบริการมักคิดว่า “การได้เป็นเอดส์ถือเป็นใบปริญญาสำเร็จของวิชาชีพนี้” กล่าวคือ การเข้าสู่อาชีพพนักงานบริการสิ่งที่หลีกเลี่ยง

ไม่ได้ก็คือ การเป็นเอดส์ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำหรือกรรมของตนเอง (ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

กลไกทางสังคมทั้ง 5 ส่วน อย่าง สื่อ องค์กรของรัฐ นโยบาย/กฎหมาย การศึกษาและศาสนา ที่คอยขับเคลื่อนกระบวนการสร้างการรับรู้ (เดิม) แก่สังคม นอกเหนือจากเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกะเทยในเมืองพัทยาแล้ว กลไกทางสังคมทั้ง 5 ส่วนดังกล่าวยังมีส่วนต่อการสร้างการรับรู้ของคนในสังคมว่ากะเทยเมืองพัทยาคือปัญหาต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา และยังมีลักษณะเป็นการเหมารวมกลุ่มกะเทยทั้งหมด (รวมถึงกะเทยคาบารัวร์) ว่าเป็นปัญหาต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาทั้งหมด ซึ่งผลกระทบของกระบวนการสร้างการรับรู้ดังกล่าวได้สร้างผลกระทบต่อการรับรู้ของกะเทยคาบารัวร์ด้วยในบางส่วนและเป็นผลนำไปสู่การปรับเปลี่ยนบทบาทพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบารัวร์ที่แสดงออกมา

กระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบารัวร์

การรับรู้เดิมของสังคมที่กลายเป็นส่วนหนึ่งทำให้กะเทยคาบารัวร์ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะส่วนหนึ่งในการถูกมองว่าเป็นเพศนอกกรอบและการถูกเหมารวมว่าเป็นปัญหาของการท่องเที่ยวเมืองพัทยา ซึ่งกระบวนการปะทะต่อการรับรู้เดิมของกะเทยคาบารัวร์เกิดขึ้น ผู้วิจัยจะพิจารณาวิเคราะห์ร่วมกับการใช้แนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ในการอธิบายกระบวนการปะทะต่อการรับรู้เดิมของกะเทยคาบารัวร์ในเมืองพัทยาสามารถพิจารณาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (ขั้นตอน) ประกอบด้วย ระดับความคิดจิตใจของตนเอง ระดับร่างกายของตนเอง (สัญลักษณ์) และระดับพื้นที่ทางสังคม (กลุ่มกะเทย)

1. การทำความเข้าใจตัวตนและบทบาทของกะเทยคาบารัวร์ (ระดับความคิด)

จากปัญหาและกลไกทางสังคมต่าง ๆ ที่สร้างการรับรู้ต่อกลุ่มกะเทยว่า เป็นกลุ่มเบี่ยงเบนทางเพศหรือเป็นกลุ่มเพศนอกกรอบ ถือเป็นสิ่งที่กะเทยคาบารัวร์ทุกคนล้วนต้องพบเจอกับชุดคำอธิบายหรือคำพูดที่เกิดจากการรับรู้เหล่านั้น ตั้งแต่สถาบันครอบครัว การศึกษาหรือแม้กระทั่งในสังคมเมื่อก้าวสู่การทำงาน กะเทยคาบารัวร์หลายคนยอมรับว่า การโดนดูถูกหรือการถูกล้อเลียนในวัยเด็กหรือภายในโรงเรียนถือเป็นสิ่งที่กระทบต่อจิตใจและความรู้สึกเป็นอย่างมาก

การทำความเข้าใจตัวตนของกะเทยคาบารัวร์จึงถือเป็นสิ่งสำคัญ กะเทยหลาย ๆ คนมักจะพยายามอธิบายหรือบอกว่าตนเองเป็นผู้หญิงคนหนึ่งเหมือนผู้หญิงทั่ว ๆ ไป และสามารถ

มีความรักกับผู้ชายได้ปกติ ซึ่งบ่อยครั้งความคิดดังกล่าวได้กลายมาเป็นปัญหาให้กับตนเอง เช่น ปัญหาที่ถูกดูถูก ปัญหาการไม่สมหวังในความรัก เป็นต้น และกล่าวโทษตนเองว่า ตนเองมีกรรมหรือตนเองผิดเพศไม่ใช่ผู้หญิง จึงทำให้คนอื่นดูถูกตนเองและผู้ชายไม่รักตนเอง เพราะตนเองเป็นเช่นนั้น

กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว ด้วยการนำตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ถูกสร้างภายใต้สถาบันอย่างโรงแสดงคาบาเร่ต์นำไปสู่การสร้างการยอมรับจากตนเองเป็นอันดับแรก ยอมรับว่าตนเองเป็น “กะเทย”^{*} และตนเองสามารถเป็น “ผู้ที่มีตัวตน” (Visible) ได้จากการทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดและทำให้ตนเองมีความสุข เช่น การทำหน้าที่กะเทยคาบาเร่ต์ของตนเอง การส่งเงินเพื่อเลี้ยงดูพ่อแม่และครอบครัว มีความสุขกับการข้ามเพศของตนเอง (การศัลยกรรมและการแปลงเพศ) หรือการทำให้คนอื่นยอมรับกับตนเองด้วยบทบาทอื่น ๆ อย่างการก้าวไปสู่การเป็นนักแสดงหรือการเป็นเน็ตไอดอล ซึ่งกะเทยคาบาเร่ต์หลายคนสามารถใช้ความเป็นตัวตนของตนเองไปสู่บทบาทต่าง ๆ เหล่านั้นได้ เช่น คุณดุจดีวิ คุณปอย คุณลูกปัดหรือคุณบอย ฯลฯ

“เป้าหมายของแต่ละคนอาจไม่ได้อยู่ที่ผู้ชายหรือต้องเปลี่ยนตัวเองให้สวยเหมือนผู้หญิง แต่อยู่ที่ตนเองมีความสุขในสิ่งที่ตนเองเป็นแค่นั้น บางครั้งการศัลยกรรมการแปลงเพศก็มีความเสี่ยงสูงทั้งเรื่องโรคติดต่อและความไม่สมบูรณ์ที่ตามมา” (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

“นางโชว์หลาย ๆ คนเมื่อมีเงินส่งกลับให้ทางบ้าน พ่อแม่ ครอบครัวและเพื่อนบ้านก็ยอมรับในนางโชว์และพวกเธอมากขึ้น” (ศิวา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

^{*} ฐิติญานันท์ หนักบ้อ (สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560) กล่าวว่า การเรียกว่า “กะเทย” เป็นคำเรียกกลุ่มเพศที่มีลักษณะเฉพาะพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งคำเรียกอื่น ๆ มักมีวาระซ่อนเร้น (Hidden agenda) อยู่ อย่างเช่น คำว่า “สาวประเภทสอง” หรือ “เพศที่สาม” ก็มักมีการตั้งคำถามว่าทำไมต้องเป็นที่สองที่สาม แล้วใครเป็นเพศที่หนึ่งที่สอง หรือคำว่า “หญิงข้ามเพศ” (Transgender women) ก็ยังเป็นคำที่เรียกในระดับสากล ซึ่งกลุ่มกะเทยในประเทศไทยมีลักษณะที่แตกต่างและมีความเฉพาะกว่าจะมีลักษณะเป็นสากลได้ แต่หากทำงานกับต่างประเทศ ก็จะใช้คำว่า “Transgender women” เพราะต่างชาติไม่เข้าใจคำว่า “Kathoey”

กะเทยคาบาเร่ต์บางคนสามารถผ่านช่วงเวลาในวัยเด็กได้ด้วยการทำความเข้าใจและการเรียนรู้ระหว่างพ่อแม่และตนเองภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตนเองสามารถเข้าใจถึงตัวตนและบทบาทของตนเองมากยิ่งขึ้น บทบาทของสถานบันครอบครัวจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการสร้างความเข้าใจต่อตัวตนของกะเทยหลาย ๆ คน

“การโดนดูถูกจากสังคม เช่น บอกว่าเราต้องเป็นเอดส์ตาย เป็นตุ๊ด ชายตัว พวกหัวขโมย แม้ในช่วงวัยเด็กจะรู้สึกไม่ยอมรับกับคำพูดเหล่านี้ แต่เมื่อโตขึ้นเน้นปรับตัวด้วยการทำความเข้าใจกับตนเองมากขึ้น ฟังคำที่แม่เคยพูดมาระลึกถึงเสมอว่า แม่อยากให้เป็นคนดีก็พอ” (หงสรวก แจ่มจำรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

นอกจากนี้ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับความรักกับผู้ชายของกะเทยคาบาเร่ต์ แม้จะเป็นเรื่องที่ยอมรับว่าตนเองมีสิทธิ์ที่จะถูกผู้ชายไม่จริงใจหรือหลอกตนเองได้ แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าตนเองไม่อยากจะมีความรัก กะเทยบางคนจึงยอมรับความสัมพันธ์กับผู้ชายที่มีเรื่องเงินมาเกี่ยวข้องได้ หรือบางคนก็ยอมรับกับความรักในรูปแบบอื่น ๆ กับกลุ่มเพศอื่น ๆ เช่น ทอม ชายข้ามเพศหรือกะเทยด้วยกัน โดยมองว่า ความสัมพันธ์เป็นเรื่องของความรักมากกว่าเรื่องของ Sex (การมีเพศสัมพันธ์)

“กะเทยมักกล่าวกันว่า ถ้ามีเงิน เดียวก็มีผู้ชายมาเอง ซึ่งทำยที่พูด ไม่มีใครเข้าใจเรา เท่ากับพวกเดียวกันเอง” (ศิลา ศรีขจร, สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2559)

2. การนำเสนอตัวตนผ่านร่างกาย (ระดับร่างกาย)

ร่างกายถือเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งสำหรับใช้สื่อความหมายเกี่ยวกับเพศของปัจเจกบุคคลเจ้าของร่างกาย ร่างกายจึงเป็นสัญลักษณ์เชิงอำนาจรูปแบบหนึ่งเพื่อใช้ต่อรองกับความหมายเรื่องเพศที่ถูกสร้างโดยชุดการรับรู้เดิมหรือชุดความรู้เดิมที่อธิบายเรื่องเพศผ่านอวัยวะเพศหรือเพศกำเนิด กะเทยคาบาเร่ต์เองก็เป็นกลุ่มคนส่วนหนึ่งที่ใช้ร่างกายของตนเองเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อสารถึงความเป็นตัวตนและความปรารถนาของตนเอง

การนำเสนอตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ผ่านร่างกายนั้น จะพบว่า กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่มีความคิดในการนำเสนอร่างกายของตนเองด้วยการเลียนแบบความเป็นหญิงและลดทอนความเป็นชายของตนเองลง ผ่านวิธีการปรับเปลี่ยนเสริมแต่งร่างกายของตนเองใน 3 รูปแบบที่สำคัญ ได้แก่

2.1 การใช้เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ ชีวิตประจำวันของกะเทยคาบาเร่ต์ เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับถือเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่นเดียวกับผู้หญิงโดยทั่วไป ความสำคัญของเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ นอกเหนือจากเรื่องของความสวยงามแล้ว มูลค่าของชิ้นนั้น ๆ ยังสื่อถึงสถานะทางเศรษฐกิจได้เช่นเดียวกัน เช่น กระเป๋า แว่นตา รองเท้า เสื้อผ้าแบรนด์เนม สร้อย แหวน ฯลฯ นอกเหนือจากเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับในชีวิตประจำวันแล้ว ชุดเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับในการแสดงบนเวทีของกะเทยคาบาเร่ต์ ก็เป็นสิ่งที่กะเทยคาบาเร่ต์ให้ความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากเครื่องแต่งกายของบางชุดของการแสดงมีความสวยงามและสามารถทำให้ผู้ชมเฝ้ามองเป็นที่สนใจได้ จึงทำให้มีกะเทยคาบาเร่ต์หลายคนต้องการที่จะได้ตำแหน่งของคนที่จะได้สวมชุดเครื่องแต่งกายนั้นมา เช่น ชุดเครื่องแต่งกายของตัวเอกและตัวร้องของชุดการแสดง เพลงเงินที่มีความสวยงามมากกว่าและเป็นที่ยอมรับของลูกค้าที่เข้ามาชม เป็นต้น

นอกจากนี้ เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับของกะเทยคาบาเร่ต์นางแบบที่มีหน้าที่ต้องลงไปถ่ายรูปร่วมกับลูกค้า กะเทยคาบาเร่ต์ก็ให้ความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากเป็นชุดเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่กะเทยคาบาเร่ต์ต้องนำมาด้วยตนเองทั้งหมด (โรงแสดงคาบาเร่ต์ไม่อนุญาตให้นำชุดเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับของโรงแสดงไปใช้) กะเทยคาบาเร่ต์จึงต้องลงทุนตัดชุดและซื้อเครื่องประดับเองทั้งหมด ซึ่งเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่นำมาสวมใส่เพื่อลงถ่ายรูปร่วมกับลูกค้า นั้น ส่วนใหญ่เป็นชุดราตรีหรือชุดทูพีซ (Two-piece) แบบผู้หญิง ชุดมีการเปิดเผยให้เห็นถึงสัดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ชุดของกะเทยคาบาเร่ต์แต่ละคน มีการเลือกใช้สีที่แตกต่างกันไป บางคนใส่ชุดสีอ่อนเพื่อเน้นความอ่อนหวานหรือบางคนใส่ชุดสีเข้มเพื่อเป็นที่สะดุดตา และชุดจะมีการประดับด้วยต่าง ๆ เช่น ขนนก กากเพชร เพชรแต่ง ไข่มุก ฯลฯ

2.2 การศัลยกรรม ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ เมื่อเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์แล้ว มักจะนำเงินจากการแสดงของตนเองนำไปศัลยกรรมส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การศัลยกรรมหน้าอก หน้าผาก สะโพก กะเดือก ตา ขน ขา ปาก แก้ม ฯลฯ การศัลยกรรมบางส่วนต้องใช้วิธีฉีดยาและบางส่วนก็ใช้วิธีการผ่าตัด ซึ่งการศัลยกรรมของกะเทยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการพูดคุยและปรึกษาระหว่างเพื่อนกะเทยคาบาเร่ต์ด้วยกัน หรือเกิดจากการเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนเองชื่นชอบ

“พี่ก็ไม่รู้ว่าพวกนี้เอาแบบไปไหนมาว่า หน้าผากต้องนูน จมูกต้องโด่ง คางต้องแหลม พี่ขอแค่พอดี ๆ จะดีกว่า” (กะเทยคาบาเร่ต์ พี่ปอ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

2.3 การแปลงเพศ ถือเป็นสิ่งที่กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนต้องการมากที่สุดในชีวิต เนื่องจากการแปลงเพศของกะเทยมีเป้าหมายเพื่อให้ตนเองใกล้เคียงกับความเป็นหญิงมากที่สุด หรือเป็นการตัดส่วนสำคัญที่แสดงถึงความเป็นผู้ชาย (อวัยวะเพศชาย) ของตนเองมากที่สุดออกไป แม้กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนมีความต้องการที่จะแปลงเพศ แต่การตัดสินใจนั้น มักมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น เงิน เรี่ยวแรงในการทำงาน รสนิยมทางเพศของคนรักของตนเองและอันตรายต่อสุขภาพที่จะเกิดขึ้น จึงทำให้หลายคนตัดสินใจที่จะแปลงเพศเป็นสิ่งที่สุดท้ายที่จะทำภายหลังการคัดสรรส่วนอื่นเป็นผู้หญิงทั้งหมดแล้ว หรือหลายคนก็เลือกที่เก็บไว้เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ นำเสนอตัวตนแบบผู้หญิงเพียงภายนอก

ดังนั้น สำหรับกะเทยแล้ว การแปลงเพศจึงมีความแตกต่างจากการคัดสรรหรือการปรับเปลี่ยนตกแต่งร่างกาย เนื่องจากการแปลงเพศเป็นการเปลี่ยนแปลงร่างกายของกะเทยที่จะสื่อความหมายถึงความเป็นผู้หญิงทั้งภายในและภายนอกของตนเอง ส่วนการคัดสรรเป็นการเสริมเติมแต่งร่างกายภายนอกของกะเทยเพื่อสื่อถึงความเป็นผู้หญิงในภายนอก ซึ่งสำหรับกะเทยบางคนการเก็บอวัยวะเพศชายก็เป็นการสื่อถึงความหมายของเพศวิถีเฉพาะของตนเองอีกด้วย เช่น กลุ่มที่เรียกว่า “Ladyboy” หรือกลุ่ม “She-male”

การนำเสนอตัวตนผ่านร่างกายของกะเทยคาบาเร่ต์ สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัด คือ การนำเสนอร่างกายผ่านการเลียนแบบความเป็นหญิงและลดทอนความเป็นผู้ชายของตนเองลง ซึ่งการเลียนแบบกะเทยคาบาเร่ต์มักเลือกเลียนแบบจากบุคคลใกล้ชิด อย่างเพื่อนกะเทยคาบาเร่ต์ หรือคนที่มีชื่อเสียงที่ตนเองชื่นชอบ และในบางพื้นที่อย่างโรงแสดงคาบาเร่ต์และการลงไปถ่ายรูปกับลูกค้ากะเทยคาบาเร่ต์ก็จะให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ตนเองสามารถนำเสนอร่างกายผ่านเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่สามารถทำให้ตนเองมีความสวยงามและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้คนเป็นจำนวนมาก

3. การสร้างพื้นที่ทางสังคม (ระดับสังคม)

พื้นที่ทางสังคม (Social space) ของกะเทยคาบาเร่ต์เป็นพื้นที่ที่เกิดขึ้นจากรวมกลุ่มของกะเทยคาบาเร่ต์และกะเทยในเมืองพัทยาในพื้นที่ต่าง ๆ มีการต่อรองและสร้างความหมายเชื่อมโยงระหว่างกันพื้นที่กับตัวตนของกะเทย พื้นที่ทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่จึงมัก

สอดคล้องกับตัวตนของกะเทยและกิจกรรมที่กะเทยมีความสนใจเป็นพิเศษ เช่น การแสดงออกเกี่ยวกับความสามารถในการเต้น การร้องหรือการแสดงออกถึงความสวยงาม ฐิติญานันท์ หนักป้อ (สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560) ได้แบ่งการสร้างพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มกะเทยในเมืองพัทยาออกเป็น 3 พื้นที่สำคัญ ได้แก่

ตารางที่ 5-2 พื้นที่ทางสังคมของกะเทยในเมืองพัทยา

พื้นที่เชิงอาชีพ	พื้นที่สาธารณะ	พื้นที่วัฒนธรรมย่อย
โรงแสดงคาบาเรต์	พื้นที่ประกวด	บาร์เกย์
สถานบันเทิง/สถานบริการทางเพศ	พื้นที่สังคมออนไลน์ (Social media)	ร้านส้มตำ
ธุรกิจเกี่ยวกับความสวยงาม	พื้นที่มูลนิธิหรือองค์กรเกี่ยววสิทธิของกะเทย	สนามวอลเลย์บอล
เรือสำราญของชาวจีน		เวทีย่อมลำ
		พื้นที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์

(ที่มา: ฐิติญานันท์ หนักป้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

หากพิจารณาจากพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มกะเทยคาบาเรต์ ก็จะพบว่ากะเทยคาบาเรต์ในเมืองพัทยามีพื้นที่ทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่

3.1 พื้นที่โรงแสดงคาบาเรต์ (เชิงอาชีพ) ถือเป็นพื้นที่ที่สำคัญมากที่สุดของกะเทยคาบาเรต์ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่กะเทยคาบาเรต์สามารถสร้างตัวตนและสามารถสร้างสิ่งที่ตนเองต้องการได้หลาย ๆ อย่างเช่น การแสดงออกเป็นความต้องการทางเพศของตนเอง สถานภาพการยอมรับจากสังคมหรือเศรษฐกิจ ด้วยความมั่นคงและการยอมรับของอาชีพคาบาเรต์ของกะเทยจึงทำให้กะเทยหลายคนอยากที่จะเข้ามาสู่อาชีพ เพื่อให้พื้นที่นี้ไปสู่การทำคามฝันและความต้องการต่าง ๆ ของตนเองต่อไป เห็นได้จากการนิยามอาชีพคาบาเรต์ของกะเทยคาบาเรต์ในบทที่ 4 ที่มีมุมมองต่ออาชีพนี้ในฐานะพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ตนเองได้แสดงและสร้างตัวตนของตนเองได้อย่างเต็มที่

นอกจากมุมมองของกะเทยคาบาเรต์ต่อการเปิดพื้นที่ให้กับกะเทยผ่านพื้นที่โรงแสดงคาบาเรต์แล้ว มุมมองของผู้บริหารโรงแสดงต่อการเปิดพื้นที่โรงแสดงให้กับกะเทยก็จะพบถึงการให้ความสำคัญกับพื้นที่ดังกล่าวเช่นเดียวกัน

“เหตุผลที่เปิดที่นี่หลัก ๆ คือ เพื่อตอบแทนบุญคุณเมืองพัทยาที่ได้สร้างชีวิตให้กับตนเองและเพื่อเปิดพื้นที่ให้แก่สาวประเภทได้มีพื้นที่ทางสังคมในการแสดงออกซึ่งความเป็นตนเองและความสามารถ ซึ่งหากใครนึกถึงพัทยาก็ต้องนึกถึงคาบาเร่ต์โชว์ของสาวประเภทสอง เพราะมันเป็น signature ของพัทยาไปแล้ว” (จิรโชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

"การที่บอกที่โน่นที่นี่มีกะเทยก็มีอยู่แล้วคะแต่มันอยู่ที่วิธีการที่จะให้เขาทำงานอย่างมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ... การเป็นเพศที่ต่าง เป็นเพศที่มีความสามารถ มีศักดิ์ศรีในชีวิต คือ เราจะสร้างคน สร้างบุคคลากรที่มีคุณภาพ แต่คุณจ๋ามองไปข้างหน้า ไปไกล ๆ ว่า การจะสร้างบุคคลากรที่มีคุณภาพ ตอนนี้อยู่แค่จะสร้างให้มีคุณภาพอย่างไร ทุกคนอยากจะได้เงินวิธีไหน นี่คือนี่ที่เป็นห่วง" (อลิสสา พันธศักดิ์, สัมภาษณ์ อ้างถึงใน "อลิสสา พันธศักดิ์" แห่งทิฟฟานีโชว์พัทยา กับบทบาท"คุณจ๋าของสาวๆ", 13 มิถุนายน 2558)

3.2 พื้นที่สาธารณะ คือ พื้นที่ทางสังคมหนึ่งที่กะเทยสามารถนำเสนอตัวตนให้ได้ในระดับกว้างมากพื้นที่โรงแสดงและสามารถตอบโต้แลกเปลี่ยนกับความรู้เดิมที่มีอยู่ได้ พื้นที่สาธารณะของกะเทยคาบาเร่ต์ ประกอบด้วย

3.2.1 พื้นที่ประกวด เป็นพื้นที่สาธารณะหนึ่งของกะเทยที่เกิดขึ้นจากความชื่นชอบในความสวยและความงามของกลุ่มกะเทยด้วยกันเอง จึงทำให้เกิดการแข่งขันเกี่ยวกับการประกวดความสวยและความงามของกลุ่มกะเทยขึ้น สำหรับเมืองพัทยาพื้นที่ประกวดสำหรับกะเทยมีอยู่จำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น

- เวทีประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) จัดประกวดในปี พ.ศ. 2531 ขึ้นครั้งแรก (ก่อนที่จะหยุดและจัดขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2541) และเวทีการประกวดมิสอินเตอร์เนชันแนลควีน (Miss International Queen) การประกวดกะเทยและสาวประเภทสองระดับโลกครั้งแรกในประเทศไทย ทั้งสองเวทีจัดโดยโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยา

- เวทีประกวดมิสอัลคาซาร์ ไทยแลนด์ คอนเทสต์ (Miss Alcazar Thailand Contest) เป็นเวทีใหญ่และเป็นการประกวดแบบทางการครั้งแรกของเมืองพัทยา จัดโดย

โรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ในปี พ.ศ. 2539 แต่ภายหลังโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ปรับเปลี่ยนรูปแบบการประกวดความงามเป็นการแสดงความสามารถแทนด้วยการจัดเวทีประกวดอัลคาซาร์ ลิปซิงค คอนเทสต์ (Alcazar Lip-synch Contest) ในปี พ.ศ. 2551

- เวทีประกวดมิสมิมอซ่าควีนไทยแลนด์ (Miss Mimosa Queen Thailand) เวทีการประกวดของมิมอซ่า พัทยา เน้นการประกวดกะเทยและสาวประเภทสองที่มีความงามและมีจิตสาธารณะ เช่น ผู้ประกวดเจ้าของตำแหน่ง Miss Mimosa Queen Thailand 2017 (ปีล่าสุด) เป็นไกด์และนักถือศาสนาอิสลามที่ทำงานจิตอาสาในภาคใต้ (จิรัชิตี แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

- เวทีการประกวดราชินีสุขภาพ (Miss Healthy Queen International) ของศูนย์ซิสเตอร์ พัทยา ที่ต้องการกะเทยที่ความพร้อมทางด้านความสวยงามและมีสุขภาพดี โดยผู้ที่ได้ตำแหน่งราชินีสุขภาพจะมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การทำงานในการรณรงค์สร้างความเข้าใจและสร้างการตระหนักถึงการดูแลสุขภาพของกะเทยในเมืองพัทยา

นอกจากเวทีการประกวดของโรงแสดงคาบาเร่ต์และศูนย์ซิสเตอร์แล้ว เวทีการประกวดตามเทศกาลหรืองานประจำปีต่าง ๆ ก็เปิดโอกาสให้กะเทยได้เข้าประกวดเช่นเดียวกัน เช่น งานประกวดในประเพณีลอยกระทง หรือในวันสงกรานต์ตามพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่เลือกที่จะไปตามงานประกวดตามประเพณีต่าง ๆ เนื่องจากระยะเวลาการประกวดที่ใช้เวทีเพียงหนึ่งวัน (ไม่กระทบต่องานแสดงที่มีเกือบทุกวัน) สามารถร่วมสนุกสนานกับเพื่อน ๆ กลุ่มกะเทยได้และเวทีเหล่านี้มีโอกาสในการได้รับรางวัลมากกว่าเวทีระดับประเทศหรือเวทีใหญ่อย่างเวทีของโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่ตนเองทำงานอยู่

“นางโชว์ไม่ค่อยเห็นไปประกวด เพราะ คนที่ประกวดจริง ๆ ก็จะได้เดินสายประกวดเป็นหลัก ไม่มาเป็นนางโชว์ แต่พวกนางโชว์ก็จะมีไปประกวดบ้างตามเวทีงานเทศกาลต่าง ๆ หรือมีน้อยที่จะประกวดเวทีใหญ่”
(หงสรภ แจ่มจรัส, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน, 2560)

ตัวอย่างของการจัดประกวดกะเทย/สาวประเภทสองในเมืองพัทยา อย่างเวทีการประกวดมิสทิฟฟานี่ยูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) ถือเป็นเวทีที่ได้รับการยอมรับระดับประเทศเวทีหนึ่งมากที่สุดและมีผู้สนใจมากที่สุด ในปี พ.ศ. 2560 ถือเป็นโอกาสครบรอบ 20 ปีของการประกวด และทางโรงแสดงทิฟฟานี่โชว์ พัทยาได้จัดให้มีการถ่ายทอดรายการ

Miss Tiffany's The Reality ทางช่องโทรทัศน์ GMM25 เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถติดตามติดชีวิตและกิจกรรมของผู้เข้าประกวด และภายในงานประกวดจะสลับด้วยการแสดงชุดใหม่ของทีฟฟานี่โชว์ พัทยาอีกด้วย (Tiffany-show Pattaya, 2560)

คุณสมบัติของผู้สมัครและหลักฐานในการสมัคร ผู้สมัครจะต้องเป็นสาวประเภทสองชาวไทย ที่มีความสนใจศิลปะการแสดงคาบาเร่ต์และมีความประพฤติเรียบร้อย อายุระหว่าง 18-25 ปี (กรณีผู้สมัครมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จะต้องมียกเว้นรับรองจากผู้ปกครองเช่นยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร) (Tiffany-show Pattaya, 2560)

ส่วนตำแหน่งและรางวัลประจำตำแหน่งของผู้เข้าประกวดมิสทีฟฟานี่ยูนิเวิร์ส ในปี พ.ศ. 2560 ถือเป็นกาประกวดที่เพิ่มจำนวนตำแหน่งและปริมาณของรางวัลมากขึ้น โดยส่วนหนึ่งของรางวัลได้รับการสนับสนุนจากบริษัทเอกชนต่าง ๆ

ตารางที่ 5-3 ตำแหน่งและรางวัลประจำตำแหน่งของผู้เข้าประกวดมิสทีฟฟานี่ยูนิเวิร์ส 2017

ตำแหน่ง	รางวัล
มิสทีฟฟานี่ ยูนิเวิร์ส 2017 Miss Tiffany's Universe 2017	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 150,000 บาท รถยนต์ 1 คัน มูลค่า 800,000 บาท จากประตูน้ำโพลีคลินิก พร้อมสายสะพาย มงกุฎเพชร และถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพลีคลินิก Gift voucher มูลค่า 100,000 บาท จากโรงพยาบาลผิวหนัง อโศก และรางวัลพิเศษจากผู้สนับสนุน พร้อมห้องพักประจำตำแหน่งจาก Woodlands Hotel & Resort เป็นเวลา 1 ปี
รองชนะเลิศอันดับ 1 1 st runner up	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 100,000 บาท พร้อมสายสะพาย ถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพลีคลินิก ส่วนลดพิเศษจากโรงพยาบาลผิวหนังอโศก และรางวัลจากผู้สนับสนุน
รองชนะเลิศ อันดับ 2 2 nd runner up	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 70,000 บาท พร้อมสายสะพาย ถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพลีคลินิก ส่วนลดพิเศษจากโรงพยาบาลผิวหนังอโศก และรางวัลจากผู้สนับสนุน
แต่งกายยอดเยี่ยม Best costume	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 20,000 บาท พร้อมสายสะพาย ถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพลีคลินิก และรางวัลจากผู้สนับสนุน

(ที่มา: ปรับปรุงมาจาก Tiffany-show Pattaya, 2560)

ตารางที่ 5-3 (ต่อ)

ตำแหน่ง	รางวัล
ขวัญใจสื่อมวลชน Miss photogenic	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 20,000 บาท พร้อมสายสะพาย ถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพสคลินิก และรางวัล จากผู้สนับสนุน
นางงามมิตรภาพ Miss congeniality	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 20,000 บาท พร้อมสายสะพาย ถ้วยรางวัล Gift voucher จากประตูน้ำโพสคลินิก และรางวัล จากผู้สนับสนุน
Miss fit & firm 2017	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 15,000 บาท พร้อมสายสะพาย และ Gift voucher จาก ประตูน้ำโพสคลินิก
Miss silky skin by Asoke Skin Hospital	ได้รับ Gift voucher จากโรงพยาบาลผิวหนังอโศก มูลค่า 100,000 บาท พร้อมสายสะพาย
Miss snail white by Namu Life	ได้รับรางวัลพิเศษจาก SNAILWHITE พร้อมสายสะพาย
Miss popular vote	ได้รับเงินรางวัลเงินสด 15,000 บาท พร้อมสายสะพาย

(ที่มา: ปรับปรุงมาจาก Tiffany-show Pattaya, 2560)

3.2.2 พื้นที่สังคมออนไลน์ (Social media) เป็นหนึ่งในพื้นที่สาธารณะที่กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ไว้ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ด้วยกันและกลุ่มคนรู้จัก นอกจากนี้ การสื่อสารในพื้นที่สังคมออนไลน์ที่เป็นการสื่อสารแบบเปิด ทำให้กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนได้กลายเป็นเน็ตไอดอล และมีกลุ่มผู้ติดตาม (Fan club) จำนวนหนึ่งที่น่าสนใจกับความสวยงามและความอารมณ์ขันของกะเทยคาบาเร่ต์คนนั้น ๆ พื้นที่สังคมออนไลน์ที่กะเทยส่วนใหญ่นิยมใช้ เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) อินสตาแกรม (Instagram) และไลน์ (Line) นอกจากนี้ กลุ่มกะเทยและกะเทยคาบาเร่ต์ยังมีอีกหนึ่งเว็บไซต์เฉพาะที่ไว้สำหรับพูดคุยสื่อสารแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องความสวยความงาม การประกวดกะเทย/สาวประเภทสองและเรื่องการแสดงคาบาเร่ต์ อย่างเว็บไซต์ Missladyboys.com มีส่วนสำหรับให้ทุกคนสามารถเข้าไปสื่อสารแลกเปลี่ยนกันได้

3.2.3 พื้นที่มูลนิธิหรือองค์กรเกี่ยวกับสิทธิของกะเทย เป็นพื้นที่สาธารณะหนึ่งที่กะเทยคาบาเร่ต์เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมูลนิธิหรือองค์กรเกี่ยวกับสิทธิของ

กะเทยที่มีอยู่ในเมืองพัทยาอย่าง “ศูนย์ซิสเตอร์ พัทยา”^{*} (Sisters Center Pattaya) และ “มูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ”^{**} (SWING-Service Workers in Group Foundation) เป็นหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาวะอนามัยและปัญหาคุณภาพชีวิตของกลุ่มกะเทย และกลุ่มความหลากหลายทางเพศทั้งที่อยู่ในเมืองพัทยาและพื้นที่อื่น ๆ

“การตอบโต้ต่อปัญหาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของกะเทยในเมืองพัทยา กะเทยมักจะใช้ช่องทางต่าง ๆ เป็นตัวสื่อความหมายของกะเทย ความสามารถของตนเอง และความเป็นกลุ่มก้อนของกะเทย เช่น การช่องทางสื่ออินเทอร์เน็ตในการสื่อ แต่มีอีกส่วนหนึ่งที่ใช้มูลนิธิอย่างซิสเตอร์เป็นพื้นที่ในการเรียกร้องเมื่อตนเองประสบปัญหา” (จิตติยานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

กรณีตัวอย่างของการใช้พื้นที่มูลนิธิหรือองค์กรของกะเทยคาบาเร่ต์ เช่น กรณีของน้องกั้ง ทิพพานี ที่ให้ศูนย์ซิสเตอร์ พัทยาเป็นส่วนหนึ่งในการร้องเรียนปัญหาที่ตนเองเจอ หลังจากที่ตนเองถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นและบังคับตรวจปัสสาวะบริเวณริมถนน ทำให้ตนเองไม่พอใจ

* ศูนย์ซิสเตอร์ พัทยา ถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2548 คำว่า ซิสเตอร์ มาจาก ความคิดเห็นของกลุ่มสมาชิกในช่วงแรกว่า อยากให้ชื่อมีความหมายสื่อถึงความเป็นพี่สาวน้องสาวของสมาชิกทุกคน จึงนำคำจากภาษาอังกฤษอย่างคำว่า “ซิสเตอร์” แปลว่า “พี่สาวน้องสาว” นำมาใช้ตั้งเป็นชื่อขององค์กร ศูนย์ซิสเตอร์เป็นองค์กรที่ทำงานเพื่อส่งเสริม สุขภาพ สิทธิ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี รวมถึงเป็นศูนย์ข้อมูลและกิจกรรมสำหรับสาวประเภทสอง (Counseling Center) ทั้งในพื้นที่พัทยาและใกล้เคียง โดยภารกิจหลัก ประกอบไปด้วย บริการให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาด้านสุขภาพทางเพศและสิทธิทางเพศ กิจกรรมสนับสนุนการเพื่อความผ่อนคลาย บริการตรวจเลือดฟรี แจกถุงยางอนามัยและสารหล่อลื่นฟรีและกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อนที่อยู่ร่วมกับเชื้อเอชไอวี เป็นต้น (จิตติยานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560; ศูนย์ซิสเตอร์, ม.ป.ป.)

** มูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2557 โดยมีเป้าหมายหลักที่สำคัญ คือ การเป็นที่พึ่งพิงของกลุ่มความหลากหลายทางเพศในพื้นที่เมืองพัทยาและพื้นที่โดยรอบ ภายใต้คำขวัญของมูลนิธิที่ว่า “คุณค่าศักดิ์ศรีความเท่าเทียมในทางเลือกและโอกาสที่แตกต่าง” โดยภารกิจหลัก ประกอบไปด้วย เป็นศูนย์สุขภาพสำหรับเพื่อนพนักงานบริการชาย (Men sex worker-MSW) ให้บริการตรวจเอชไอวีและการตรวจคัดกรองซิฟิลิส มีบริการดูแลสุขภาพเพื่อส่งต่อไปรับการรักษาทั้งกรณีเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ มีการให้คำแนะนำเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยและแจกฟรีถุงยางอนามัยและสารหล่อลื่น (ไทยรัฐออนไลน์, 8 เมษายน 2557)

และนำเรื่องราวลงเฟซบุ๊ก (Facebook) จนเป็นเรื่องราวใหญ่โต ภายหลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว โรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยา น้องกั้ง ศูนย์ซีสเตอร์ พัทยาและเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงร่วมกันแถลงข่าว และทำความเข้าใจร่วมกัน (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

3.3 พื้นที่วัฒนธรรมย่อย เป็นพื้นที่นอกเหนือจากพื้นที่เชิงอาชีพอย่าง พื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์และพื้นที่สาธารณะ ที่เกิดจากการรวมตัวรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันของ กะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา จนนำไปสู่การสร้างพื้นที่เชิงความหมายสื่อถึงพื้นที่ของกะเทย พื้นที่ วัฒนธรรมย่อยของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่สำคัญ ได้แก่ (ฐิติญานันท์ หนักบ้อ, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2560)

- สถานบันเทิงกลางคืนและบาร์เกย์ เป็นสถานที่ที่กะเทยคาบาเร่ต์นัดรวมตัวกัน บ่อยครั้งหลังจากเลิกงาน เพื่อสังสรรค์พูดคุยหรือฉลองในโอกาสสำคัญ ๆ เช่น วันเกิดของคน ในกลุ่ม วันขึ้นเงินเดือน ฯลฯ สถานบันเทิงกลางคืนที่กะเทยคาบาเร่ต์นิยมไปกันส่วนใหญ่อยู่แถว บริเวณ พัทยาซอย 6 ถนนนาเกลือและวอคคิงสตรีทพัทยา เช่น ร้าน Differ Pub Pattaya ร้าน The Living Bistro & Bar Pattaya หรือ Nab Men Club Pattaya (บาร์เกย์) เป็นต้น

“ตอนกลางคืนที่เที่ยวของนางโชว์ ก็เช่น ร้านเน็บ พัทยา ที่ส่วนใหญ่ กะเทยเกย์ชอบไป แต่ถ้าพวกกะเทยสวย ๆ ก็จะไปพวกร้านลิปวิงและ ดิฟเฟอร์ พัทยา พี่ก็มีไปบ้างแต่ไม่ค่อยเหมือนตอนสาว ๆ แล้ว” (กะเทย คาบาเร่ต์ พี่บ้อ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

- เวทีหมอลำ เมืองพัทยายเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีแรงงานชาวอีสานเข้ามาทำงานอยู่เป็น จำนวนมาก เช่นเดียวกับกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่ได้จากบ้านเกิดที่ภาคอีสานมาทำงานยัง โรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ด้วยจำนวนของชาวอีสานในเมืองพัทยามีอยู่จำนวนมาก จึงทำให้มีคณะหมอลำเวียนกันเข้ามาจัดการแสดงในเมืองพัทยาบริเวณถนนพัทยาสายสาม เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งกะเทยคาบาเร่ต์ส่วนหนึ่งที่ชื่นชอบก็จะรวมตัวและชักชวนเพื่อไปร่วมเต้นกัน บริเวณหน้าฮ้าน (หน้าเวที) ของหมอลำ

- ร้านส้มตำ ส้มตำถือเป็นอาหารยอดนิยมอันดับหนึ่งของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ทั้ง กลุ่มที่เป็นชาวอีสานและภาคอื่น ๆ ก็มักนิยมที่จะรับประทานและการรับประทานจะมีทั้งมารวมตัว กันรับประทานที่ร้านหรือการซื้อไปนั่งรวมตัวรับประทานกันที่โรงแสดงของตนเอง ร้านส้มตำที่เป็นที่ นิยมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ ก็คือ ร้านแม่จุ่มส้มตำไฮโซ พัทยา บริเวณซอยเนินพลับหวาน พัทยา

- สนามวอลเลย์บอล กีฬาวอลเลย์บอลถือเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่กะเทยนิยมเล่นกัน สำหรับกะเทยคาบาเร่ต์เองจะมีการร่วมตัวแข่งขันระหว่างโรงแสดงคาบาเร่ต์ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำ เช่น การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดระหว่าง 4 โรงแสดงคาบาเร่ต์อย่าง ทิฟฟานีโชว์ พัทยา, อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา, โคลอสเซียม โชว์ พัทยาและมิโมซ่า พัทยา เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2560 ณ สนามวอลเลย์บอลชายหาดดงตาล เวลาในการแข่งขันจัดขึ้นตั้งแต่เวลา 01.00 น. ถึง 06.00 น. หรือเวลาหลังจากกะเทยเลิกงาน ซึ่งภายในการแข่งขันก็จะมีการแสดงและการเชียร์แข่งขันระหว่างกันอีกด้วย

- พื้นที่ประกอบศาสนพิธีทางศาสนาและพิธีกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือที่กะเทยเรียกกันว่า “มูเตลู” กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อและกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ อย่างเช่น ก่อนและหลังการแสดงก็จะมีการกราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุก ๆ ครั้ง โดยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่กะเทยคาบาเร่ต์บูชาและกราบไหว้มากที่สุด ได้แก่ พระแม่ลักษมี พระแม่อุมาเทวีและพระพิฆเนศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์และเรื่องโชคลาภการประสบความสำเร็จ นอกจากนี้กะเทยคาบาเร่ต์ยังมักรวมตัวกันไปกราบไหว้พระและทำบุญกันอีกด้วย

โดยสรุป กระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาก่อเกิดจากกระบวนการสร้างการรับรู้ใหม่ใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความคิดของตนเอง ระดับร่างกายของตนเองและระดับพื้นที่ทางสังคม ทุกระดับถือมีส่วนร่วมสำคัญและทำงานร่วมระหว่างกัน หากกะเทยคาบาเร่ต์ขาดซึ่งความเข้าใจต่อตัวตนของตนเองก็จะทำให้เกิดปัญหาจากการนำชุดการรับรู้ของสังคมนำมาแทนความหมายตัวตนของตนเองและหาทางออกด้วยวิธีการที่ส่งผลเสียต่อตนเอง เช่น การสัลยกรรมที่มากจนเกินกว่าที่ร่างกายจะรับได้ การถอยห่างจากกลุ่มเพื่อกะเทย การลาหยุด/ลาออกจากงานหรือการทำร้ายร่างกายตนเอง เป็นต้น ดังนั้น กระบวนการสร้างการรับรู้ใหม่ของกะเทยจึงเกิดขึ้นตั้งแต่ระดับความคิดจนนำไปสู่การเปลี่ยนร่างกายอันถือเป็นสัญลักษณ์เชิงอำนาจในการต่อรองการอธิบายเรื่องเพศของกะเทยคาบาเร่ต์ได้มากที่สุด และสุดท้ายก็ใช้พื้นที่ในชีวิตประจำวันหรือพื้นที่กิจกรรมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์เอง (พื้นที่วัฒนธรรมย่อย) ในการนำเสนอตัวตนและความหมายของกะเทยคาบาเร่ต์ผ่านพื้นที่ต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งส่วนหนึ่งของการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาได้นำความเป็นสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างตัวตนและสร้างสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับกะเทยที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยทั่วไปในเมืองพัทยา

การลงหลักปักฐานของการรับรู้ใหม่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์

การปะทะกันระหว่างชุดการรับรู้เดิมที่กลไกทางสังคมต่าง ๆ สร้างภาพลักษณ์ให้แก่กะเทยกับตัวตนและความหมายของกะเทยคาบาเร่ต์ภายใต้การรับรู้ใหม่ที่สร้างขึ้นโดยกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ จะยังไม่อาจส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนต่อชุดการรับรู้แบบเดิมแบบถอนรากถอนโคนได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดเจนจากการปะทะกันระหว่าง 2 ชุดการรับรู้จากสังคม ก็คือ การได้เห็นถึงการเปิดพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจและการยอมรับถึงตัวตนและอาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์มากขึ้น และกลายเป็นโอกาสให้กับกะเทยคาบาเร่ต์ในการแสดงความสามารถและทำสิ่งต่าง ๆ ในพื้นที่ทางสังคมมากขึ้น

1. การนำตัวตนกะเทยคาบาเร่ต์กลายเป็นโอกาสสำหรับตนเอง

กะเทยคาบาเร่ต์ในปัจจุบันจำนวนมากได้นำเอาความสามารถของตนเอง ความสวยงามของตนเองและชื่อเสียงของอาชีพคาบาเร่ต์ที่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง นำไปใช้เป็นโอกาสในการเผยแพร่ตนเองยังพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งด้วยความสวยงามและความสามารถต่าง ๆ ของกะเทยคาบาเร่ต์จึงทำให้มีผู้ติดตาม ชื่นชอบและให้การยอมรับเป็นจำนวนมาก และจากการที่มีผู้ที่สนใจติดตามเป็นจำนวนมากดังกล่าวจึงกลายเป็นโอกาสให้กะเทยคาบาเร่ต์ใช้เป็นช่องทางในการสร้างชื่อเสียงและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพเสริมของตนเอง เช่น กรณีของกะเทยคาบาเร่ต์ระดับดาราต่าง ๆ ที่ส่วนใหญ่อยู่ตามพื้นที่สื่อโฆษณาของโรงแสดงคาบาเร่ต์และมักจะมีผู้ติดตามในสื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟสบุ๊กและอินสตาแกรมของตนเองเป็นจำนวนมาก จึงทำให้กะเทยคาบาเร่ต์กลุ่มดังกล่าวใช้เป็นพื้นที่ในการประชาสัมพันธ์อาชีพเสริมของตนเองหรือของคนที่ยังไม่รู้จักได้

นอกจากนี้ กะเทยคาบาเร่ต์หลายคนยังสามารถผลักดันตนเองผ่านการสร้างตัวตนใช้พื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์และสื่อสังคมออนไลน์ให้ตนเองกลายเป็นศิลปินดาราหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมได้

2. การถูกยอมรับในพื้นที่ทางสังคม

ผลของการสร้างพื้นที่ทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ ส่วนหนึ่งสามารถทำให้กะเทยคาบาเร่ต์สามารถมีพื้นที่แสดงตัวตนและทำกิจกรรมร่วมกันได้ เช่น พื้นที่โรงแสดงคาบาเร่ต์ พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์หรือพื้นที่เวทีหมอลำ เป็นต้น และจากการสร้างพื้นที่ดังกล่าวของกะเทยคาบาเร่ต์ยังส่งผลทำให้กะเทยคาบาเร่ต์ถูกยอมรับในพื้นที่ทางสังคมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ที่กะเทยคาบาเร่ต์มีความผูกพันมากที่สุดอย่าง “พื้นที่บ้านเกิดที่พ่อแม่ยังอาศัยอยู่” หรือพื้นที่ที่ใหญ่โตมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับมากที่สุดอย่าง “พื้นที่ประกวด”

การออกจากบ้านเกิดหรือบ้านที่กะเทยคาบาเร่ต์อาศัยอยู่ตั้งแต่เด็ก กะเทยคาบาเร่ต์ ส่วนหนึ่งได้ออกจากพื้นที่ดังกล่าวด้วยการส่งเสริมสนับสนุนจากครอบครัว แต่กะเทยคาบาเร่ต์อีก ส่วนหนึ่งก็ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้คนในพื้นที่ดังกล่าว แต่เมื่อกะเทยคาบาเร่ต์สามารถสร้างฐานะ ทางเศรษฐกิจทุกคนก็จะกลับไปพื้นที่บ้านเกิดเพื่อตอบแทนบุญคุณแก่ผู้มีพระคุณของตนเองเป็น ประจำ กะเทยคาบาเร่ต์บางคนสามารถสร้างบ้านหลังใหม่ให้กับพ่อแม่ สามารถทำให้พ่อแม่ญาติ พี่น้องสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หรือบางคนที่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ก็สามารถนำเงินจาก การแสดงส่งไปให้เป็นทุนการศึกษาได้ จนกะเทยคาบาเร่ต์กลายเป็นที่ยอมรับแก่ครอบครัวและ ผู้คนรอบข้างเป็นอย่างมาก ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของทุนทางเศรษฐกิจที่กะเทยคาบาเร่ต์ได้รับจากโรง แสดงคาบาเร่ต์และนำไปสู่การสร้างตัวตนทางสังคมของตนเองใหม่

ส่วนกรณีของพื้นที่การประกวดจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า พื้นที่การประกวดถือเป็นพื้นที่ที่ สามารถทำให้กะเทยและกะเทยคาบาเร่ต์ที่เข้าประกวดหรือได้รับรางวัลถูกยอมรับจากสังคมทั้ง ความสวยงามและความสามารถ โดยเฉพาะสำหรับเวทีมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) ก็เป็นอีกเวทีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและนานาชาติมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ รวมถึงการกลายเป็นที่สนใจและรู้จักในวงกว้าง ด้วยการยอมรับและชื่อเสียงของเวทีมิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส สามารถเห็นได้จากจำนวนและประเภทของผู้สนับสนุน (Sponsor) ที่มีจำนวนมากขึ้น เรื่อย ๆ เช่น ปีล่าสุด พ.ศ. 2560 ที่กำลังจะจัดขึ้น มีผู้สนับสนุนรายการการประกวดดังกล่าว แบ่งประเภทออกเป็น องค์กรภาครัฐ จำนวน 1 ราย, กลุ่มธุรกิจโรงแรม จำนวน 7 ราย (แบ่งเป็น กลุ่มธุรกิจโรงแรมตั้งอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา 5 ราย และตั้งอยู่นอกพื้นที่เมืองพัทยา 2 ราย), กลุ่มธุรกิจสถาบันทางการแพทย์และเสริมความงาม จำนวน 3 ราย, กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง จำนวน 3 ราย, กลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม จำนวน 2 ราย, กลุ่มห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ จำนวน 3 ราย (แบ่งเป็น กลุ่มห้างสรรพสินค้าตั้งอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา 1 ราย และตั้งอยู่นอกพื้นที่เมือง พัทยา 2 ราย), กลุ่มธุรกิจร้านอาหาร จำนวน 5 ราย, กลุ่มผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จำนวน 3 รายและกลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและเทคโนโลยี จำนวน 2 ราย (ทิฟฟานีโชว์ พัทยา, 2560)

3. การเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของ เมืองพัทยา

แม้กะเทยในเมืองพัทยาคจะถูกกลไกทางสังคมต่าง ๆ ทำให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ ปัญหาการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา แต่สำหรับกะเทยคาบาเร่ต์ถึงจะถูกผลกระทบจาก ปัญหาดังกล่าว แต่กะเทยคาบาเร่ต์ก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่มีส่วนร่วมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและประเทศไทย เห็นได้จากการถูกรับเชิญให้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เช่น อัลคาซาร์

คาบารัตโซว์ พัทยา เดินทางไปร่วมงานเทศกาลส่งเสริมการขายและจัดการแสดงพิเศษของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) งาน "โรคโซว์สู่อินโดนีเซีย" และงาน "การดู้อินโดนีเซียทราเวลแฟร์" ณ ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 7-15 กันยายน พ.ศ. 2557 หรือการเดินทางไปร่วมงานส่งเสริมการขายและจัดการแสดงพิเศษของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และกงตลาคอาเซียน ในงาน "มหกรรมท่องเที่ยวนานาชาติโฮจิมินห์" และงาน "ไทยแลนด์...โรคโซว์สู่วียดนาม" ณ ประเทศเวียดนาม เมื่อวันที่ 9-13 กันยายน พ.ศ. 2558

“เคยไปต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ รัสเซีย ออสเตรเลีย อินเดีย มาเลเซีย เวียดนาม อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เป็นการออกบูทกับ ททท. เป็นตัวแทนการโปรโมทการท่องเที่ยว ค่าตอบแทนไม่เยอะมาก แต่คิดว่าทำงานให้กับประเทศ” (กะเทยคาบารัต น้องออ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

กะเทยคาบารัตกับการเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ถือเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับต่อกะเทยคาบารัตในฐานะส่วนหนึ่งที่สำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและประเทศไทย

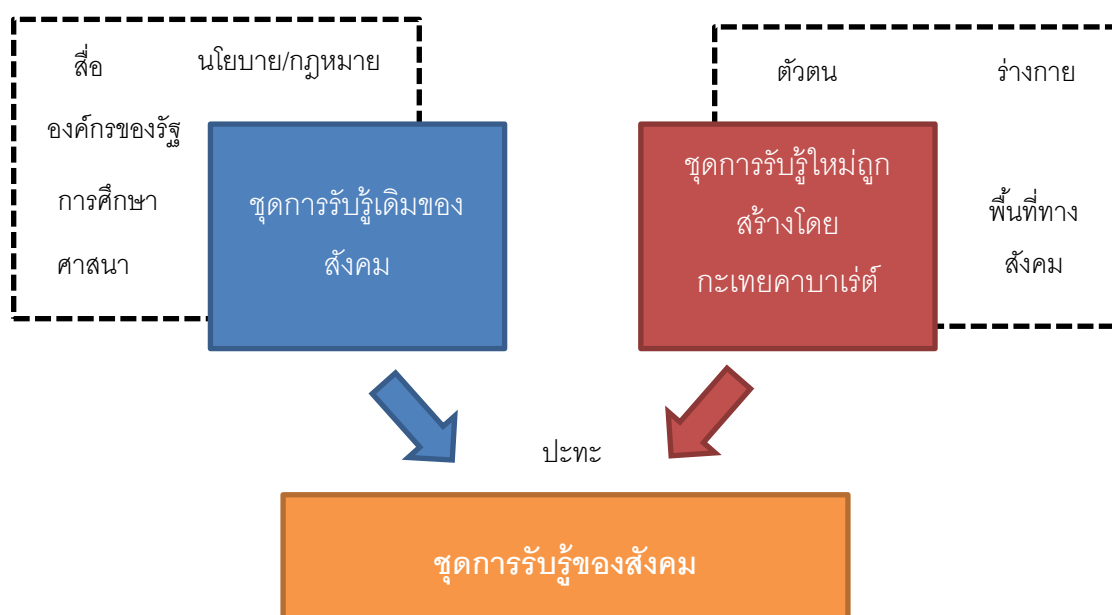
บทสรุป: การศึกษากระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบารัตในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม

การกระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบารัตในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพิจารณาถึงชุดการรับรู้เดิมของสังคมที่ครอบงำการให้ความหมายต่อกะเทยคาบารัตในเมืองพัทยา (Hegemony) และกระบวนการตอบโต้จากกลุ่มกะเทยคาบารัตจากการสร้างชุดการรับรู้ใหม่แก่สังคม (Counter-hegemony) จากผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมเกิดขึ้นจากกลไกทางสังคมต่าง ๆ ที่สร้างทำให้กะเทยกลายเป็นปัญหาของสังคมและเป็นปัญหาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

ด้วยสถานการณ์เช่นนี้ ถือเป็นปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อกะเทยคาบารัตในฐานะผู้กระทำการที่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับบริบทสังคมของเมืองพัทยาที่มีชุดการรับรู้เดิมครอบงำอยู่ จึงพยายามในการปรับเปลี่ยนและสร้างสรรค์สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อสื่อถึงความหมายถึงตัวตนที่แท้จริงหรือการลบการรับรู้ของสังคมต่อกะเทยคาบารัตภายใต้คำอธิบายของชุดการรับรู้เดิมของสังคม ผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ใน 3 ระดับ (ขั้นตอน) ประกอบด้วย ระดับ

ความคิดจิตใจของตนเอง ระดับร่างกายของตนเอง (สัญลักษณ์) และระดับพื้นที่ทางสังคม (กลุ่มกะเทย) ซึ่งกระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่สร้างขึ้นส่วนหนึ่งได้นำตัวตนที่สร้างขึ้นภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์และความเป็นสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์มาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการแบ่งแยกการรับรู้ที่มีต่อกะเทยคาบาเร่ต์และกะเทยที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ โดยทั่วไป

ผลจากการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมในสังคม นั้นได้กลายเป็นการสร้างยอมรับต่อความหมายภายใต้ชุดการรับรู้ใหม่ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ถูกสร้างขึ้น เห็นได้จากการนำตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ไปใช้เป็นโอกาสทางสังคมต่าง ๆ การยอมรับในพื้นที่ทางสังคมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดด้วยหรือการได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ซึ่งถือเป็นการลงหลักปักฐาน (sustain) ของความหมายของกะเทยคาบาเร่ต์ภายใต้ชุดการรับรู้ใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นโดยกะเทยคาบาเร่ต์เอง

ภาพที่ 5-1 สรุปความคิดการศึกษากระบวนการตอบโต้ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพผ่านการใช้กรอบแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ภายใต้ญาณวิทยาแบบการตีความและวิธีการแบบตีความคู่ขนาน (Double-hermeneutic) ในการศึกษาทำความเข้าใจต่อตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ที่ถูกประกอบสร้างจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างกะเทยคาบาเร่ต์กับบริบททางสังคมและตัวแสดงแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งจากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปและนำเสนอเนื้อหาที่สำคัญดังต่อไปนี้

ข้อค้นพบจากการวิจัย

การอภิปรายผล

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อค้นพบจากการวิจัย

1. ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา พบว่า การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับกะเทยคาบาเร่ต์เมืองพัทยาคือ การศึกษาที่ต้องทำความเข้าใจถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์เมืองพัทยา ร่วมกับการศึกษาถึงพัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่ส่งผลต่อการเกิดขึ้นของความเป็นอาชีพอคาบาเร่ต์ สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันที่มีปฏิสัมพันธ์และส่งผลต่อกะเทยคาบาเร่ต์

1.1 พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นบริบทเชิงโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงที่มาและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเกิดขึ้นของอาชีพอคาบาเร่ต์และพัฒนาจนกลายเป็นการแสดงของกะเทยคาบาเร่ต์ในปัจจุบัน พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาสามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ยุค ประกอบด้วย

1.1.1 ยุคก่อนการเป็นคาบาเร่ต์อาชีพอคาบาเร่ต์ หรือการแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก จุดเริ่มต้นของการแสดงคาบาเร่ต์เกิดขึ้นเพื่อความบันเทิงของกลุ่มกะเทยและเกย์ในงานเลี้ยงสังสรรค์ ก่อนที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและลูกค้าเข้ามายังสถาบันบันเทิงและบาร์แถวย่านสีลม พัฒนพงษ์ และขยายสู่พัทยา ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยมีกลุ่มทหารของสหรัฐที่มาตั้งฐานทัพชั่วคราวบริเวณอำเภอสัตหีบเป็นกลุ่ม

นักท่องเที่ยวสำคัญ การนำการแสดงไปจัดขึ้นภายในสถานบันเทิงและบาร์นั้นที่ยังไม่มีการขายตัวหรือบัตรเข้าชมการแสดงเป็นเพียงการซื้อเครื่องดื่มภายในบาร์เพื่อที่จะสามารถชมการแสดงภายในบาร์ นักแสดงจึงมีลักษณะเป็นกึ่งอาชีพหรือยังไม่เป็นอาชีพทางการ ส่วนรูปแบบการแสดงยังไม่มีชื่อเรียกที่ชัดเจน แต่มีรูปแบบใกล้เคียงกับการแสดงแบบกลุ่ม Drag queen ในต่างประเทศ เนื่องจาก มีทั้งนักแสดงกะเทย เกย์และผู้ชายเข้ามาแสดงด้วยรูปแบบการแสดง Lip-synch แต่งกายเลียนแบบนักร้องนักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียง โดยกลุ่มคณะนักแสดงที่มีชื่อเสียงของพัทยาในช่วงนั้น คือ ทิฟฟานีโซว์ พัทยาและกลุ่มคณะนักแสดงไซมอนที่แสดงอยู่ในไซมอน บาร์ พัทยา

1.1.2 ยุคการเป็นคาบาริเตอร์อาชีพ หรือการแสดงคาบาริเตอร์ยุคที่ถูกนำมาแสดงในโรงแสดง ผลจากการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาช่วงทศวรรษที่ 2520 ทำให้นักธุรกิจและเจ้าของสถานบันเทิงต่าง ๆ สนใจในการขยายและลงทุนกับการแสดงอย่างการแสดงของกลุ่ม Drag queen ภายในสถานบันเทิงและบาร์ให้กลายเป็นการเปิดการแสดงที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น จนต่อมาทำให้เกิดโรงแสดงคาบาริเตอร์อย่างทิฟฟานีโซว์ พัทยาและอัลคาซาร์ คาบาริเตอร์โซว์ พัทยาเกิดขึ้น รูปแบบการแสดงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากการนำรูปแบบการแสดงที่มีความสนุกสนานและสีสันของเครื่องแต่งกายที่โดดเด่นนำมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการแสดงก่อนหน้านี้ ส่วนนักแสดงกะเทยเริ่มมีจำนวนมากขึ้นจนกลายเป็นกลุ่มนักแสดงจำนวนมากที่สุด เนื่องจาก ความต้องการของโรงแสดงที่ต้องการนักแสดงที่ต้องแต่งกายเลียนแบบผู้หญิงจึงกลายเป็นการเปิดโอกาสให้กับกลุ่มกะเทยเข้ามามีโอกาสในอาชีพที่ตรงกับเพศวิถีของตนเองมากที่สุด ซึ่งปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวของเมืองพัทยาและทำให้การแสดงคาบาริเตอร์กลายเป็นอาชีพจากการเกิดขึ้นของโรงแสดงคาบาริเตอร์ขนาดใหญ่ เกิดจากผลจากนโยบายการกระตุ้นการท่องเที่ยวในเมืองพัทยารัฐ ที่ส่งเสริมให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญจากการยกระดับฐานะพัทยาให้มีฐานะเป็นเมืองพิเศษและถูกวางเป็นพื้นที่เป้าหมายการท่องเที่ยวภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

1.1.3 ยุคหลังการเป็นคาบาริเตอร์อาชีพ หรือยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูง เป็นผลจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงทศวรรษที่ 2540 ทำให้โรงแสดงคาบาริเตอร์ได้รับผลกระทบจนต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแสดงและเพิ่มเติมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและลูกค้าเข้ามาชมการแสดงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะภายหลังจากการเกิดขึ้นของโรงแสดงคาบาริเตอร์ใหม่ ๆ อย่าง มิโมซ่า พัทยาและโคลอสเซียมโซว์ พัทยา ฯลฯ ทำให้การแข่งขันภายในกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโรงแสดงคาบาริเตอร์มีการแข่งขันที่สูง การแสดงคาบาริเตอร์จึงมีลักษณะเป็นธุรกิจมากยิ่งขึ้น โดยมีโรงแสดงเป็นผู้กำหนด

ควบคุมรูปแบบการแสดงและนักแสดงทั้งหมดตามความต้องการของกลุ่มลูกค้าหรือกลุ่มตลาดของตนเอง โดยเฉพาะกลุ่มบริษัททัวร์ต่างชาติต่าง ๆ โดยที่นักแสดงคาบาเร่ต์หรือกะเทยคาบาเร่ต์เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงเท่านั้น

1.2 สภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาเป็นโรงแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาจำนวน 3 โรงแสดง ซึ่งมีความแตกต่างและมีจุดร่วมที่น่าสนใจ จากสภาพแวดล้อมและบริบทเชิงสถาบันของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดงที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

1.2.1 สภาพแวดล้อมของสถานที่ อันได้แก่ สภาพแวดล้อมโดยรอบของโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดง ตั้งอยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี ส่วนภายในของอาคารโรงแสดงคาบาเร่ต์ทั้ง 3 โรงแสดง จะมีการแบ่งแยกพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน

1.2.2 บริบทเชิงปฏิสัมพันธ์ คือ กลุ่มตัวแสดงต่าง ๆ ภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ที่กะเทยคาบาเร่ต์มีการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ประกอบด้วย กลุ่มเจ้าหน้าที่ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ด้วยตนเองและกลุ่มลูกค้า บริบทเชิงปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของในเชิงบทบาทและหน้าที่ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์กับบางกลุ่มก็สามารถพัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์แบบแม่-ลูก ความสัมพันธ์แบบเพื่อนหรือความสัมพันธ์แบบคู่อีก ฯลฯ

1.2.3 บริบทเชิงสถาบัน อันได้แก่ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่สำคัญต่าง ๆ ที่โรงแสดงคาบาเร่ต์เป็นผู้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ควบคุมและบังคับแก่กะเทยคาบาเร่ต์ของโรงแสดง ประกอบด้วย ระเบียบเรื่องเวลาทำงานและการลาหยุด ข้อปฏิบัติของกะเทยคาบาเร่ต์ ข้อห้ามของกะเทยคาบาเร่ต์และบทลงโทษของกะเทยคาบาเร่ต์ ซึ่งผู้ควบคุมและบังคับใช้ระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงแสดงคาบาเร่ต์ถือเป็นกลุ่มตัวแสดงที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการกลายเป็นกะเทยคาบาเร่ต์เป็นอย่างมาก

1.3 กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีศึกษาจากเรื่องเล่าประสบการณ์ชีวิตของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ตั้งแต่อดีตก่อนเข้าสู่อาชีพกะเทยคาบาเร่ต์จนถึงปัจจุบัน เพื่อสะท้อนให้เห็นกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาสามารถแบ่งเป็นช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.3.1 ภูมิหลังของกะเทยคาบาเร่ต์ก่อนการก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันในหลายเรื่อง เช่น อายุของการเข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ของ

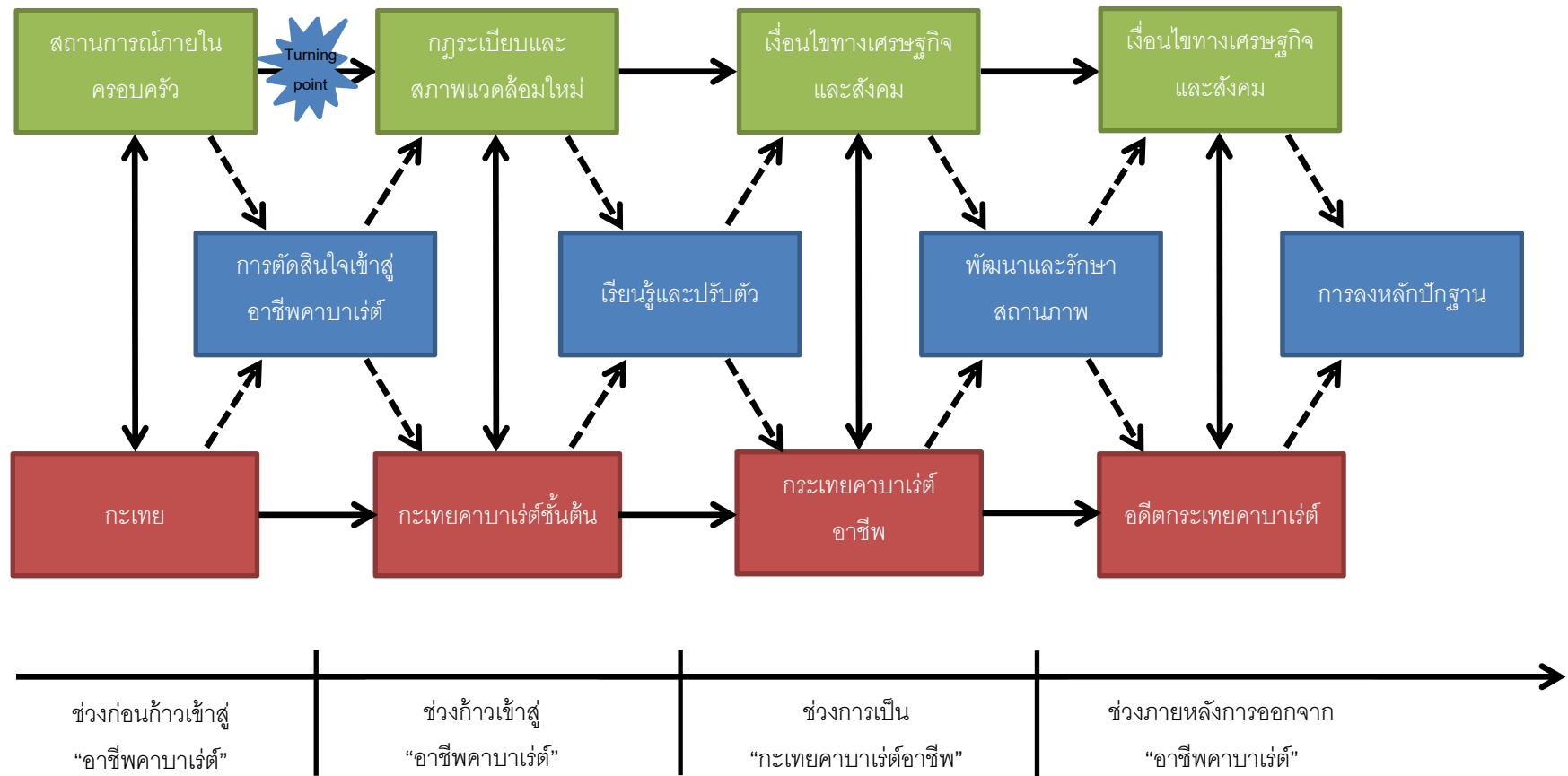
กลุ่มกะเทยคาบาร่ต์อยู่ในช่วงอายุ 17-25 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับปริญญาตรี ภูมิฐานะของกะเทยคาบาร่ต์ส่วนใหญ่ที่ภาคอีสานหรือในเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่มีฐานะปานกลางขึ้นไป ครอบครัวยอมรับต่อเพศวิถีของกะเทยในระดับหนึ่งและมีการยอมรับต่ออาชีพคาบาร่ต์ที่ดี เนื่องจาก กะเทยคาบาร่ต์สามารถนำเงินรายได้ของตนเองกลับไปช่วยเหลือเลี้ยงดูพ่อแม่ได้ ส่วนจุดเปลี่ยนที่สำคัญของการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพกะเทยคาบาร่ต์ก็คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ภายในกลุ่มกะเทยและปัจจัยเกี่ยวกับภาพตัวอย่างกะเทยคาบาร่ต์ที่ประสบความสำเร็จ

1.3.2 การก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาร่ต์ ภายหลังจากการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพคาบาร่ต์แล้วนั้น การก้าวเข้าสู่อาชีพคาบาร่ต์ของกะเทยคาบาร่ต์ทุกคนนั้น ต้องผ่านกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ของโรงแสดงคาบาร่ต์ที่ถูกกำหนดขึ้น เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนของการสมัครงาน เมื่อผ่านการสมัครแล้วกะเทยคาบาร่ต์ทุกคนจะต้องเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอดการเป็นกะเทยคาบาร่ต์ได้แก่ การฝึกเดิน ฝึกแสดง การปรับตัวและการใช้ชีวิตในโรงแสดงคาบาร่ต์ ซึ่งภายใต้กระบวนการถ่ายทอดดังกล่าวกะเทยคาบาร่ต์รุ่นพี่ถือเป็นตัวแสดงที่สำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาและการปรับตัวให้แก่กะเทยคาบาร่ต์รุ่นน้องที่เข้ามาใหม่ จากบทบาทหน้าที่และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกะเทยคาบาร่ต์รุ่นพี่และรุ่นน้องที่ต้องมีระหว่างกันก่อนการก้าวสู่การแสดงบนเวทีจริงของกะเทยคาบาร่ต์

1.3.3 การเป็นกะเทยคาบาร่ต์อาชีพ เป็นช่วงหลังจากเข้าสู่อาชีพคาบาร่ต์อย่างเต็มตัว สิ่งที่สำคัญที่สุดของกะเทยคาบาร่ต์ในช่วงเวลานี้ คือ การพัฒนาและรักษาตำแหน่งแห่งที่และสถานภาพของตนเองไว้ ไม่ว่าจะเป็นการแปลงเพศและศัลยกรรมร่างกาย ขึ้นเวทีประกวดหารายได้พิเศษและการรวมกลุ่มกะเทยคาบาร่ต์ ซึ่งสำหรับกะเทยคาบาร่ต์ให้ความหมายต่ออาชีพของตนเองถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองต่ออาชีพคาบาร่ต์ กะเทยคาบาร่ต์ส่วนใหญ่มองว่าอาชีพคาบาร่ต์ถือเป็นอาชีพที่ตนเองสามารถแสดงความสามารถและเพศวิถีของตนเองได้อย่างเต็มที่และยังเป็นพื้นที่ของโอกาสในการทำงานของกลุ่มกะเทยในสังคมไทย ซึ่งความคาดหวังในเชิงอาชีพของกะเทยคาบาร่ต์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นใน 2 แนวโน้มที่สำคัญ คือ การทำงานในโรงแสดงคาบาร่ต์ต่อไปหรือการเปลี่ยนงานและย้ายสถานที่ทำงานไปยังที่อื่น ๆ ที่ยังมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถหรือกิจกรรมที่ตนเองถนัด

1.3.4 ภายหลังจากการออกจากคาบาร่ต์อาชีพ การตัดสินใจยุติบทบาทกะเทยคาบาร่ต์เกิดจากเงื่อนไขทางด้านเวลาเงื่อนไขทางด้านเวลาและอายุของกลุ่มกะเทยคาบาร่ต์เป็นสำคัญ เนื่องจาก อายุที่เพิ่มมากขึ้นของกะเทยคาบาร่ต์มีส่วนสำคัญต่อการประกอบอาชีพและ

การแสดงโดยตรง ซึ่งการกลายเป็นอดีตกะเทยคาบาเร่ต์ จะทำให้กะเทยคาบาเร่ต์ต้องถอยห่างออกจากเวทีการแสดง แต่อย่างไรก็ตามด้วยพื้นที่และความสัมพันธ์ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่เหนียวแน่นก็ยังทำให้อดีตกะเทยคาบาเร่ต์ยังคงวนเวียนและกลับมาข้องเกี่ยวกับการแสดงคาบาเร่ต์อยู่เสมอ ๆ

ภาพที่ 6-1 การวิเคราะห์กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาวาเร่ในเมืองพัทยา

2. ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่สอง เพื่อศึกษาและนำเสนอกระบวนการตอบโต้ของ กะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาต่อการรับรู้เดิมเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคม ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างการรับรู้เดิมต่อกะเทยเมืองพัทยาและกะเทยคาบาเร่ต์ เกิดกลไกทางสังคม ที่สำคัญ ได้แก่ สื่อ องค์กรของรัฐ นโยบายและกฎหมาย การศึกษาและศาสนา ซึ่งกลไกทั้ง 5 ส่วน ดังกล่าวได้สร้างการรับรู้ของสังคมต่อกะเทยผ่านการสร้างให้กะเทยกลายเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึง กลุ่มเพศนอกกรอบ ผิดธรรมชาติและเป็นต้นตอของปัญหาการท้องเที่ยวของเมืองพัทยาใน ลักษณะแบบเหมารวม ส่งผลให้กะเทยและกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยากลายเป็นกลุ่มปัญหา ของสังคมและก่อเกิดปัญหาต่อตัวกะเทยคาบาเร่ต์ตามมามากมาย เช่น ปัญหาภาพลักษณ์ ปัญหาการขาดโอกาสในการเข้าสู่อาชีพหรือการถูกจำกัดโอกาส ปัญหาการควบคุมผู้ บังคับใช้กฎหมาย ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาวะอนามัยและปัญหาสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนแล้วแต่ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มกะเทยและกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่อยู่ ต่ำกว่ากลุ่มนายจ้างในอุตสาหกรรมท้องเที่ยว กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐหรือกลุ่มเพศชายหญิงในสังคม

ส่วนกระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทย คาบาเร่ต์นั้น เกิดขึ้นใน 3 ระดับ แบ่งออกได้ดังนี้

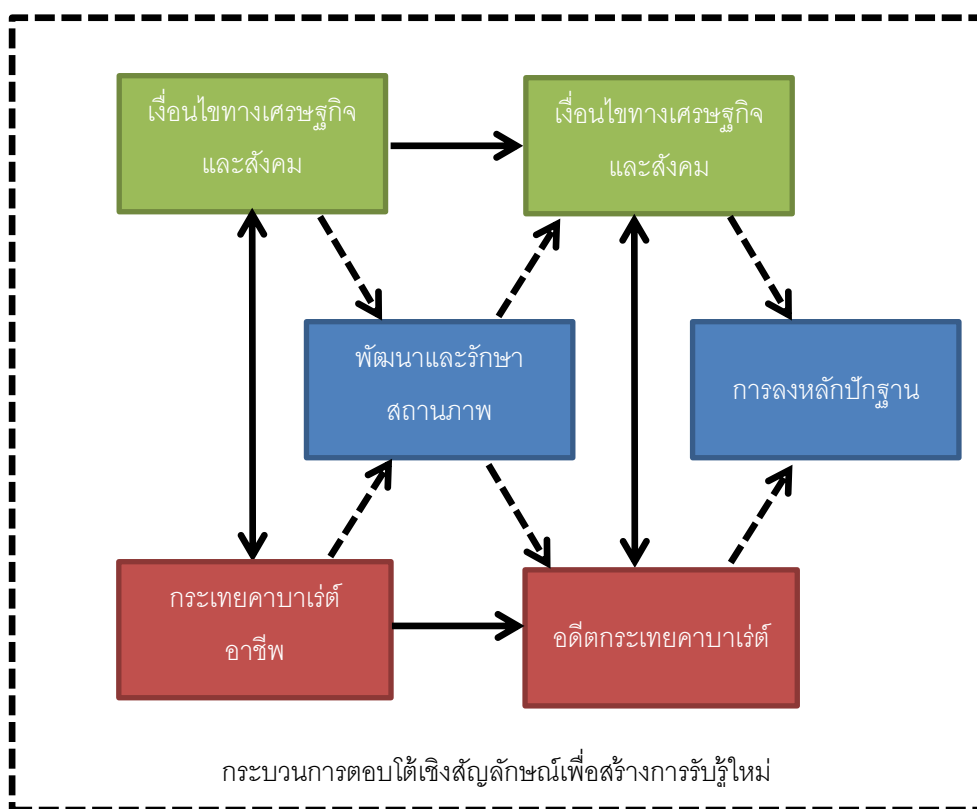
2.1 การทำความเข้าใจตัวตนและบทบาทของกะเทยคาบาเร่ต์ เป็นกระบวนการ ปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ระดับความคิด ผ่านวิธีการสร้างการยอมรับจากตนเอง ยอมรับว่าตนเองเป็น “กะเทย” ทำให้ตนเองจากการเป็น “ผู้ที่ไม่มีความเห็น” (Invisible) กลายเป็น “ผู้ที่มีความเห็น” (Visible) โดยเริ่มจากการยอมรับในตนเองและทำ ตามบทบาทหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดและทำให้ตนเองมีความสุข

2.2 การนำเสนอตัวตนผ่านร่างกาย เป็นกระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้าง การรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ระดับสัญลักษณ์ผ่านการใช้ร่างกายของกะเทยคาบาเร่ต์ เอง การนำเสนอตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ผ่านร่างกายนั้น จะพบว่า กะเทยคาบาเร่ต์ส่วนใหญ่มี ความคิดในการนำเสนอร่างกายของตนเองด้วยการเลียนแบบความเป็นหญิงและลดทอนความ เป็นชายของตนเองลง ผ่านวิธีการปรับเปลี่ยนเสริมแต่งร่างกายของตนเองใน 3 รูปแบบที่สำคัญ ได้แก่ การใช้เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ การศัลยกรรมและการแปลงเพศ

2.3 การสร้างพื้นที่ทางสังคม เป็นกระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการ รับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ระดับสังคม พื้นที่ทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์เกิดขึ้นจาก การรวมกลุ่มของกะเทยคาบาเร่ต์และกะเทยในเมืองพัทยาในพื้นที่ต่าง ๆ ผ่านการต่อรองและสร้าง ความหมายเชื่อมโยงระหว่างกันพื้นที่กับตัวตนของกะเทย พื้นที่ทางสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ส่วน

ใหญ่จึงมักสอดคล้องกับตัวตนของกะเทยและกิจกรรมที่กะเทยมีความสนใจเป็นพิเศษ เช่น พื้นที่ประกวดกะเทย พื้นที่สังคมออนไลน์ ร้านส้มตำ สนามวอลเลย์บอล เวทีหมอลำหรือแม้แต่พื้นที่มูลนิธิหรือองค์กรเกี่ยวกับสิทธิของกะเทย

สำหรับผลของการลงหลักปักฐานของการรับรู้ใหม่ต่อกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปะทะการรับรู้เดิมด้วยการสร้างการรับรู้ใหม่ในสังคมของกะเทยคาบาเร่ต์ สามารถเห็นได้จากการที่กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์บางส่วนสามารถการนำตัวตนกะเทยคาบาเร่ต์กลายเป็นโอกาสสำหรับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการกลายเป็นศิลปิน ดาราหรือการใช้เป็นช่องทางประกอบอาชีพเสริมของตนเองหรือผลของการสร้างพื้นที่ทางสังคมที่ทำให้กะเทยคาบาเร่ต์สามารถมีพื้นที่แสดงตัวตนและทำกิจกรรมร่วมกันได้และเกิดการถูกยอมรับในพื้นที่ทางสังคม รวมถึงกะเทยคาบาเร่ต์ยังได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยา

ภาพที่ 6-2 การวิเคราะห์กระบวนการตอบโต้เชิงสัญลักษณ์เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

การอภิปรายผล

จากการศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา โดยอาศัย การศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic interaction) ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับแนวคิดและ ทฤษฎีกลุ่มนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ก็จะพบว่า

1. สมมติฐานที่สำคัญของกลุ่มนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ คือ การกล่าวถึงมนุษย์ในฐานะหน่วยครุ่นคิดหรือผู้กระทำการ (Actor) ที่สามารถเรียนรู้และสร้างสรรค์ ระบบความหมายและระบบสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งการศึกษาเรื่องตัวตนของนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์อย่าง จอร์จ เฮอร์เบิร์ต มี้ด, เออร์วิง กอฟฟ์แมนและเฮอร์เบิร์ต บลูเมอร์ แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างตัวตนของมนุษย์ที่ ถูกสร้างกับปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่ต่าง ๆ กล่าวคือ มนุษย์จะสร้างตัวตนหรือ ระบบสัญลักษณ์ผ่านการกระทำในเชิงสื่อสารบางอย่างที่สื่อถึงความหมายที่ตนเองต้องการตาม สถานการณ์หรือบุคคลที่มนุษย์ผู้นั้นมีปฏิสัมพันธ์ด้วยในเวลานั้น ๆ

สำหรับการศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาในครั้งนี้ สามารถ ยืนยันต่อสมมติฐานและแนวความคิดเรื่องตัวตนของกลุ่มนักคิดในสำนักปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เห็นได้จากตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาที่ถูกสร้างขึ้น เกิดจากกระบวนการเรียนรู้และ การพัฒนาของกะเทยรวมกับปฏิสัมพันธ์ของกะเทยคาบาเร่ต์ที่เกิดขึ้นภายในโรงแสดงคาบาเร่ต์ใน ช่วงเวลาต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม กฎระเบียบหรือกลุ่มคนต่าง ๆ ในโรงแสดงคาบาเร่ต์ ซึ่งการกระทำเพื่อสื่อถึงความเป็นตัวตนของกะเทยคาบาเร่ต์มากที่สุดเกิดขึ้นจากการใช้ร่างกาย เป็นสัญลักษณ์สื่อถึงความเป็นกะเทยคาบาเร่ต์ของตนเอง

2. การศึกษากระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ร่วมกับการวิเคราะห์ ผ่านแนวคิดปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ยังแสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการรับรู้ หรือเรียนรู้ต่อบทบาทหน้าที่ของกะเทยคาบาเร่ต์หรือมนุษย์ในสังคมทั้งในบทบาทหน้าที่เชิงอาชีพ และบทบาทหน้าที่เชิงความเป็นเพศ จากการพิจารณากะเทยคาบาเร่ต์ในฐานะผู้กระทำที่สามารถ เรียนรู้และสร้างสรรค์สัญลักษณ์หรือความหมายขึ้นเองได้

ตารางที่ 6-1 การรับรู้ต่อบทบาทเชิงอาชีพและบทบาทเชิงความเป็นเพศของกะเทยคาบาเร่ต์

สถานภาพ	เอกลักษณ์	ลักษณะบทบาท	การขัดเกลาทางสังคม	พฤติกรรม
บทบาทเชิงอาชีพ	อาชีพของกะเทย	นักแสดงให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม	กฎระเบียบและความสัมพันธ์ของกลุ่มกะเทย	การแสดงออกเหมือนคนประกอบอาชีพทั่วไป
บทบาทเชิงความเป็นเพศ	เพศนอกกรอบ/เบี่ยงเบนทางเพศ	ปัญหาสังคม เป็นกลุ่มอาชีพค้าประเวณี	กลไกของสื่อ กฎหมาย และผู้บังคับใช้กฎหมาย	บางส่วนยอมรับ/บางส่วนต่อสู้

จากตารางที่ 6-1 แสดงให้เห็นว่ากะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยามีสถานภาพต่อบทบาทของตนเองทั้งบทบาทเชิงอาชีพและบทบาทเชิงความเป็นเพศที่ส่งผลกระทบมากกว่ากลุ่มเพศอื่น ๆ เอกลักษณ์หรือลักษณะบทบาทของกะเทยคาบาเร่ต์เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และสร้างสรรค์ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลไกทางสังคม กฎระเบียบ สถานบันหรือกลุ่มบุคคล ส่งผลต่อการสร้างความหมายและการขัดเกลาความหมายของกะเทยคาบาเร่ต์ที่แสดงหรือกระทำออกมา

3. การศึกษาถึงกระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาและกระบวนการตอบโต้การรับรู้เดิมของกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาเพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ในครั้งนี้ แสดงให้เห็นประเด็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยเชิงเศรษฐกิจเป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของกะเทยคาบาเร่ต์ในการเข้าสู่อาชีพ การเข้าสู่อาชีพของกะเทยคาบาเร่ต์ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อย่าง ปัจจัยทางด้านการเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดขึ้นของความเป็นอาชีพและการผลักดันกะเทยคาบาเร่ต์ให้เข้าสู่อาชีพคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่อาชีพอื่น ๆ เช่น ทรายทิพย์ ธีระเดชพงศ์ (2553), โสภิตา วีรกุลเทวัญ (2543), อัมพร บุญเทพ (2556), Pasuk Phongpaichit (1982), ศุภีมาน นฤมล (2531), ยศ สันตสมบัติ (2535), ชายโพธิธิตา และคณะ (2537), นิวัตร สุวรรณพัฒนา (2541), ขวัญฤทัย จ่างจำรัส (2544) และรัตพลพรพิพิธ (2546) เป็นกลุ่มที่ศึกษากระบวนการเข้าสู่อาชีพของกลุ่มชายหญิงในสังคมไทย หรือกลุ่มที่ศึกษากระบวนการเข้าสู่อาชีพของกลุ่มกะเทยและกลุ่มเพศนอกกรอบ เช่น ภิญญา ไชยประนัง (2542), วรวิศรา ศรีวัฒนวรชัย (2544) และสุกัญญา พรโสภากุล (2545) ซึ่งทั้งหมดนี้ยังให้ความสำคัญ

สำคัญกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพและการอธิบายถึงการดำรงอยู่ในอาชีพดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของการวิจัย ผู้วิจัยขอพิจารณาแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง เกิดขึ้นจากข้อเสนอแนะของผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้และส่วนที่สอง เกิดจากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาและปรับใช้ต่อไป

1. ข้อเสนอแนะจากการลงพื้นที่วิจัย ประกอบด้วย

1.1 การพัฒนาสังคมและการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาควรส่งเสริมและเปิดโอกาสให้กับกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศได้มีการเรียนรู้ที่จะปรับตัวตามสภาพสังคมและเปิดโอกาสในการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับแก่คนในครอบครัวและคนในสังคม โดยควรมีการชี้แนะแนวทางเกี่ยวกับข้อกฎหมายและสิทธิต่าง ๆ ที่กลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศพึงได้รับ เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจแก่กลุ่มเพศทางเลือกสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคม

1.2 การพัฒนาระบบการศึกษาหรือระบบการเรียนรู้ของสังคม ควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการสร้างความเข้าใจถึงสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะสังคมแบบพหุวัฒนธรรมของเมืองพัทยา เพื่อควรลดอคติทางเพศหรือการซ้ำเติมปัญหาที่กลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศเผชิญอยู่และนำไปสู่การหาทางเลือกของการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่มีความเหมาะสมและมีความยั่งยืนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาของสังคมและการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่เกิดขึ้น รัฐ เอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเปิดพื้นที่สาธารณะ (Public sphere) สำหรับกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจาก ที่ผ่านมากลุ่มดังกล่าวมีพื้นที่สาธารณะสำหรับการมีส่วนร่วมต่อกระบวนการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาของสังคมและการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาอยู่อย่างจำกัด ทั้งที่มีฐานะเป็นกลุ่มแรงงานสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ซึ่งพื้นที่สาธารณะดังกล่าวจะกลายเป็นพื้นที่สำหรับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่เหมาะสมกับสถานการณ์และยั่งยืนได้ต่อไป

2.2 การพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาที่ผ่านมา เกิดจากการวางยุทธศาสตร์จากรัฐบาลส่วนกลางเป็นผู้กำหนดหรือการกำหนดนโยบายในลักษณะจากบนสู่ล่าง ทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญอย่าง ปัญหาของการพัฒนาที่ไม่เหมาะสมต่อสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงภายในพื้นที่ ทำให้ผู้คนและแรงงานในพื้นที่ เช่น กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองพัทยาคควรเริ่มตั้งแต่การบูรณาการการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมระหว่างกลุ่มบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาแนวทางหรือยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่ทุกคนสามารถเรียนรู้เข้าใจและปฏิบัติตามได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่ควรนำไปสู่การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษากลุ่มกะเทยและการศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

1. จากส่วนหนึ่งของข้อค้นพบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้เห็นถึงสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่มีอยู่ในสังคม ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงกระบวนการสร้างการรับรู้เดิมที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์เท่านั้น โดยไม่ได้อธิบายถึงปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ที่มีอยู่และส่งผลต่อกลุ่มกะเทยหรือกลุ่มความหลากหลายทางเพศในเมืองพัทยาลักษณะอื่น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มกะเทยและกลุ่มความหลากหลายทางเพศที่มีอยู่ในกรณีศึกษาเมืองพัทยาหรือในระดับประเทศ เพื่อนำไปสู่การค้นพบสาเหตุที่มาของปัญหาที่เกิดขึ้นและแสวงหาแนวทางในการพัฒนาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสมต่อไป

2. เนื่องจากการศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในลักษณะกรณีศึกษา ผู้วิจัยใช้กลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์เมืองพัทยาเป็นกรณีศึกษาหลักในครั้งนี้ เพื่อทำความเข้าใจต่อกระบวนการผลิตสร้างกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์เมืองพัทยาจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีต่อโครงสร้างและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ รวมถึงศึกษาการใช้ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ที่มีต่อการรับรู้เดิมทางสังคมในลักษณะของกระบวนการตอบโต้เพื่อสร้างการรับรู้ใหม่ให้เกิดขึ้น ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ถือเป็นการศึกษาถึงกรณีศึกษาเพียงกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยาเพียงกรณีศึกษาเดียว ดังนั้น เพื่อให้สังคมเกิดความเข้าใจต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือการเปลี่ยนแปลงภายในสังคมที่มากขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มบุคคลอื่น ๆ หรือพื้นที่อื่น ๆ ในฐานะของกรณีศึกษาที่จะ

สามารถช่วยเสริมสร้างความเข้าใจต่อองค์ความรู้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกลุ่มคนต่าง ๆ ที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกพันธ์ มีมานัส. (2548). *ความมั่นคงทางอาชีพของนักแสดงคาบาเรต์*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2556, 15 มิถุนายน). *วิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ของกระทรวงวัฒนธรรม*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2560, เข้าถึงได้จาก http://www.m-culture.go.th/th/ewt_news.php?nid=1545&filename=index.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). *เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. วารสารประชากรและสังคม*, 2554, 43-65.
- กฤษฎา ศุภวรรธนะกุล. (2557, 7 สิงหาคม). *เปิดหลักฐานจนท.รัฐยึดข้อหาเตร็ดเตร่ 'SexWorker' พักยา-ไม่มีกฎหมายรองรับ*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.tcijthai.com/news/2014/08/scoop/4711>.
- กฤษฎา ศุภวรรธนะกุล. (2559, 5 กันยายน). *รายงานพิเศษ: Migrant Sex Worker ชีวิตกะเทยต่างชาติได้แสงสีพักยา*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2560, เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.com/journal/2016/09/67772>.
- กัมปนาท เบ็ญจนาวี. (2557). *การพัฒนาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเมืองพักยากับการปรับตัวของชุมชนชาวจีนหนองซางแก้ว*. ใน *Conference Proceedings The New Model and approach in Political Science: Graduate Students' Perspective* (หน้า 249-280). กรุงเทพฯ: Konrad-Adenauer-Stiftung Thailand and Institute of Democratization Studies.
- กานดา ทรัพย์นา. (2554). *เศรษฐศาสตร์การเมืองของการจัดตั้งองค์การบริหารพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเขตเมืองพักยาและพื้นที่เชียงใหม่*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน. (2549). *โครงการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทางเพศกับการเมือง*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- เกียรติศักดิ์ กัมปนาทชัยกุล. (2556, 18 มิถุนายน). *ผู้อาวุโสชุมชนหนองซางแก้ว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. สัมภาษณ์.

- Guoxiang, R. (2557). *วรรณคดีบทกวีเกี่ยวกับชาวจีนที่มีต่อการแสดงโชว์สาวประเภทสองในเมือง พัทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขวัญแก้ว อุดมบุญญานภาพ. (2546). *กำเนิดและการขยายตัวของพัทยา*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประวัติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญฟ้า ศรีประพันธ์. (2551). *ภาพตัวแทนคนจนในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ขวัญฤทัย จำจรัส. (2544). *กระบวนการต่อสู้กับการลดทอนความเป็นมนุษย์ของ “สาวคาราโอเกะ”*. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คทาภู ครั่งพิบูลย์. (2555). *กะเทย ปริญา วาระพีธี และศักดิ์ศรีความเท่าเทียม*. *วารสารเพศวิถีศึกษา*, 2(1), 251-272.
- คทาภู ครั่งพิบูลย์. (2558). *การรับรองสถานะของบุคคลข้ามเพศทางกฎหมาย*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1437019071.
- คาบาเร่โชว์ในพัทยา. (ม.ป.ป.). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://www.sawadee.co.th/pattaya/pattaya_cabaret.html.
- Colosseum Show Pattaya. (2557). *Colosseum Show Pattaya*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.colosseumshowpattaya.com/index.html>.
- จอมพลสถิตย์ ผู้ริเริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550, กรกฎาคม). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=83654>.
- Janamnuaysook, R. & Taesombat, J. & Khangpiboon, K. (2014). *ประสบการณ์ทางสังคมของคนข้ามเพศในประเทศไทย*. ใน รัตน์วัฒน์ จันทร์อำนวยสุข. (บก.). *การเคารพคนข้ามเพศเปรียบเทียบกับกรณีดกแล้วคนข้ามเพศ ประสบการณ์ทางสังคมของคนข้ามเพศในประเทศไทย* (หน้า 26-35). กรุงเทพฯ: เครือข่ายเพื่อนกะเทยไทย.
- จิโรชาติ แก้วเสถียร. (2560, 26 เมษายน). *เจ้าของธุรกิจท่องเที่ยว*. สัมภาษณ์.

เจาะประเด็น Special : "ผีมะพร้าว" อาละวาดพัทธยา. (2559, 8 มีนาคม). วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก http://news.ch7.com/detail/164191/%E0%B9%80%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%99_special_%E0%B8%9C%E0%B8%B5%E0%B8%A1%E0%B8%B0%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%A7_%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%9E%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%B2.html.

โจนาธาน. (2546). *ตามรอยตำนานเมืองพัทธยากับปริศญา ซวลิตธำรง*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์. (2557). *ปฏิบัติการวิจัยทางสังคม*, (พิมพ์ครั้งที่ 3). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ชาย โพธิ์สีตา และคณะ. (2537). *หนูผิดใหม่ที่ขายตัว บริบททางสังคมวัฒนธรรมของหญิงบริการทางเพศ*. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

เชษฐา พวงหัตถ์. (2548). *โครงสร้าง-ผู้กระทำกร*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

เชษฐา พวงหัตถ์. (2551). *ทฤษฎีสังคมและการทำความเข้าใจสภาวะสมัยใหม่ของแอนโธนี กิดเดนส์*. *วารสารร่วมพฤษ*, 26(1), 2-41.

โซวีสาวประเภทสองโต สอนกระแสด่องเที่ยวชบ "ทิฟฟานี"อัดงบ100ล้านรีโนเวตใหม่. (2558, 8 มิถุนายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1433742082.

ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). *การสร้างตัวละครเพศที่สามในภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติยานันท์ หนักป้อ. (2560, 9 มิถุนายน). *ประธานศูนย์ซิสเตอร์ พัทธยา*. สัมภาษณ์.

ทราภัยธิพย์ ธีระเดชพงศ์. (2553). *กระบวนการที่ทำให้วัฒนธรรมกลายเป็นสินค้า : กรณีศึกษามวยไทยผ่านสื่อโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง, คณะเศรษฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทศพร มณีศรีขำ. (2545). *การสร้างความเป็นอื่นให้กับเกย์*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- "ทีฟฟานี่โชว์ พัทยา" เปิดตัวโชว์ชุดใหม่สุดอลังการ พร้อมเปิดตัว "Joe Labero" สุดยอดนักมายากลระดับโลก. (2559, 28 เมษายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.hunsa.com/threads>.
- Tiffany-show Pattaya. (2560). *การประกวด Miss Tiffany's Universe 2017*. วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2560, เข้าถึงได้จาก <http://misstiffanyuniverse.com/index2017.php>.
- Tiffany-show Pattaya. (ม.ป.ป.). *Tiffany-show Pattaya*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.tiffany-show.co.th/legend.html>.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2553). *ขบวนการเคลื่อนไหวของเกย์ในสังคมไทย ภาคปฏิบัติและกระบวนการทัศน์*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารสังคม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2555). *การศึกษาเกย์ในสังคมไทย : 5ทศวรรษของการสร้างความรู้*. *วารสารเพศวิถีศึกษา*, 2(1), 141- 180.
- นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2556). *พื้นที่ของเพศนอกรอบในสังคมไทย ในมิติการเมืองและวัฒนธรรม*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=733.
- นักสิทธิเพื่อผู้ค้าบริการทางเพศ ชี้อรัฐคุมเข้มพัทยา สร้างภาพขยับสถานะแก้ปัญหาค้ามนุษย์. (2560, 23 กุมภาพันธ์). วันที่ค้นข้อมูล 17 มีนาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://prachatai.org/journal/2017/02/702430>.
- 'นางแค้น' สุดอลังการ เปิดตัวที่ทีฟฟานี่ 'ปอย' นำทีมโชว์ สเต็ป. (2560, 31 มีนาคม). วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2560, เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Drama/ViewNews.aspx?NewsID=9600000032730>.
- นาตาชา วศินดิลก. (2540). *โครงสร้างอำนาจในชุมชนกับการเมืองท้องถิ่น: ศึกษากรณีเมืองพัทยา*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิวัตร สุวรรณพัฒนา. (2541) *ความคาดหวังของครอบครัว และบทบาทของลูกสาวใน "ชุมชนคำประเวณี" : กรณีศึกษา หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา*. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- บุษกร สุริยสาร. (2557). *อัตลักษณ์และวิถีทางเพศในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.
- BuddyStation.org. (ม.ป.ป.). *มูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ สำนักงานพญา (บ้านสุขภาพ SWING พญา)*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก [http://www.buddystation.org /service /detail/532/list](http://www.buddystation.org/service/detail/532/list).
- ปรัชญา คำคุณาพร. (2560, 25 เมษายน). *เจ้าหน้าที่ฝ่ายการแสดงโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งหนึ่ง*. สัมภาษณ์.
- ปราณี วงษ์เทศ. (2547). *เพศสภาพกับการกล่อมเกลาทางเพศในสังคมไทย*. *ดำรงวิชาการ*, 3(6), 72-76.
- ปิ่นอนงค์ ปานชื่น. (2558, 21 มิถุนายน). *อลิสซา พันธุ์ศักดิ์ ทำทนายตัวเองด้วยโยคะ*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/652678>.
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ และมณีมัย ทองอยู่. (2553). *กระบวนการกลายเป็นชายขอบของคนข้ามเพศ*. *วารสารวิจัย มข.*, 10(1), 66-77.
- ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ. (2554). *คนข้ามเพศ: ตัวตน วัฒนธรรมย่อย และพื้นที่ทางสังคม*. *ดำรงวิชาการ*, 10(1), 98-125.
- เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา. (2546). *การช่วงชิงอัตลักษณ์ “กะเทย” ในงานคาบาเร่ต์โชว์*. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- พรทิพา ปิยะกมลรัตน์. (2556). *สภาพแวดล้อมกับการพัฒนา : กรณีศึกษาย่านชายหาดพญาใต้*. *วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง, ภาควิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- พรเทพ แพรขาว. (2556). *ผู้สาวหน้าฮ้านหมอลำ ความสัมพันธ์ระหว่างกะเทยและผู้ชายในคอนเสิร์ตหมอลำอีสาน*. ใน *นฤพนธ์ ดั่งวงวิเศษ และปีเตอร์ เอ. แจ็คสัน*. (บก.). *เพศหลากหลายเฉดสี: พหุวัฒนธรรมทางเพศในสังคมไทย* (หน้า 60-85). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ภาวดี มหาพันธ์. (2552). *พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ชลบุรี*. *ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*.

- ภิญโญ ไชยประนัง. (2542). *กระบวนการกลายเป็นชายขายบริการ*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Mimosa-Pattaya. (2016). *มิโมซ่า พัทยา Mimosa Pattaya*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.mimosa-pattaya.com/index.php>.
- ยศ สันตสมบัติ. (2535). *แม่หญิงสี่ชายตัว: ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- รัตพล พรพิพิธ. (2546). *จากเด็กหญิงท้องถิ่น สู่วางงามคาราโอเกะ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- รุ่งนภา ยรรองเกษมสุข. (2556). ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์กับการอธิบายปรากฏการณ์สังคมจากมุมมองตัวแสดง. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 5(2), 69-89.
- เรืองฟ้า บุราคร. (2550). *การสื่อสารกับการสร้างอัตลักษณ์ "กะเทย" ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์*. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรวิศรา ศรีวัฒนวรชัย. (2544). *การศึกษาชีวิตของชายขายบริการทางเพศในสถานบริการบาร์เกย์เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร. (2559). "ชุมกะเทย" ไชยอน คาบาเร่ต์ และการสถาปนาความสัมพันธ์เชิงอำนาจในเครือข่ายทางสังคมใหม่. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 12(1), 125-150.
- วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และวัชรพล พุทธิรักษา. (2558). ระบบแม่ [กะเทย]: ศิลป์และศาสตร์การครองอำนาจนำในสังคมกะเทยไทย. *วารสารศิลปะศาสตร์*, 15(2), 101-118.
- วิชัย สวัสดิ์จิ้น. (2560, 24 เมษายน). ผู้จัดการฝ่ายการแสดงโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งหนึ่ง. สัมภาษณ์.
- วิชัย สวัสดิ์จิ้น. (2560, 10 มิถุนายน). ผู้จัดการฝ่ายการแสดงโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งหนึ่ง. สัมภาษณ์.
- วิชา พ่วงรอด. (2560, 25 เมษายน). อดีตนางโชว์คาบาเร่ต์ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายเครื่องแต่งกายโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งหนึ่ง. สัมภาษณ์.
- ศิวา ศรีขจร. (2559, 3 ธันวาคม). ผู้วิจัยเรื่อง วิถีชีวิตของนักแสดงโชว์สาวประเภทสองในเมืองพัทยา. สัมภาษณ์.

- ศุภิมา นวศ์สุภาพ. (2530). *กระบวนการกลายเป็นหมอนวด : กรณีศึกษาหญิงบริการในสถานบริการ อาบ อบ นวด*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง (TCIJ). (2554). *เจาะชีวิตสาวประเภทสองเมืองพัทยา 'กะเทย ทูเรียน สุนัข' ห้ามเข้า*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.sistersthailand.com/th/?module=hotnews&id=63>.
- ศูนย์ซิสเตอร์. (ม.ป.ป.). *ศูนย์ซิสเตอร์ ศูนย์กิจกรรมสาวประเภทสอง*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก www.sistersthailand.com.
- สมศักดิ์ แก้วคำ. (2547). *การศึกษาความต้องการและแนวทางการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับนักเดินคาบาเร่ต์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากชายเป็นหญิง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรยุทธ ฤทธิจรรยาโรจน์. (2547). *ปรัชญาวิทยาศาสตร์ในสังคมวิทยา : แนวปฏิฐานนิยมและแนวตีความ*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- "SWING" ถูกที่ค้น พาสูขเพศที่สาม. (2557, 8 เมษายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.thairath.co.th/content/415020>.
- สหะโรจน์ กิตติมหาเจริญ. (2553). *ความเป็นชายที่เปลี่ยนไป สังคมไทยที่เปลี่ยนแปลง. ใน การประชุมวิชาการนานาชาติ วรรณคดีและวรรณคดีเปรียบเทียบ ครั้งที่ 2, วันที่ 18-19 สิงหาคม 2553 (หน้า 1-27)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวเจ้าของ Tiffany's Show พักยาคณะนี้สร้างโชว์ดังการ...ยิ่งใหญ่ได้ต้องใช้หัวใจแลกมา!. (2559, 11 มิถุนายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้ <http://www.cleo-thailand.com/career/51270>.
- สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง สำนักงานพัทยา. (ม.ป.ป.). *โครงการแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง*. วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.dasta.or.th/dastaarea3/th/511/512>.
- สิ้นแล้ว "สุธรรม พันธศักดิ์" สนช.-เจ้าของทีฟฟานี่โชว์พัทยา ปอดติดเชื้อ สิริอายุ 69 ปี. (2559, 18 พฤษภาคม). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9590000050091>.

- สุกัญญา พรโสภากุล. (2545). *อโกโก๊บอย (Go-Go Boy) : กรณีศึกษา กลุ่มคนจนผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเสี่ยงที่ประสบปัญหาสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุจิรา กาลจักร. (2557). *พัทยา: จากวิถีชีวิตชุมชนชาวประมงสู่เมืองท่องเที่ยวระดับโลก*. คุชฎินิพนธ์ปรัชญาคุชฎินิพนธ์บัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2549). *ชาติพันธุ์นิพนธ์แนวสตรีนิยม: การทำทนายกระบวนทัศน์ปฏิฐานนิยม*. *วารสารสังคมศาสตร์*, 18(2), 23-57.
- สุพรรณษา กรรณิกา. (2556). *กระบวนการเข้าสู่อำนาจและการดำรงอยู่ของโครงสร้างอำนาจในเมืองพัทยา*. งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2555). *ทฤษฎีสังคมวิทยา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- "ไสภณ เพ็ชรตระกูล" ผู้ก่อตั้ง "อัลคาซาร์พัทยา" อดีตนายกเมืองพัทยา 3 สมัยถึงแก่อนิจกรรม. (2557, 1 กันยายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9570000100101>.
- โสภิตา วีรกุลเทวัญ. (2543). *การนำเสนอความเป็นตัวตนของผู้หญิงบริการในสถานบันเทิงบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่*. กรุงเทพฯ: มุขนิธิผู้หญิง กฎหมาย และการพัฒนาชนบท.
- หงสรม แจ่มจรัส. (2560, 10 มิถุนายน). *หัวหน้านักแสดงโรงแสดงคาบาเร่ต์แห่งหนึ่ง*. สัมภาษณ์.
- "อลิสสา พันธุ์ศักดิ์" แห่งทีฟฟานีโชว์พัทยา กับบทบาท"คุณเจ้าของสาว". (2558, 13 มิถุนายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1434103272.
- อัปพร บุญเทพ. (2556). *พริตตี้เชียร์เบียร์ในเชียงใหม่ : การทำให้ผู้หญิงกลายเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมการค้าเบียร์*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Alcazar. (2556). *อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์ พัทยา*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.alcazarthailand.com/th/site/index>.
- อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์ พัทยา ทำบุญครบรอบ 33 ปี. (2557, 10 พฤศจิกายน). วันที่ค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://th.pattayadailynews.com/อัลคาซาร์-คาบาเร่ต์-พัทยา-ทำบุญครบรอบ-33-ปี/>.

อัลคาซาร์ตำนานคาบารัตโซวอยู่คู่พญา 34 ปี. (2559). วันที่ค้นข้อมูล 1 มิถุนายน 2560, เข้าถึงได้จาก <http://triptoday24.com/%E0%B8%95%E0%B8%B3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%95%E0%B9%8C%E0%B9%82%E0%B8%8A%E0%B8%A7%E0%B9%8C%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%94%E0%B8%AD/>.

อำพิกา สวัสดิ์วงศ์. (2529). *ถนนสุขุมวิทกับพัฒนาการทางเศรษฐกิจในภาคตะวันออกของประเทศไทย พ.ศ.2477-2539*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประวัติศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสิทธิ์ เตชะโกศิยวณิช. (2525). *รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทของเมืองพญาในการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Bevir, M. & Rhodes, R. A. W. (2002). Interpretive theory. In Marsh, D. & Stoker, G. (Eds.), *theory and methods in political science*. (2nd ed.). (pp. 131-152). New York: Palgrave Macmillan.

Boundless. (2016, 26 May). *Levels of analysis: Micro and macro*. Retrieved 07 November 2016, from <https://www.boundless.com/sociology/textbooks/boundless-sociology-textbook/sociology-1/the-sociological-approach-25/levels-of-analysis-micro-and-macro-161-2417/>.

Creswell, J. W. (2007). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. (2nd ed.). California: Sage.

Harrison, B. C. (2011). *Power and society an introduction to the social sciences*, (12th ed.). Massachusetts: Wadsworth Cengage Learning.

Jackson, P. A. & Cook, N. M. (Eds.). (2004). *Genders and sexualities in modern Thailand*. Chiang Mai: Silkworm books.

Jackson, P. A. (1997). Chapter Seven: Kathoey >< Gay >< Man: The historical emergence of gay male identity in Thailand. In Manderson, L. & Jolly, M. (Eds.). *Sites of Desire Economies of Pleasure Sexualities in Asia and the Pacific* (pp. 166-190). Chicago: The University of Chicago Press.

- Lowndes, V. (2002). Institutionalism. In Marsh, D. & Stoker, G. (Eds.), *Theory and Methods in Political Science*. (2nd ed.). (pp. 90-108). New York: Palgrave Macmillan.
- Morris, R. (1994). Three sexes and four sexualities: Redressing the discourses on gender and sexuality in contemporary Thailand. *Position: East Asia Cultures Critique*, 2(1), 15-43.
- Phillips, E. M. & Pugh, D. S. (2005). How to do research. In *How to get a PhD: A handbook for students and their supervisors*. (4th ed.). (pp. 61-70). Berkshire: Open University Press.
- Phongpaichit, P. & Baker, C. (Eds.). (2008). *Thai capital after the 1997 crisis*. Chiang Mai: Silkworm Books.
- Phongpaichit, P. (1982). *From peasant girls to Bangkok masseuses*. Geneva: International Labour Office.
- Ritzer, G. & Goodman, D. J. (2011). *Sociological theory*. (8th ed.). Boston: McGraw Hill.
- Waskul, D. D. & Vannini, P. (2006). Introduction: The body in symbolic interaction. In *Body/embodiment symbolic interaction and the sociology of the body* (pp. 1-18). Hampshire: Ashgate.
- Yin, R. K. (2003). *Case study research: Design and methods*. (3rd ed.). California: Sage.

ภาคผนวก

ลำดับเหตุการณ์พัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา

จากการศึกษาเรื่อง กระบวนการผลิตสร้างกะเทยคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา รวมถึงบริบทเชิงโครงสร้างในฐานะปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา จากกรณีวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา สามารถแบ่งช่วงเวลาได้ออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่

ยุคที่หนึ่ง การแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก

ยุคที่สอง การแสดงคาบาเร่ต์ยุคที่ถูกนำมาแสดงในโรงแสดง

ยุคที่สาม ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูง

ยุคที่หนึ่ง การแสดงคาบาเร่ต์ยุคเริ่มแรก

ช่วงทศวรรษที่ 2510 (ค.ศ. 1967 - ค.ศ. 1976) รูปแบบการแสดงของคาบาเร่ต์ในปัจจุบัน เกิดขึ้นจากการแสดงเพียงความสนุกสนานของกลุ่มกะเทยและเกย์ในงานสังสรรค์เฉพาะกลุ่ม ก่อนที่ต่อมาจะถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงภายในสถานบันเทิงบาร์เกย์บริเวณย่านสีลมและพัฒน์พงศ์ในกรุงเทพฯ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการชมการแสดงของกลุ่มกะเทยและเกย์ไฮโซโดยเฉพาะ กลุ่มนักแสดงที่มีชื่อเสียงในขณะนั้น เช่น คณะนักแสดง Paperdoor หรือคณะนักแสดง The stand-in show เป็นต้น (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560; วิชัย สวัสดิ์จีน, สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2560)

สำหรับการแสดงคาบาเร่ต์ในเมืองพัทยา เป็นผลจากการเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาร่วมป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้* (ส.ป.อ.) ของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2497 ทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาสร้างฐานทัพชั่วคราวขึ้นบริเวณพื้นที่อำเภอสัตหีบ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการทางการทหารของสหรัฐในสมรภูมิเวียดนาม และให้พื้นที่บริเวณหาดพัทยาเป็น

* องค์การสนธิสัญญาร่วมป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.ป.อ.) มีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแกนนำสำคัญ เป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์จะช่วยป้องกันภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากการคุกคามของลัทธิคอมมิวนิสต์การเข้ามาเป็นสมาชิกองค์การสนธิสัญญาร่วมป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ส.ป.อ.) ทำให้ประเทศไทยต้องไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามเวียดนามอยู่หลายปี พ.ศ. 2497-2518 (ภารดี มหาจันทร์, 2552, หน้า 145-146)

สถานที่พักผ่อนตากอากาศของทหารสหรัฐจากเวียดนามเริ่มมาพักผ่อนเป็นรุ่น ๆ รุ่นละประมาณ 400-500 คน ระยะเวลาการพักผ่อนของแต่ละรุ่นประมาณ 1 สัปดาห์ โดยมีบ้านพักตากอากาศของพระยาศสุนทรเป็นบ้านพักตากอากาศแห่งแรกของพัทยาเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2502 ซึ่งจากการเข้าพักตากอากาศของทหารสหรัฐทำให้พัทยาค่อย ๆ เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและทำให้พัทยามีธุรกิจท่องเที่ยวและสถานบันเทิงเกิดขึ้นตามมามากมาย รวมถึงบาร์ที่มีการแสดงโชว์คาบาเร่ต์ (ภารดี มหาจันทร์, 2552, หน้า 145-147)

พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) ทิฟฟานีโชว์ พัทยา* (Tiffany-show Pattaya) เป็นคนละนักแสดงแรกที่เปิดการแสดงในเมืองพัทยา ภายในบาร์ขนาดเล็กตั้งอยู่บริเวณพัทยาใต้ โดยมีคุณวิชัย เลิศฤทธิ์เรืองสิน ในฐานะผู้จัดตั้งคนละนักแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยา เริ่มต้นธุรกิจจากการเปิดบาร์เกย์เป็นแห่งแรก ๆ ในกรุงเทพฯ ต่อมาคุณวิชัยขยายกิจการมาเปิดบาร์บริเวณหาดพัทยาใต้ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวทั้งทหารสหรัฐที่ยังคงเข้ามาท่องเที่ยวที่พัทยาและนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาท่องเที่ยวจากชื่อเสียงของเมืองพัทยาที่เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น โดยการแสดงคาบาเร่ต์ที่ถูกนำมาเข้ามาแสดงในพัทยาของคุณวิชัยเกิดจากในวันที่บาร์มีลูกค้าน้อยลง จึงได้ลองนำมาแสดงมาแสดงที่พัทยา จนได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ จากชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยว และการแสดงค่อย ๆ ปรับหลังจากนั้นมีผู้ที่สนใจในงานโชว์คาบาเร่ต์ได้เดินทางไปต่างประเทศโดยเฉพาะอเมริกา ทำให้ได้เห็นตัวอย่างการแสดงประเภทนี้แล้วนำเรื่องราวเกี่ยวกับการแสดงมาบอกเล่ากันจนมีหลายคนช่วยออกความคิดปรับแต่งการแสดงในรูปแบบนี้ให้พัฒนามามีรายละเอียดมากขึ้นทั้งเรื่องของรูปแบบการแสดง เพลงที่เลือกมาแสดง เครื่องแต่งกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกเล่นที่สอดแทรกลงในเพลง (วิชัย เลิศฤทธิ์เรืองสิน, 2529, หน้า 102-108 อ้างถึงใน เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2546, หน้า 79)

พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) สถานบันเทิงบาร์เปียร์ที่ชื่อว่า “ไซมอน บาร์” ได้เปิดกิจการขึ้นครั้งแรก ตั้งอยู่บริเวณหาดหัวแหลม (ปัจจุบันเรียกว่า แหลมบาลีฮาย) เจ้าของกิจการ คือ คุณสุไทร รวยริน หรือเสี่ยไทร ไซมอน บาร์ เป็นสถานบันเทิงประเภทบาร์เปียร์ บริเวณส่วนกลางของบาร์มี

* ทิฟฟานีโชว์ พัทยา ปัจจุบันเปิดการแสดงในทุก ๆ วัน จำนวน 3 รอบการแสดงโชว์ (14 ชุดการแสดง) ตั้งแต่รอบช่วงเวลา 18.00 น., 19.30 น. และ 21.00 น. รวมถึงสำหรับช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์จะเพิ่มรอบการแสดงในช่วงเวลา 16.30 น. (ระยะเวลารอบละประมาณ 70-75 นาที) ราคาบัตรค่าเข้าชม แบ่งออกเป็น คนไทย ราคาบัตรเข้าชม 200-250 บาท และคนต่างชาติ ราคาบัตรเข้าชม 400 บาท เบอร์โทรศัพท์ติดต่อสอบถาม 0-3842-1700 ต่อ 5, 0-3842-9642, แฟกซ์ 0-3842-1711 และเว็บไซต์: www.tiffany-show.co.th (คาบาเร่ต์โชว์ในพัทยา, ม.ป.ป.)

เวทีมวยให้ห้องเที่ยวสามารถเข้ามาชมการชกมวยที่จะจัดขึ้นทุกวัน พร้อมสลักับ การแสดงของกลุ่มคณะนักแสดงใหม่อน เป็นการแสดง Lip-synch เลียนแบบนักร้องนักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียง (นักแสดงจึงถูกมองว่าเป็นกะเทยหรือหญิงข้ามเพศ) เริ่มแสดงเวลา 21.45 น. ถึง เวลา 22.00 น. (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 132-133)

พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) การแสดงคาบาเร่ต์และการแสดง Lip-synch เพื่อเลียนแบบนักร้องนักแสดงหญิงที่มีชื่อเสียงภายในกิจการสถานบริการบาร์เบียร์ในพื้นที่เมืองพัทยาได้กลายเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มลูกค้าชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้สถานบันเทิงหลายแห่ง ได้พัฒนารูปแบบการแสดง การแต่งกาย และสร้างเวทีการแสดงเฉพาะเปิดแสดงคาบาเร่ต์และการแสดง Lip-synch เท่านั้น รวมถึงเพิ่มจำนวนชุดการแสดงมากขึ้น นอกจากนี้ ชื่อเสียงของการแสดงดังกล่าวในพื้นที่เมืองพัทยายังได้ก่อให้เกิดเรื่องราวของ “ตำนาน 14 นางสิงห์” หรือกะเทยคาบาเร่ต์ 14 คน ที่สามารถสร้างตัวจนมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และมีความต้องการจะเลิกทำอาชีพกะเทยคาบาเร่ต์ จึงร่วมกันหลบหนีเพื่อไปใช้ชีวิตและประกอบอาชีพอื่น ๆ ตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสาเหตุของการหลบหนีเกิดจากความเกรงกลัวที่จะได้รับอันตรายจากอำนาจของเจ้าของกิจการบาร์เบียร์ที่มีอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยา ณ ขณะนั้น (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 133)

ยุคที่สอง การแสดงคาบาเร่ต์ยุคที่ถูกนำมาแสดงในโรงแสดง (Theatre)

พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 ได้ยกระดับฐานะพัทยาให้มีฐานะเป็นเมืองพิเศษ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแบบพิเศษที่ตราขึ้น สำหรับเมืองพัทยานี้เรียกว่า “ระบบผู้จัดการเทศบาล”(City Manager) ความจริงลักษณะของเมืองพัทยาคือตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือเทศบาลแห่งหนึ่ง จะแตกต่างจากเทศบาลอื่น ๆ ก็ตรงที่อำนาจบริหารของเทศบาลโดยทั่ว ๆ ไปจะตกอยู่กับคณะเทศมนตรี แต่เมืองพัทยาอำนาจที่แท้จริงตกอยู่กับคณะของปลัดเมือง ที่เปรียบเสมือนนักบริหารอาชีพผู้มีความชำนาญพิเศษ ซึ่งสภาเมืองพัทยาเป็นผู้ว่าจ้างมา นายกเมืองพัทยาซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาเมืองพัทยา มิได้มีอำนาจในการบริหารแต่อย่างใด องค์กรในการบริหาร โดยกฎหมายกำหนดให้เมืองพัทยามีฐานะเป็นนิติบุคคล และจัดตั้งเป็นรูปองค์กรไว้ 2 ประการ คือ สภาเมืองพัทยาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและสำนักงานเมืองพัทยาเป็นฝ่ายบริหาร (ภารดี มหาพันธ์, 2552, หน้า 149)

_____ เป็นช่วงภายหลังจากการถอนทัพของทหารสหรัฐฯ ในพื้นที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ภายหลังจากสิ้นสุดสงครามเวียดนาม

พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) คุณสุธรรม พันธุ์ศักดิ์* ได้ดำเนินการสร้างโรงละครใหญ่เพื่อจัดแสดงโชว์ ด้วยการนำเอาโชว์จากบาร์กะเทยโชว์แห่งหนึ่งตรงพัทยาใต้ที่ชื่อ ทิฟฟานีโชว์ พัทยามาจัดแสดง ซึ่งเป็นลักษณะการให้เช่าโรงละครเพื่อจัดแสดงเท่านั้น ก่อนอีก 3 ปีต่อมา สุธรรม พันธุ์ศักดิ์ จะก้าวมาเป็นเจ้าของและผู้บริหาร (สาวเจ้าของ Tiffany's Show พัทยามคนนี้สร้างโชว์อลังการ...ยิ่งใหญ่ได้ต้องใช้หัวใจแลกมา!, 11 มิถุนายน 2559)

พ.ศ. 2524 (ค.ศ. 1981) อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา** (Alcazar Cabaret Show Pattaya) เปิดดำเนินการครั้งแรกเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524 โดยประกอบด้วยทีมนักแสดงชาย เกย์และกะเทยกลุ่มเล็ก ๆ ที่ดึงตัวมาจาก Tha Stand in show ซึ่งปัญหาที่พบในช่วงแรกก็คือนักแสดงไม่พอจึงต้องเปิดอดิชั่นนักแสดงโดยมีการประกาศรับสมัครทั้งในพัทยาและกรุงเทพฯ จนมีนักแสดงประมาณ 30 คน (วิชา พ่วงรอด, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560) โรงแสดงในช่วงแรกสามารถจุผู้ชมได้เพียง 100 กว่าคน สถานที่ตั้งอยู่บริเวณ ถนนพัทยาสาย 2 พัทยาเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี (คาบาเร่ต์โชว์ในพัทยา, ม.ป.ป.)

_____ แผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก หรือแผนอีสเทิร์นซีบอร์ด (Eastern Seaboard Development Program) เป็นแผนยุทธศาสตร์แบบผสมผสานภาครัฐและเอกชน โดยที่ภาครัฐบาลเป็นผู้นำทางการลงทุนด้านสาธารณูปโภคและอุตสาหกรรมหลักขั้นพื้นฐาน ภาคเอกชนลงทุนในอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสนับสนุนการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมออกไปสู่ภูมิภาคอย่างเป็นระบบ โดยมีระยะเวลาของแผนงาน 20 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ถึงปี พ.ศ. 2543 นโยบายพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

* คุณสุธรรม พันธุ์ศักดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2490 เป็นชาวจังหวัดตรัง สมรสกับคุณอรุวรรณ พันธุ์ศักดิ์ มีธิดา 3 คน ประกอบด้วย คุณดาริน คุณอลิสาและคุณวรรษยา พันธุ์ศักดิ์ ที่ผ่านมากุณสุธรรม ประกอบธุรกิจหลายด้านในพื้นที่เมืองพัทยา จนมีชื่อเสียงในระดับสากล ได้แก่ ร้านแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศ (ธุรกิจอันดับแรกของตนเอง) และเป็นร้านแรกและร้านเดียวในเมืองพัทยาที่มีใบอนุญาตจากกระทรวงการคลัง มีทั้งหมด 4 ร้าน รวมถึงเป็นผู้บุกเบิกก่อตั้งโรงแสดงทิฟฟานีโชว์ พัทยาและกิจการโรงแรมวู้ดแลนด์ รีสอร์ท พัทยา (ผู้จัดการออนไลน์, 18 พฤษภาคม 2559)

** อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ปัจจุบันเปิดการแสดงในทุก ๆ วัน จำนวน 3 รอบการแสดงโชว์ตั้งแต่รอบช่วงเวลา 18.00 น., 20.00 น. และ 21.30 น. ราคาบัตรค่าเข้าชม แบ่งออกเป็น คนไทย ราคาบัตรเข้าชม 250-350 บาท และคนต่างชาติ ราคาบัตรเข้าชม 500-600 บาท เบอร์ติดต่อสอบถาม 0-3841-0225 ต่อ 7 (คาบาเร่ต์โชว์ในพัทยา, ม.ป.ป.)

รัฐบาลได้กำหนดแนวนโยบายในการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกไว้ 3 ประการ คือ (ภารดี มหาขันธ์, 2552, หน้า 152)

- เพื่อให้เป็นภูมิภาคที่สามารถเปิดระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่การค้ากับนานาชาติ ได้มากยิ่งขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ

- เพื่อเป็นแหล่งภูมิภาคที่สามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่กระจายออกจาก กรุงเทพมหานคร

- เพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศสู่อุตสาหกรรมใหม่ และกระจายการผลิตของอุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น โดยที่ให้ทรัพยากรภายในภาคตะวันออกและภูมิภาคใกล้เคียง ตลอดจนความได้เปรียบของแหล่งที่ตั้ง เป็นตัวเร่งรัดการพัฒนา

โดยเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ถูกกำหนดเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่กับการพาณิชย์และธุรกิจ

พ.ศ. 2531 (ค.ศ. 1988) มีการประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) ของโรงละครทิฟฟานีโชว์ พัทยา เป็นครั้งแรก โดยมีผู้ชนะได้แก่ คุณธนากร วงศ์ประเสริฐ (อ๊อฟ)

พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) คุณสมฤทธิ รวยริน ผู้บริหารของไทม่อน บาร์ ได้วางแผนย้ายกิจการไปยังจังหวัดภูเก็ต เพื่อการขยายกิจการของไทม่อน บาร์ ให้มีขนาดใหญ่มากขึ้น ด้วยการใช้จ่ายเด่นของไทม่อนบาร์ คือ การแสดงของกลุ่มกะเทยคาบาเร่ต์ ทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการแสดงภายในบาร์ขยายไปสู่รูปแบบการแสดงภายในโรงแสดงขนาดใหญ่และได้ดำเนินการก่อสร้างโรงแสดงใหม่ขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134)

พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990) เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 โรงแสดงคาบาเร่ต์หลังใหม่ของอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์ สร้างเสร็จ ได้เปิดแสดงรอบปฐมทัศน์ขึ้น ซึ่งมีระบบฉาก แสงสี เสียงและเวทีที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม (triptoday24, 2559)

พ.ศ. 2534 (ค.ศ. 1991) เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม โรงแสดงภูเก็ตไทม่อน คาบาเร่ต์ ได้เริ่มเปิดแสดงในโรงแสดงแห่งใหม่ที่จังหวัดภูเก็ตเป็นครั้งแรก มีการเปิดการแสดง 2 รอบ รอบแรกเวลา 19.30 น. และรอบสองเวลา 21.30 น. มีการแสดงจำนวน 15 ชุดการแสดง กลุ่มนักแสดงกะเทยในช่วงระยะแรก ส่วนหนึ่งเป็นอดีตกะเทยคาบาเร่ต์ย้ายมาจากไทม่อน บาร์ที่เมืองพัทยาและอีกส่วนหนึ่งเป็นนักแสดงใหม่ (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134-135)

พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996) การประกวดมิสอัลคาซาร์ (Miss Alcazar Thailand Contest) ของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ถูกจัดขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีผู้ชนะในครั้งนี้ได้แก่ คุณชลลดา ศิริโสภา (อ้ออ้อ)

ยุคที่สาม ยุคการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสูง

พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) ประเทศไทยได้เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ ที่ถูกเรียกว่า วิกฤติการณ์ต้มยำกุ้ง (Tum Yum Kung Crisis) ซึ่งรัฐบาลไทยจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อกู้ยืมเงินระหว่างประเทศ (IMF) นำมาใช้แก้วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ นำไปสู่การปรับแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนที่ 8 (2541-2544) ให้เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่กองทุนเพื่อกู้ยืมเงินระหว่างประเทศ (IMF) ตามข้อตกลงการกู้ยืมเงินการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลและภาครัฐ จึงมีความเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งวิกฤติการณ์ดังกล่าวส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจของเมืองพัทยาเช่นกัน (เกรียงศักดิ์ กัมปนาทชัยกุล, สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2556)

_____ ไชมอน บาร์ ทำการยุติกิจกรรมการแสดงกะเทยคาบาเร่ต์ภายในบาร์ และเปลี่ยนเป็นรูปแบบสถานบันเทิงบาร์เปียร์เพียงอย่างเดียว รวมถึงนำกลุ่มนักแสดงกะเทยที่ยังแสดงย้ายไปยังโรงแสดงภูเก็ตไชมอน คาบาเร่ต์ ที่จังหวัดภูเก็ตทั้งหมด (วัชรวุฒิ ชื่อสัตย์ และพัชรินทร์ สิริสุนทร, 2559, หน้า 134-135)

พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998) คุณอลิสซา พันธุศักดิ์* ลูกสาวของคุณสุธรรม พันธุศักดิ์ เจ้าของธุรกิจทิฟฟานีโชว์ พัทยา ก้าวขึ้นมาเป็นแกนหลักในการบริหารธุรกิจของครอบครัว ในฐานะผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท ทิฟฟานีโชว์ พัทยา จำกัด และดูแลธุรกิจโรงแรมวู้ดแลนด์ รีสอร์ท แอนด์ โฮเต็ล

* ประวัติส่วนตัวของอลิสซา พันธุศักดิ์ เป็นลูกสาวคนที่สองในจำนวนพี่น้องสามโอรสของตระกูลพันธุศักดิ์ (พ่อสุธรรม-แม่อรวรรณ) โดยมีพี่สาว ชื่อ ดาริน และน้องสาว ชื่อ วรัชยา ทางด้านการศึกษาของอลิสซา ปี พ.ศ. 2535-2538 ปริญญาตรีบริหารธุรกิจ BA.(Business Administration.) คณะรัฐศาสตร์, รัฐประศาสนศาสตร์ เอกการคลังการเงิน เกียรตินิยมอันดับ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปี พ.ศ. 2539-2541 ปริญญาโทบริหารธุรกิจ MBA (Master of Business Administration) วิชาเอกการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัย จอร์จ วอชิงตัน, วอชิงตัน ดี.ซี., สหรัฐอเมริกา (George Washington University, Washington D.C., U.S.A.) ประวัติการทำงานเคยดำรงตำแหน่งดังนี้ ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท ทิฟฟานีโชว์ พัทยา จำกัด, ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท วู้ดแลนด์ รีสอร์ท จำกัด/บริษัท วู้ดแลนด์ โฮเต็ล จำกัด/บริษัท วู้ดแลนด์ สปา จำกัด, สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ, กรรมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่, กรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคกลาง, คณะกรรมการบริหารสมาคมโรงแรมไทย, สมาชิกสมาชิชาแห่งชาติ จ.ชลบุรีและสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) ฯลฯ

_____ การประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส (Miss Tiffany's Universe) ของโรงละครทิฟฟานีโชว์ พัทยา กลับมาจัดอีกครั้งหลังจากที่เคยจัดไปหนึ่งครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2531 และการประกวดมิสทิฟฟานียูนิเวิร์สในครั้งนี้ถือจุดเริ่มต้นของการประกวดที่จะขึ้นเป็นประจำทุก ๆ ปี โดยมีผู้ชนะในครั้งนี้ได้แก่ คุณธนากร วงศ์ประเสริฐ (แฉีฟ)

_____ รัฐบาลร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ร่วมกันผลักดันนโยบายการท่องเที่ยวของไทย ได้แก่ นโยบาย Amazing Thailand ขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของไทยให้สู่สายตาชาวโลก

พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) ทิฟฟานีโชว์ พัทยาได้รับรางวัลจาก Travel Com Magazine ในเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2544 ในฐานะที่เป็น 1 ใน 10 ชุุดการแสดงที่ดีที่สุดในโลก (ในลำดับที่ 4) จากรูปแบบการแสดงที่น่าเสนอลงถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวอันหลากหลาย ทั้งเครื่องแต่งกายและฉากที่สวยงามหรูหรา ระบบแสงสีเสียงอันโดดเด่น รวมถึงเนื้อหาและการถ่ายทอดเรื่องราวของชุดการแสดงโดยนักแสดงโชว์ที่มีคุณภาพของทิฟฟานีโชว์ พัทยา (คาบาเร่ต์โชว์ในพัทยา, ม.ป.ป.)

พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) มิสอินเตอร์เนชั่นแนลควีน (Miss International Queen) จัดขึ้นครั้งแรก การประกวดสาวประเภทสองนานาชาติระดับโลกของทิฟฟานีโชว์ พัทยา เริ่มประกวดตั้งแต่เดือน พฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งจะใช้เวลาการประกวดและทำกิจกรรมประมาณ 1 เดือน ผู้ชนะในปีแรกคือ ตรีชฎา เพชรรัตน์ และมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ทางช่อง ITV ก่อนจะเปลี่ยนมาเป็นช่อง 7 ในภายหลัง

พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) การประกวดมิสอัลคาซาร์ (Miss Alcazar Thailand Contest) ของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา จัดขึ้นเป็นครั้งสุดท้าย โดยมีผู้ชนะในครั้งนี้ได้แก่ คุณมนัญญา ไตรรัตน์รังษี (ต๊ก)

พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) เวทีการประกวดอัลคาซาร์ลิปซิงค คอนเทสต์ (Alcazar Lip-synch Contest) ของโรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ถูกจัดขึ้นเป็นปีแรก โดยเป็นการประกวดการร้องประกอบเพลง (Lip-synch) พร้อมการแสดงประกอบของกะเทยคาบาเร่ต์ของอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา การจัดประกวดจะมีลักษณะเป็นการประกวดแบบปีเว้นปี (ปรัชญา คำคุณาพร, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2560)

พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) วันที่ 24 มีนาคม 2552 มติคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบประกาศแนวเขตพื้นที่พิเศษ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2552 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 19 พฤษภาคม 2552 เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 71ง หน้า 37 เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 76 โครงการ วงเงิน

9,229.465 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 8 ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ พัทยา : เมืองน่าอยู่ น่าท่องเที่ยว ระดับโลกด้วยภาพลักษณ์ใหม่ในฐานะเมืองแห่งนวัตกรรมเขียว ตามที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเสนอ (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง สำนักงานพัทยา, ม.ป.ป.)

พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2555 คณะรัฐมนตรีมีมติ เห็นชอบ แผนปฏิบัติการตามแผนแม่บทการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน 76 โครงการ วงเงิน 9,229.465 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ 8 ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ พัทยา : เมืองน่าอยู่ น่าท่องเที่ยว ระดับโลกด้วยภาพลักษณ์ใหม่ในฐานะเมืองแห่งนวัตกรรมเขียว ตามที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเสนอ (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง สำนักงานพัทยา, ม.ป.ป.)

พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 มิโมซ่า พัทยา (Mimosa Pattaya) เปิดให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก สถานที่ที่มีการตกแต่งตามสถาปัตยกรรมเมือง โกลมาร์ (Colmar) ประเทศฝรั่งเศส บนเนื้อที่กว่า 50 ไร่ งบประมาณกว่า 1,000 ล้านบาท ซึ่ง กิจกรรมหนึ่งในพื้นที่ของมิโมซ่า พัทยา อย่าง มิโมซ่า คาบาเร่ต์โชว์* (Mimosa Cabaret Show) การแสดงคาบาเร่ต์ของกะเทยบริเวณน้ำพุดนตรี ภายใต้แนวคิด “City of love” มิโมซ่า พัทยา ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่หมู่ที่ 2 ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ตรงข้ามโรงแรม แอมบาสเดอร์ ซิตี้ (Mimosa-Pattaya, 2016)

_____ ในวันเปิดตัวของ มิโมซ่า พัทยา (Mimosa Pattaya) ยังได้จัดเวทีประกวดสาวประเภทสองระดับประเทศขึ้น ภายใต้ชื่อ “Miss Mimosa Queen Thailand” โดยเป็นเวทีการประกวดสาวประเภทสองที่มีอายุตั้งแต่ 19 – 27 ปี (Mimosa-Pattaya, 2016) เป้าหมายของการจัดประกวดขึ้น เพื่อเปิดพื้นที่ให้กับสาวประเภทสองที่มีความสามารถและมีจิตสาธารณะ มีโอกาสแสดงตัวตนให้สังคมได้รับรู้ การคัดเลือกผู้เข้าประกวด ผู้เข้าประกวดต้องมีประสบการณ์การร่วมกิจกรรมสาธารณะหรือการแสดงความสามารถตามเวทีต่าง ๆ จึงทำให้ผู้เข้าประกวดที่ผ่านมาของ มิโมซ่ามีทั้งความสวย มีความสามารถ และมีจิตสาธารณะด้วย เช่น เจ้าของตำแหน่ง Miss Mimosa Queen Thailand 2017 เป็นโกลด์และนับถือศาสนาอิสลามด้วย การประกวด Miss

* มิโมซ่า คาบาเร่ต์โชว์ ปัจจุบันเปิดการแสดงในทุก ๆ วัน จำนวน 2 รอบการแสดงโชว์ แบ่งเป็นรอบช่วงเวลา 17.00 น. และ 19.00 น. ราคาบัตรค่าเข้าชม แบ่งออกเป็น คนไทย ราคาบัตรเข้าชม 150 บาท และคนต่างชาติ ราคาบัตรเข้าชม 300 บาท (เวลารอบการแสดง ประมาณ 45 - 50 นาที) เบอร์โทรศัพท์ติดต่อสอบถาม 0-38237-3189 และเว็บไซต์: <http://www.mimosa-pattaya.com> (Mimosa-Pattaya, 2016)

Mimosa Queen Thailand จะจัดขึ้นทุกวันที่ 14 กุมภาพันธ์ และถ่ายทอดสดยังสถานีโทรทัศน์ (จิรโชติ แก้วเสถียร, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2560)

_____ โคลอสเซียมโชว์ พัทยา* (Colosseum Show Pattaya) โรงคาบาเร่ต์โชว์แห่งใหม่ของเมืองพัทยา ตั้งอยู่บริเวณถนนเทพประสิทธิ์ พัทยาใต้ สถานที่และโรงโชว์มูลค่าการก่อสร้างจำนวน 400 ล้านบาท ถูกออกแบบและจัดสร้างให้มีความคล้ายคลึงกับสถาปัตยกรรมโคลอสเซียมแห่งกรุงโรม บนเนื้อที่ 17 ไร่ โรงโชว์สามารถรองรับผู้ชมได้จำนวน 1,000 ที่นั่ง มีการแสดง 4 ชุดต่อหนึ่งรอบการแสดง (75 นาที) เปิดให้บริการครั้งแรกในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 (Colosseum Show Pattaya, 2557)

พ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2557 คุณโสภณ เพ็ชรตระกูล** อดีตนายกเมืองพัทยา 3 สมัย และเจ้าฟ่องการคาบาเร่ต์ไทย โรงแสดงอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ถึงแก่อนิจกรรมด้วยวัย 82 ปี (“โสภณ เพ็ชรตระกูล” ผู้ก่อตั้ง “อัลคาซาร์พัทยา” อดีตนายกเมืองพัทยา 3 สมัยถึงแก่อนิจกรรม, 1 กันยายน 2557)

_____ วันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 โรงละครอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ได้จัดงานฉลองครบรอบ 33 ปี โดยมีคณะผู้บริหารนำโดย คุณกิติวงศ์ ชัยศุกกิจ ผู้จัดการทั่วไป คุณวิโรจน์ ภมรพล รองผู้จัดการทั่วไป นางสาวพิมพ์ใจ ไตลังคะ ผู้จัดการฝ่ายตลาดและคุณพาวิน เพ็ชรตระกูล ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์และผลิตรายการ และบรรดาพนักงาน เข้าร่วมงานกัน

* โคลอสเซียมโชว์ พัทยา ปัจจุบันเปิดการแสดงในทุก ๆ วัน จำนวน 3 รอบการแสดงโชว์ (มีรอบพิเศษในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์) ตั้งแต่รอบช่วงเวลา 18.00 น., 19.30 น. , และ 21.00 น. ราคาบัตรค่าเข้าชม แบ่งออกเป็น คนไทยราคาบัตรเข้าชม วิไอพี (VIP) 600 บาท ดีลักซ์ (Deluxe) 500 บาท และคนต่างชาติราคาบัตรเข้าชม วิไอพี (VIP) 1,200 บาท ดีลักซ์ (Deluxe) 1,000 บาท เบอร์โทรศัพท์ติดต่อสอบถาม 0-38906-53033 แฟกซ์ 0-3842-5939 และเว็บไซต์: <http://www.colosseumshowpattaya.com> (Colosseum Show Pattaya, 2557)

** คุณโสภณ เพ็ชรตระกูล เป็นนักธุรกิจด้านรับเหมาก่อสร้างรายใหญ่ของเมืองพัทยา ได้ก่อตั้ง “บริษัทสามประสิทธิ์” ขึ้นเพื่อรับเหมาสัมปทานโครงการขนาดใหญ่ในพื้นที่ภาคตะวันออก มีพี่น้องในตระกูลเข้าร่วมบริหารประกอบด้วย คุณสมบัติ คุณสะท้าน คุณสัมพันธ์และคุณสมหวัง เพ็ชรตระกูล ในงานด้านการเมือง คุณโสภณได้ลงสมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่นและได้รับการเลือกให้เป็นนายกเมืองพัทยาคคนที่ 3 ต่อจาก คุณอนุศักดิ์ รอดบุญมี และดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยาถึง 3 สมัย ได้แก่ วาระที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2528-2530 วาระที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2530-2532 และวาระที่ 3 วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2534-2536 ในยุคการบริหารเมืองพัทยารูปแบบพิเศษ (“โสภณ เพ็ชรตระกูล” ผู้ก่อตั้ง “อัลคาซาร์พัทยา” อดีตนายกเมืองพัทยา 3 สมัยถึงแก่อนิจกรรม, 1 กันยายน 2557)

อย่างพร้อมเพรียง ทั้งนี้ทางอัลคาซาร์ คาบาเร่ต์โชว์ พัทยา ได้มีการทำบุญครบรอบ 33 ปี ทาง ได้ นิมนต์พระสงฆ์จากวันหนองใหญ่ จำนวน 9 รูป มาฉันภัตตาหารเพลและเจริญน้ำพุทธรมนต์ เพื่อ ความเป็นสิริมงคล เพื่อความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แก่คณะผู้บริหารและพนักงาน หลังจากเสร็จพิธีทางสงฆ์แล้ว ทางคณะผู้บริหารได้มีการตัดเค้กและร่วมรับประทานอาหารพร้อม เพรียงกัน (อัลคาซาร์ คาบาเร่ต์ พัทยา ทำบุญครบรอบ 33 ปี, 10 พฤศจิกายน 2557)

พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2559 ทิฟฟานีโชว์ พัทยา ยก ระดับ การแสดงโชว์ในรูปแบบใหม่ ด้วยโชว์ที่มีชื่อว่า “The World’s First Magic in Fantasy featuring Joe Labero and Tiffany’s Show” เป็นโชว์ที่มีการผสมระหว่างการแสดงคาบาเร่ต์ผสมมายากล จากนักมายากลระดับโลกอย่าง Joe Labero สูดยอดนักมายากลจากประเทศสวีเดน มาเปิดการ แสดงระยะเวลา 4 เดือนเต็มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 (“ทิฟฟานีโชว์ พัทยา” เปิดตัวโชว์ชุดใหม่สุดอลังการ พร้อมเปิดตัว “Joe Labero” สูดยอดนักมายากลระดับโลก, 28 เมษายน 2559)

_____ วันที่ 18 พฤษภาคม 2559 คุณสุธรรม พันธุ์ศักดิ์ เจ้าของทิฟฟานีโชว์ พัทยา และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ถึงแก่อนิจกรรมลงด้วยอาการปอดติดเชื้อ หลังจากเข้า รับการรักษาอาการที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รวมมีอายุทั้งสิ้น 69 ปี (สิ้นแล้ว “สุธรรม พันธุ์ศักดิ์” สนช.-เจ้าของทิฟฟานีโชว์พัทยา ปอดติดเชื้อ สิริอายุ 69 ปี, 18 พฤษภาคม 2559)

พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2560 วันจัดงานแต่งงานของคุณภู วนารต คุณผลิน (อ้น) กับอลิสสา พันธุ์ศักดิ์ (จ๋า) เจ้าของทิฟฟานีโชว์ พัทยา ที่ห้องแกรนด์ ฮอลล์ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี กรุงเทพฯ อะรอยัล เมอริเดียน ไฮเทิล ซึ่งใช้ระยะเวลาคบหาดูใจถึง 9 ปี

_____ วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2560 ละครโทรทัศน์เรื่อง “นางแค้น” ออกฉายตอนแรก ทางช่องเวิร์คพอยท์ (ทุกวันจันทร์-อังคาร เวลา 21.00 น.) เนื้อหาของละครนี้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ความโกรธแค้นของนักแสดงกะเทยภายในโรงแสดงเดียวกัน ผู้รับบทเป็นนักแสดงหลักในเรื่องส่วน หนึ่งเป็นอดีตกะเทยคาบาเร่ต์และกะเทยคาบาเร่ต์ที่ยังคงแสดงอยู่ที่ทิฟฟานีโชว์ พัทยา เช่น คุณตรีชฎา เพชรรัตน์ (ปอย) รชยา นพการณ (มิก/รองชนะเลิศอันดับ 1 มิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส ปี 2557) และกลุ่มนักแสดงของทิฟฟานีโชว์ พัทยา นอกจากนี้ฉากบางส่วนยังใช้สถานที่ของทิฟฟานี โชว์ พัทยา อีกด้วย (“นางแค้น” สุดอลังการ เปิดตัวที่ทิฟฟานี ‘ปอย’ นาทีมโชว์ สเต็ป, 31 มีนาคม 2560)